Halk Kitabevi

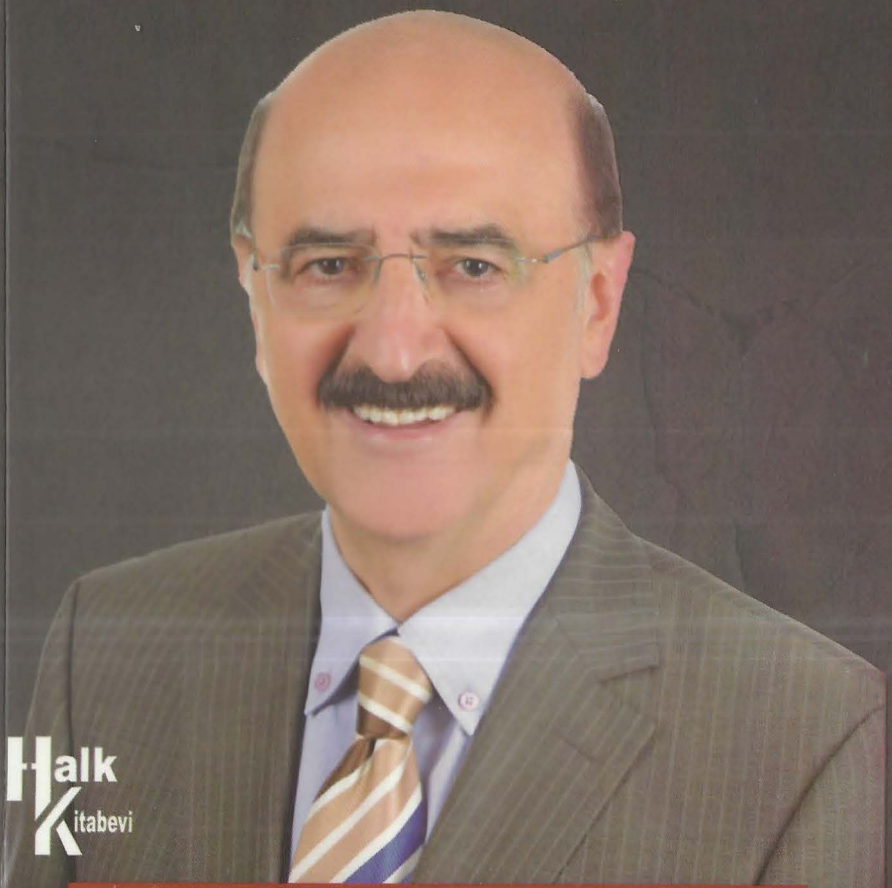
Arap Baharı'nda AKP

MİSYON

HÜSNÜ MAHALLİ

Arap Baharı'nda AKP

MİSYON

Halk Kitabevi

HÜSNÜ MAHALLİ

Arap Baharı'nda AKP

MİSYON

Hüsnü Mahalli

Halk Kitabevi

HALKKİTABEVİ®

Yılmaz Basım®
Yayıncı Sertifika No: 17111

Kitap Adı: Arap Baharı'nda AKP - MİSYON

Yazar: Hüsnü MAHALLİ
Kapak Tasarım: Ece DUR
İç Tasarım: Merve ARISÜT

Baskı - Cilt: Alioğlu Matbaacılık Ltd.Şti. Sertifika No:11946
Orta Mah. Fatin Rüştü Sok. No: 1/3/A
Bayrampaşa/İSTANBUL
Tel: 0212 612 95 59

ISBN: 978-605-9350-55-6
©Kitabın telif hakları, Yılmaz Basım'a aittir.
Yayın evinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz HALK KİTABEVİ, Yılmaz Basım Yayın ve Dağıtım Tic. Ltd. Şti.' nin alt markasıdır.

Yılmaz Basım® 2016

Topçular Mah. Gürbüzler Cad. Şehit Kubilay Sok. 8/A
Eyüp / İSTANBUL
Tel: 0 212 674 60 60 - Faks: 0 212 501 24 91
www.yilmazbasim.com e-mail: info@yilmazbasim.com

Arap Baharı'nda AKP

MİSYON

Hüsnü Mahalli

Halk Kitabevi

İÇİNDEKİLER

Hatırlatma **7**
GENEL BAKIŞ **9**

"ARAP BAHARI VE BEN" 11
ZOR İŞLER 15
MEDYANIN ROLÜ 19
KISSADAN HİSSE 22
TEHLİKELİ SÖYLEM 29
DÜNYA DÜZENİ 34
YALNIZLIK 42
ENDİŞE 45
CEZAYİR BAHARI 47
BAHAR BİTMEDEN 53
YENİ KOMŞU PKK 59
İKİ BOYUT 62
OPERASYONEL MEKANİZMA 65
MEDYA VE CEHALET 71
ŞAM-I ŞERİF 77
ÇUKURA DÜŞMEK 79
CİLVEGÖZÜ 86
MODELİN İFLASI 95
ŞİMDİ NE OLACAK? 99
YURT'TAŞ! 104
ILIMLI KATİLLER 117
SORUNUN NEDENİ TÜRKİYE 126

IŞİD'İ KİM DOĞURDU? 138
ALGI OPERASYONU 150
TERÖRE DESTEK 156
KAÇ TIR? 172
DARBENİN YILDÖNÜMÜ 177
ESAD SİZİ SAVUNDU 185
"ATATÜRK VE ARAP BAHARI" 201
SUUDİ İTTİFAK'IN SON NUMARASI 211
MÜLTECİ PALAVRASI 221
MÜLTECİ PALAVRASI -2 224
HAPI YUTTULAR 232
İSLAM ADINA REZALET 239
UMUDUMUZ İDİ AMİN 262
FELLUCE 265

Hatırlatma

'Arap Baharı' denilen rüzgar 17 Aralık 2010'da Tunus'tan eserek Mısır, Libya, Bahreyn, Yemen ve Suriye'ye ulaştı.

'Bahar'ın bir tek amacı vardı: 'AKP'yi örnek alan, alabilen ve alması gereken 'ılımlı İslamcı' partileri yani Müslüman Kardeşleri BOP'a uygun olarak iktidara taşımak.

Nitekim de öyle oldu. Tunus, Mısır, Yemen ve Libya'da... Ama işler o kadar kolay değildi. Tunus ve Mısır'da Müslüman Kardeşler iktidar oldu ama bir yıl dayanabildiler. Libya'da iç savaş çıktı. Suudi Arabistan Yemen'e saldırdı. Suudiler çoğunluğu Şii olan Bahreyn halkının ayaklanmasını bastırmak için tanklarını o ülkeye gönderdi.

Kilit ülke Suriye.

Suriye'de olaylar 15 Mart 2011'de başladı ve olaylar beşinci yılını doldururken 300 bin insan ölmüş, 500 bini sakat kalmış, 600 bin ev yıkılmış, 4,5 milyon insan yurtdışına göç etmiş, 5 milyonu yurt içinde güvenli yerlere sığınmış ve ülke perişan olmuştu.

Ben ise olayların ilk günlerinden itibaren gelişmeleri yakından izliyor ve gerçekleri anlatmaya çalışıyordum.

Arap halklarının dikta iktidarlara karşı demokrasi ve özgürlük mücadelesini önemsememe rağmen hiç bir zaman olaylara 'Bahar' demedim ve süreçlerin olumlu gelişmeyeceğini söyledim.

O sıralar Akşam gazetesinde yazı yazıyor ve hemen hemen her gün televizyonlara çıkarak gerçekleri anlatıyordum.

Herkes doğru haber ve yorumları benden duymak istiyordu.

Televizyon konuşmalarımın kayıtları bende yok ama yazdıklarımın tümü arşivimde duruyor.

Akşam ve Ağustos 2013'ten itibaren Yurt gazetesindeki yazılarımın en önemlilerini ve özellikle Suriye'yi ve Suriye bağlamında Türkiye'yi ilgilendirenleri bu kitapta bulacaksınız. Çünkü 'Arap Baharı'nın merkezi Suriye ve bugün bütün dünya IŞİD ve Nusra'dan dolayı Suriye'yi yani Türkiye'yi konuşuyor.

Yaklaşık 600 yazıdan seçim yapmak hiç kolay olmadı. Bazılarını özetlemek gerekti. Kaldı ki; o günün koşullarında yazılan ve yaklaşık 2 bin vuruşla sınırlı olan bir köşe yazısında her şeyi anlatmak olası değildi. Çünkü burası Ortadoğu ve her konu mutlak başka konu ve konularla bağlı olarak ele alınıp değerlendirilmelidir.

Özetle bu yazıların toplamında 5 yıllık gelişmelerin tüm gerçekleri anlatılmaktadır.

Anlatıldığı içindir ki Suriye olaylarıyla birlikte 'Alo Fatih' devreye girdi ve ben 2012 başından itibaren tüm televizyonlarda yasaklandım.

TV Net ve TRT-Arapçadaki programlarım iptal edildi. Haziran 2013'te Akşam'dan atıldım. Herkes benim anlattığım gerçeklerden korkuyordu. 5 yıl önce ne dediysem 5 yıl sonra kanıtlandı. İşte yazdıklarım. Televizyonlarda söylediklerim bundan farklı değil.

-Ocak 2012'de 'Ortadoğu'da Kanlı Bahar.' kitabını yazdım.

-Ocak 2014'te 'Diren Suriye.'

-Ocak 2016'da 'Maniki Dünya.'

-Mart 2016'da ' Al Sana Bahar.'

GENEL BAKIŞ

17 Aralık 2010'da Tunus'ta bir genç kendini yakarak Ortadoğu'da 'Arap Baharı'nı estirdi. Tunus halkının sokaklara dökülmesiyle 23 yıllık Cumhurbaşkanı Zeynel Abidin Bin Ali 14 Ocak günü özel bir uçakla Fransa'ya yöneldi ancak Sarkozi 'samimi dostu' Bin Ali'ye 'Aman gelme' dedi. Bunun üzerine uçak önce Berlusconi'nin İtalyası'na orası da olmayınca Suudi Arabistan'a yöneldi. O gün bugün Bin Ali bu ülkede kendisine tahsis edilen bir villada yaşıyor.

Ama Mısır Cumhurbaşkanı Hüsnü Mübarek Bin Ali kadar şanslı değildi.

25 Ocak 2011'de ayaklanan 90 milyonluk Mısır halkı 11 Şubat'ta Başkan Mübarek'i istifaya zorladı. Suudi Arabistan'a kaçmak isteyen Mübarek önce gözetim altına alındı sonra da tutuklanarak demir kafesin arkasına konularak yargılandı.

30 yıllık tek kişilik iktidarından sonra cezaevi kıyafetiyle kafeste!

Kısa bir süre sonra yapılan seçimlerde camileri birer propaganda aracı olarak kullanan Müslüman Kardeşler parlamento seçimlerinden büyük zafer kazandı ve peşinden İslamcı Muhammed Mursi Cumhurbaşkanı oldu.

Bahreyn'de durum çok daha farklıydı.

Ülke nüfusunun büyük bölümü Şii olunca <Arap Baharı'na destek veren <Sünni' Suudi Arabistan, Körfez ülkeleri, Türkiye ve hepsinin müttefiği Batılı ülkeler ilgisiz kaldı.

Bu da yetmedi kızını Bahreyn Kralının oğlu ile evlendiren Suudi Kral Abdullah 14 Şubat 2011'de sokaklara dökülen Bahreyn halkının ayaklanmasını bastırmak için 27 Şubat'ta tanklarını bu ülkenin başkenti Mename'ye gönderdi.

O gün bugün Bahreyn'de halk direnmeye ve mücadele etmeye çalışıyor ama hiç kimsenin ilgisini çekemiyor.

Mart 2015'te Suudi Arabistan saldırısı olmasaydı belki de hiç kimse Yemen'deki 'Bahar'a da ilgi göstermeyecekti.

Oysa dünyanın en yoksul ülkelerinden biri olan Yemen'de halk 11 Şubat 2011'de 33 yıllık Ali Abdullah Salih iktidarına karşı ayaklanmış ve çok karmaşık politik, askeri ve sosyal gelişmelerden sonra 27 Şubat 2012'de Salih'i istifaya zorlamıştı.

Ama Suriye'de hiçbir şey kolay değildi.

-Çünkü Suriye bu coğrafyanın kilit ve anahtar ülkesiydi.

-Çünkü Suriye uluslararası ve bölgesel tüm denklemlerin merkezindeydi.

-Çünkü bilinen 10 binlik tarihiyle Suriye farklı bir ülkeydi ve bu ülkenin insanları bölgenin diğer halklarından farklıydı.

İşte bu nedenle bu kitapta okuyacağınız makalelerin büyük bölümü Suriye ile ilgili oldu.

-Çünkü Suriye olay ve yazıları 5 yıllık kanlı Arap cehennemini tüm detaylarıyla anlatmaktadır.

"ARAP BAHARI VE BEN"

Bu Azizi'nin 17 Aralık 2011'de kendini yakmasından önce Tunus'ta gösteriler yapılıyordu. Bu gösterilere ağırlıklı olarak sol eğilimli sendikalar ve sivil toplum örgütleri katılıyordu. CİA destekli Soros'çu gençlik grupları sosyal medya üzerinden örgütleniyor ve gösterilere katkı sağlıyordu. Arap ve Batı medyası olup bitenlerle hiç ilgilenmiyordu. Bu Azizi'nin kendini yakmasıyla her şey bir anda değişti. Herkes Tunus'un <Yasemin Devrimi'ni konuşur oldu. Demokrasinin 'D'sinden bile nefret eden Suudi Arabistan, Katar ve Körfez ülkeleri bu 'devrimi' destekler oldular. El-Arabiye, El-Cezire ve BBC bu 'devrimi' 'çılgınca' destekleyince ben de 'Bu işte bir iş var' dedim. Çünkü uzun yıllar Türkiye ve bölge muhabirliğini yaptığım bu ve benzeri kanalları çok iyi biliyordum.

Tunus halkının 'Gestapo' lakaplı Bin Ali'ye karşı devrimci ayaklanmasını en sıcak bir şekilde destekleyen biri olarak sürecin sağlıklı işlemeyeceğini ve olup bitenlere 'Arap Baharı' denilemeyeceğini söylüyordum. Özellikle Müslüman Kardeşler kökenli Nahda partisinin etkin bir şekilde olayları sahiplenmesinden sonra. Çünkü adamlar camileri çok iyi kullanıyordu ama 'devrimin ateşini' yakan sol gruplar dağınık ve kendi aralarında anlaşamıyorlardı.

Mısır'da durum bundan farklı değildi.

30 yıllık Mübarek iktidarına karşı ayaklanan Mısır halkının devrimini Müslüman Kardeşler çaldı.

Mısır'ı yakından takip eden ve çok iyi bilen biri olarak bu ülkede olup bitenlerin aslında 2004 tarihli BOP'un bir parçası olduğunu hemen anlamıştım. Çünkü 2011'e kadar ABD'nin Ankara Büyükelçisi Riccardione 2005-2008 döneminde Kahire'de görev yapmış ve Müslüman Kardeşler ile çok yakın ilişki içinde olduğundan Mübarek ta-

rafından kovulmuştu. ABD Başkanı Obama ise aynı hedefi gerçekleştirmek için başka bir yol izlemişti. Seçildikten sonra 6 Nisan 2009'da önce Türkiye'yi 4 Haziran'da da Mısır'ı ziyaret etti. Her iki ülkede demokrasi vurgusu yaptı ve Mübarek'e <sen gidicisin' dedi. Mısır'a giderken yol üzerinde Suudi Arabistan'a gidip Kral Abdullah'tan som altın kraliyet nişanını alan ve Kralı iki yanağından öpen Obama TBMM'deki konuşmasında Araplara 'AKP'yi model alın' der gibiydi.

Arap İslamcıları da öyle yaptı.

Önce Tunus'ta sonra da Mısır'da.

Ben ise başlangıçta bunun işe yarayabileceğini ve AKP'nin Arap halklarına yardımcı olabileceğini düşünerek Libya ayaklanmasında Erdoğan'ın etkin ve olumlu rol oynayabileceğini savundum. Ancak 'NATO'nun ne işi var Libya'da' diyen Başbakan Erdoğan bir hafta sonra fikrini değiştirerek bu ülkenin bombalanmasını savunur oldu.

O NATO'dan yana olunca ben de ona karşı oldum.

Suriye'de olayların başlamasıyla Erdoğan ve AKP'nin tutum ve davranışı benim açımdan çok daha önem kazandı. Çünkü Erdoğan'ın Esad ile ilişkisi Mübarek, Bin Ali ve Kaddafi ile olan ilişkisinden çok daha farklı, anlamlı ve önemliydi.

Yani Erdoğan'ın Suriye 'Baharı'na karşı tutumu benim 'Arap Baharı'na karşı duruşumun çerçevesini belirleyecekti.

Nitekim de çok fazla beklemedim.

Tunus, Mısır ve Libya'da İslamcıların iktidar şansı artınca 'Müslüman Kardeşler kökenli' Erdoğan Suriye'de farklı davranamazdı.

O da öyle yaptı.

Ben de tavrımı kesinleştirmek için fazla beklemedim.

Bu coğrafyanın her şeyini bilen biri olarak Suudi Arabistan ve Körfez ülkelerinin çağ dışı, ilkel, bağnaz ve karanlık kral, emir ve şeyhlerinin desteklediği İslamcı grupların 'bahar' ülkelerine asla ve asla demokrasi, özgürlük ve barış getirmeyeceğini biliyordum.

Üstelik bu <Bahar'ın arkasında emperyalist ülkeler ve çok güçlü propaganda makinaları vardı.

Dünya medyası el ele vermiş her dakika yüzlerce yalan haber üretiyordu.

5 yılda 50 milyon yalan.

Arap cehennemini bazen yemin billah bazen de medya zoruyla Arap halklarına 'bahar' olarak yutturmaya çalışıyorlardı.

Ama olmadı.

Anlamak için her şey ortada ve açıktı.

Ortada çok büyük, rezil ve iğrenç bir oyun vardı.

Yalancının mumu ancak ikindiye kadar yandı.

Yatsı olmadan onların 'Bahar'ına Ocak 2012'de 'Kanlı Bahar' dedim ve Suriye olaylarıyla birlikte kanlı geleceğin gerçek fotoğrafını çektim.

Hem de içim acıyarak.

Keşke Erdoğan böyle davranmasaydı.

***

Tunus, Mısır, Bahreyn, Yemen ve Libya'd a yaşanan olaylarla ilgili bir çok makale yazdım ve televizyonlara çıkarak bu olayları anlatarak yorumunu yaptım.

Ancak 'Bahar'ın merkezinde ve hedefinde Suriye olduğu için bu kitaba Suriye ile başlamak istedim.

Başka ülkelerle ilgili başka makaleler sırası gelince bu kitapta yer alacak ve geriye dönük hatırlatmalarla değerlendirilecek.

Suriye'de olaylar 15 Mart 2011'de Deraa kentinde başladı. Kısa süre içinde ülkenin bir çok yerinde gösteriler yapıldı. Bunun üzerine atlayıp Şam'a gittim.

O sıra THY henüz uçuşlarını iptal etmemişti. İptal ettiğinde Beyrut'a uçuyor oradan da kara yolu ile Şam'a gider oldum.

O sıralar Akşam gazetesinde yazıyordum ve Suriye ile ilgili ilk yazımı Şam'dan yazdım.

ZOR İŞLER

5 Nisan 2011

Bir haftadır Suriye'deyim. Bir günlüğüne de olsa, Ürdün'e gittim. Bölgede yaşananları yakından izlemek ve Türkiye'nin bölgesel politikalarını dışarıdan görmek için hep böyle yaparım. Çünkü Batı kaynaklı bilgiler çoğunlukla bizi yanıltmak amacıyla üretilir ya da abartılarak servis edilir. Örneğin El-Cezire kendi haberlerinde zaman zaman İngiliz haber ajansı Reuters'i kaynak gösterirken aynı ajans dünyaya servis ettiği haberlerinde El-Cezire'yi kaynak göstermektedir. Her ikisi de palavradan 'görgü tanıklarını' kaynak göstererek haber ve provokatif analizler yaparlar. Tunus ve Mısır'dan sonra Libya ve Suriye olaylarında bunu çok daha net görüyoruz.

Önce Libya'ya bakalım. BM Güvenlik Konseyi kararı ve NATO operasyonlarını destekleyen Ankara Kaddafi'yi kızdırdı. Ama aynı Ankara NATO'nun muhalefeti silahlandırmasına karşı çıkınca bu kez muhalefet kıyameti kopardı. El- Cezire televizyonu tüm Arap kamuoyunu etkileyecek şekilde sürekli bunun propagandasını yaptı. Ateşkes ve barışı sağlayacak bir Ankara hem Libya'da hem de bölgede birçok oyunu bozabilir.

Dönelim Suriye'ye...

Başbakan Erdoğan sürekli olarak 'Başkan Esad'a demokrasi yönünde telkinlerde bulunduğunu" söylüyor. Başbakan, Londra'da İngiliz meslektaşı Cameron'ın yanında 'Esad'ın konuşmasını yeterli bulmadığını" söyledi. El-Cezire ve Reuters bununla ilgili haberleri sürekli verdi ve Türkiye karşıtı bir ortam yaratmaya çalıştılar. Böyle olunca Erdoğan'ın konuşması Şam'da şok etkisi yaptı. Erdoğan'la özel dostluğu olan Esad, bu konuşmalara olumlu bakmasına rağmen çevresindeki insanlar ve sokaktaki vatandaşlar Suriye'deki Müslüman Kardeşler Örgütü lideri El-Şakfa'nın İstanbul'daki basın toplantısına, ki El-Cezire bunu canlı yayınladı, karşı kırgınlık ve kızgınlıklarını sakla-

mıyorlar. Onlara göre 'Türkiye gibi stratejik dost ve müttefik bir ülke buna izin vermemeliydi." Çünkü El-Şakfa Dışişleri Bakanı Davutoğlu'nun kendilerine verdiği destekten söz etmiş, Başkan Esad'ın konuşmasını yetersiz bulmuş ve Suriye halkını cuma namazı sonrasında ayaklanmaya çağırmıştı.

Oysa meclis konuşmasında önemli şeyler söylemediği belirtilen Başkan Esad ertesi gün 5 önemli komisyon kurulmasını kararlaştırmış ve bu komisyonlara 25 Nisan'a kadar süre tanımıştı. Olağanüstü halin kaldırılması, Kürtlerin isteklerinin karşılanması, son olayların bağımsız bir kurul tarafından araştırılması, yeni partiler yasasının düzenlenmesi ve son olarak çalışanların sosyal haklarının geliştirilmesiyle ilgili görevlendirilen komisyonlar çalışma raporlarını bu hafta kurulması beklenen yeni hükümete sunmasından sonra parlamento bu konularla ilgili son kararını verecek. Yani bu sürecin tümüyle tamamlanması için insanlar maksimum iki ay bekleyecek. İki ay sonra Başkan Esad'ın sözünü verdiği reform ve değişimler gerçekleşmezse o zaman muhalefet, Esad'ın konuşmasını yeterli bulmayanlar ve tabii ki ben tekrar sesimizi yükseltiriz. Yükseltilirken de Suriye'nin özgün koşullarını ve bu ülkede meydana gelen ya da senaryolar çerçevesinde gelmesi beklenen olayların Türkiye'yi nasıl ve ne kadar etkileyeceğini de görmemezlikten gelemeyiz. Tam da Libya'da yaşananlar ortadayken. Bu arada özgürlük ve demokrasi söylemi ile işgal edilen Irak'taki durumu unutmamamız gerekir.

***

Görüldüğü gibi çok dikkatlice yazılan bu yazıda Ankara'nın olası olumlu tavrının önemine dikkat çekmiş ve Erdoğan'ın çok dikkatli davranmasının gereğine vurgu yapmışım. Ama ne Ankara ne de Erdoğan oralı değildi. Erdoğan ideolojisinin gereğini yaparak büyük hayaller kurmaya başlamış ve Arap Müslüman Kardeşlerinin gazıyla havaya girmişti. Batılı başkentler bu işten hoşlanmış 'Alevi ve Şii düşmanı' Suudi Arabistan, Katar ve bölgenin tüm 'Sünni iktidarları' Osmanlı mirasçısı AKP'yi Safevi İran'a karşı kışkırtmanın heyecanını yaşıyordu.

Sıra algı operasyonu için gerekli olan televizyon, gazete ve sos-

yal medyaya gelmişti. Onlar da bu iş için hazırdı ve hemen harekete geçtiler. Yandaş medya Başbakan Erdoğan ve Dışişleri Bakanı Davutoğlu'nun 'Esad bizi dinleyip reform yapmıyor' söylemini tekrarlayıp duruyordu. Amaç Türk halkını Suriye konusundaki yeni politikaya hazırlamaktı. Çünkü Esad ile çok samimi dostluk ilişkisi içindeki Erdoğan'ın aniden Suriye karşıtı yeni tutum ve davranışta bulunması kolay olmayacaktı. Üstelik Türk halkının ezici çoğunluğu Esad'ı, 'güzel ve zarif' eşi Esma'yı, ve son dönemde Türkiye ile çok iyi ilişkiler geliştiren Suriye'yi çok sevmiş ve benimsemişti.

İnsanların durduk yerde Esad ve Suriye düşmanı olması kolay değildi. Ayrıca insanlara 'Bakın Esad aniden ve bir gecede zalim ve katil oldu' demek de kolay değildi.

İş yandaş medyaya kalmıştı.

O da mucizeyi yarattı.

Bana gelince...

Kasım 2002 seçimleri sonrasında 5 Ocak 2005'te Başbakan Abdullah Gül'ün ilk Şam gezisinden sonra AKP'nin dış politikasını yakından takip edip destekledim. Mart Tezkeresi'nin reddedilmesi öncesi ve sonrasında Irak'ın işgal edilmesini önlemek için büyük çaba harcayan Gül başta Suriye olmak üzere bölgenin tüm ülkeleriyle yakın ilişki kurdu ve yerine Başbakan olan Erdoğan bu yolda devam etti. Bu süreci çok yakından ve zaman zaman içinden takip eden biri olarak Erdoğan'ın 'Alevi ve Şii' olduklarına bakmaksızın Şam, Bağdat ve Tahran ile ilişkilerini geliştirmesini çok önemsiyordum. Sünni Müslüman Kardeşler kökenli bir AKP'nin bunu yapması ve bölgenin diğer ülkeleriyle benzeri dostluk ilişkiler kurması tarihsel öneme sahip bir gelişmeydi. Üstelik Erdoğan bölgesel barış için İsrail'e karşı sert tavır alıyor ama aynı zamanda İsrail-Suriye görüşmelerine arabuluculuk yapıyordu. Türkiye'ye bölgesel ve uluslararası alanda ciddi saygınlık ve prestij kazandıran başka bir çok adım atan Erdoğan 'Ilımlı İslam Modeli' olma çabasının dışında BOP'un Eşbaşkanı olmanın gereklerini yerine getirir gibi görünmüyordu.

Yani o günlerin görünür koşullarında.

O günlerin tüm detaylarını izleyen biri olarak ben de Ankara'nın dostluk içeren bu politikalarına destek veriyordum. Elbette zaman zaman soru işaretlerim ya da sorguladığım bazı konular oldu ama genel çizgileriyle her şey <2010 sonuna doğru Tunus'ta başlayan <Arap Baharı'na kadar olumlu gelişiyordu.

'Bahar'la birlikte AKP gerçek ideolojisinin gereklerini yerine getirerek iç ve dış politikada tamamen değişti ve bugün gelinen noktaya doğru hızlı adımlarla ilerledi.

AKP ve Erdoğan böyle davranınca doğal olarak ben karşılarında oldum.

Dışarda yani eski dostlarla gaddarlık, kan ve acı içte ise herkese karşı baskı, zulüm ve korku politikaları bana göre değil.

Bu AKP benim iyi niyetle ve içtenlikle tanıdığım AKP değil.

Bu AKP belki de gerçek ve olması gereken AKP ama ben insanların iyi tarafını görmek isteyen biriyim.

Elbette insanların beyinlerini okuma gibi bir becerim yok ama bu coğrafyanın insanları için bir adım atanlara her zaman iyi bakar desteklerim.

Kötü davrananlara da bir gazeteci ve insan olarak var gücümle karşı koyar mücadele ederim.

Hiç kimseden korkmadan, çekinmeden ve sinmeden.

MEDYANIN ROLÜ

29 Nisan 2011

Bir ay içinde ikinci kez Suriye'deyim. Birçok il ve ilçeyi dolaştım ve farklı siyasal ve sosyal tercihleri olan yüzlerce insanla konuştum. Medyanın abartılı olarak yansıttığı görüntülerden farklı olarak hiç bir yerde olumsuz bir şey görmedim ama yine de ortada bir gariplik ve bir o kadar gerginlik ve tedirginlik var. Çünkü iç ve dış dinamikleri ile muhalefet geri adım atmaya niyetli görünmüyor. Buna karşın iktidarı ellerinde tutanlar bu konumlarını kaybetmek istemiyor ve bunun için de her şeyi göze almış durumdalar. Bunun farkında olan ve bilen Ankara her iki tarafla temasını sürdürüyor ve Başkan Esad'ı reform konusunda ikna etmeye çalışıyor. Ancak burada bir sorun var: Erdoğan; Esad'ı reform konusunda, örneğin çok partili sisteme geçiş konusunda ikna etse bile bence muhalefet dış güçlerden aldığı ve alacağı destekle bununla yetinmeyecektir. Çünkü Libya örneğinde olduğu gibi Batılı ülkeler Suriye'de istikrar istemiyor. Batılı ülke ve güçler Suriye'nin karışık olmasını ve gerektiğinde iç savaşa sürüklenmesini tercih etmektedir. Çünkü böyle bir Suriye Batı'nın bölgesel planları için çok daha önemli ve gerekli. Yani Batı karışık bir Suriye üzerinden Türkiye'ye, Irak'a, Lübnan'a ve son olarak İran'a yönelik projelerini gerçekleştirmeyi planlamaktadır. Bu planının ilk adımı olarak Batılılar çeşitli yol ve yöntemlere başvurarak Şam üzerinde baskılarını yoğunlaştırıyor ve Suriye'nin İran'dan uzaklaşmasını sağlamak için uğraşıyor.

Ben başından beri Suriye ve bölgedeki gelişmelere Batılıların coğrafyamıza yönelik yeni bir planı çerçevesi içinde bakıyorum. Yine bu nedenle ben Türkiye'nin başından beri Suriye politikasını önemsiyorum. Çünkü bana göre Suriye'de bir değişim olacaksa bu ancak Esad'ı ikna yoluyla olur. Belki ikna süreci uzun olabilir ama diğer alternatiflerin başarı şansı yok ve sonuçları itibarıyla Suriye ve dolaylı da olsa Türkiye için felaket demektir. Bunun farkında olması gereken Başbakan Erdoğan sık sık Başkan Esad ile konuşmakta ve reform

konusunda onu ikna, teşvik ve cesaretlendirmeye çalışmaktadır. Elbette Başbakan Erdoğan bu reformların kolay olmadığını ve neden zor gerçekleşebileceğini anlamalıdır. Başkan Esad içte ve dışta oynanan oyunu bilerek ve anlayarak kendi halkının beklentilerine karşılık vermeli ve halkın farklı nedenlerle de olsa yükselen tepkilerini anlayarak gereğini yapmalıdır. Bu kolay olmayabilir ve kolay değildir ama Batı kendi planında ısrarlı olacağına göre Esad Türkiye'nin de desteğini alarak kendi halkına saygı ve sevgide ısrarlı olmalıdır. Esad; Suriye'de ve bölgede oynanan çok tehlikeli oyunu bir an önce görmeli ve Türkiye ile birlikte bu oyunu bozmalıdır. Bunun da tek koşulu yolsuzluklardan, pisliklerden arınmış özgür, demokratik, laik ve çağdaş Suriye için uğraş vermektir. Bugün Suriye'de egemen olan yapının buna izin vermesi elbette kolay değil. Ancak arkasında Türkiye gibi bir dostu olan bir Esad bu yapının etkinliğini kırabilir, kırmalıdır.

Suriye'nin başka şansı ve alternatif siyasal tercihi yoktur ve olamaz. Var diyenler şimdilik Libya'ya, Irak'a, Yemen'e bakabilir. Hiç bir şey El-Cezire'nin göstermeye çalıştığı gibi değil. Irak'ı Katar'ın başkenti Doha'daki Merkez Komutanlık Karargahı'ndan işgal eden ABD şimdi de bölgenin tümünü yine Doha'daki El-Cezire'nin provokatif yayınları ile kargaşaya sürükleyip kendi denetimi altına almaya çalışıyor. Boşuna dememişler: Cephede bir yalan bazen bir ordudan daha etkin ve güçlüdür. Bunu iyi bilen de bu amaçla kurulan El-Cezire'dir. El- Cezire'nin bugünkü halini ilk gören de benim. Çünkü daha ilk kurulduğunda (1996) bu kanal ile bir yıl kadar çalışıp ne olduğunu anlayınca hemen istifa etmiştim. Yani ben El-Cezire'nin bugünler için kurulduğunu daha o zaman anlamıştım.

***

El-Cezire'nin bir gün gelip böylesi iğrenç görevi yerine getireceğini tahmin etmiştim ama bu görevin bu denli tehlikeli, kanlı ve kapsamlı olabileceğini tahmin edememiştim. Sonuçta bu coğrafyada 100 yıldır iç savaş, kavga ve kargaşalar yaşanmış ama hiç bir zaman medya boyutuyla Suriye benzeri böylesi iğrenç ve aşağılık bir olay yaşanmamıştı. Dünya ve bölge medyası rezil, ahlaksız ve mesleki etikle hiç ilgisi olmayan bir tezgahla Suriye üzerine çullanmıştı.

Siyasette durum bundan farklı değildi.

Ocak 2003'te Esad ile dost Gül, Erdoğan ve Davutoğlu 2011'de Esad'a düşman herkesle kardeş olmayı tercih ettiler.

Onlar öyle yapınca El-Cezire'nin sahibi Katar Emiri Hamed ve El-Arabiye'nin sahibi Suudi Kral aynı yolu izlediler. Hep birlikte el ele verip etrafta kim varsa onları da yanlarına alarak Esad'a karşı 'cihat' ilan ettiler.

KISSADAN HİSSE

9 Mayıs 2011

Eylül 1980'de ABD Saddam'ı İran'a saldırttı... Başta Kuveyt olmak üzere Körfez ülkelerinin desteğiyle bu savaşı 8 yıl sürdüren Saddam, ABD'nin yaktığı yeşil ışıkla bu kez Ağustos 1990'da Kuveyt'i işgal etti. 6 ay sonra Körfez ülkelerinin verdiği 600 milyar dolarla Saddam'ı Kuveyt'ten çıkaran ABD 12 yıl sonra Irak'ı işgal ederek bu ülkeyi İran destekli Şiilerin kontrolüne bıraktı. Ama ABD gelecekteki bölgesel projesinin en önemli unsurlardan biri olan Kuzeydeki Kürtleri unutmadı! Afganistan ve Irak'ı işgal ederek İran'ı Sünni Saddam ve Taliban'dan kurtaran ABD, Tahran ile nükleer dosya pazarlıklarında başarısız kalınca bu kez Sünni ve Arap Körfez yönetimlerini 'Şii' İran'a ve onun 'Şii Hilal' projesine karşı kışkırtma planını yeniden uygulamaya koydu. Bunun için ABD; önemli Arap ülkelerinde Sünni İslamcıları iktidara getirmek ve İran'ın Körfez'deki etkinliğini kırmak için planlar yaptı. Bu çerçevede ABD; Mısır, Tunus ve Libya'da Sünni İslamcılara destek veriyor ve onlarla İran'a karşı birlikte hareket etmek için her türlü yola başvuruyor, vuracak. Libya'da durumun daha da netleşmesini bekleyen Obama, bu ülkedeki muhalefeti tanıma konusunda acele etmiyor. Çünkü ABD'ye göre 'Şii Hilal'in yıldızı konumundaki Suriye'deki durum netleşmezse kendi bölgesel projesinin başarı şansı giderek azalır ve yok olur. ABD ve müttefiklerine göre Suriye'deki iktidar düşerse Lübnan'daki Şam ve Tahran destekli Hizbullah'ın gücü azalır. Amerikan planına göre 'Alevi' Esad yönetimi düşerse Suriye'deki Sünniler Irak'taki Şii karşıtı Sünnilere destek verecek ve böylece İran'ın oradaki etkinliği sarsılacak. Böyle bir İran başta Bahreyn olmak üzere Körfez'deki Şiilere destek veremeyecek ve Sünni yönetimli Körfez ülkeleri rahat nefes alacak. Irak, Suriye ya da bölgedeki diğer ülkelerdeki olası Sünni-Şii ya da Kürt-Arap, Kürt-Türk ve Kürt-Acem çatışmaları ABD'nin ve genel olarak Batı'nın umurunda olmayacak. Belki de bundan büyük sevinç duyacaklardır. Başta Suudi Arabistan

olmak üzere ABD işbirlikçisi ülkelerdeki özel televizyonların provokatif yayınlarını izleyenler, bu gerçeği rahatlıkla görebilir. Görmeyenler ya da görmek istemeyenler; ya ABD gözlüklerini takmış ya da bakar görmez körlerdir.

Onlarca kez yazdım ve söyledim.

ABD ve Batı kendileriyle işbirliğini kabul etmedikleri sürece Tunus ve Mısır halklarını rahat bırakmayacaktır. Sudan'ı ikiye parçalamasına rağmen ABD ve Batılılar hala bu ülkeyle uğraşıyor. Libya'da binlerce insan öldü yıkımın maliyeti 100 milyar doları geçti. Arap medyasını ciddi ve objektif bir şekilde izleyenler, ki olduğunu sanmıyorum, benzer tespitleri bolca ve kolayca göreceklerdir. Türkiye'nin telkinlerine rağmen Başkan Esad, kendine özgün hesaplarla reform yapma konusunda hala tereddütlü görünüyor. Belki de İslamcı grupların olası tehlikesini hesaplamakta ve önceden görmektedir.

***

Türk, Arap ve dünya medyasını yakından izleyen biri olarak işlerin çok yakında karışacağını görüyor ve endişeleniyordum. Çünkü çoğunu yazamadığım bilgiler Ankara'nın olası rolünü yeterince yansıtıyordu. Örneğin ortada hiç bir göç yokken Hatay ve Kilis bölgesinde çadır kentlerin kurulması, Mayıs ortalarında Özgür Suriye Ordusu'nun Antakya'da kurulması ve Suriyeli muhaliflerin 31 Mayıs 2011'de Antalya'da toplanması.

Yani Esad'a 'reform yap' diyen Ankara aslında Esad'ı devirmek için hazırlıklara çok önceden başlamıştı . Başbakan Erdoğan ve Dışişleri Bakanı Davutoğlu her gün Suriye ile ilgili konuşuyorlardı. Batılı başkentler ise Ankara'nın olası tutum ve davranışlarını hesaplıyor ve taktiksel adımlarla AKP'yi provake ediyordu.

Suudi Arabistan, Katar ve Körfez'in kral, emir ve şeyhleri ise bu işe çok seviniyordu.

Adamlar demokrasi düşmanı, özgürlük ve insanlık yoksunu ve hukuk bilmez ama 'Baharı'ı çok sevmişti.

Bulanık suda avlanmak tam da onlara göre.

Oldum olalı Batılıları çok severler.

GÜZEL BİR ÖRNEK

8 Haziran 2011

İngiliz destekli Suud Ailesi 1770 yılından itibaren Osmanlı destekli El-Raşid Ailesi'ne karşı savaşır. 1911'de iktidarı ele geçiren İttihat ve Terakkiciler İngilizlerin de oyununa gelerek Sultan Abdülhamit'in İstanbul'da gözetim altında tuttuğu Şerif Hüseyin'i Mekke'ye Emir olarak gönderir. 1915'te İngilizlerle işbirliği anlaşması imzalayan Suud Ailesi giderek güçlenir ve Osmanlıları sıkıştırır. Bununla yetinmeyen İngilizler bu kez Haziran 1916'da Şerif Hüseyin'i de oyuna getirerek Osmanlı'ya karşı ayaklandırır. İngilizler Şerif Hüseyin ve yandaşlarına "Sizi Osmanlı'dan kurtaracağız ve bağımsız olmanızı sağlayacağız" demişti. Şimdi ise aynı İngilizler klasik dostları Fransızlar ve Büyük Patron ABD Araplara 'Size demokrasi getireceğiz' diyorlar. 1916'da Şerif Hüseyin'i aldatarak Osmanlı'ya karşı ayaklandıran İngilizler bir yıl sonra Fransızlarla birlikte bölgenin yeni haritalarını çizerek Filistin'i dünyanın dört bir yanında yaşayan Yahudilere bir vatan olarak verdiler. İngilizler Suud Ailesi ile işbirliğini sürdürerek Şerif Hüseyin'e kazık atmaya devam eder ve onu Suudi Arabistan'dan alarak Ürdün'de yerleştirir. Böylece Suud Ailesi İngilizlerin desteğiyle Hicaz'ın tümüne hakim olur ve o gün bugündür bu coğrafyanın en tehlikeli yönetimi olur. Yani son 100 yıldır bu coğrafyada yaşanan HER ŞEYİN arkasında, yanında ve içinde hep Suud ailesi vardı ve var. Böyle bakıldığında son dönem Arap ülkelerinde yaşanmakta olan ayaklanma ve 'devrimlerin' anlamı bir başka olur. Anlatılacak çok şey var ama Türkiye'yi ilgilendiren boyut çok daha enteresan. Var oldukları andan itibaren Osmanlı'dan ve Türklerden nefret eden Suud Ailesi şimdi Türkiye'nin 'laik, demokrat ve ılımlı İslami' modelinden rahatsız ama aynı zamanda çelişkiler içinde ne yapacağını ya da nasıl davranılması gerektiğini bilmemektedir. Çünkü kendi ideolojisi gereği bölgedeki Vahabi-Selefi tüm örgüt ve güçleri destekleyen Suud ailesi ABD'nin telkin ve talimatları gereği Müslüman Kardeşler türü daha

ılımlı İslamcılara destek vermekten geri kalamamaktadır. Bu çelişkiyi fırsat bilen Katar'daki El-Sani ailesi, ki 100 yıl önce Suud ailesi ile savaşan El-Raşid ailesine benziyor, El-Cezire televizyonunu kullanarak ayaklanma yaşamakta olan Arap ülkelerinde 'Müslüman Kardeşler' türü ılımlı Müslümanların bir ABD projesi içinde iktidara gelmesi için mücadele ediyor. Libya olayında başlangıçta Türkiye karşıtı yayın yapan El-Cezire ani bir şekilde dönüş yaparak ve apar topar Erdoğan belgeseli hazırladı ve hemen yayına soktu. Amacı Türkleri kandırmak ve Türkiye modeli üzerinden Suud ailesini sıkıştırmak. Özetle bölgedeki tüm kargaşada Türkiye başından beri hedef seçilmiş ve Türkiye üzerinden herkes kendine göre hesap yapmaktadır. Benden söylemesi ne Suud ne de El-Sani ailelerine asla güvenilmez. Onlar çok tehlikeli. Libya ve Yemen'deki iç savaşta onlar ve onların medyasının büyük payı var. Suriye'deki olayların tümünde onlar var. Suudi Arabistan'dan yayın yapan ultra dinci televizyonlar her gün Suriyelileri sokaklara döktürmekte ve onları kanlı eylemlere yönlendirmektedir. Ultra dinci silahlı militanlar provokasyon yapmakta, güvenlik güçlerine ve devlet kurumlarına ateş etmekte ve devletle işbirliği yapan herkesi tehdit etmektedirler. Özetle ülkede müthiş bir terör dalgası estirmektedirler. Katar'ın El-Cezire ve Suudilerin El-Arabiye televizyonları bunları görmemezlikten gelmekte ve önceki gün Cisr El-Şuğur'da dinci çeteler tarafından öldürülen 120 güvenlik ve devlet görevlisiyle ilgili haberi bile vermemektedir. Çünkü bu iki aile, Körfez'deki diğerleri gibi hem korkak hem de çok tehlikeli.

***

Ancak ne yazık AKP yönetiminde Ankara bu iki aile ile işbirliği yapmaktan geri kalmamıştı. AKP bu iki ailenin çok tehlikeli olduğunu iyi biliyordu ama ideolojik tercihleri, mezhepsel yaklaşımları ve parasal hesapları onu farklı davranmaya itiyordu. Oysa AKP ve dönemin başbakanı Erdoğan'ın bunlara hiç ihtiyacı yoktu ve 'Arap Baharı' öncesinde her yerde ve herkes tarafından seviliyordu. Çünkü her yönüyle Arap ve İslam ülkelerinden farklı bir Türkiye'yi yönetiyordu. Araplar da böylesi çağdaş, demokratik ve laik bir Türkiye modelini ve yaşam biçimini seviyordu. Türk dizilerinin sevilme nedeni buydu. O dizilerde bugünün İslamcı AKP'sini çağrıştıracak bir tek kare yoktu.

BÖLGESEL ROL

27 Haziran 2011

Arap alemi karışmasaydı geçtiğimiz Mayıs ayında İstanbul'da önemli bir toplantı gerçekleşecekti. Toplantıya Türkiye, Suriye, Lübnan, Ürdün ve Irak liderleri katılacak ve belki de Avrupa Birliği benzeri bir oluşuma doğru ilk adımlarını atacaklardı. Olmadı. Olmadığı gibi Türkiye'nin vize kaldırdığı ülkelerle de işleri karıştı. Örneğin Suriye, Ürdün, Libya, Lübnan... Bu ülkelerle ekonomik ilişkiler ve turizm hareketliliği durma noktasına doğru hızla ilerliyor. Göreceli olarak sakin görünen Mısır ve Tunus'la ekonomik ilişkilerde göreceli hareketlilik gözlenmesine rağmen Türkiye'nin bu iki ülkedeki çıkarları 7-8 ay öncesiyle karşılaştırıldığında oldukça ekside. Geneline bakıldığında Türkiye'nin siyasal ve ekonomik çıkarlarının yanı sıra psikolojik avantaj ve üstünlüğü de zarar görmüştür.

Bazıları bu zararların Arap coğrafyasında beklenen demokrasilerin yerleşmesiyle hızla giderileceğini ve Türkiye'nin şimdiki durumla karşılaştırıldığında çok daha fazla avantajlı duruma geçeceğini söylemekte ya da beklemektedir. Oysa değişimin planlandığı ülkeler yalnızca Suriye, Libya, Yemen ve belki de önümüzdeki dönemde Cezayir. Çünkü Batı çağdışı ve ilkel iktidarların yönetimindeki 6 Körfez ülkesiyle kendi yandaşı diğer Arap ülkelerindeki 'Demokrasi'yi hiç umursamıyor. Peki ya başka ülkeler? Örneğin Lübnan... Batı; İsrail için tehlike oluşturan Hizbullah olmasaydı bu ülke ile hiç ilgilenmeyecekti. Batı; kendi iradesi ile Hamas'ı seçen Filistin halkının özgürlük ve demokrasi mücadelesini hiç umursamazken İsrail'in bu halka karşı 'demokratik' katliamlarına da destek vermektedir. Yani Batı; İsrail yöneticilerine 'Bir hafta içinde reform yapın yoksa ambargo uygular, NATO'yu üzerinize salarız' demiyor. Şimdiye kadar bir milyondan fazla insanın öldüğü Irak'ta ne demokrasi ne de siyasi liderlerin 20 milyar dolarlık hırsızlıkları hiç kimsenin umurunda değil. Nasıl olsa Amerikalılar bu ülkeye 'ideal ve

örnek' bir demokrasi getirmiş. ABD ve Avrupalı dostları benzer bir demokrasiyi yakında Afganistan'da kurmaya ve bu demokrasiyi Taliban'a teslim etmeye hazırlanıyor. Nasıl olsa Bin Ladin öldürüldü, yerine Mısır kökenli Zevahiri seçildi ve Amerikalılar Mısır'daki 'İslamcılara' sempatiyle yaklaşıyor. İslam ve İslamcılar ABD ve dostlarının hiç umurunda değil. Öyle olsaydı Müslüman Uygur halkı katliama uğrarken ciddi tepki gösterir ve Pekin'e 'katliamları durdurmazsan her türlü ekonomik ilişkilerimi keserim' diyebilirlerdi. Demez, çünkü Müslüman ülkeler ve bu ülkeleri yöneten iktidarlar ve bu ülkelerin sivil toplum örgütleri Çeçenleri, Azerileri, Uygurları, Iraklıları, Filistinlileri, Kıbrıslıları ve başkalarını çoktan unuttu bile. Hatırlayanların samimiyetini hep birlikte görüyoruz. Çünkü şimdi yeni bir moda var:

BAZI Arap ülkelerinde Batı destekli BAZILARININ yine Batı'nın vazgeçtiği BAZI dikta iktidarlara karşı özgürlük ve demokrasi mücadelesi!

Bu mücadele nasıl biterse bitsin birlerinin hayal ettiği gibi asla bizim halkların lehine bitmesine izin verilmeyecektir. Çünkü kanıtlanmış bir kural var: İşin içinde Batılılar varsa hep batıl kazanır!

Ben ise asla batıla inanmam.

***

Çünkü Batı her zaman içimizdeki işbirlikçileri buluyor, onları satın alıyor, onlara en iğrenç ve rezil işlerini yaptırıyor, maddi ve manevi bedelini ödüyor ve işi bitince onları bir kenara atıyor. İran Şahı, Adnan Menderes, Saddam, Mübarek, Bin Ali, Abdullah Salih ve Kaddafi olaylarında olduğu gibi. Hiç kimse ders almadığı için sırada mutlaka başkaları var ve olacak. Ruhlarını şeytana satanlar er ya da geç şeytanın kazığını yerler.

Bu coğrafyamızın belki genetik bir hastalığıdır ve elbette sosyal, psikolojik ve patalojik bir inceleme konusudur.

TEHLİKELİ SÖYLEM

10 Eylül 2011

Önce Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç <Alevi olan Esad'ı destekleyen Şii İran'a'' çattı. Önceki gün Hüseyin Çelik benzer ve paralel mantığı iç politikaya yönelik olarak kullandı ve "Alevi Kılıçdaroğlu'nu", "Alevi Esad'a." sahip çıkmakla suçladı. Sayın Kılıç açıklamasını yaparken 'Milli Eğitim Bakanlığı Alevilik, Nuseyrilik ve Caferilik bu yıldan itibaren Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi kitaplarında okutulacak' dedi. Kılıç; 'Alevi CHP' ve Esad'a böyle baktığına göre bakalım okul kitaplarında neler anlatılacak?

Dönelim konumuza.

Bakan Kılıç CHP'yi Baasçılığa özenmekle suçluyor. Hatırlatalım Suriye'deki Baas'ın başında <Alevi' Esad var ise Irak'ta yok edilen Baas'ın başında <Sünni' Saddam vardı. Baas'ın kurucusu ise Hristiyan Mişel Aflak.

Elbette Çelik iç ve dış politikayla ilgili olarak CHP'ye istediği en ağır eleştiriyi yapabilir ama Batı'nın coğrafyamıza yönelik planlarına istemeyerek de olsa katkı sağlamamalıdır. Unutulmamalıdır ki; Irak'ı işgal ederek 'dinci' Şiilerle 'dinci' Sünnileri birbirine kırdıran ve yüz binlerce insanımızın ölümüne yol açan ABD ve müttefikleri şimdi bu kırımı daha da genişleterek 'laik' Alevileri de işin içine çekmek istiyor. Bölgedeki ABD işbirlikçisi Arap yönetimlerinin misyonu bu mezhep savaşını körüklemektir. ABD ve müttefikleri böyle istiyor. Daha net olarak ABD ve müttefikleri Suriye'de bir Alevi-Sünni çatışması için uğraşıyor. Onlar Suriye üzerinden Şii İran'ı sıkıştırmak istiyor. Onlar İsrail için tehlike oluşturan laik Alevi Esad ve dinci Şii Ahmedi Necad'ın desteklediği Şii Hizbullah'ın ortadan kaldırılmasını istiyor. Böyle bir amaç peşinde koşturan ABD ve müttefikleri İran destekli Iraklı Şiilerle Sünni ülkelerin desteğindeki Sünnileri de bu savaşın içine çekmek istiyor. Sünni Kaide ve benzeri örgütlerin bu oyunda nasıl bir rol üstleneceği henüz belli değil.

İşte bu nedenle ben Sayın Arınç ve Kılıç'ın söylemlerinden endişe duyuyorum. Bu coğrafyanın en önemli ülkesi Türkiye asla böylesi tehlikeli oyunun içinde olmamalıdır. Başbakan Erdoğan Suriye ile ilişkileri geliştirme kararı aldığında Esad'ın Alevi olduğunu biliyordu ve onunla çok özel dostluk ilişkileri kurup geliştirmeyi başarmıştı. Şimdi Suriye ile ilişkilerin bozulması hiç bir şekilde Türkiye'yi Alevi Esad'a karşı Sünni cephenin bir tarafı haline getirmemelidir. Bu çok tehlikeli bir oyundur. Türkiye'de milyonlarca Alevi vatandaşı vardır ve bunların bir kısmı Türk diğerleri Arap ve Kürt'tür. CHP ise AKP gibi tüm Türkiye'nin partisidir. CHP'nin Suriye ile ilgili tespitlerine hükümetin kızma hakkı yoktur ve olmamalıdır. Suriye'de demokrasi isteyenler önce CHP'nin demokratik sistemin bir parçası olduğunu hatırlamalı ve onun dediklerine kulak vermelidir. Arap coğrafyasında Türkiye'ye tam anlamıyla benzeyen belki de tek ülke Suriye'dir. Tüm kesimleriyle Suriye toplumu sosyal ve kültürel olarak Türkiye toplumunun coğrafi bir devamıdır. Türkiye bugün siyasal olarak ters düştüğü Suriye'nin toplumsal dokusuyla ilgili yanlış yorum ve değerlendirmeler yapmamalıdır. Çünkü bu yorum ve değerlendirmeler esasında Türkiye'nin de bir iç sorununun devamıdır. Unutulmamalıdır ki; Batılı ülkeler yıllardır Türkiye'deki Alevi sorununu konuşuyorlar.

Kürt sorununu konuştukları gibi.

Özetle bu konu beni çok üzüyor. Çünkü mezhep tartışması bizim coğrafya için çok tehlikelidir. Örneğin soydaşlık bağlamında Türk olan Iraklı Türkmenlerin yarısı Şii, diğer yarısı Sünni'dir. Örneğin soydaşlık bağlamında Türk kökenli olan İranlı Azeriler Şii'dir.

***

İşte bu nedenle karmaşık mezhepsel ve etnik bir yapıya sahip coğrafyamızın provakatif söylemlerle kavgaya sürüklenmesi çok tehlikelidir. 'Arap Baharı' öncesinde Irak'ta ama sonrasında her yerde provake edilen mezhepsel ayrılıklar için Suudi'ler milyarlarca dolar harcadı ve harcıyor. Bugün Arap ve İslam ülkelerinde bu ayrılıkları düşmanlığa çevirmek için özel çaba harcayan çok geniş ve güçlü çevreler var.

Krallar, Emirler, Şeyhler, başkanlar, örgütler, camiler, üniversiteler, dernekler, vakıflar, din adamları ve her türlü medya.

Suriye'de savaşın tek bir sloganı vardı:

'Alevi Esad'a karşı cihad.'

Cihad sözcüğünü herkes kendine göre anlıyor, yorumluyor ve gereğini yapıyor.

Böyle bir kargaşanın doğal sonucu olarak IŞİD, NUSRA ve benzeri ruh hastası örgütler ortaya çıktı. Onlar da 'Alevi ve Şiileri öldürmek Cihatların en büyüğüdür' diyerek bildik cinayetlerini işlediler ve işliyorlar.

Onlara göre 'Alevi ve Şiilerin katli vaciptir çünkü onlar kafir'.

Sonrası bildiğiniz hikaye.

Bu söylemin geçerli olduğu Suriye, Irak, Yemen, Lübnan, Bahreyn ve Pakistan'da yüz binlerce insanımız öldü.

Suruç ve Ankara'da intihar eylemleri yapan IŞİD kendince Alevi, Kürt ve solcuları hedef almıştı.

Tarih boyunca bu kavganın acılarından haz alan iç ve dış güçler asla bu huylarından vazgeçmeyecektir. Kan onları motive edip heyecanlandırıyor. İşte bu nedenle öldürmeye ve kana programlanmış katiller Alevi ya da Şii bulamadıkları zaman Libya'da olduğu gibi birbirlerini boğazlıyorlar.

Libya halkının yüzde yüzü Sünni. Tıpkı Somali'de olduğu gibi. Buralarda 'Sünni' insanlar birbirini öldürüp duruyor çünkü Vahabi ideolojisine inanan Suudiler ve onların sapık dost ve müttefikleri böyle istiyor!

SÖYLEM İLE EYLEM

11 Ekim 2011

2002 sonunda iktidara gelen AK Parti, ilk bölgesel açılımını Suriye ile başlattı. Suriye ile dostluk ilişkilerini başlatan hükümet, birçok nedenden dolayı Arap alemine çok daha kolay girdi. Türkiye'nin Suriye'ye açılımı ise AK Parti ile değil Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'in Haziran 2000'de Hafız Esad'ın cenaze törenine katılmasıyla başlamıştı.

Hemen söyleyeyim ben ilk günden itibaren AK Parti hükümetinin bölgesel açılımlarına hem Türk medyasında hem de Arap medyasında yoğun destek verdim. Arap ve uluslararası medyada AK Parti'ye verdiğim destek başlangıçta yoğun tepkiyle karşılanıyordu. Nitekim bugün AK Parti yanlısı gibi görünen birçok Arap gazeteci ve aydın beni 'AKP'li olmakla suçluyor' ve 'AKP'lilere güvenilmemesi gerektiğini' savunuyorlardı. Ben ise o zaman doğru yolda olduğuna inandığım AKP hükümetinin dış politika ile ilgili söylem ve eylemlerine destek verirken içte daha Yeni Şafak gazetesinde yazdığım dönemde bile bir çok tutum ve davranışını eleştiriyordum. Çünkü bana göre 'Alevi Esad, Sünni Erdoğan ve Şii Ahmedi Necat'ın dostluğu bölgemizde çok şeyi değiştirecekti'. 'Arap Baharı' olmamış olsaydı belki de bugün Türkiye önderliğinde bölgede olağanüstü önemli gelişmeler yaşanmış olacaktı. Olmadı ve olmadığı gibi Türkiye'nin tüm bölgesel ve uluslararası hesap ve kitapları karıştı.

Sırayla bakalım.

Geçen yıl Suriye ile birleşme aşamasına gelen ancak 'Reform yapmıyor' diye Esad'a kızan Ankara, şimdi bu ülkeyle ilişkilerde savaş sözcüğünü kullanmaya başladı.

2- Mart Tezkeresi sonrasında Iraklı tüm taraflarla olağanüstü ilişkiler geliştiren Ankara, şimdi yalnıza 'Sünni İslamcıların' bir bölümü ile ilişkilerini sürdürüyor. Çünkü İran etkisindeki Şii'ler Ankara'nın Suriye'deki 'Sünni' Müslüman Kardeşlere verdiği destekten dolayı tedirgin. Çünkü Suriye'de olası

bir iç savaş öncelikle Amerikalıların yakında çekileceği Irak'taki Şiileri ilgilendirecektir.

2005'ten bu yana demokratik açılımların Kürt sorununu çözmeye yetmediğini, AK Parti hükümetinin PKK ile diyaloğunun sonuç vermediğini gören Iraklı Kürt liderler alenen söylemeseler de Ankara ile ilişkilerine giderek mesafe koyuyor.

Bir diğer önemli komşu İran. Türkiye'nin İran ilişkileri son 3-4 yılda olağanüstü olumluluk içinde seyretti. Ancak hükümetin İran'ı "Şii olduğu için Suriye'yi" destekliyor suçlamasında bulunması ve son olarak Malatya'da Amerikan radarlarını yerleştirmesi Tahran'ı çok kızdırmışa benziyor. Tepkiler giderek yükseliyor ve sertleşiyor. Amerikan casus uçaklarının İncirlik'e yerleştirilmesiyle bu tepkiler daha da artacağa benziyor.

Özetle Ankara daha bir yıl öncesine kadar ideal bir ilişki içinde olduğu bu dört ülkeyle gerginlik dönemine girmiştir. Bölgedeki genel kanı <Osmanlı mirasçısı Sünni Türkiye; Alevi Esad ve onun yandaşları Şii Bağdat, Tahran ve Hizbullah'a karşı.'

'Komşularla sıfır sorun' diye yola çıkanlar tüm komşularla düşman oldular.

***

Anlaşılan AKP kendi gerçek ideolojisinin gereği olarak çok keskin ve tehlikeli mezhep söylemini ön plana çıkarmakta sakınca görmemiş ve bölgedeki Müslüman Kardeşlerin beklenti ve isteklerine karşılık vermeyi tercih etmişti. Bunun sonucu olarak dönemin Başbakanı Erdoğan, dönemin Dışişleri Bakanı Davutoğlu'nun 'telkinleriyle' hilafet ve sultanlık hayalleri kurmuştu. Bir Osmanlı mirasçısı olarak Körfez'in kral, emir ve şeyhleri de onu 'Safevi ve Şii' İran'a karşı kışkırtıyorlardı. Üstelik adamlarda çok para vardı ve her şeyi satın alabileceklerini düşünüyorlardı.

DÜNYA DÜZENİ

5 Şubat 2012

Bir haftadır BM Güvenlik Konseyi harıl harıl çalışıyor. ABD, Fransa, İngiltere ve işbirlikçi Arap yönetimleri Suriye konusunda karar çıkarmaya çalışıyorlar. Rusya, Çin, Lübnan, Güney Afrika, Hindistan ve Brezilya karşı çıkıyor. Çin ve Rusya önerilen karar tasarısının oylanması için üç temel koşul ileri sürüyor:

Kesinlikle yabancı askeri müdahale olmayacak, Esad'a 'iktidarı bırak' çağrısı yapılmayacak ve ülkede orduyla çatışarak terör estiren silahlı grupların varlığına ve komşu ülkelerin bu gruplara yardım ettiğine dikkat çekilecek.

Bu koşulları kabul etmeyen ABD ve müttefikleri, yeni önerilerle Rusya ve Çin'i ikna edemiyorlar. Bölgenin yeni Şerif Hüseyin'i Katar Emiri Şeyh Hamed ve Arap Birliği'nin Mısırlı Genel Sekreteri Libya'da olduğu gibi Suriye'nin de işgal edilmesi yönünde karar çıkması için özel çaba harcıyorlar. Özetle ABD ve müttefiki ülke ve güçler ne pahasına olursa olsun Suriye konusunu kendi bildikleri ve istedikleri şeklide çözmeye kararlılar. BM Güvenlik Konseyi'nde Rusya ve Çin vetolarını aşamayan ABD ve müttefikleri bundan böyle daha hırçınlaşacaklardır. Suriye'yi zor günler bekliyor. Olayların ilk gününden itibaren silahlı gruplarla ve onların bir zamanlar güney doğuda olduğu günlük çatışmalarıyla uğraşan Suriye ordusu ve güvenlik güçleri şimdiye kadar en az iki bin kayıp verdi. Silahlı gruplar 'demokrasi ve özgürlük' adına akıl almaz terör eylemlerine başvuruyorlar. Okullar, hastaneler, devlet daireleri bombalanıyor, yollar kesiliyor ve insanlar kaçırılıyor. Kaçırılanların bazıları işkence görüyor, bazıları da feci şekilde öldürülüyor... Ama uluslararası medya bundan hiç söz etmiyor ve etmeyecek. Çünkü oyunun kuralları böyledir. Silahlı gruplar ya da artık resmen kendilerini tanımladıkları gibi 'Özgür Suriye Ordusu'na göre bu bir silahlı kalkışmadır ve Esad iktidarını yıkmak için yapılması gereken eylemlerdir.

Oysa biz olayların başladığı ilk günlerde silahlı grupların varlığına dikkat çektiğimizde birçokları bize çok kızmıştı. Onlara göre bu bir sivil ve barışçıl halk ayaklanmasıymış! Şimdi ise Özgür Suriye Ordusu'nun Antakya'daki Komutanı her gün yabancı medyaya her gün konuşuyor ve "Her türlü silahlı eylemlere devam edeceğiz" diyor ve "Suriye'yi cehenneme çevirme" tehdidinde bulunuyor. Amerikalı sözcü Victoria Nuland ise Suriyeli muhaliflere "Sakın silahlarınızı bırakmayın" diyor. Amerika'nın demokrasi ve özgürlük anlayışı bunu gerektiriyor. Tıpkı Irak'ta olduğu gibi. Tıpkı şimdi Libya'da olduğu gibi. Yeni dünya düzeni bunu gerektiriyor. Bu düzende Büyük Patron ABD'nin istediği her şey olmalı. ABD isterse insanların bırakın politik çizgilerini, din ve imanlarını bile değiştiriyor ve değiştirecek. Ama bir tek sorun kalıyor. O da Rus vetosu... Bir zamanların Sovyetler Birliği döneminde olduğu gibi...

Ki o Sovyetler Birliği İslami Yeşil Kuşak ile yıkılmıştı!

***

Rusya ve Çin bir tek Vietnam savaşı sırasında birlikte veto hakkını kullanmıştı. İkinci kez Suriye konusunda kullandılar. Her iki ülke 'Suriye'de emperyalist oyuna geçit yok' demek istedi. Nitekim daha sonra BM Güvenlik Konseyi'nde yapılan bütün oylamalarda Rusya ve Çin Batılı ülkelerin bütün karar tasarılarına 'hayır' dedi. Her zaman böyle bir 'hayır' ile karşılaşacağını bilen ABD ve Batılı müttefikleri Türkiye'nin Suriye'nin kuzeyinde uçuşa yasak bölge, tampon bölge ve son olarak güvenli bölge önerilerini Konsey'e getirme cesaretinde bile bulunamadılar. Buna kızan Erdoğan bir çok kez BM ve Güvenlik Konseyi'ni çok ağır bir şekilde eleştirdi. Erdoğan; Körfez Ülkeleri Konseyi, Arap Birliği, İslam İşbirliği Örgütü ve benzeri örgütler gibi BM'nin de kendi Suriye planlarına hizmet etmesini istiyordu. Ama olmadı. Olmayınca da 'Dünya 5'ten büyüktür' dedi ama dinleyen de olmadı. Zamanla dünyada dostu da kalmadı.

TENZİLAT

8 Şubat 2012

Ortada çok büyük bir oyun var ve bu oyunun amacı Türkiye'yi Suriye'deki gelişmelere direkt olarak taraf yapmak. Süreç oraya doğru gitmektedir. Böyle bir sürecin Türkiye ve tüm bölge için ne denli tehlikeli olduğunu hep birlikte göreceğiz. Türkiye gün gelecek kendisini çok kötü bir şekilde yakacak ateşle oynamaktadır. Çünkü ABD ve müttefiği Batılı ülkeler bu coğrafyada herkesi birbirine kırdırmak istiyor. Amerikalılar bizim coğrafyayla dalga geçiyor ve karıştırmak için her yola başvuruyorlar. Amerikalıların coğrafyamızda birçok adamı var ve bunlar sürekli Amerikalılardan yardım alıyorlar. Amerikalılar bize hep İran'ın tehlikeli olduğunu söyleyip duruyorlar. Ama aynı Amerikalılar Irak'ı işgal ederek İran'ın güçlenmesine yardımcı oldular. Şimdi de Amerikalılar Arap ülkelerindeki Müslüman Kardeşlere yardım ediyor ama gün gelecek Müslüman Kardeşler ve onların ideolojisiyle beslenen tüm parti ve örgütlenmelerin İran'dan çok daha tehlikeli olduğunu herkes görecek. Görünce de iş işten geçmiş olacak. Çünkü biz radikalleşen Müslüman Kardeşlerin bu coğrafya ne denli kanlı tezgahların içinde olduklarını çok gördük. Özellikle 1977-1982 Suriye'de.

Özetle bu coğrafyada çok garip işler dönüyor. Başından beri söyleyip duruyorum. Bölge halklarının demokrasi ve özgürlük talebi tümüyle haklı ama Libya'da olduğu gibi demokrasi NATO işgaliyle gelmez ve asla gelmeyecektir. Demokrasi ve insan hakları BM'de başarısız kalan NATO'cu ülkelerin umurunda değil ve asla olmayacaktır. Veto kullandığı için Rusya ve Çin'e kızan ABD, şimdiye kadar İsrail konusunda 60'tan fazla veto kullanmış ve Kıbrıs konusunda bile Türkler aleyhinde kararlar çıkartmıştı. 9 Türk insanını öldüren İsrail'e sahip çıkan ABD ve müttefiği AB ülkeleri şimdi 'Suriye halkını çok sevdikleri' için kıyameti koparıyorlar. Peki onlara kim yardım ediyor? Bu coğrafyanın en ilkel ve çağdışı yönetimleri: 24 ayar Müslüman, muhafazakar ve

demokrat Katar ve Suudi Arabistan!

Hele sonuncusu aman Allah!

***

Bugün Suriye'de yaşananlar ilk değil. 1977'de şimdi olduğu gibi 'Alevilik' konusunu bahane eden Müslüman Kardeşler Baba Esad'a karşı ayaklandı. Suudi Arabistan, Ürdün, Saddam yönetiminde Irak ve CİA onlara yardım ediyordu. 1977-1982 döneminde Müslüman Kardeşler militanları Esad'a yönelik 3 suikast teşebbüsünde bulundu ve binlerce Suriyeli ilerici aydın, doktur, akademisyen ve askeri öldürdüler. Şubat 1982'de Halep ve Hama kentlerinde kapsamlı bir ayaklanmayı örgütleyen Müslüman Kardeşlerin liderleri Halep'te yakalanmasına rağmen Hama'da ayaklanma oldu. Suriye ordusu tarafından kuşatılan kent yoğun çatışmalara sahne oldu. Ayaklanma bastırıldı ve binlerce Müslüman Kardeşler militanı öldürüldü ama Batılı ülkeler ve medyaları buna 'Hama Katliamı' dedi.

Aynı Batılı ülkeler şimdi benzer ayaklanmaları Suriye'nin her tarafında örgütledi ve 40 yıl önce olduğu gibi Esad'ı katliam yapmakla suçladı ve suçluyor.

Anlaşılan Müslüman Kardeşler kökenli ÖSO, IŞİD, Nusra ve benzeri örgütlerin katilleri 'barış sever, sevgi dolu ve ince ruhlu' insanlarmış da bizim haberimiz yok!!

Kaide, Boko Haram, El-Şabab, Taliban ve benzeri örgütler...

-Hepsi Müslüman Kardeşler kökenli.

-Hepsi Suudilerin Vahabi mezhebiyle beslenmiş. Suudi'ler ise Batılı ülke ve bölgesel işbirlikçilerinin en sevdiği tipler.

-Hepsi ruh hastası, sapık, manyak ve katil ruhlu.

Din adına ayaklanacaklar, cinayet işleyecekler, toplumları köleleştirecekler, din adına dini perişan edecekler ama birileri onlara direnince 'katil ve diktatör' olacak. Harika bir tezgah. Olay bu kadar net.

İTİRAF

18 Şubat 2012

Önceki gün Senato'da konuşan ABD Ulusal İstihbarat Konseyi Başkanı James Clapper 'Suriye'nin Şam ve Halep'teki intihar eylemlerini Kaide'nin Irak koluna bağlı militanlar gerçekleştirmiştir. Kaide, Suriye muhalefetinin içine sızmış ve Esad yönetimine karşı eylemleri yönlendirmektedir. Dağınık ve kendi aralarında birlik olmayan Suriye muhalefet örgütlerinin bundan haberi olup olmadığını henüz bilmiyoruz."

CIA ve FBI başta olmak üzere ABD'deki 16 istihbarat örgütünün başkanlığını yapan Clapper'in bu konuşmasından üç gün önce Kaide'nin Mısırlı lideri Eymen Zavahiri Suriye'deki militanlara Esad yönetimine karşı mücadele etmeleri talimatını vermişti. ABD Savunma Bakanı Panetta da 'Kaide'nin Suriye'de yerleşme çabası bizi endişelendiriyor" diyordu. 19 Eylül'de Türkiye'ye gelerek Suriye ve benzeri bölgesel konuları görüşen Clapper'in Kaide ile ilgili tespitlerinin bir diğer önemli tarafı zamanlamasıdır. Çünkü herkes ABD ile Taliban arasında görüşmelerin sürdüğünü ve Taliban'ın Katar'ın başkenti Doha'da irtibat ofisi açtığını biliyor. Çeşitli kaynaklar Katar Emiri Şeyh Hamed'in Taliban'a "Sizi ABD ile barıştırır tekrar Kabil'de iktidar olmanıza yardımcı olabilirim ama karşılığında bazı militanlarınızı Suriye'ye göndermenizi isteyeceğim" dediğini aktarıyor. Yani Emir Hazretleri'nin bu ricasının yerine gelip gelmediğini bilmiyoruz ama Clapper'in Kaide ile ilgili söylemleriyle Zavahiri'nin konuşması arasında bir bağ olduğu kesindir.

Durum böyle olunca Suriye'deki gelişmelerin ne denli vahim olduğu ve bundan sonra çok daha da tehlikeli olacağı görülmektedir. Çünkü Katar ve Suudi Arabistan belki de Kaide ya da benzeri grupların silahlı ayaklanmasının Esad'ı devirmeye yetmediğini gördükleri için şimdi açıktan "Hep beraber Suriye muhalefetine silahlı destek verelim" demeye başladı. Tunus'ta önümüzdeki hafta yapılacak 'Suriye Dostları Grubu'nun' toplantısında bunlar konuşula-

cak. Yani ABD ve yandaşları Suriye'ye resmen savaş ilan etmeye hazırlanıyor. Rusya ve Çin vetolarını aşamadıkları için bunu legal olarak yapamayanlar şimdi bunu illegal olarak yapamaya hazırlanıyor. Clapper'in sözlerini bu çerçevede değerlendirmek gerekir. Yani Clapper yakında Suriye'de tırmanması beklenen kanlı çatışmalarla ilgili olarak şimdiden 'Suriye'deki olaylarda bizim bir ilişkimiz yok. Olayları Kaide yapıyor" diyeceğinin işaretini veriyor. Anlaşılan Kaide ve Taliban'ı kurduran CIA eski dostlarını özlemiş!

***

Böyle dost düşman başına.

İlk toplantısını Tunus'ta ve ikinci toplantısını da Nisan 2012'de İstanbul'da yapan 'Suriye Dostları Grubu'nda 100 kadar ülke ile birlikte bölgesel ve uluslararası örgüt vardı. İstanbul toplantısında bu ülkeler Suriye'de savaşan gruplara yardım kararı aldı. Dünya tarihinde ilk kez böyle bir olay yaşanıyordu. 'Demokrasi ve özgürlük' palavrasıyla 100 ülke onlarca terör örgütüne yardım ediyordu. 100 ülke Paris'te toplanıp ETA'a yardım kararı alsaydı bugün İspanya diye bir ülke ortada kalmazdı.

Ama Suriye ortada kaldı. Hem de dünyanın dört bir yanından taşınarak Suriye'ye sokulan on binlerce ruh hastası, sapık ve katile rağmen. Suriye kaldı ama 'Suriye Dostları Grubu' Ankara'nın tüm tersi yöndeki çabasına rağmen dayanamadı ve 2015 yılının ortalarından itibaren dağılma sürecine girdi. Bu kitap yazıldığında bu grubun adını bile hatırlayan kalmamıştı. Suriye ile ilgili son 5 yılda yaşanan ve söylenen her şeyin unutulduğu gibi. Çünkü her şey yalandı ama bu yalanların neden olduğu kan, göz yaşı ve acılar gerçekti.

HAYDİ SAVAŞA

12 Nisan 2012

İnanılacak gibi değil ama 'İslamcı' ya da hükümet yanlısı medyaya ve bu medyanın yorumcularına bakılırsa Türkiye ile Suriye arasında savaş pek yakında. Peki neden? Esad, Başbakan Erdoğan'ın 'Reform yap istek ve telkinlerine karşılık vermemiş ve halkına zulmediyor.' Buna kızan Ankara Suriye'nin tüm silahlı-silahsız muhalefetine kucak açmış ve Şam'a karşı bölgesel ve uluslararası kampanyanın başını çekmiştir. Bu kampanyayla neredeyse tüm gerçekler tersyüz edilmiş ve herkes ne pahasına olursa olsun Esad'ın gitmesine programlanmıştır. İşte size son örnek.

BM Güvenlik Konseyi üyeleri Kofi Annan'a 'Git şu Suriye sorununu çöz' dediler. Şam'a giden Annan çatışmaların 10 Nisan'a kadar durmasını ister. Başkan Esad da planı kabul eder ve 'Silahlı gruplar saldırılarını durdurursa biz de derhal ateşkese uyar ve orduyu kentlerden çekeriz' der. Ancak Antakya'da bulunan ABD destekli 'Özgür Suriye Ordusu' komutanları 'Önce ordu çekilsin ve saldırılarını durdursun' der.

Bir önerim var: Suriye'ye savaş ilan eden meslektaşlarımıza bir Amerikan tüfeği verelim ve Suriye cephesine gönderelim.

Bayanlar, beyler savaştan söz ediyorsunuz. Bu bir şaka değil. Hadi vicdanınız yok diyelim Irak'tan da ders almadınız mı? Yalancı olduğu kanıtlanan Amerika'nın yapamadığını şimdi siz mi yapacaksınız Suriye'de. Siz yapmayacağınıza göre Mehmetçiğe mi yaptıracaksınız? Hem de bir hiç uğruna. Suriye Türkiye'ye hiçbir kötülükte bulunmadı. Tam tersine Suriye daha bir buçuk yıl öncesinde neredeyse Türkiye ile birleşecekti. Suriye- Türkiye sınırında herkes akraba. Sakın 'Her şeyi demokrasi uğruna yapıyoruz' demeyin çünkü bu çok anlamsız bir gerekçe olur. Vicdansız bir demokrasi demokrasi değildir ve olamaz. Irak, Afganistan ve Somali'yi perişan eden ABD demokrasisine hayran olanlar Bush'un öldürdüğü milyonlara şimdi Suriye ve tüm coğrafyada

yenilerini eklemek istiyor. Suriye'de demokrasiye siz değil Suriye halkı karar vermelidir.

Türkiye'ye düşen görev silahlı militanları silahlandırmak ve onları savaşa itmek değildir. Ona düşen görev sakin bir şekilde Moskova, Tahran, Pekin ve benzeri başkentlerle tarafları barıştırmaktır. Savaş çığırtkanlığı yapanlar ve 'Özgür Suriye Ordusu'na destek verenler Suriye'de ölen her insanın kanından sorumludur. Bunu Türkiye ve Türkler anlamıyorsa hiç kimse anlamaz. Türkiye, Norveç ya da Danimarka değildir. 1970'li yıllarda sağ-sol, Alevi-Sünni çatışmalarında her gün onlarca insanın öldüğü Türkiye, 28 yıldır PKK ile uğraşıyor. Bu savaşta şimdiye kadar 40 binden fazla insan öldü. 1998'de Öcalan Şam'da diye Türkiye Suriye'ye savaş ilan etmek üzereydi. Şimdi Şam'a göre binlerce Öcalan Türkiye'de. Hatırlayalım ABD, AB ülkeleri, Avrupa Parlamentosu ya da Konseyi Türkiye'yi PKK ya da insan hakları konusunda eleştirdiğinde bu ülkede kıyamet kopuyordu. Manşetleri hatırlıyorum: 'Küstah Amerikalı' ya da 'Sen kendine bak Avrupalı'. Artık her şey kavram kargaşasıyla yorumlanmaya çalışılıyor. Herkes belirli bir misyonla hareket ediyor ya da ettiriliyor. İşin ucunda savaş olmasaydı idare edelim diyecektim ama bir başladı mı anaların yüreğini dağlayacak acılarla da bitmeyecektir. Buna dayanacak vicdanlar buyursun 'mehter takımı' ile Suriye'yi işgal etsin.

Hem de Şalom adına!

YALNIZLIK

14 Nisan 2012

Türkiye herkesten önce Suriye muhalefetine kucak açıp destek verdi. 'Suriye Ulusal Konseyi' İstanbul'da kuruldu ve tüm muhalif gruplar İstanbul'da. 'Özgür Suriye Ordusu' komutanları Antakya'da operasyonları örgütleyip idare ediyorlar. Başbakan Erdoğan ve Dışişleri Bakanı Davutoğlu ilk günden itibaren çok sert açıklamalarla Suriye olayında taraf oldular. Ancak olaylar başından beri Ankara'nın istediği yönde gelişmedi, gelişmiyor ve asla gelişmeyecek.

Uzun süre sınırda tampon bölgeden söz eden Ankara'ya hiç bir Batılı ülke destek vermedi ve vermeyecek. Türkiye yalnız kaldı ve kalacak.

Göçmen kamplarına getirilen Angelina Jolie, Amerikalı senatörler Mc Cain ve Liberman ile Annan poz verip gitti. BM, ABD ve NATO 'Bu konu bizi ilgilendirmez dedi.' Türkiye bu konuda da yalnız kaldı.

Bu ilgisizlik karşısında sıkılan Ankara bu kez sınırdaki çatışmaları bahane ederek NATO'dan yardım istedi ama bir kez daha NATO o taraflı olmadı. Ankara'ya kala kala Suudi Arabistan, Katar ve Ürdün kaldı. Suudi Arabistan ve Katar yöneticileri 250 yıldır Osmanlı'dan ve Türklerden nefret eder. Ürdün İngilizler tarafından 1916'da Osmanlı'ya karşı ayaklandırılan Şerif Hüseyin'in torunu tarafından yönetilmektedir.

Yani ABD, AB ve NATO'dan umudunu kesen Ankara çağdışı ve ilkel Arap kral, emir ve şeyhlerden medet umar oldu. Hükümete ise içte nefret, kin ve savaş ile beslenen ve özel olarak görevlendirilmiş cahil meslektaşlarımız yardım ediyor. Tıpkı yalanı tescillenmiş El- Cezire'nin patronu Şeyh Hamed gibi. O da çaresiz... Şeyh hazretleri Suudi Kral ile birlikte Türkiye'yi oyuna getirmenin planlarını yapıyor ve kazık atma zamanını kolluyordur. Onların ruhlarında ve genetik yapılarında yalnızca oyun ve tezgah var. Çünkü İngiliz tedrisat-ı merhalesinden geçmişler.

Gerçekçi olmak lazım ve uluslararası ve bölgesel pazarlıkları ve yeni dengeleri görmek lazım. Zaman yanlış hesap yapma zamanı değildir.

Savaş ve kan isteyenlerin sevincini kursağında bırakacak bir dönem öncelikli olarak Türkiye'nin ulusal çıkarları için çok önemlidir. Çünkü medya amigolarının, aniden bollaşan Suriye uzmanlarının ve Washington'dan gelen talimatla heyecanlananların Suriye'de bir yıldır istediği savaş öncelikli olarak Türkiye için felaket demektir.

Herkes Türkiye üzerine oynamaktadır.

ENDİŞE

1 Mayıs 2012

Pazar günü Samandağı'ndaydım. Olağanüstü ilgili, bilgili, heyecanlı ve endişeli bir toplulukla birlikte Suriye ve bölgedeki gelişmeleri konuştuk. Hem de en detaylı ve net bir şeklide. Sınırın sıfır noktasında olmanın getirdiği ilgi ve heyecan Samandağlıları Suriye'deki olaylara karşı daha ilgili kılmış. Bunun birçok nedeni var ama en önemlisi Samandağlıların ve genel olarak Hatay ve sınır bölgesindeki tüm illerde yaşayan insanların Suriye'de akrabalarının bulunmasıdır. Suriye krizi bu illerde yaşayan ve farklı etnik, dinsel ve mezhepsel kökenli, tüm insanların moralini bozmuştur.

İlişkilerin iyi olduğu dönemlerde sınır illerinde olağanüstü ekonomik canlılık ve heyecan vardı. Şimdi deyim yerindeyse yaprak kımıldamıyor. Böylesi bir moralsizlik içinde ne olacağını merak eden insanlar korkularını da gizlemiyorlar. Çünkü estirilen havaya bakarak Türkiye'nin her an Suriye'ye saldırabileceğini düşünen insanlar, böyle bir durumda zarar görecek ilk insanların kendileri olacağını düşünüyor ve çok korkuyorlar. Bu korku Samandağı ve Hatay bölgesinde çok daha fazla. Bunun bir başka nedeni de Suriye'den kaçan sivil ve askerler için kurulan kampların Hatay bölgesinde olması ve bu kamplardaki Özgür Suriye Ordusu militanlarının sınırdan sızarak Suriye'de eylem yapıp geri dönmesiyle ilgili bilgi ve söylentiler. Bu bilgi ve söylentiler ile kamplardaki Suriyelilerle ilgili hikayeler herkesten çok Hataylıları tedirgin ediyor ve korkutuyor. Çünkü Hatay ve civar illerde konuştuğum herkes hükümetin Suriye politikasına bir anlam veremiyorlar.

Hatay'dan son bir not olarak konuşmamla ilgili. Müthiş kalabalık bir salonda konuşmam bittiğinde genç bir bayan 'Hocam anlattığınız her şey önemli ama bizim merak ettiğimiz en önemli konu Esad kalır mı gider mi?' diye sordu.

Ben de 'Çok net söylüyorum dünyada hiç bir güç Esad'ı deviremez. İs-

lamcılar asla Suriye'yi ele geçiremeyecek. Onun için rahat olun' dedim. Müthiş bir alkış koptu ve herkes rahatlamanın heyecanı ile korkularından kurtuldu.

***

Esad'ın devrilmeyeceğini söylediğimde hiç duygusal davranmamıştım.

Suriye halkının 10 bin yıllık tarihini, bu tarihin Suriye halkı üzerinde bıraktığı sosyal ve kültürel izleri, Suriye ordusunun yapısını, Suriye'nin Arap dünyası içindeki konumunu, bölgesel ve uluslararası dengeyi, İran ve Rusya'nın asla Suriye'den vaz geçmeyeceği gerçeğini bilerek söylemiştim.

Beş yıl sonra her şey benim öngördüğüm yönde gelişti ve Esad devrilmedi. Suriye ülke ve halk olarak çok zarar gördü ve acı çekti ama teslim olmadı. Gün gelecek Suriye direnişiyle ilgili olarak yüzlerce kitap yazılacak ve onlarca film çekilecek.

Bugün ise neredeyse herkes sorunun Esad değil IŞİD, Nusra ve benzeri terör örgütleri olduğunu kabul ediyor.

Durum böyle olunca herkes bu örgütleri kuran, kurduran ve sınırsız destek veren Türkiye, Suudi Arabistan, Katar ve bölgesel müttefiklerini suçluyor.

Durum böyle olunca AKP yönetiminde Türkiye'ye kızan herkes dolaylı-dolaysız Erdoğan'ı sıkıştırıyor ve el altından Esad ile ilişki kuruyor.

CEZAYİR BAHARI

15 Mayıs 2012

Şam'da 'Arap Baharı'nın bombaları patlarken Cezayir'de bu 'Bahar'ın seçimleri yapılıyordu.

160 kadar kadının parlamentoya girmesine yol açtığı için ABD Dışişleri Bakanı Clinton tarafından onaylanan ve 'demokrasi yolunda önemli bir adım' olarak ilan edilen bu seçimlerde İslamcılar hezimete uğradı. 462 sandalyeli mecliste 59 sandalye kazanan ve 7 İslamcı parti ve grubun liderliğini yapan Cezayir Adalet ve Kalkınma Partisi (AKP) lideri Abdullah Caballah seçimlere hile karıştırıldığını, buna tepki olarak da gerekirse Tunus'ta olduğu gibi ayaklanma başlatacaklarını söyledi. 1962'deki bağımsızlıktan bu yana ülkeyi yöneten cumhuriyetçi, laik ve anti-emperyalist Ulusal Kurtuluş Cephesi Partisi'nin 220 sandalye kazandığı seçimlerde liberal Yurtsever Demokratik Blok 68 sandalye kazandı.

132 yıl süren işgal döneminde Fransızlar hem dili hem dini yasaklamış, ne ilginçtir ki Türkiye 1957-1962 döneminde Cezayir'in bağımsızlığı için yapılan BM oylamalarında Fransa'dan yana oy kullanmıştı. Cezayir, 1989'da yapılan ve İslamcıların zaferiyle sonuçlanan yerel seçimlerle gündeme gelmişti. 1991'de aynı sonuç çıkınca İslamcıların iktidarından korkan Batılı ülkeler müdahale ederek seçimlerin iptal edilmesini sağladı. Örgütlenip silahlanan ve daha sonra adı FİS olarak bilinecek olan İslamcı parti ve gruplar ayaklanınca ülke çok ciddi bir iç savaşın eşiğine geldi. Kimine göre 200, kimine göre ise 100 bin insan öldü.

Şimdiki Cumhurbaşkanı Butaflika'nın ılımlı ve diyaloga açık politikalarıyla durumun sakinleştiği Cezayir'de İslamcılar giderek zemin kaybetti. 'Arap Baharı' ve komşu Tunus ve Mısır'da İslamcıların iktidara taşınması işe yaramadı. Çünkü Cezayir halkı komşu Libya'nın NATO tarafından işgali-

ni, yaşanan rezaletleri ve Suriye'de yaşanan kanlı oyunları görüyor. Çünkü Cezayir halkı Afganistan'da savaşan ve 1988'de ülkesine dönerek İslami bir yönetim kurmaya çalışan radikal İslamcı Kaide militanlarının ülkeyi nerelere sürükleyebileceğini gördü. İşte tüm bunlardan dolayı Cezayir halkı son seçimde İslamcılara oy vermedi. Cezayir halkı bu tavrıyla 'Arap Baharı'nın Kuzey Afrika ayağını frenledi. Bunun ne anlama geleceğini ancak önümüzdeki aylar ve yıllarda göreceğiz. Hele hele bu 'Bahar'ın Ortadoğu ayağı Suriye'de çökerse... Çünkü 'Arap Baharı' denilen rüzgar şimdiye kadar yalnızca Tunus ve Mısır'da değişime yol açtı. Libya işgal edildi ve Yemen'de Başkan Salih ABD'ye gitmesine rağmen ülkede değişen bir şey olmadı. Bahreyn'de halk ayaklanması ülkeye giren ABD destekli Suudi ordusu tarafından bastırıldı. Suriye'de durum malum.

Olağanüstü dış müdahaleye rağmen Esad konumunu koruyor. Geriye kalıyor 15 Arap ülkesi. Bunlarda hiçbir hareket yok ve olamaz. Çünkü altısı Körfez ülkesi. Biri de Ürdün Krallığı. Bu ülke yönetimlerinin ne denli Amerikan kölesi olduğu herkesçe bilinmektedir. ABD; 'Bahar'ın buralara uğramaması için her türlü önlemi almış durumda.

Dönelim Cezayir'e...

28 Şubat sürecinde sokaklara dökülenler hep 'Türkiye, Cezayir olmaz' diye bağırırlardı. Bazen de "Türkiye, İran olamaz' diye haykırırlardı. Durum ortada. İslamcılara oy vermeyen Cezayirliler 'Cezayir, Türkiye olmayacak' diyerek sandığa gitmişler. İslamcıların partisi AKP Türkiye'deki AKP'ye özenerek Cezayir'i Türkiye gibi yapmaya uğraşıyor. Bu uğraşın ilk denemesi başarısız oldu. Bakalım Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde ne olacak? Kim bilir belki de o zamana kadar Cezayir örneğini aşan Türkiye, bu kez İran'da tartışma konusu olur!

Nisan 2014'te yapılan cumhurbaşkanlığı seçiminde Butaflika oyların % 81'ni alarak 4. kez Cumhurbaşkanı seçildi. Seçime katılma oranı % 51,7 olarak belirlendi.

Şubat 2016'da toplanan parlamento büyük çoğunlukla anayasa değişikliklerini onayladı. Buna göre etnik azınlık olan Emezigler yani Berberilerin dili ikinci resmi dil olarak kabul edildi ve başka-

nın seçilme dönemi iki olarak belirlendi. Yeni anayasa değişikliklerine göre özgürlüklerin sınırı biraz daha genişledi ve ulusal uzlaşma yolunda önemli çerçeveler çizildi. Bu süreç doğru işletilir ve siyasal yapı büyük yanlışlıklar yapmazsa bu ülkede 'siyasal İslam'ın' yeniden güçlenme şansı görünmüyor. Üstelik insanlar radikal İslam'ın komşu Tunus, Mali ve Libya'nın yanı sıra kardeş ülkeler Suriye ve Irak'ı ne hale getirdiğini görmüştü.

Özetle radikal siyasal İslam'ın ilk kez zemin bulduğu bu ülkenin geleceği büyük ölçüde coğrafyamızdaki siyasal İslam'ın geleceğini de belirleyecektir. Tabi siyasal İslamcılar ve onların yaptıklarından çok acı çekenler olup bitenlerden ders çıkarmayı becerebilirlerse.

YAŞAMA DAİR

5 Haziran 2012

Bir haftadır Suriye'deyim... Ülkenin neredeyse her tarafını dolaştım... Hemen söyleyeyim televizyonlarda izlediğiniz haberlerin büyük bölümü uydurma ve yalan değilse abartılı ve bunun da sosyolojik bir anlamı var.

Çünkü böyle bir ortam doğal olarak ülke içinde yaşayan insanları etkiliyor. Çünkü insanların yaşama dair tüm hesapları böylesi karmaşık ve tehlikeli sürecin etkisiyle anlamsızlaşmaktadır. Anlamlı olan tek şey bu coğrafyada insanların hep acı çekmesidir. Bu acının ne anlama geldiğini ve kuşaklar boyu insanlarda ne tür izler bıraktığını anlamak ve aynı acıları hissetmek isteyenler mutlaka bu sıralar Suriye'de dolaşmalı ve direkt olarak insanlarla konuşmalıdır.

Daha önce Türkiye'nin güneydoğusunu, Kuzey Irak'taki son yirmi yıllık süreçlerini hatta Filistin, Lübnan, Irak ve bölgedeki tüm dramları yaşamayan, doğru değerlendiremeyen ve vicdanının sesine kulak vermeyenler asla bu acıları anlamlandıramaz. Çünkü onlar için her şey tamamen duygusaldır!

Yani pariteye bağlıdır.

Oysa paritenin ölçütlerinde duygusallık yoktur.

Paritede petrol, dolar, silah ve üçünün bir araya gelmesiyle ortaya çıkan kan ve gözyaşı vardır. Kan ve gözyaşı her nedense bizim coğrafyanın kaderi olmuştur. Tıpkı ihanetlerin olduğu gibi. Çünkü ihanetler olmasaydı belki de bu coğrafyada kan ve gözyaşı bu kadar akmazdı. Belki de bu coğrafyada yaşama dair tüm endişe ve korkular bu denli korkutucu olmazdı. Belki de bu coğrafyada tüm umutlar, hepimizin yaşama dair her türlü heyecanımızı doruğa çıkarır ve böylece beyinsel algılama ve analiz etme becerimiz olması gereken düzey ve derinlikte olurdu. Çünkü bizi bu hallere düşürenler, bizim aptal olmamızı ve çok kolay kontrol edilip yönlendirilmemizi istiyorlar.

Coğrafyamızın içinde bulunduğu durumda bunun çok da zor olmadığı kesindir. Söz konusu olan akıl ve mantık ise duygular teferruattır.

İşte bu nedenle Bosna'da, Çeçenistan'da, Irak'ta, Afganistan'da, Filistin'de, Lübnan'da, Libya'da, Yemen'de ve şimdi Suriye'de ölen ve ölmekte olan insanlar birçokları için birer sayının ötesine geçmiyor. Batı'nın bizim coğrafyada başardığı en büyük olay budur. Yani bunca insan ölüyor ve bizler hiçbir şekilde duygulanıp etkilenmiyor ya da etkilenip gibi görünüp başkalarını aldatıyorsak o zaman bu işte bir iş var. Çünkü biz artık biz değiliz... Çünkü birileri bizleri biz olmaktan çıkarabilmiş ve bizler bunu zevkle kabullenmişiz.

Bu coğrafyanın son yüz yılını inceleyenler öncelikle bu coğrafya insanlarının nasıl bu hale getirildiğine ya da geldiğine bakmalıdır. Çünkü yaşama dair her şey insanla ilgilidir... Bizim coğrafyada insana dair birçok şeyde gariplik var. Bu garip şeyleri anlamlandıramayanlar, bu coğrafyada hiçbir konuya sağlıklı bakamaz ve asla doğru yorumlayamaz.

Belki de bu nedenle bu coğrafyada hiçbir soruna çözüm bulunamıyor ve çözülmüş gibi görünen sorunlar bile beraberinde hiç çözülemeyecek sorunlar getiriyor. Bu gerçeği görmeyenler hayal dünyasında yaşar ya da kurgulanmış senaryolarda başrol oyuncusu gibi ortada dolaşır. Oysa bu kurgularda başrol yok, hep figüranlık var.

***

5 yıl aradan sonra halklarımızın geldiği nokta ortada. Genel ve tek tek ülkeler bazında insanlarımızın algı operasyonlarıyla ne hale getirildiğini herkes görüyor.

Son beş yılda bu coğrafyanın insanları kan, gözyaşı ve acıdan başka hiç bir şeyi konuşmuyor ya da düşünmüyor. Bu tür toplumların nereye ve ne kadar ileri gideceğini düşünmek anlamsızdır. Bu topraklarda insanların ezici çoğunluğu dostluk, kardeşlik, esenlik, sevgi, ilerleme, gelişme ve kalkınma gibi duygu, istek ve çaba yerine düşmanlık ve nefreti konuşur ve yaşar oldular. Bu toplumlarda çürüme çok hızlı olur ve iktidarlar bu toplumları çok kolay bir şekilde yönetir ya da yönlendirirler. Böyle iktidarları yabancı ülke ve güçler çok kolay etkiler, yönlendirir ve istedikleri gibi kullanırlar. Bu ise coğrafya-

mızın temel hastalığı ya da genetik geleneği. Başta Suudi Arabistan ve Körfez ülkeleri olmak üzere İslam coğrafyasının bir çok ülkesi bu durumda. 'Arap Baharı' öncesinde bu yapıdan uzak duran AKP yönetimde Türkiye 'bahar' sonrasında bölge ülkelerine benzemek için özel bir çaba içine girdi.

Hilafet ve Sultanlık hayalleri ülkeyi AKP'nin ideolojik çizgisine doğru sürükledi ve Türkiye'yi çok tehlikeli bir noktaya getirdi. Son 5 yılda Türkiye'de konuşulanlara bakın : Başta Suriye ve Irak olmak üzere bölgedeki kan, 17-25 Aralık sonrasında sınırsız yolsuzluklar, baskı, sindirme, korku, PKK gerekçesiyle Güneydoğu'da akan kan ve toplumu gerecek akla gelmez her türlü baskı, yozlaşma, yalan, talan, rezalet ve din adına olduğu savunulan düzeysiz, içi boş ve aptalca söylem, tutum ve davranışlar...

Bu toplum ve ülkenin ilerleyeceğini düşünenler önü kesilmediği sürece AKP iktidarıyla bu ülkenin çok yakında siyasal, sosyal, kültürel ve psikolojik bir karanlığın içine sürükleneceğini mutlaka göreceklerdir.

Bütün veriler bu yönde gelişiyor ama çoğunluk sesini çıkarmıyor, çıkaramıyor ve uzaydan birilerinin gelip kendilerini kurtarmasını bekliyor. 21. Yüzyılın dijital çağında bir mucize misali! İşin kolayı bar ama her şey sanal. Karanlık ise kapkara bir gerçektir.

BAHAR BİTMEDEN

12 Haziran 2012

'Arap Baharı' denilen rüzgar ilk kez Tunus'ta esti. 17 Aralık 2010'da başlayan ayaklanma, Tunus'u 24 yıl süreyle yöneten Başkan Bin Ali'nin askerlerinin de baskısıyla 14 Ocak 2011'de ülkeden kaçmasıyla son buldu. Yapılan seçimlerde oyların % 30 kadarını alan İslamcı Nahda Partisi sol ve sosyal demokrat iki partiyle hükümeti kurabildi. O günden bu yana Tunus hep gergin. İslamcılarla genel tanımı ile laikler arasında çok ciddi sorunlar var. Sık sık gösteriler yapılıyor ve çatışmalar yaşanıyor. Dün yapılması kararlaştırılan ve tüm İslamcıların katılması beklenen büyük gösteri İçişleri Bakanlığı tarafından yasaklandı. İslamcılar 'İslami değerleri aşağıladığını' iddia etikleri bir resim sergisini protesto etmek için bir araya gelecekti. Özetle Tunus'ta bahar ilk günden itibaren sıcak esiyor. Başta İslamcılar olmak üzere Tunus'ta herkes Türkiye ve özellikle AKP deneyiminden dersler çıkarıyor.

Bu ülke kolay durulmayacak. Laik kesimlerin toparlanması ve birlikte hareket etmesi durumunda İslamcıların uzun süre iktidarda kalma şansı olamaz.

Mısır'da durum çok daha karmaşık. Ülkede bugün ve yarın seçim var. Ama ne seçim. Anayasa Mahkemesi parlamentoyu feshetti. Seçilecek yeni başkanın kimin önünde yemin edeceği şimdiden tartışma konusu. Fesih konusu ise ayrı bir mesele. Çünkü İslamcıların kontrolündeki parlamento ile HSYK arasında son günlerde çok ciddi gerginlikler yaşanıyordu. Parlamento HSYK yasasını değiştirmeyi planlıyor savcı ve yargıçlar direniyor.. Mısır'da kim kazanırsa kazansın ülkede ciddi bir kaos yaşanacak. Tunus ve Yemen'de olduğu gibi parlamento ve başkanlık seçiminin ilk turuna çok düşük oranlarla (%40-50) katılarak 'Bahara' olan ilgisizliğini kanıtlayan Mısır halkını çok sıkıntılı dönem bekliyor. Ordunun, laik kesimlerin ve başta ABD olmak üzere Mübarek'in gitmesine yeşil ışık yakan Batılı ülkelerin ne yapacağını hep birlikte gö-

receğiz. Özetle 25 Ocak 2011'de başlayan ve 11 Şubat'ta ülkeyi 30 yıl yöneten Mübarek'in askerin baskısıyla istifa etmesiyle son bulan 'Mısır 'devrimi' Baharı' yaşamdan kavurucu bir yazın eşiğinde.

***

Yukarda belirttiğim gibi Tunus'ta İslamcılar çok uzun bir süre için iktidarda kalamadılar ve istedikleri anayasayı çıkaramadılar. Çünkü sol eğilimli sendikacı, aydın ve politikacıları hedef alan suikastlar toplumu çok tedirgin ediyordu. Ekim 2014'te yapılan ve katılımın % 69 olduğu parlamento seçimlerde iktidarın büyük ortağı ve 2011 seçimlerinde 89 kazanan İslamcı Nahda partisi 217 sandalyeden 69 sandalye kazanarak ikinci parti oldu. Yeni kurulan laik eğilimli sosyal demokrat Çağrı Tunus Partisi 86 sandalye kazanarak birinci oldu ve iki laik parti ile birlikte hükümeti kurdu. Kasım sonu yapılan ve katılımın % 64.5 olduğu cumhurbaşkanlığı seçimlerinde Çağrı Tunus partisinin lideri Sibsi oyların % 55.7'sini alarak Başkan oldu. İslamcıların da desteklediği Merzugi oyların % 44.3'nü alabildi.

Ancak sosyal demokrat-sol güçlerin zafer sevinci uzun sürmedi. Çünkü Koalisyon'un büyük ortağı Çağrı Tunus partisi içinde kavga başladı ve 30 kadar vekil partiden istifa etti. Bunun üzerine parti kalan üyeleriyle İslamcı Nahda'yı hükümete ortak etti. Ancak Nahda'nın bir çok koşulu vardı. Örneğin İslamcı din adamlarına, vakıflara ve okullara savaş ilan eden eğitim, din işleri ve adalet bakanlarının görevden alınması. İstediği de oldu.

Özetle sol-sosyal demokrat partilerin kendi iç kavgaları ve kendi aralarındaki çekişmeleri iyi değerlendiren İslamcı Nahda partisi toparlanmaya çalışıyor. Son iki yılda IŞİD'in turistik mekanlara ve askeri hedeflere yönelik saldırı ve katliamları Nahda'nın en azından şimdilik iktidar olma şansını azaltıyor. Süreç Nasıl gelişirse gelişsin bu ülkede 'Arap Baharı'nın hedeflediği siyasal ve dolayısıyla ekonomik ve toplumsal istikrar ve gelişme kolay olmayacaktır. Çünkü doğal zenginlikleri olmayan ve terörden dolayı ülkenin tek gelir kaynağı olan turizm büyük zarar gördüğü için Tunus'ta İslamcılar başta AKP

olmak üzere bölgedeki tüm İslamcı parti ve iktidarlardan yardım ve destek alıyorlar. Durum böyle olunca kolay kolay teslim olmayacaklardır. 'Arap Baharı' öncesinde 20 yıl kadar Avrupa ülkelerinde yaşayan Nahda'nın lideri Gannuşi'nin de Batı'da çok dostu var !

Tıpkı diğerlerinin olduğu gibi.

Belki de bundan dolayıdır ki Nobel kurulu 2015'te İslamcılarla diğer grupları uzlaştıran Dörtlüye Barış Ödülünü verdi. Cumhurbaşkanı Erdoğan'ı kızdıran Dörtlü'nün içinde sendikalar, barolar, kadın hareketi ve iş adamlarının temsilciler vardı.

Dört eğilimli bu uzlaşmadan etkilenen Nahda tarihinde ilk kez öz eleştiri yaparak 'İslamcı değil siyasal tanımı içinde Müslüman demokrat bir parti olduğunu ilan etti. 25 Mayıs 2016'da yapılan Nahda Kongresinde alınan bu karar bir takiyecilik içermiyorsa Tunus'ta süreç sağlıklı işleyebilir. Aksi takdirde IŞİD'in güçlü olduğu Libya'ya komşu olan Tunus'ta çok ciddi sorunlar yaşanacaktır.

Mısır'a gelince.

'Arap Baharı' sonrasında yapılan ilk seçimlerde camileri birer propaganda aracı olarak kullanan Müslüman Kardeşlerin partisi Özgürlük ve Adalet partisi 508 sandalyeli Meclis'te 222 sandalye kazandı. İslamcı Nur Partisi ise 112 sandalye kazandı. Zafer sarhoşluğu ile kendilerine göre yeni anayasa hazırlayan İslamcı İttifak 16-17 Haziran 2012'de yapılan seçimlerde Müslüman Kardeş Muhammed Mursi'yi % 51.7 oy oranıyla Cumhurbaşkanı seçtirdiler. Başkan olan Mursi daha ilk günlerde başkanlık yetkisini kullanarak hapiste bulunan yüzlerce radikal İslamcı militanı serbest bıraktırdı, kendi yandaşlarını basın yayın organlarının başına getirdi ve başta valile olmak üzere devletin önemli kurumlarında kendi adamlarını yerleştirdi. Tüm bunları Ankara'nın telkinleriyle yapan Mursi yargıya da el atınca ortam gerginleşti. Muhalefet 30 Haziran 2013 için çok öncesinde sokaklara çıkma çağırısı yaptı. Erdoğan'ın taktiklerini dinleyen Mursi ordunun 'sakinleştirici' çağırılanına kulak vermedi. 30 Haziran'da 20 milyondan fazla insan ülkenin her tarafında sokaklara çıkınca ordu 3 Temmuz günü müdahale ederek Mursi'yi devirdi.

Ocak 2014'te yeni anayasa halk oyuna sunularak %98 ile kabul edildi. Müslüman Kardeşlerin 2012 anayasası %36.8 katılımla %63 ile kabul edilirken yeni anayasa oylamasında katılım %38.6 oldu.

Yeni anayasadan güç kazanan Savunma Bakanı ve Askeri Konsey Başkanı Abdülfettah Sisi ilk iş olarak Müslüman Kardeşler örgütünü ve ona bağlı tüm parti, örgüt, dernek, vakıf, okul ve benzeri kurumları yasakladı ve yöneticilerini hapse attırdı. Başta Mursi olmak üzere bir çoğu için idam kararı verildi. Bu idam kararlarının hiç biri uygulanmadı ve Sisi Mayıs 2014'te yapılan seçimle %97 oy oranı ile Cumhurbaşkanı oldu. Başlangıçta askeri darbeye soğuk davranan batı ve dünya kısa bir süre Sisi'yi 'bağrına bastı'. Ekim 2015'te yapılan oylamada Mısır 179 oyla BM Güvenlik Konseyi geçici üyeliğine seçildi. 2014'te yapılan benzer oylamada Türkiye 60 oy alabilmiş ve seçilememişti.

Ekim-Kasım 2015'te yapılan ve farklı parti ve grupların farklı oranlarda sandalye kazandığı parlamentoyu bu kez yasaklı Müslüman Kardeşlerden hiç kimse giremedi.

Darbeden sonra direnen ve silahlı ayaklanma çabasında olan İslamcılar IŞİD benzeri grupların da devreye girmesiyle özellikle Sina'da kanlı çatışmalar yaşandı ve zaman zaman yaşanıyor. Ancak Sisi yönetimi ekonomik sıkıntılara çözüm bulabildiği ve büyük hatalar yapmadığı sürece İslamcıların yeniden iktidar olma şansı azalıyor. Belki de bu nedenle Sisi başta Suudi Arabistan olmak üzere Körfez ülkelerinin kral ve emirleriyle iyi geçiniyor. Sisi'nin Suriye ile dost olmasını istemeyen bu adamlar şimdiye kadar Mısır'a en az 30 milyar dolar yardım ettiler ve Müslüman Kardeşleri terör örgütü ilan ettiler. Dört parmak yani Rabia işaretini kullanarak Müslüman Kardeşleri sahiplenen ve dolaysıyla olup biten her şeye çok kızan Cumhurbaşkanı Erdoğan çaresiz olarak Sisi ile barışmanın yollarını aradı ama o da olmadı. Suudi Kral Selman bunun için önce Mısır'a (7 Nisan 2016) sonra da Türkiye'ye geldi ama yine de barışma gerçekleşmedi.

Özetle Sisi yönetiminde yoksul Mısır'ın işi zor ama bu ülkede yeni bir <Bahar'ın yaşanması çok daha zor.

Yok eğer birileri dışardan gelip böyle bir 'Bahar'ı estirmek isterse işte o zaman bu ülke Suriye, Irak ya da komşusu Libya'dan farklı olmaz. Böyle bir yıkım öncelikle Musa'nın intikamını almak için yanıp tutuşan İsrail'i sevindirir. Hani şu 'Nil'den Fırat'a kadar arz-ı mevut topraklar'.

Fırat'ın iki ülkesi Irak ve Suriye tamam sırada Mısır var!

Sağ olsun AKP.

YENİ KOMŞU PKK

27 Temmuz 2012

Herkes şaşkın... Bilen bilmeyen herkes Suriye'nin Kürt bölgesindeki gelişmeleri konuşuyor ya da yorumlamaya çalışıyor. Uzman olduklarını söyleyenler kara cahil. Türkiye'ye yazık oluyor.

Suriye olaylarının daha ilk günlerinde çıktığım tüm televizyon programlarında, bu köşede ve durdurulmadan önce TRT Arapça ve TV Net'teki programlarımda olayların bu yönde gelişeceğini onlarca belki de yüzlerce kez anlattım. Son kitabım 'Ortadoğu'da Kanlı Bahar'da i bölgedeki tüm süreci en ince detaylarıyla anlattım ve bu sürecin Suriye'de ve özellikle Kürt bölgesinde nerelere varacağını net bir şekilde yazdım. Anlaşılan insanlar ya okumuyor ya da okuyup dinlediklerini anlamıyor ya da anlayıp işine gelmediği için gereğini yapmıyor ya da yapamıyor.

Suriye olayında en etkin rol oynayan Ankara gelişmelerin buralara geleceğini hesap etmediyse burada bir sorun var. Ankara Suriye'de iç savaşın çıkmasıyla bölgede nelerin olabileceğini görmeyip önlem almadıysa o zaman ortada daha büyük bir sorun var. Örneğin Suriye'de Alevi-Sünni iç savaşının patlak vermesiyle Ankara kendisinin etkilenmeyeceğini düşündüyse bunda bir hesap sorunu var... Ankara Suriye'de iç savaşla birlikte Kürtlerin bağımsızlık yönünde adım atacaklarını hesaplamadıysa bu çok daha tehlikelidir. Nitekim böyle oldu. Hatırlayın Suriye muhalefetinin Antalya'daki ilk toplantısında (Mayıs 2011) Kürtler yeni Suriye'nin federal olmasını istemişti. Bu istek Türkiye'nin itirazı üzerine kabul edilmeyince Kürtler daha sonra kurulan Suriye Ulusal Konseyi'ne katılmamıştı.

Ama bölgede oynanan büyük oyunun en önemli unsuru olan Kürtler, daha sonraki hamleleriyle herkesi oyuna getirerek Ulusal Konsey'in başkanlığını ele geçirdiler. Türkiye ise 'Suriyeli Kürtler bundan etkilenerek ayaklanır'

düşüncesiyle Kürt başkana destek verdi ve Mesut Barzani ile bu yönde işbirliği yaptı. Sanki Ankara Barzani'nin kim olduğunu, neleri hayal ettiğini bilmiyor ve Türkiye karşıtı tüm söylemlerini hatırlamıyor. Bilmedi ve unuttu diye şimdi Ankara çok daha tehlikeli bir gerçekle karşı karşıya kalıyor. Suriyeli Kürtler YANİ PKK ve yandaşları bölgesel ve uluslararası güçlerin de desteğiyle artık Suriye'nin Türkiye ile olan yaklaşık 900 kilometrelik sınırının 500 kilometrelik bölümünü kontrol ediyor. Hem de Kandil'de olduğu gibi onlarca kilometrelik uzaklıktan değil, sınırın tam da sıfır noktasından itibaren.

Bu durum devam ederse Türkiye'nin böylesi tehlikeli yeni durumla nasıl baş edeceği merak konusu. Başbakan Erdoğan'ın önceki akşam Kanal 24'teki konuşmasında Barzani'ye yönelik kızgınlığı ve Bakan Davutoğlu'nu Erbil'e gönderme kararı bunu yansıtıyor. Çünkü Türkiye'nin güney sınırında ve yaklaşık 900 kilometrelik (Suriye ve Irak) yeni komşusu bundan böyle 'Batı ve Güney Kürdistan' olacak. Bu iki parçalı Kürdistan'ın 'Kuzey Kürdistan'ı yani Türkiye'nin güneydoğusunu nasıl etkileyeceğini yakında hep birlikte göreceğiz. Yani Ankara'nın Suriye ile olan sınır kapılarını kapatması ya da Fırat'ın batı yakasında kurduğu kamplarla Suriye içindeki muhaliflere yardım etmesi kendisi için var olan en tehlikeli gerçeği değiştirmeyecektir. Çünkü Şam ve Halep'te 'Özgür Suriye Ordusu' ile savaştığı için Kürtlerle uğraşmak istemeyen Esad, yakında 'Özgür Suriye Ordusu'nun etkin olduğu ve Türkiye sınırına yakın bölgelere yönelecektir. Yani Suriye'yi çok daha kanlı günler beklemektedir.

Çünkü ne pahasına olursa olsun Esad durumu kontrol etmeye çalışacak bu da olmazsa ülkede iç savaş çıkacaktır. Bu iç savaşta kimin kiminle savaşacağını kestirmek pek kolay olmayacaktır. Çünkü bu ülkede Sünniler (Kürtler de Sünni), Aleviler, Hristiyanlar, Ermeniler, Süryaniler, Dürziler, Türkmenler, Çerkezler ve diğer etnik, dinsel ve mezhepsel gruplara bağlı 23 milyon insan yaşamaktadır. Bu saydığım tüm grupların Türkiye'de akrabaları ve uzantıları bulunmaktadır.

Yani Suriye'deki iç savaştan direkt, tehlikeli ve en kapsamlı bir şekilde etkilenecek ülke Türkiye'dir. Kürt konusu bu etkilenmenin belki de en karmaşık ve zor bölümünü oluşturacaktır.

2020 tarihli Sevr'in 100. yıldönümü yaklaşıyor!

İKİ BOYUT

13 Ağustos 2012

Paris'te toplanan 100 kadar ülke temsilcisi komşu İspanya'daki ETA'ya 'Her türlü yardım yapacağız ' deyip tüm olanaklarını seferber etmiş olsaydı belki de bugün İspanya diye bir ülke kalmazdı. İşte bu nedenle uluslararası ilişkilerde yeni bir denge oluşmazsa Suriye'deki sorun ASLA bitmeyecektir. Yani Suriye'nin muhalefetine destek kararı alan 100 ülke Esad'ı asl rahat bırakmayacaktır. Yani şimdiki süreç nasıl sonuçlanırsa sonuçlansın biz Suriye konusunu yıllarca konuşacağız. Tıpkı Irak sorununu 1991'den sonra konuştuğumuz gibi. Tıpkı Irak'ı 2003 işgalinden bu yana konuştuğumuz ve hep konuşacağımız gibi. Çünkü hiç kimse Suriye'de Esad yönetiminin 'anti-demokratik, zalim, gaddar' olup olmadığını artık konuşmuyor. Tıpkı hiç kimsenin muhalefetin ne istediğini sorgulamadığı gibi. Çünkü bu muhalefetin tüm görüntü, söylem ve davranışlarında yalnızca silah sesi ve Allah-u Ekber nidalarını duyuyoruz.

Örneğin İstanbul'da kurulan Suriye Ulusal Konseyi'nin ne istediğini ya da nasıl bir Suriye amaçladığını duyan ya da bilen var mı ? Özetle Suriye'de artık nedeni, gerekçesi ve detayları ne olursa olsun yalnızca kan ve göz yaşı var ve devam edecektir. Yani Suriye asla eski Suriye olmayacaktır. Şu anda bile ülkenin bir çok yeri yıkım içinde ve 18 aydır devam eden ve devam edeceği kesin gibi görünen ambargo halkı ve ülkeyi perişan etmiş durumda. Sosyal, etnik ve mezhepsel yapı kolay kolay giderilemeyecek yaralar aldı. Yani Esad gitse bile Sünnilerle Aleviler ya da aşiretler arası düşmanlık kolay kolay son bulmayacaktır. Hristiyanlar ve diğer dinsel, etnik ve mezhepsel gruplar 'Allah-u Ekber ' diyerek iktidara gelecek bir yapıyı asla kabullenemeyecekleridir.

İç savaş riski Suriye için asla göz ardı edilmemelidir. Yani Esad güçleri kanlı çatışmalar sonrasında duruma hakim olamazsa ülkede mutlak olarak bir kırım olacak ve bu kırımda kimin kimi nasıl boğazlayacağını gelişecek yeni dengeler ve çıkarlar belirleyecektir. Böyle bir iç savaşın olası bölgesel yan-

sımalarını artık tahmin edemeyen kalmadı. Yok Esad yine kanlı bir şekilde ayaklanmayı bastırır ve duruma hakim olursa o 100 ülke yenilgiyi kabullenmeyecek ve Suriye içinde sağ kalacak gruplara var olan yardımlarına devam edeceklerdir. Yani Suriye 30 yıldır PKK ile meşgul olan Türkiye gibi kendi 'terör' örgütleri ile savaşıp duracaktır.

Ordusu, güvenlik güçleri ve devlet yapılanması Türkiye gibi güçlü olmayan ve 2500 kilometre kadar deniz ve kara sınırı olan Suriye bu tür örgütlerle ne denli ve ne süreyle baş edebilir ya da edip edemeyeceğini hiç kimse kestirmez. Özetle Suriye asla eski Suriye olmayacak ve Suriye eski Suriye olmayacağı için de ne Lübnan, ne Irak, ne İran, ne Ürdün ne de Türkiye asla eskisi gibi olmayacaktır.

***

Suriye'de iç savaş çıkmamış olsaydı bugün biz ne IŞİD ne de PYD'yi konuşmuyor olacaktık.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın 400 vekil-istikrar ilişkisini bir yana bıraksak bile 20 Temmuz 2015 Suruç saldırısından bu yana (20 Haziran) IŞİD ve PKK saldırılarında şimdiye kadar en az 500 asker ve polisin yanı sıra bir o kadar sivil vatandaş ve sayısı tam olarak bilinmeyen PKK'lı öldü.

İntihar eden IŞİD'çileri saymıyoruz.

AKP iktidarı Suriye olayında olduğu gibi Kürt konusu ve Siyasal İslam hesaplarında büyük ve tehlikeli hatalar yaptı. Bu hatalarından acilen geri dönülmediği sürece Türkiye IŞİD ve PKK konusunda çok büyük sıkıntılar yaşayacak ve ülke çok tehlikeli bir sürecin içine itilecek.

OPERASYONEL MEKANİZMA

24 Ağustos 2012

İç ve dış medyanın haberlerine bakılırsa Ankara'da Suriye ile ilgili önemli bir toplantı var. Toplantının adını duyanlar ödü kopabilir: Ortak Operasyonel Mekanizma Oluşturma Toplantısı. Medya haberlerine bakılırsa bu Mekanizma Suriye'ye karşı. Bu işte bir gariplik var. Çünkü Suriye olaylarının başladığı ilk saatlerden itibaren (hatta öncesinde) Türkiye ile ABD arasında her alanda ve düzeyde ortak Operasyonel Mekanizma zaten vardı. Aksi olsaydı Başbakan Erdoğan ve Dışişleri Bakanı Davutoğlu Obama ve Hillary yenge ile bu kadar bir araya gelmez ve sık sık telefon görüşmeleri yapmazlardı. Demek ki Suriye ile ilgili başından beri 'ortak mekanizma' vardı ve devam ediyor. Yok eğer bu mekanizmadan fiili müdahale amaçlanıyorsa o başka bir hikaye. Çünkü var olan uluslararası dengeler ve koşullar içinde bu olası görünmüyor. Geriye kala kala muhaliflere sağlanan desteğin artırılması konusu kalıyor. Oysa burada da bir sorun var. Çünkü bir çok yerden gelen ya da CIA- Suudi ve Katar istihbaratlarının ortak operasyonu ile Türkiye'ye getirilen militanlar ya da 'paralı askerler' görünürde ABD ve genel olarak Batı için risk oluşturmaya başladı. Çünkü bunların büyük bölümü Kaideci çıktı ya da önceden biliniyordu. Durum böyle olunca ABD müttefiği Ankara'ya "Gelin bu Kaidecilerden kurtulalım" demeye başladı. Bu ise Ankara'ya göre karşılanması zor bir istek. Çünkü Suriye'de savaşan militanların Allah-u Ekber nidalarından anlaşılacağı üzere neredeyse tümü genel tanımı ile 'İslamcı.' Gün gelecek Türkiye dahil herkes bu tiplerle sıkıntı yaşayacak. Adamlar ruh hastası olduğu için her yere saldırabilir. Bunun yanı sıra Türkiye PKK'nın Suriye Kürdistanı'ndaki olası güçlenmesinden çok tedirgin. Bu ABD'nin umurunda değil. Çünkü son 30 yılda ABD ve Türkiye arasında PKK konusunda onlarca hatta yüzlerce toplantı yapılmış ve her seferinde ABD Türkiye'ye yalan söylemiş hatta el altından PKK'ya ya da PKK'ye kol kanat gererek Kuzey Irak Kürt Federe yönetimine destek vermiştir.

Yani PKK ile savaşında Türkiye ABD'ye güveniyorsa şimdi varılan noktanın çok daha kötüsüne varacaktır. Yani ABD'min yeni müttefiği PYD olacaktır. Benden söylemesi.

Suriye olayında binlerce önemli detay var. Bu detayları görmeyen ve anlamayanlar hep çuvallar ve çuvallayacaktır. Başından beri vurguladığım gibi ABD'nin ipi ile Ortadoğu bataklığından asla çıkılmaz. Hele hele bu ip Suudi Vahabi Kral ve Katarlı Şeyh'in elinde ise. Allah hiç kimseyi onların eline baktırmasın ve düşürmesin. Çünkü o eller Amerikan domuz yağı ile yağlanmıştır. Dicle ve Fırat'ın tüm suları ve bir çuval Arap sabunu bu elleri temizlemeye yetmez. Türkiye bir an önce Suriye gerçeğinin tüm detaylarını kendi gözleri ile görmeli ve "Operasyonel Mekanizma" dahil hiç bir konuda ABD ve Arap yandaşlarına güvenmemelidir.

***

Burada söylenecek çok fazla şey yok. Herkes Aynelarab Kobani olayları sırasında Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın 'Kobani düştü düşecek' sözlerini hatırlıyor. Sonrasında Obama'nın telefonu ve Kuzey Irak'tan Iraklı Peşmerge'nin Türkiye üzerinden Kobani'ye girişi var.

Hemen peşinden Başbakan Davutoğlu Kürtlerin gönlünü kazanmak için 'Selam olsun Kobanili kardeşlerime' diyecekti.

Diyecekti ama PYD lideri Salih Müslim Ankara'yı IŞİD'e destek vermekle suçluyordu.

Sonuçta Kobani'deki Kürt kardeşler(!) kazandı ama AKP kaybetti.

AKP hem IŞİD hem de PYD'nin düşmanlığını kazandı.

Bu da yetmedi ABD çıktı ve 'IŞİD'e karşı savaşımda müttefiğim PYD'dir' dedi.

Cumhurbaşkanı Erdoğan çok kızdı ama Obama fikrini değiştirmedi. Obama fikrini değiştirmeyince Dışişleri Bakanı Çuvuşoğlu 1 Nisan 2016'da Obama-Erdoğan buluşmasından bir gün önce 'PYD'den dolayı müttefik ABD ile ilişkilerimizi bozacak değiliz' dedi. Dedi ama Obama'nın Beyaz Saray buluşmasından sonra demokrasi

ve özgürlükler konusunda Erdoğan'a yönelik çok ağır eleştirilerde bulunmasını önleyemedi.

Erdoğan çok kızdı ama artık Ankara'nın çok fazla manevra olanağı kalmamıştı.

PYD, IŞİD ve genel olarak Suriye konularında.

ABD destekli PYD'ye dokunamıyor ama aynı zamanda 'bir gün gelir işime tarar' düşüncesiyle IŞİD'e karşı net bir tavır alamıyor. Belki de IŞİD, PYD ve PKK'ya karşı savaşında 'İslamcı' AKP yönetiminde Ankara'ya yardım eder.

Tam da AKP'nin kırmızı çizgilerinin pembeleşmeye başladığı sırada.

PYD Fırat'ın batısına geçti. ABD, İngiliz ve Fransız askerleri YPG ile savaştı ve IŞİD ile Nusra'nın Türkiye üzerinden tüm ikmal yolları kesildi.

KARIŞIK İŞLER

5 Ekim 2012

Bu coğrafyada iki temel kural var :

1-Herhangi bir ülkede yaşanan herhangi bir olay mutlaka dolaylı-dolaysız diğer ülkeleri etkilemektedir.

2-Bu coğrafyada olup biten her şey tüm dünyanın ilgisini çekmekte ve yakından ilgilendirmektedir.

Son örnek Suriye –Türkiye gerginliği.

Hatırlayın daha geçenlerde Başbakan Erdoğan Fransa ve Almanya'yı PKK'ye destek vermekle suçluyordu. Oysa Bakan Davutoğlu bu iki ülkenin Dışişleri Bakanları ile telefon görüşmeleri yapıyor ve Suriye konusunda destek istiyordu. İlginç bir durum. Reel politika denilen garip kavaram bunu gerektiriyordu. Tıpkı her şey ve herkese rağmen Ankara'nın Suriye muhalafetine desteğini sürdürmesini gerektirdiği gibi. Oysa İstanbul'da kurulan Suriye Ulusal Konseyi denilen örgütün artık esamesi bile okunmuyor. İçerde ise muhalefet adına yalnızca silahlı gruplar kalmış. Bu gruplar içinde en etkin olanları 'dinsel söylemi' ağır basan ve giderek Kaide ve benzeri, ideolojik, siyasal ve askersel yapılara yanaşan gruplardır. Bunların ortak bir tek hedefi var "Alevi Esad'tan kurtulmak:" Bunun için her yola başvurmaktadırlar. Tehdit, şantaj, adam kaçırma, işkence, tecavüz, suikast, devlet kurumlarını havaya uçurma ve son olarak toplu katliamlar ve intihar eylemleri. Demokrasi, özgürlük, insan hakları, kadın hakları ve benzeri kavramlar onların gündeminde ve umurunda değil ve hiç bir zaman olmadı olmayacak. Durum böyle olunca Suriye halkından hiç bir şekilde destek almadılar, alamadılar. İşte bu nedenle dışardan aldıkları bunca desteğe rağmen iktidarı deviremiyor ya da sarsamıyorlar. Böyle bir başarısızlığın karşılığında bu grupların yapabileceği bir tek şey kalmıştı : Provakasyon. Provakasyon ise 'Arap olmayan' Türkiye'yi direkt olarak savaşın içine çekmektir.

Örneğin Türkiye dostu Katar Şeyhi Hamed Arap ülkelerinden Suriye'ye yönelik askeri operasyon düzenlemesini istedi.

İki gün sonra yine Türkiye dostu Suudi Kraliyet ailesinin sahibi olduğu Elarabiye televizyonu çok gizli dediği belgeler yayınlıyor ve Suriye istihbaratının 22 Haziran'da düşürülen Türk uçağının iki pilotunu canlı yakaladığını ancak daha sonra öldürdüğünü iddia etti.

Adamların işi gücü rezillik.

***

Nitekim daha sonraki açıklamalarda düşürülen uçağın iki pilotunun öldüğü ve cesetlerine ulaşıldığı anlaşılacaktı.

Ankara ise Suriye devletinin 'Gelin bu konuda işbirliği yapalım' önerisini kabul etmeyecekti.

Düşürülen uçakla ilgili senaryolar da doğru çıkmadı. Çünkü uçak Kıbrıs'ın Karpas bölgesinden gelerek Suriye hava sahasına girmiş ve askeri bölgenin üzerinde alçaktan uçarken vurulmuştu. Üstelik Karpas bölgesinde İsraillilerin işlettiği bir yat limanı var ve Mossad'ın buradan yararlandığı biliniyordu.

MEDYA VE CEHALET

15 Ekim 2012

'Arap Baharı' sürecinde tüm dünya Tunus'ta başlayan ve Mısır ile Libya'da devam eden süreci yakından izliyordu. Medya ise bu süreçte Batı tarafından en iyi kullanılan araçtı. Çünkü Batı yıllarca desteklediği Bin Ali, Mübarek ve Kaddafi'nin hatta Yemenli Ali Abdullah Salih'in gitmesi gerektiğine ve yerlerine yeni döneme uygum modellerin gelmesine inanmıştı. Nitekim de öyle oldu ve artık hiç kimse bu ülkelerde olup bitenlerle ilgilenmiyor. Yani Batı bu ülkelere geleceği söylenen sihirli demokrasi ile hiç ilgilenmiyor ve ilgilenmeyecek. Çünkü onlara göre demokrasi insanların sandığa giderek istedikleri kişileri seçmesidir! Nitekim de bu sandıklardan Batının planlamalarına uygun modeller çıkmış ya da çıkacağı önceden çok iyi hesaplanarak hesabın tutması için çok iyi çalışılmıştı. Ancak Batının hesabı bir tek Suriye'de tutmadı. Yani artık hiç kimse Suriye'de 'Arap Baharı'ndan ya da demokrasi ve özgürlükten söz etmiyor ve Batı dahil herkes oradaki çatışmalara yoğunlaşmıştır. Çatışmaların bir tarafı olan 'Özgür Suriye Ordusu' ya da sözde onun siyasi kanadı Suriye Ulusal Konseyi Suriye'nin geleceği ile ilgili bir tek kelime söylemiyor. Çünkü söyleyeceği bir şey yok. Ama olsun bu gerçeği bilen Batı ve onun medyası yine de kendi ve dünya kamuoyunu Suriye konusunda ilgili tutmaya çalışıyor.

Hatırlayın Ukrayna'daki 'Turuncu Devrim' sürecini. Hani Soros ve benzeri karanlık kişi ve çevrelerin milyarları ile Kasım 2004'de ayaklandırılan Ukraynalılar ve bu ayaklanma sonucu Ocak 2005'de cumhurbaşkanı seçilen Batı yanlısı Viktor Yuşçenko. Başta Batı olmak üzere tüm dünya medyası o sıralar bu zaferle ilgileniyordu.

Ancak 5 yıl sonra 'Turuncu Devrim' morarınca Şubat 2010'da yapılan seçimlerde Yuşçenko kaybeder ve yerine 5 yıl önceki rakibi Yanukoviç seçilince Batı medyası bu kez seçim sonuçlarını görmezlikten gelir. Tıpkı Gürcistan'da olduğu gibi. Oysa Ukrayna'da olduğu gibi Soros yine devredeydi ve Gürcistan'ı

Batının hatta İsrail'in yanına çekmek için tüm olanaklarını seferber etmişti. Ocak 2004'te yapılan seçimlerde Batının adamı Saakaşvili başkan olur ve 'Gül Devrimi' amacına varır. Ancak Batı ve İsrail'in desteğine rağmen Saakaşvili başarı gösteremedi ve ülkesinin parçalanmasını önleyemedi. Ağustos 2008'deki Osetya savaşı sırasında sinirden kravatını çiğnerken görüntülenen Saakaşvili Eylül 2012'de yapılan başkanlık seçimlerinde hezimete uğradı ve Gürcistan Ukrayna gibi yeniden Rusya çizgisine döndü. Batı medyası bir kez dah ilginç tavrını sergiledi ve 7-8 yıl önce göklere çıkartılan 'Turuncu ve Gül Devrimlerini' bu kez hiç kimse hatırlamadı ve hatırlatılmadı. Türkiye'de durum bundan farklı değildi. Gürcistan'ın Türkiye için çok önemli olmasına rağmen medya bu seçim ve sonuçlarına gerekli ilgiyi göstermedi. Yanlış hatırlamıyorsam hiç bir meslektaşımız o seçimleri izlemedi. Seçim sonuçlarını da ciddi anlamda analiz edeni de ben görmedim. İlginç bir durum. Çünkü bu gerçekler ortadayken bir bakıyorsunuz herkes Ukrayna, Gürcistan ya da Kafkas uzmanı kesiliyor.

Boşuna dememişler 'En tehlikeli olanlar kendilerini bilge sanan yarı cahillerdir'. Allah bizleri onların şerrinden korusun!

***

'Arap Baharı' sürecinde bölgesel ve uluslararası medyanın tavrı anlaşılır gibi değil. Çünkü gazetecilik mesleğinin temel kuralı yani etik ve objektif olma koşulu hiç bir zaman işletilmedi. Sanki 'İlahi bir güç' bölgesel ve uluslararası medyaya talimat vererek 'bahar' konusunda ortak tavır almalarını sağlamıştı. Başta BBC, CNN, CBS, DW, France24, El-Cezire ve El-Arabiya olmak üzere binlerce bölgesel ve uluslararası televizyon, radyo ve gazetenin yanı sıra milyonlarca sosyal medya hesabı 'Bahar'ın hizmetine girmişti.

Bu normal olabilirdi ama sorun herkes düpedüz yalan söylüyordu. 5 yılda yüz milyonlarca yalan haber üretildi ve başarılı bir algı operasyonu ile psiko-sosyal bir mucize yaratıldı. Bu medyanın güçlü olduğu ülkelerde insanların büyük bölümü bu yalanlara inandı ve inandırıldı. 5 yıl sonra milyonlarca yalanı uyduran güçler şimdi kendi yalanlarını hatırlamıyor ama o yalanlar insanların kafasında derin iz-

ler bıraktı. Yalanların belki en önemli kanıtlardan biri benim yalnızca Türkiye içinde değil 'bahar' yalakası Arap ülkelerinde ve uluslararası medyada yasaklanmam. Herkes benim gerçeklerimden korkuyordu. Herkesin yalan benim ise doğru söylediğim 5 yıl sonra anlaşıldı. Uydurulan yalanların artık hiç bir değeri kalmadı. Çünkü yalancılar yalanlarını belirli bir zaman mekan ve amaç için üretir ve iyi pazarlamak için seferber olurlar. İş bitti mi yalan dosyası kapanır.

İşte size iki örnek:

1-Bugün artık hiç kimse 'Arap Baharı'ndan söz etmiyor ve 'bahar' sürecinde söylenen milyonlarca yalandan hiç birini hatırlamıyor..

2-2004-2010 döneminde dünya medyası Darfur ile ilgili milyonlarca yalan haber üretti. ABD, Batılı ülkeler ve İsrail İslamcı Ömer El-Beşir ile masaya oturdu ve 'ülkeni ikiye böl ve Hristiyan azınlık olanlara Güney Sudan'ı ver' dediler. O da 2011 başında kabul edince herkes Darfur'u unuttu. Olaya dikkat çekmek için Darfur için farklı etkinlikler düzenleyen Amerikalı sanatçılar dahil.

Türkiye'deki Suriye kamplarını gezerek şov yapan güzel oyunca Angelina Jolie ve benzerleri gibi. Onlar da Suriyeli mültecileri unuttular.

Özetle medya olması gereken yerde olmadı. Yani özgürlük, insan hakları, dostluk, kardeşlik ve demokrasinin yanında değil emperyalist ve gerici söylem ve eylemlerden yana oldu.

Özetle <Arap Baharı' sürecinde medya çok rezil bir görev üstlendi ve bu görevi yerine getirmek için milyonlarca yalan üretti. Hem de karanlık iktidarların hizmetinde. Yandaş medya her yerde görev başındaydı. Bu medyanın büyük bölümü birer Mossad- CİA- Mİ6 operasyon merkezleri gibi çalıştı. Fransız ve Alman istihbarat örgütlerini de katabiliriz.

Diğerleri figüran.

DEDİM - DEDİLER

19 Ekim 2012

Suriye olaylarının başladığı ve tırmanmaya başladığı daha ilk günlerde ne söylediysem hepsi doğrulandı.

Sıra ile gidelim: Daha başlangıçta Suriye'deki kalkışmanın demokratik talepler için bir halk hareketi olduğunu söylediler. Ben ise bunun doğru olduğunu ancak kısa sürede silahlı ve mezhep içerikli bir savaşa dönüştürülmek istendiğini söyledim.

Esad'ın maksimum üç ay içinde devrileceğini söylediler ve ona göre hesap yapıp davrandılar. Dış müdahale olmadan iç dinamiklerle Esad'ın asla düşmeyeceğini ısrarla söyledim ve bunu bu köşeden ve katıldığım tüm tv ve radyo programlarında en ince detayları ile anlattım.

Başta ABD olmak üzere Batının Libya benzeri bir saldırı ile Suriye'ye müdahale edeceğini söylediler ve ona göre hazırlık yaptılar.

Rusya ve Çin'in bilinen tavrı ile bu müdahalenin asla olmayacağını söyledim .

Zamanla Rusya ve Çin Esad'ı desteklemekten vazgeçer dediler ve ona göre alternatifli plan yaptılar .

Bunun asla böyle olmayacağını defalarca vurguladım ve Ocak 2012'de yayınlanan kitabım 'Ortadoğu'da Kanlı Bahar' bunun detaylarını anlattım.

100 ülkenin desteğiyle 'Özgür Suriye Ordusu' benzeri silahlı grupların Halep'i İkinci Bingazi'ye çevirebileceğine inanıp ona göre hazırlık yaptılar.

Bir Halep kökenli olarak bunun asla böyle olmayacağını defa-

larca açıkladım çünkü Halep halkı şehirlerinin yıkılmasına yol açan silahlı gruplardan nefret etmeye başladığını anlattım.

100 ülke İstanbul ve Paris'te toplanarak Suriye'deki siyasi ve askeri muhalefete inanılmaz destek kararı alındığında "Esad bu kadar baskıya dayanamaz" dediler.

Esad ve Suriye halkının tüm tehdit ve baskılara direneceğini söyledim ve Suriye halkının onlarca veri ile Libya ya da bölgedeki başka halklara benzemediğini anlatmaya çalıştım.

Başta ABD olmak üzere tüm Batılı ülkelerinin hatta zengin Arap ülkelerinin Türkiye'nin yanında olduğunu söylediler.

Ben da zaman gelecek bunun böyle olmadığını herkes görecek dedim. İşte o zaman şimdi. Çünkü bu ülkelerin hiç biri şimdi Türkiye'nin yanında değil. Tampon bölge yok, uçuşa yasak bölge yok, NATO ' Kendi başınızın çaresine bakın' diyor. Suudi Kıral ve Katarlı Şeyh artık Türkiye'ye uğramaz oldular. Batı medyası Türkiye'nin <Özgür Suriye Ordusu'na bağlı silahlı gruplara ve Kaideci militanlara yardım ettiğini yazıp duruyor.

Suriye'nin kuzeydoğusundaki Kürt bölgelerinde PKK'nın Suriye uzantısı PYD'nin kontrolü ele geçirmesi durumunda Türkiye'nin askeri müdahalede bulunacağını söylediler.

Ben ise bunun mümkün olmayacağını nedenleri ile birlikte anlatıp durdum.

İran'ı Şii olduğu için 'Alevi' Esad'ı desteklemekle suçlayanlar zaman zaman da 'reel politik' gerekçelerle Tahran'ın Şam'dan vazgeçebileceğini söyleyip durdular.

Ben ise bunun hayalı zorlayacak bir temenniden ibaret olmanın ötesine asla geçemeyeceğini söyledim ve İran faktörünün tüm bölge hesap ve denklemlerinde en önemli ülke olduğunu söyledim ve Suriye sorununun çözümü anacak İran ve Türkiye'nin birlikteliği ile çözülebileceğini vurguladım.

Suriye'de siyasi ya da askeri çözümün mutlaka Esad'sız olacağını başından beri söylediler ve bunun gerçekleşmesi için her yola başvurdular.

Ben ise başından beri Esad'sız hiçbir çözüm olmayacağını söyledim ve bunun nesnel ve objektif nedenlerini anlatıp durdum. Bugün artık herkes Esad'la geçiş döneminden söz etmeye başladı.

Bölgesel ve uluslararası gerçekleri göz ardı ederek Suriye sorununu yalnızca ABD ile çözebileceklerine inandılar ve öyle davrandılar.

Ben bunun kara bir cahillik olduğunu söyleyip dururdum.

Şimdi 20 ay sonra yorumu siz değerli okuyuculara bırakıyorum. Ama Suriye'de ölen, yaralanan ve perişan olan insanların hesabını kim verecek acaba?

ŞAM-I ŞERİF

2 Kasım 2012

Araplar Suriye ve çevresine Bilad El-Şam derler. Yani coğrafi olarak Suriye, Lübnan, Filistin, Ürdün ve Irak'ın bir kısmı .Osmanlı gelmiş bu coğrafyaya Şam Vilayeti demiş ve bu vilayetin başkenti Şam kentine Şam-ı Şerif demiş. O denli benimsenmiş ki bu kent Osmanlı deyimlerinde Şam'ın şekerinden tutturun da Şam kayısısına, Şam'ın ipeğine kadar bir çok hatırlatma yerleştirilmiştir. Son olarak Başbakan Erdoğan 2009 Ramazan'ında Şam-gen'i ilan etmişti. Şam Habil ve Kabil'den beri bilinen tarihi ile çok ilginç ve bir o kadar olağanüstü mistik havası olan bir şehir. Şam'a gidip de o eski sokaklarında dolaşıp bu şehre aşık olmayanı ben duymadım.

İşte o Şam şimdi çok hüzünlü ve bir o kadar sevenlerine acı veriyor.

Şam'da bulunduğum bir kaç gündür neredeyse her gün bomba yüklü araçlar, zaman ayarlı patlayıcılar ve el bombaları patlıyor. Genellikle Kaide ve benzeri örgütlerin militanları rastgele bu patlatmaları yapıyor ve kendilerince şehir sakinlerini terörize etmek istiyorlar. Özellikle Hristiyan, Ermeni, Şii ve Alevi insanların evleri basılıyor ve Esad yanlısı olduğuna kanaat getirilenler öldürülüyor, meydanlarda infaz ediliyor, asılıyor ya da alıp götürülüyor. 'Özgür Suriye Ordusu' ve onun dışındaki Kaideci ya da bir çok yabancı ülkeden gelen ve sayıları binleri bulan radikal İslamcı silahlı militanlardan halk artık nefret ediyor. Çünkü bu 'muhalif' grupların ülkenin geleceği ile ilgili halka söyleyebileceği hiç bir şeyi yok olmaz. Çünkü onların kafa yapısında ve karanlık dünyalarında böylesi aydın noktalar yok. Yani demokrasi ve özgürlük için silaha sarıldıklarını söyleyenler öldürmekten başka hiçbir şey yapmıyor. Öldürmeyi çok iyi beceriyorlar. Durum böyle olunca Suriye için durum çok daha karmaşık bir hal alıyor.

Ortada bölgesel ve global anlamda çok büyük ve pis bir oyun oynanıyor.

Çünkü terör ve teröre bağlı gündem kendini bir ülkede ya da toplumda zorunlu kabul ettiriyorsa o zaman konuşulacak çok fazla bir şey kalmıyor ve birileri dışardan gelip kendi gündemini herkese empoze etmeye çalışıyor, ediyor. Biz Türkiye'de bunların tümün yaşadık ve azalmasına rağmen de zaman zaman da yaşıyoruz. Bir zamanlar 'Yazık oluyor Türkiye'ye' dediğimiz şeyleri şimdi Suriye için söylüyoruz. Bir ülke siyasal, ekonomik, sosyal, insani ve tarihsel kimliği ile yok edilmek isteniyor. Bunu kim yapıyorsa ya da yapılmasına ön ayak ve yardımcı oluyorsa onlara da yazıklar olsun. Şam-ı Şerif bunu hak etmiyor. Çocuk Muhhamed'in Peygamber olacağına dair ilk işaretin verildiği bu kutsal şehir bunu hak etmiyor. Hristiyanlığın buradan dünyaya yayıldığı bu şehir bunu hak etmiyor.

Hazreti Muhammed ve Hazreti İsa bir gün gelir mutlaka bunun hesabını soracaklardır. Çünkü Şam'ı ilk kez bu denli hüzünlü gördüm ve çok hüzünlendim. İtiraf edeyim ki Emevi Cami avlusunda o iki bin yıllık duvar kabartmalarına dalarken göz yaşlarımı tutamayıp ağladım. İnanıyorum ki o aralar Şam ve hatta Suriye'nin bir çok yerinde yüzbinlerce kadın, erkek, yaşlı, çocuk, hasta , sağlıklı ve daha başkaları kendilerine göre herhangi bir nedenden dolayı ağlıyordu. Beddualar ise Bilad El-Şam'ın gök kubbesinde yankılanıp duruyordu. Üstelik önceki gece yani benim ağladığım o gece çok hüzünlü bir dolunay vardı!

ÇUKURA DÜŞMEK

5 Kasım 2012

Mart 2011'de Suriye'de olaylar başladı. Suriye muhalefeti ilk toplantısını 30 Mayıs 2011'de Antalya'da yaptı. Peşinden sivil ve asker Suriyeliler Hatay'daki kamplara akın etmeye başladı. 23 Ağustos 2011'de İstanbul'da bir araya getirilen Suriyeli

Muhalifler Suriye Ulusal Konseyi'ni kurma karar aldı. Konsey 2 Ekim 2011'de resmen ilan edildi. Arap medyası bu Konsey'in adını 'İstanbul Konseyi' ya da 'Meclisi' olarak adlandırıyor. 1 Nisan 2012'de 100 kadar ülke İstanbul'da bir araya gelerek Suriye muhalefetine her türlü maddi, manevi ve askeri destek kararı aldı. Bu arada Batı medyasında Antakya'da yerleştirilen 'Özgür Suriye Ordusu' ve bu orduya ya da ondan bağımsız olarak Kaideci gruplara bağlı militanların Türkiye sınırından Suriye'ye girmeleri ile ilgili bol miktarda hikaye anlatıldı, anlatılıyor.

Özetle geçen süre içinde Suriye ile ilgili tüm gelişmelerde ve bu gelişmelerin en ince detaylarında Türkiye baş aktör oldu ama hiç bir zaman kendi planlarında Batının tam desteğine sahip olamadı. Geçen hafta ise ilginç bir gelişme yaşandı. ABD Dışişleri Bakanı Clinton aniden merkezi İstanbul'da bulunan Suriye Ulusal Konseyi'ne ağır suçlamalarda bulundu ve bu Konsey'in işe yaramadığını söyledi. Bir gün sonra çok daha Amerikancı bir grup Suriyeli muhalif Ürdün'ün başkenti Amman'da toplandı ve CİA'dan gelen talimatlar gereğince Katar'ın başkenti Doha'ya hareket etti. Suriye içinden ve dışından Doha'ya gelenler büyük olasılıkla önlerine konulacak plan ve projelere göre yeniden örgütlenmeye çalışacaklar. Yeni süreçte Ankara'nın devre dışı kalacağını çok daha net göreceğiz. Çünkü Amerika'da bir çok çevre Ankara'nın Suriye konusunda başarılı olamadığını söylüyor. Bu çevrelere göre Kaide ve benzeri radikal gruplar Türkiye üzerinden Suriye'ye giriyor ve herkes için kontrolsüz tehlike oluşturmaya başlıyor. Arap medyasını takip edenler bu yeni gelişmeyi

çok net görebilir. Ama ortada bir sorun var: Suudi Arabistan ve onun Selefi Vahabi anlayışı ve bu anlayışın Suriye ve bölge İslamcıları üzerindeki etkisi. Özetle bölgede çok ilginç ve bir o kadar tehlikeli ve pis oyunlar oynanıyor. Ancak evdeki hesap çarşıya uymadı ve 20 ay geçmesine rağmen Esad Şam'da oturuyor. Üstelik ne İran ne Rusya geri adım atmadı. Moskova ise giderek tavrını sertleştiriyor ve Putin Ankara ziyaretini erteleyip duruyor. Yani Ankara bir yandan Batılı ve Arap müttefiklerinin oyununa geliyor diğer yandan da bu oyunun kurbanı olarak kendi bölgesel ilişkilerini ve çıkarlarını zora sokuyor. Hep söylediğim gibi: Ortadoğu bataklığı işte böyle bir şey. Hele hele bu bataklığın bekçiliğini ABD ve müttefiği Batılı ülkeler yapıyorsa. Hele hele bu bataklığın en dibinde köle ruhlu Suud, Katar, Bahreyn ve benzeri Arap Kral, Emir ve Şeyler bağdaş kurup Erdoğan'ı bekliyorsa. Hepsinin bir tek hedefi var:

Ankara'yı bu işe bulaştıralım sonra da istediğimiz gibi kullandıktan sonra devre dışı bırakalım.

Nitekim de öyle oldu ve olacak. Demek istediğim şey: Suriye konusunda Ankara başarılı olamadı ve yerine yeni oyuncu bulmak gerek. Bu ikinci sınıf oyuncusu ve figüranı bol olan bizim coğrafyada en kolay iştir.

Önemli olan uygun zamandır. Er ya da geç bu zaman gelecek ve Türkiye'nin başı belaya sokulacak.

***

Artık her şey ortada. Suriye'de yaratılan kaostan sonra AKP yönetiminde Türkiye tek suçlu ilan edildi. Batı'da artık hiç kimse 'Biz hep birlikte İstanbul'da toplanıp Suriye'de savaşan terör örgütlerine destek kararı aldık' demiyor. Batı'da hiç kimse' Radikal İslamcı tiplerin dünyanın her tarafından Suriye'ye gitmesine hep birlikte göz yumduk ve onlara yardım ederek IŞİD, Nusra ve benzeri örgütlerin kurulmasını destekledik' demiyor.

Obama başta olmak üzere Batı'da herkes Erdoğan ve AKP'yi IŞİD, Nusra ve ruh hastası diğer terör örgütlerine destek vermekle suçluyor ve Suriye'de barışın engeli olarak görüyor.

Temmuz 2015'ten bu yana Türkiye'nin IŞİD ve PKK'dan dolayı

yaşadığı sorunlar başka bir konu. PYD ise çok daha karmaşık sorun. AKP Suriye'yi karıştırmasaydı bugün ne IŞİD ne de PYD olmayacaktı. Belki de PKK ile sürdürülen barış süreci de istenilen bir şekilde sonuçlanmış olacaktı. AKP böyle devam ederse Türkiye'yi çok büyük riskler bekliyor. İşin içine iç politikadaki süreci de eklersek Türkiye'yi bekleyen karanlıklar çok daha zifiri olacaktır.

AKP'nin toplumu ve devleti 'İslamlaştırma' çabası başka bir sorun.

***

TALİMAT

12 Kasım 2012

'Arap Baharı' ile bölgemize demokrasiyi getirme çabasında 'önder' rol oynayan Katar'ın yüz ölçümünün %30'u Amerikan üsleri ile kaplı ve bu ülkede demokrasi adına anayasa, seçim, parlamento ve muhalefetin 'm'si bile yok. Hadi bunları bir yana bırakalım bu ülkenin Şeyhi 1995'de babasına darbe yaparak iktidara gelmiş ve o gün bu gün ABD'nin emir kulu olarak hareket etmiş. İşte böyle bir ülkede 'demokrasi için' toplanan Suriye muhalefetinin farklı grupları ABD'nin Şam Büyükelçisi Robert Ford'un önlerine koyduğu planı kabul ederek yeni bir oluşumun altına imza atmak zorunda kaldılar. Tıpkı Irak muhaliflerinin 2005'de Irak'ın Amerikalı yöneticisi Paul Bremer'in önlerine koyduğu Irak'ın federal anayasasını kabul ettikleri gibi. Doha'da toplanan muhaliflerin kabul ettiği ve Suriye içi muhaliflerin katılmadığı plana göre bundan sonra muhalefet daha örgütlü ve disiplinli hareket edecek ve bunu başardığı ölçüde ABD ve müttefiği bölgesel ve uluslararası ülke ve güçlerden daha fazla ve etkin destek alacak. ABD çoğunluğu yabancı olan ve Suriye içinde sayıları 5 bini aşan Kaideci, yeni adları ile Nusra'cı militanlardan yararlanmak ama aynı zamanda bunları kendi kontrolü altında tutmak istiyor. Ruh hastası bu tiplere asla güvenilmeyeceğini herkes görecek. Çünkü gün gelecek bu tipler herkesin başına bela olacak. Türkiye ise Suriye'nin kuzey doğusundaki PKK yandaşı Kürtlerin olası güçlenmesinden kaygılı ve bunun hesabını yapıyor ama bu hesap tutmayacak ve bu iş Türkiye'ye ciddi problemler yaşatacak. Durum böyle olunca Suriye'deki gelişmeler farklı ve çok daha tehlikeli bir seyir alma özelliği taşımaya başlıyor. Çünkü Esad iktidarından kurtulmaya karar verenler tüm olanaklarını bu yönde seferber etmiş durumda.

Örneğin olayların başlangıcından bu yana başta Katar ve Suudi Arabistan olmak üzere farklı ülkelerin Suriye muhaliflerine sağladığı parasal destek 4 milyar dolar civarında. Ülkedeki yıkımın maliyeti ise şimdilik 18 milyarı geçti.

İster muhalif ister devlete bağlı olsun ölen asker ve güvenlik güçleri 20 bini aştı. Bu rakamlar ancak İsrail'i sevindirir. Sanki herkes İsrail için çalışıyor. Her zaman olduğu gibi. Kaide ve Taliban'ı kuran ve Taliban'ı 1996'da Afganistan'da iktidara taşıyan CİA, Suudi Arabistan ve Pakistan istihbaratı 11 yıldır bunlarla savaşıyor ya da bizi buna inandırmaya çalışıyorlar. ABD'nin her zaman bir gerekçesi var ve olacaktır. ABD talimatla her şeyi yapabileceğine inanmakta ve bunu somut olarak her zaman ve yerde kanıtlamaktadır. Tıpkı şimdi Suriye'de olduğu gibi. Bakalım sıra kime gelecek. Hiç kimsenin dokunulmazlığı yok ve olmayacaktır. Çünkü ABD kendi genetik alışkanlıklarından haz alıyor ve bununla besleniyor. Türkiye'nin hiç bir ayrıcalığı yok ve olmayacaktır.

İKNA

3 Aralık 2012

Rus lider Putin'in Türkiye ziyareti ile ilgili okuduğunuz ya da dinlediğiniz tüm yorumların ortak paydası: Suriye. Yani Putin ile Başbakan Erdoğan arasında yapılacak görüşmelerin en önemli konusu Suriye. Çünkü Ankara'ya göre Rusya olmasaydı Esad çoktan gitmişti. Moskova ise: Türkiye müdahale etmeseydi Suriye sorunu çoktan çözülürdü' diyor. Bu iki cümle ile özetlenen olası Putin-Erdoğan gerginliği aslında iki ülkenin bölgesel ve uluslararası politikalarını da özetliyor. Çünkü Suriye iki ülke açısından yeni uluslararası düzenin kilit ülkesidir. Yani Suriye deyip geçmemek gerekir. Çünkü bir çok nedenden dolayı Suriye olmadan bu coğrafyada bölgesel hiç bir plan işlemiyor ve işlemeyecek. Çünkü Esad iktidarda kaldığı sürece Başbakan Erdoğan'ın bölgesel ve Türkiye içi planlarının tümü tıkanır. Daha açık bir ifade ile Esad kaldığı sürece Ankara'nın yeni stratejik müttefikleri Mısır, Suudi Arabistan ve Katar'ın Türkiye ile ilgili hesapları tutmaz ve bu ülkelerin ABD ile birlikte 'Şii Hilal'e karşı planları suya düşer. Çünkü Esad gitmediği sürece Lübnan'daki Hizbullah kalacak. Esad kaldıkça Irak'taki Şii iktidar güçlenecek ve İran her zamankinden daha fazla bölgesel mevzi kazanacak. Kürt meselesi ise daha karmaşık bir hikaye.

Peki Putin ya da Moskova açısından durum ne?

Tunus, Mısır ve Libya'da Batı yanlısı ve İslamcı iktidarların işbaşına gelmesiyle Akdeniz'de ciddi mevzi kaybına uğrayan ve Akdeniz'de Suriye limanlarının dışında sığınacak hiç bir limanı kalmayan Rusya Batının doğal gaz oyununu da iyi anlamaktadır. Libya, Mısır, Filistin, İsrail, Kıbrıs ve Esad'ın düşmesi halinde Suriye ve Lübnan gazını ele geçirecek olan ABD destekli AB ülkeleri ilk iş olarak Rusya'nın doğal gaz tekelinden kurtulmaya çalışacaklardır. Doğal olarak Moskova buna izin vermeyecek ya da vermemeye çalışacaktır. Vladimir'leri ile ünlü Rusya'nın lideri Putin aynı zamanda Suriye üzerinden

bölgesel ve uluslararası hesaplar yapmaktadır. Putin 10 yıl süre ile iktidarda kalacak ve bu on yıl onun için hem ülkesi hem de uluslararası politikalar açısından çok önemlidir. Böyle bir Putin Esad'ın gitmesi ve Şam'da İslamcıların işbaşına gelmesiyle ülkesinin ne denli zorlanacağını iyi bilmektedir. Putin; ABD destekli İslamcıların Rusya'nın Kafkaslar ve Orta Asya politikalarında çok zorlayacağını iyi bilmektedir. KGB kökenli Putin Sovyetler Birliği'nin yıkılmasında rol oynayan Yeşil Kuşak Projesini iyi hatırlamakta ve Batının yeni İslamacılarla birlikte Rusya Federasyonu içinde yaşamakta olan milyonlarca Müslümanı karıştırabileceğini düşünmektedir. Özellikle Çeçenistan'da. Kafkaslarda ise Rusya'nın Ermenistan yanlısı politikası ise Batının stratejik ve ekonomik olarak Azerbaycan'ı ele geçirme planları ile ters düşmektedir. Suriye'de Esad'ın düşmesi ve bunun sonucu olarak Irak ve Hazar ile Orta Asya'ya komşu İran'ın karşıması hiç bir şekilde Moskova'nın işine gelmez.

Özetle tüm bu tespitleri alabildiğine detaylandırabiliriz. Sonuçta Rusya hala süper bir güç ve Suriye'yi düşünürken onun yanında dünyanın dört bir tarafında kendi çıkarlarını göz önünde bulundurmaktadır. Türkiye'yi yöneten AKP hükümeti ise 'Arap Baharı' ile ortaya çıkan durumu değerlendirerek iç politikada kendi konumunu güçlendirmeye, toplumu ve devleti kendi ideolojisi doğrultusunda şekillendirmeye ve bölgesel ve uluslararası bir rol üstelenmeye çalışmaktadır.

Bildiğimiz hilafet ve saltanat rüyaları.

***

Suriye'den dolayı sürekli soğuk ve zaman zaman gergin dönemler yaşayan Türkiye-Rusya ilişkileri 24 Kasım 2015'te Rus uçağının düşürülmesiyle savaşın eşiğine geldi. Uçağın düşürülmesinden sonra ikili ilişkiler hızla kötüleşti ve Moskova Türkiye ile olan tüm ekonomik ve ticari ilişkilerini askıya aldı. Özellikle turizm, ihracat ve inşaat sektöründe çok büyük zarar gören Türkiye Rusya gerginliğinden dolayı batı ile ilişkilerinde de ciddi sorunlar yaşamaya başladı. Batılılara göre 'Türkiye'nin bu çılgın provakasyonu dünya savaşına neden olabilirdi'.

Nitekim bu durumu değerlendiren Moskova Türkiye'yi Suri-

ye'de sıkıştırmak için atağa geçti ve Türkiye yanlısı gruplara karşı kapsamlı savaş başlattı. Bununla yetinmeyen Putin Obama ile anlaşarak Suriye'de barış sürecini başlattı. Bu süreç tümüyle Türkiye'nin aleyhine gelişiyor. Türkiye'nin bu süreci engelleme çabası işe yaramadı ve yaramayacak. Putin ise var olan 'İslamcı' politikalarından vazgeçmediği sürece Erdoğan ile var olan eski dostluğuna hiç bir zaman geri dönmeyecektir.

CİLVEGÖZÜ

16 Şubat 2013

Radikal İslamcı Kaideci El-Nusra şu anda Suriye'de en etkin silahlı grup. Bu gruba bağlı olanların büyük bölümü bir çok yabancı ülkeden gelerek din adına Suriye'de savaşan militanlardır. Bombalamalar, intihar eylemleri ve her türlü kanlı katliamların büyük bölümünü bunlar yapıyor. Güçlü oldukları için de başka rakip istemiyorlar. Durum böyle olunca herkes bunların Suriye ve bölge için risk oluşturacağını biliyor. Daha üç gün önce İngiliz Dışişleri Bakanı William Hague 'Suriye'deki radikal İslamcı grupların bölge ve Avrupa için çok tehlikeli olacaklarına' dikkat çekti. Oysa hem çevre ülkeleri hem de Batılı ülkeler Esad yönetiminden kurtulmak amacıyla El-Nusra'ya destek vermişti. 'Denize düşen yılana sarılır' misali. Ama burası Ortadoğu. Her an her şey değişebilir ve bu kuralı bilmeyen beklenmedik tehlikelerle karşı karşıya kalabilir. Çünkü Suriye'de yalnızca El-Nusra ve benzeri radikal İslamcı gruplar yok. Türkiye için bir diğer risk kaynağı PKK yanlısı Kürtler. Yani PYD ve benzeri gruplar. Örneğin hükümetin Öcalan ile başlattığı süreç çıkmaza girer ve Suriye'de işler karışırsa Ankara'nın Suriye kaynaklı riskleri çok daha artar. Suriye'de durum ne olursa olsun Kürtler asla eski konumlarını kabullenmeyeceklerdir. El-Nusra ve benzeri Kaideci gruplar hiç bir zaman rahat durmayacaktır. Belki de Cilvegözü patlamasına böyle bakmak gerekir. Çünkü hedef Suriye Ulusal Konseyi liderleri olsaydı araç neden onlar gelmeden patlatıldı? Temmuz 2012'de resmen kapatıldığı söylenen Cilvegözü sınır kapısının karşı tarafında Suriye devletinin resmi makamları olmadığı için silahlı-silahsız Suriyeli muhaliflere hep açık tutuldu. Herkes oradan rahatça girip çıkıyor. Üstelik hiç bir kontrol olmadan. Türkiye hızlı bir şekilde Suriye ve dolaysıyla bölge bataklığının içine sürüklenmektedir. Türkiye bu coğrafyanın yeni ve farklı bir oyuncusu olarak henüz bu pis oyunlara alışık değil. Belki de Türkiye buna alışık olmadığı için Suriye konusunda çok ileri ve tehlikeli bir konumda olmak istedi ve ya birileri tarafından oyuna getirtilerek oralara konumlandırıldı. Öyle olunca geri dönüş şansı azaldı ya da hiç kalmadı. Türkiye bu bataklığın orta-

sında ve buradan kolay kolay çıkamayacaktır. Tüm bu gerçekleri gören bölgesel ve uluslararası güçler Türkiye'yi bu bataklığın içinde tutmak için çalışıyorlar. Cilvegözü patlamasına biraz da öyle bakabiliriz. Belki de bu nedenle özel konumu olan Hatay'da insanlar gergin. Çünkü Hatay ve tüm güney illerinde cirit atan El-Nusra militanlarının söylemleri onları tedirgin ediyor ve korkutuyor. Gaziantep ve Kilis'ten benzer haberler geldi, geliyor. İşin içine biraz da bomba ve patlamalar girince işler çok daha karmaşık bir durum alıyor. Yani Cilvegözü gibi olaylarla karşılaşılıyor. Böyle giderse Türkiye çok daha kötüsü ile karşılaşır ve karşılaşacaktır.

***

Cilvegözü saldırısından üç ay sonra 11 Mayıs 2013'te Reyhanlı ilçesinde iki büyük patlama oldu ve 53 kişi öldü. 30 Mayıs'ta bu kez bir grup Nusra ya da IŞİD'çi Adana'da 2 kilogram Sarin Gazı ile yakalandı. Üç yıl kadar süren yargılama sürecinde esas sorumlular kaçmıştı. 20 Mart 2014'te bu kez IŞİD'çiler Niğde-Adana yolunda bir asker ve bir polisi öldürdü. Yakalanan IŞİD'çilere ne olduğunu bilen yok.

IŞİD bu saldırılarla yetinmedi. 20 Temmuz 2015 Suruç, 10 Ekim'de Ankara, 16 Ocak 2016'da İstanbul Sultanahmet, 19 Mart 2016'da İstanbul Beyoğlu'nda intihar eylemleri gerçekleştirdi. 11 Haziran 2014'te Musul Konsolosluğunu basarak 49 kişiyi rehin alan IŞİD Türkiye'de tutuklu 200 kadar militanına karşılık bu rehineleri 20 Eylül'de serbest bıraktı. Aynı IŞİD'in olası saldırısına karşın AKP iktidarı PYD'nin yardımıyla 22 Şubat 2015 Süleyman Şah Türbesi'ni yerinden alarak Türkiye sınırına yakın bir yere taşıdı.

Saflarında binlerce Türkiyeli militanın bulunduğu IŞİD'in Türkiye halkının %11'i tarafından terör örgütü olarak görülmediği hatırlanırsa bu konun ne denli ciddi olduğu anlaşılır. Sonuçta IŞİD <Kafir Alevi ve Şiilere karşı savaşan Sünni öfkeyi temsil ediyor' ve 12 Nisan 2016'da açıklanan Kars Valiliği raporuna göre 70 ilde uyuyan hücreleri var.

Türkiye'ye dokunmadıkları sürece hiç bir sorun yok ve olanak. Müslüman Kardeşler kökenli diğer örgütler gibi IŞİD de 'Siyasal İslamcı' ama dayanmayıp biraz da silaha meraklı!

DRAM

02 Nisan 2013

Bir milyon kadar Suriyeli farklı ülkelerde göçmen hayatı yaşıyor. 2003'te Irak işgal edildiğinde Suriye'ye göç etmek zorunda kalan 3 milyondan fazla Iraklı gibi. İnsanlar evlerinden, ailelerinden ve dostlarından uzak. Tüm yükü kadınlar ve çocuklar taşıyor.

İş bununla da kalmıyor. Başka ülkelerde kamplarda ya da kamp dışında yaşayan Suriyeli kadınlara erkekler musallat olmuş durumda. Nasıl mı? Ürdün'de özel arabulucular türemiş. Militanların dul ve genç eşleri, Suudi Arabistan ya da Körfez ülkelerinin yaşlı erkekleriyle evlendiriliyor. Dul isteme yenlere bekar ve yaşları 13-18 arasında değişen kızlar bulunuyor. Onların fiyatı biraz daha yüksek: 1000-2000 dolar civarında. Ürdün'deki kamplara gidenler, arabulucuları rahatlıkla görebilir.

Türkiye'deki kamplarda genç kızlar, genç ya da yaşlı erkeklerle zorla evlendiriliyor. Bazılarına da Türk koca bulunuyor. Suudiler henüz Türkiye'deki kamplara ulaşamadı. Fetva üzerine fetva veren şeyh ve imamlar, çatışmada ölen erkeklerin dul eşleriyle evlenilmesini istiyor. Kamp gibi zor koşullarda yaşamakta olan dul bir kadının başka şansı da yok; gelenekleri başka türlü davranmasına izin vermiyor.

Savaştan kaçarak Mısır'a giden Suriyelilerse çok daha farklı durumda. Ev, iş ve aş bulamayan Suriyeli aileler genç kızlarını satıyor. Hem de utanç verici paralar karşılığında... Resmi bilgilere bakılırsa, 12 bin kadar Suriyeli kız Mısırlılarla evlendirilmiş ya da satılmış... Hem de 100-200 dolar karşılığında. Suriyelilerin kaçmak zorunda bırakıldığı Lübnan ve Irak'ta da durum pek farklı değil.

Ama esas dram Suriye içinde. Esad'a karşı savaşan farklı grupların şeyhleri, iktidar yanlılarının kadın ve kızlarının kaçırılmasını, onlara tecavüz edilmesini istiyor. Militanlar da şeyhlerinin fetva ve emirlerini kıracak değil

ya! Bir başka dram da, Kaideci Nusra gibi radikal İslamcıların kontrol ettiği bölgelerde yaşanıyor. Bu grupların şeyhi, gözüne kestirdiği genç kızları emrinde savaşan yabancı (50-60 ülkeden gelerek Suriye'de savaşıyorlar) erkeklerle evlendiriyor. Sonuçta onların da cinsel ihtiyaçları var! 'Vermem' diyen kız babalarının başına gelmeyen kalmıyor!

Tüm bunlar normal kabul ediliyor. Kimse de Suriyeli kadınların dramından bir kelime olsun söz etmiyor. Tıpkı Iraklı kadınların başına gelenleri görmezden geldikleri gibi.

Batı'nın hedefinde kadın ve çocuklarımız var. Onlarsız bir toplumun işe yaramayacağını Batı çok iyi biliyor. Bunu, Suudi Arabistan, Katar ve benzer ülkelerin çağdışı yönetimleri de biliyor. Bu ülkelerde bırakın kadının adını, kendisi bile yok. Çocuk yaşında kızlar zorla yaşlı erkeklerle evlendiriliyor. Hem de ikinci, üçüncü, dördüncü eş olarak. Şimdi bu ülkelerin kral, emir ve şeyhleri, Suriye'ye demokrasiyi(!) getirmek için milyarlarca dolar harcıyor.

Suriye'ye getirecekleri demokrasinin ne olacağı belli. Tıpkı Mısır, Libya, Tunus ve diğer ülkelere getirilen demokrasiler gibi.

Hiçbirinde kadın yok.

Var olanda da yok!

AKP ise Türkiye'yi bu ülkelere benzetmek istiyor.

AKP bunun için bölgedeki silahlı-silahsız tüm grupları çok seviyor.

Anlarsınız ya: Din iman meselesi.

Dünyanın dört bir tarafından savaşmak için Suriye'ye gelen militanların amacı Allah yolunda Cihat edip şehit düşmek ve cennete gitmek. Bu inancı aşılayan din adamları onlara 'Cennette sizi yüzlerce hatta binlerce huri ve cariye bekliyor' diyordu. Bu inançla seve seve intihar eylemcisi olanlar ahirette huri ve cariyelerin hayalini kuruyorlar. Bu da yetmiyor Suriye ve Irak'ta binlerce genç kız ve kadın IŞİD, Nusra ve diğer grupların ruh hastası militanlarının kurbanı oldu. Bunun en somut ve acı örneği Ezidiler olayında yaşandı. En az 4000 Ezidi genç kız ve kadın IŞİD militanları tarafından kaçırıldı, tecavüz edildi ve köle pazarlarında satıldı. 1-2 hafta için dünya kamuoyunun ilgisini çeken bu olayı şimdi artık hiç kimse hatırlamıyor.

Tıpkı Bosnalı kadınların yaşadığı dramları unuttukları gibi.

Türkiye medyası, AKP iktidarı ve dolaysıyla kamuoyu IŞİD'in bu sapıklıklarıyla fazla ilgilenmedi. Dinsel ve mezhepsel paralellik buna izin vermiyor-

du. Türkiye'de 'koskoca' hocalar '8 yaşında kızların evlendirilebileceğini' savunuyordu. Başkası 'annesinin bacağından tahrik oluyordu'. Bir başkası 'Kendi kız çocuğundan tahrik oluyordu.'

Fetvalar, hikayeler ve dolaysıyla sapkınlıklar yalnızca IŞİD'e mahsus değil.

İslam coğrafyasının her yerinde buna benzer olaylar farklı boyut ve formatlarda yaşanıyor. 'Siyasal İslamcılar' İslam'a zarar vermek için kendi aralarında yarışıyordu.

Ensar Vakfında yaşanan cinsel tacizler ve buna bağlı olarak gelişen siyasal ve sosyal tartışma işin başka bir boyutunu yansıtıyor.

Bu da yalnız Türkiye'ye mahsus bir tartışma değildir. İslam coğrafyasında <İslam'ı' kendi kişisel ve grupsal çıkarları doğrultusunda kullananlar buna bezer sapkınlıklar sergiliyor.

Yani IŞİD ruh hastalarının yaptıkları ve onları besleyen ideoloji aslında İslam coğrafyasında var olan siyasal ideolojik sistemin doğal bir sonucudur.

Yani siyasal olmaktan önce dinsel ve dolaysıyla sosyal ve psikolojik bir sorundur.

Sorunun nedeni ise dini siyasal bir olgu olarak kullanmak yani yozlaştırmak, içini boşaltmak ve gerçek yüce değerlerinden uzaklaştırmak.

Bu işi en iyi yapanlar da Vahabi ideolojisine inanan Suudi'ler ve onların dostlarıdır.

Yani İslam'ın <yapmayın' dediği tüm kötülükleri İslam adına yapanlardır.

Yani İslam'ı ve İslam adına değer bildiğimiz her şeyi sıfırlayanlardır. Her şeyi sıfırladıkları gibi.

ALLAH AŞKINA YAPMAYIN

28 Mayıs 2013

'Arap Baharı' ile bu coğrafyada her şey değişti.

Her şey çok daha kötü oldu, oluyor..

Önlem alınmazsa çok daha tehlikeli şeyler yaşanabilir..

Tunus, Libya ve Mısır'da AKP paralelindeki Müslüman Kardeşler iktidara gelmiş ve ABD destekli bu 'Sünni' iktidarlar 'Yolumuz AKP yoldur' diyor. Farklı siyasal ve ideolojik tercihlerine rağmen Suudi Arabistan, Katar, Ürdün ve diğer Sünni Arap iktidarlar ABD'nin talimatı ile Ankara'ya destek verince bu coğrafyada her şey tersine döndü.

Son iki yıllık Arap medyasına bakanlar bunun nasıl olduğunu net olarak görebilir. Çünkü Suriye'deki olayları bahane eden Amerikancı Arap yönetim ve güçleri sürekli mezhep vurgusu yapıyorlar. İslam Alimleri Konseyi Başkanı Yusuf Kardavi ve Suriye'de savaşan grupların şeyhleri çok tehlikeli bir şekilde Sünni- Şii-Alevi düşmanlığını körüklüyorlar.

Başbakan Erdoğan ve bir çok hükümet yetkilisi ise Esad'ın Aleviliğine vurgu yapıyor ve İran'ı 'Şii' olduğu için 'Alevi' Esad'a destek vermekle suçluyor. Son bir hafta içinde bu vurgular daha keskin ifadelerle devam etti. ABD dönüşünde Erdoğan Esad'a destek veren Hizbullah'a sert tepki gösterdi. Yardımcısı Bekir Bozdağ'ın ifadeleri ise ilk kez böylesi keskin ve provakatif idi. Bozdağ'a göre 'Hizbullah Hizbull şeytan olmalıydı.' Aynı Bozdağ Irak Başbakan 'Şii' Maliki ve İran yönetimini de Esad'a verdikleri destekten dolayı sert eleştirdi. Gazetecilerle bir araya gelen Bakan Davutoğlu Suriye'de iktidarın Alevi olduğunu söylemiş ve bununla nasıl baş edileceğini anlatmıştı. Sünni silahlı gruplara destek vermek buna dahil.

Bu işin dış boyutu... Başbakan Erdoğan Esad'a yüklenirken CHP ve lideri Kılıçdaroğlu'nu unutmuyor. Bir seferinde Kılıçdaroğlu'nun Aleviliğini ima ederek Esad'a bu nedenle destek verdiğini hatırlatmıştı.

Nereden nereye geldik...

'Arap Baharı' öncesinde Türkiye ve Başbakan Erdoğan bu coğrafyada HERKESİN sevdiği liderdi. Şimdi ise yalnızca Müslüman Kardeşler çizgisindeki bazı Sünniler...

Batı ve bölgesel müttefikler hedeflerine varmak üzereler...

Bu Haçlılardan bu yana onların en büyük hayali...

-Şiilerle Sünnileri birbirine kırdırmak...

Tıpkı Avrupa'daki mezhep savaşlarında olduğu gibi...

Afganistan ve Irak'ı işgal eden ABD bu hedefin bir bölümünü gerçekleştirdi. Irak'ta Sünni ve Şiiler ya da onlar adına görevlendirilen gruplar birbirini boğazlayıp duruyor. Bu katliam Suriye'ye sıçratılmak isteniyor. Sırada Lübnan ve Türkiye olacak..

Ortada çok büyük ve bir o kadar tehlikeli ve kanlı bir oyun var.

Bu oyuna körükle gitme yerine bozma görev ve sorumluluğu Türkiye ve İran'da olmalıdır.

Yol yakınken Şii, Sünni ve Alevi herkes kendine gelmeli ve bu oyuna son verme çabasında ortak olmalıdır.

PKK ile barışı göklere çıkaran medyanın çok kıymetli yandaşları Şii-Sünni kırımına provakatif destek vermesi anlaşılır gibi değil..

Duygusal olmaya gerek yok...

Dar kişisel ve ideolojik hesaplar peşinde koşmanın hiç bir anlamı yok.

Çünkü böylesi iğrenç bir savaşta hiç kimse karlı çıkmaz, çıkamaz.

Şii ve Sünni Müslüman kanı bu kadar ucuz olmamalıdır.

Tarih bu kanlarla yazıldığında öbür dünyada vebalı çok ama çok ağır olur.

8 yıl süren ve bir milyon Şii ve Sünni'nin 'şehit' düştüğü savaşı ne çabuk unuttuk.

Bu coğrafyanın insanları bizler bu kadar mı aptalız!

***

'Arap Baharı' ile birlikte herkes Tunus, Mısır ve Libya'da 'demokrasi ve özgürlük' mücadelesinden söz ediyordu.

Oralarda Şii ve Alevi olmadığı için mezhepsel vurgular yoktu. 90 milyonluk Mısır'da yaşayan 9-10 milyon kadar Hristiyan Kıptileri bile umursayan yoktu.

Ama Bahreyn'de halk ayaklandığında herkes 'demokrasi ve özgürlük' vurgusunu unuttu.

Çünkü Bahreyn halkının ezici çoğunluğu Şii.

Ama Suriye'de olaylar başladığında herkes gerçek yüzünü gösterdi. İslam coğrafyasının hemen hemen her yerinde Esad'ın Aleviliğini ön plana çıkaran yüzlerce din adamı bulundu. Din adamlarının fetvalarından feyz alan politikacılar Alevi Esad'ın eşinin Sünni olduğunu göz ardı ederek katlinin vacip olduğunu söyledi. Bölgesel politikalar bu söylem ve saplantı üzerinden yürütülüyordu.

Sünni Arap kral, emir ve şeyhler 'Yavuz Selim'in torunu Erdoğan'ı yanlarına alarak Şii ve Alevileri temizleme operasyonunu başlattı.

Suriye ve Irak'a giderek IŞİD, Nusra ve benzeri örgütlere katılan ruh hastalarının tümü bu inanç ve saplantılarla Şii ve Alevilere yönelik her türlü katliamı yaptılar.

Kana doyamayınca bu kez Sünnileri de boğazlamaya başladılar. Adamlar ruh hastası. Libya'da herkes Sünni ama herkes herkesi boğazlıyor. Somali'de herkes Sünni ama El-Şabab militanları herkesi öldürüyor. Mısır'da Sünni Müslüman Kardeşler Sünni devlete karşı savaşıyor. Filistin'de Hamas ve Fetih Sünni ama asla anlaşamıyorlar. Türkiye'de AKP ve Gülenciler Sünni ama 'Paralel' hikayeler bitecek gibi görünmüyor.

Örnekler çok.

İslam'ı siyasallaştırarak kendi çıkarının peşine düşenler aslında Sünni-Şii ya da Sünni-Alevi düşmanlığını körükleyerek kan dökülmesinden haz alıyorlar.

Bir anlamda dinsel sapkındırlar. Yani İslam'a ihanet edenlerdir. 1400 yıldan fazla bir süredir tartışılan ve hiç bir şekilde çözümü bu-

lunamayan bu tartışmalara umut bağlayanlar ne İslam'ın ne de Müslümanların dostu olamaz.

Onlar olsa olsa Siyonist-Haçlı İttifakı'nın aptal köleleridir. Çünkü sonuçta dünyada 1.5 milyar Müslüman varsa bunların yaklaşık 100 milyonu Şii ve Alevi geri kalanları Sünni. Ama hepsi Müslüman. Hepsi aynı Allah ve Peygambere inanıyor. Böyle olmadığını söyleyenler ve bunun için kavga çıkaranların din ve imanla hiç bir ilgisi yok, olamaz ve mutlak İslam düşmanıdırlar.

MODELİN İFLASI

7 Haziran 2013

Her şey AKP'nin Kasım 2002 seçimlerini kazanması ile başladı. Herkesin gözü ve kulağı Türkiye'deydi. Dönemin Başbakanı Abdullah Gül'ün ilk durak Suriye'den başlayarak bölge ülkelerini turlaması ve Irak'ın işgalini önleme çabası Arap ve Müslüman ülkelerinde olağanüstü yankılandı. TBMM CHP'nin ağırlıklı oyları ile 1 Mart Tezkeresine 'Hayır' deyince Türkiye ve onu yöneten AKP herkesin ilgisini çekti. Oysa henüz başbakan olmayan Erdoğan kendi milletvekillerine tezkereye 'evet' demeleri için telkinde bulunmuş ve baskı yapmıştı. Ama siyasetin bir cilvesi olarak TBMM kararından Erdoğan ve AKP kazançlı çıkmıştı.

Sonrası herkesin bildiği hikaye.

AKP dış politikada anti-emperyalist ve anti-siyonist bir çizgi izleyerek yalnızca bölge halklarının değil dünyadaki tüm mazlum halkların ilgisini çekti.

Türkiye başta Suriye olmak üzere herkesle dostluk ilişkileri kurdu. Böylece hem kendisi hem de bu coğrafyanın tüm halkları kazandı.

Ama 'Arap Baharı'na kadar...

Arap Alemine Suriye kapısından giren AKP ve Başbakan Erdoğan şimdi artık Suriye politikalarıyla bölgede sıkıştı...

İki yıldır tüm olanakları ile Esad'dan kurtulmaya çalışan Erdoğan bunu başaramayınca dışarda olduğu kadar içerde de zor duruma düştü.

Kim ne derse desin Erdoğan'ın Suriye politikası sokağa çıkan yüzbinlerce insanı tedirgin ediyor. Daha açık bir ifade ile insanların sokağa çıkma nedenlerinden biri de AKP hükümetinin Suriye politikasıdır.

Böyle olmasaydı son 10 günde Arap medyası bu yoğunlukta Türkiye ile ilgilenmezdi. Gezi olaylarının başlaması ile benim telefonlarım bir türlü sus-

madı. Fas'tan İran'a kadar bir çok radyo ve televizyon canlı yayınlarla Türkiye'de olup bitenleri kendi izleyici ve dinleyicilerine aktarmaya çalışıyordu.

Özellikle benin ağzımdan. Herkes bana iki soru soruyordu:

Arap ve İslam ülkelerine pazarlanmak istenen AKP modeline ne oldu ve Suriye'de demokrasi isteyen Başbakan Erdoğan ne oldu da kendi gençlerinin sokağa çıkmasına izin vermiyor. Özetle AKP karizması çizildi modelinin imajı sarsıldı.

Böyle giderse bu model mutlak iflas eder ya da yalnızca 'bazı' İslamcıların ilgi alanı içinde kalarak sağlıklı nefes alamaz ve boğulur.

Başbakan Erdoğan Arap aleminin twiter ve facebook yazışmalarına bakabilseydi kendisinin ve AKP'nin ne hale geldiğini çok iyi görecekti.

Herkes AKP ve Erdoğan'ı konuşuyor:..

Hem de Türkiye'deki twiter ve facebook dili ile.

Erdoğan'a Suriye konusunda başından beri gaz veren ABD, AB ve bazı Avrupalı lider ve yöneticilerin AKP hükümetini eleştirmesi ve Gezi gençlerine sahip çıkması işin çok daha ilginç bir yanıydı...

Yani Başbakan Erdoğan'ın deyimi ile 'dış mihraklar' devreye girmişti...

Kimin çapulcu olduğu ise henüz belli değil!

***

2003-2011 döneminde AKP herkes için bir modeldi. Öncesinde Abdullah Gül sonrada Erdoğan herkes tarafından seviliyordu.

Gül ve Erdoğan'ın dinsel ve mezhepsel olmayan <laik-demokrat' politikası bölgede herkesin ilgisini çekiyor ve destek buluyordu. Türk dizileri bunun için her kesimden geniş kitleler tarafından heyecanla izleniyordu.

Sünni Erdoğan'ın Alevi Esad ve Şii Maliki ile Ahmedi Necat arasında hızla gelişen dostluk ve kardeşlik ilişkileri önceleri Körfezin Kral, emir ve şeyhlerini rahatsız etti ama sonunda herkes Türkiye'ye sevmeye başlamıştı.

Her din, mezhep ve etnik kökene bağlı insanlar belki de tarihte

ilk kez birlikte heyecanlanıyorlardı. Onlara göre Erdoğan bölgenin liderleriyle ortak hareket ederek ortak coğrafyanın ortak sorunlarına ortak çözüm bulacaktı.

Ama olmadı. 'Arap Baharı' başladı ve ortak hayaller yıkıldı. AKP gerçek inanç ve ideolojisinin gereğini yerine getirdi. Coğrafyada herkesin modeli olan AKP aniden yalnızca İslamcıların modeli oldu. İslamcılar radikalleşince AKP geri kalmadı.

AKP radikalleşince İslamcılar daha sevindi ama diğerleri korkmaya başladı. 5 yıl sonra AKP modeli herkes için çöktü. AKP'nin yardımıyla kurulan IŞİD, Nusra ve benzeri 'çok radikal' olanlar AKP düşmanı oldu. Bölgede herkes AKP'yi sevmez oldu. Ben dahil.

Oysa başlangıçta ben de AKP'nin dış politikada iyi işler yapabileceğine inanmıştım. Bunun için AKP'nin bölgesel politikalarına katkı ve destek verdim.

Türk, Arap, Pers, Kürt, Ermeni, Sünni, Şii, Alevi, Ezidi, Hristiyan, Müslüman ve her dinsel, etnik ve mezhepsel gruba mensup insanların bir olup ortak coğrafyaya sahip çıkması tarihsel bir fırsattı. Bu coğrafyanın tüm insanlarını seven biri olarak bu fırsatı gerçeğe dönüştürmek için var gücümle mücadele ettim.

2009'un sonundan başlayarak AKP'nin samimiyetinden şüphe etmeme rağmen bu denli tehlikeli tezgahların içinde olabileceğini hiç bir zaman düşünemedim. Kaldı ki düşünmem de imkansızdı. Çünkü insanların beynini okuma yeteneğim yoktu ve herkesle dost olan bir AKP'nin anlamsız bir şekilde herkesi düşman ilan etmesinin mantıksal hiç bir açıklaması yoktu ve olamazdı.

Ama ne yazık ki mantık çoğu zaman işe yaramıyor ve sizi yanıltıyor. Örneğin ne kadar zorlarsanız zorlayın kendinizi Erdoğan'ın kişisel olarak Esad'e karşı tutum ve davranışının mantığını hiç bir şekilde anlayamazsınız.

Çünkü ben de anlayamadım.

Belki de anladım. Anladığım için de Erdoğan'ın 'Arap Baharı' politikalarının tümüne en sert bir şekilde karşı çıktım ve çıkacağım.

Çünkü ben değil AKP değişti. Çünkü kral, emir ve şeyhlerin des-

teklediği bu politikanın coğrafyamız için ne denli tehlikeli olduğunu çok iyi biliyorum.

Çünkü coğrafyanın tüm halkları bu politikanın çok tehlikeli sonuçlarından en az 30-40 yıl çekecektir.

Çünkü AKP iktidarda kalırsa Türkiye çok tehlikeli ve karanlık bir döneme sürüklenecektir. Siyasal İslam adına ve İslam'ı perişan ederek. Türkiye ve coğrafyamızın iyi insanları asla bunu hak etmiyor. Gönlüm ve sizler asla buna razı olamayız.

ŞİMDİ NE OLACAK?

8 Temmuz 2013

Müslüman Kardeşler artık iktidarda değil.

Ülkede gerginlik ve çatışmalar bir süre devam edecek ama olağanüstü iç ve dış provakasyonlar olmazsa normalleşme süreci adım adım ilerleyecek. Yeni anayasa referandumu ve parlamento seçimlerinden sonra General Sisi Cumhurbaşkanı seçilecek. Müslüman Kardeşler kaybedeceklerini yani yeniden iktidar olmayacaklarını anladıkları andan itibaren ülkeyi kaosa sürüklemeye çalışacaklar. Onlara bu çabalarında destek verecek bölgesel ve uluslararası güçler olacak. Mısır'ın istikrara kavuşup önemli ve güçlü bir ülke olmasını istemeyen bir çok ülke ve güç vardır.

Mısır'daki Müslüman Kardeşler olayı şu anda Arap aleminde çok geniş ve farklı boyutları ile tartışılıyor ve herkes kendine göre sonuç ve dersler çıkarıyor. Bu tartışmaların özeti ise :

Yapılacak seçimlerde Müslüman Kardeşler tekrar iktidara gelmezse o zaman işleri çok zor olacak. Ya zaman içinde ve gelecek yeni iktidarın başarılarına paralel olarak güçlerini kaybedecekler ya da radikalleşerek farklı bir alanda savaşacaklar. Bu da Kaide ve benzeri örgütlerin işine yarar. Çünkü dünyadaki tüm radikal İslamcı örgütlerin kökeni Müslüman Kardeşlerdir ve Kaide'nin şimdiki lideri Eymen Zavahiri Mısırlı ve Müslüman Kardeşler kökenlidir. Kardeşi de şu anda Mısır'da ve İslami hareketin önemli isimlerinden..

Muhalefet ve ordunun ne yapıp edip Müslüman Kardeşlerin tekrar iktidara gelmesini önleyeceği kesindir.

Müslüman Kardeşleri bir yıl süre ile deneyip sonuçlar çıkaran ABD ve genel olarak Batının ise ne yapacağı şimdilik belli değil.

Batı bir çok bölgesel nedenden dolayı Müslüman Kardeşlerle olan dayanışmasından vazgeçebilir. Böyle bir durum bölgedeki radikallerin işine yarayacak ve belki de Batı onları Suudilerin desteğindeki Selefilerle dengelemeye çalı-

şacaktır. Yani Irak'la başlayarak tüm bölgeye yaygınlaştırılmak istenen Şiilerle Sünnilerin savaşı belki de şimdi Sünnilerle Sünnileri içine alacak.

Kahire'deki askeri müdahaleye karşı tepki gösteren tek ülke Türkiye. Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün daha yumuşak tavrına rağmen Başbakan Erdoğan ve bir çok AKP hükümet ve parti yöneticisi her gün Mısır ile ilgili çok sert demeçlerle Müslüman Kardeşlere destek veriyorlar.

Müslüman Kardeşler hem AKP'nin ideolojik kaynağı hem de bölgesel siyasal projesinin en önemli ayağıdır. Yani Arap ve İslam alemi ile ilgili tüm söylem ve planlarında Başbakan Erdoğan ve Bakan Davutoğlu Mısır'ı en önemli ve olmazsa olmaz müttefik olarak görüyorlardı. Hem de Katar ve Suudi Arabistan ile birlikte. Ancak Suudilerin kendilerinden bekleneni yaparak Ankara'ya kazık atması, Kahire'deki yeni yönetime destek vermesi ve Katar'ın da ABD'nin sopasından korkarak sessiz kalması Başbakan Erdoğan'ı çok zor durumda bıraktı.

Özetle Mursi devrildi ama mutlak kaybeden Başbakan Erdoğan ve AKP.

Mursi'siz bir Erdoğan artık bölgede hiçbir şey yapamaz.

Mursi'siz ve aynı zamanda bir çok Arap ülkesinin Müslüman Kardeşlere cephe almasıyla yalnız bırakılan bir Erdoğan bölgede hiç bir projesini gerçekleştiremeyecektir. Yani Erdoğan ve AKP artık Arap ve Müslüman ülkeler için bir model değildir. Suudiler asla buna izin vermezler. Model olmaktan çıkmış ya da çıkarılmış bir Erdoğan BOP içinde 'Eş Başkan ' olmasının da bir anlamı kalmayacak. Hele hele ABD yeni bölgesel denklemler içinde BOP'tan vaz geçer ya da yeniden formatlarsa. BOP'suz ya da yeni formatı ile BOP'lu bir Arap ve İslam aleminin nasıl bir şey olacağını Mısır seçimleri, Suriye'deki gelişmeler ve bu gelişmelerin bölgesel yansımaları, Ruhani yönetiminde İran ile Batı arasındaki yeni ilişkiler, Irak ve Lübnan'ın geleceği ve son olarak olası Kürt devleti hesapları belirleyecektir. Böylesi karmaşık denklemler içinde Müslüman Kardeşlerin Mısır ve Suriye'de kaybetmesi Başbakan Erdoğan'ı bölgesel ilişkilerinde yalnızlaştırmıştır.

Bundan böyle hiç kimse Ankara'ya gelip gitmeyecektir. Bölgede Başbakan Erdoğan'ın tek müttefiği kalacaktır: Bölgede herkesin ya karşı ya da düşman olduğu Müslüman Kardeşler.

Ya da Kuzey Irak'taki Kürtler... Sorun da o zaman başlıyor. Çünkü Mı-

sır'daki gelişmelere tepki olarak Müslüman Kardeşler radikalleşirse o zaman Başbakan Erdoğan ne yapacaktır?

-Ya da Irak ve bölgedeki Kürtler Ankara'nın beklentilerinin tersine kendi planlarını uygularlarsa Başbakan ne yapacaktır?

-Ya da Suriye'de Kürtlerle İslamcılar karşı karşıya gelirse Ankara nasıl ve kimden yana olacak?

Başbakan ya Mısır'daki Müslüman Kardeşlerin radikal söylem ve davranışına sahip çıkacak ve Suriye'de olduğu gibi onlara destek verecek ya da o da Katar ve Suudi Arabistan gibi var olan tavrından vazgeçip onları yalnız bırakacak.

Oysa onları yalnız bırakmak Türkiye'nin geleneksel güvenlik hesapları açısından karmaşık bir hesaptır.

Aynı şey bölgedeki Kürtler için geçerli.

Başbakan Erdoğan için bu kolay bir seçim olmayacak. Türkiye gibi bir ülke AKP yönetiminde olsa bile bölgesel dengeler içinde radikallerin yanında daha fazla olamaz. Bu Türkiye'nin siyasal, ekonomik, toplumsal, kültürel ve dinsel olarak tüm verileriyle çelişir. Başbakan Erdoğan tüm bu çelişkileri göze alır mı bilinmez ama farklı etnik, mezhepsel, sosyal ve siyasal farklılıkları ile Türk toplumu bunu kaldıramaz. Çünkü tüm kesimleri ile Türkiye toplumu asla Mısırlı Müslüman Kardeşler ya da Suudi Arabistan, Katar ve bölgedeki diğer çağdışı, ilkel ve karanlık yönetimlerin işbaşında olduğu ülkelere benzemez ve benzeyemez. AKP'nin benzetme ya da onları Türk toplumuna benzetme çabası da sonuçsuz kalacaktır. Çünkü Arapların gıpta ettiği Türkiye Başbakanın inşa etmeye çalıştığı değil dizilerdeki Türkiye'dir. Aşkı-ı Memnu ve benzeri diziler işte bu nedenle Arap televizyonlarında bu kadar popüler olmuştu!

AKP gibi düşünen Arap İslamcıları elbet bu dizilerden hoşnut olmamışlardır. Ama onlar da AKP gibi 'yumuşak' ve Arap olmayan bir İslamcı partinin kendilerine model ve önderlik etmesinden hoşnut değiller ve olmayacaklardır. Çünkü sonuçta Müslüman Kardeşler örgütünü onlar kurmuş ve dini, dillerinden dolayı başkalarından çok daha iyi anlıyor ve uyguluyorlar.

En azından onlar öyle düşünüyor..

Onların düşüncesi ile AKP'nin düşüncesi birbirine terstir. Tıpkı diğer ko-

nularda olduğu gibi..

Örneğin bölgenin geleceği ...

AKP bölgeyi kendi ideolojik, mezhepsel, siyasal, sosyal ve ekonomik planları çerçevesinde şekillendirmeye çalışırken bölgede bulunan ve bulunmayan herkes benzer hesaplar yapmaktadır. Suriye'de yaşanan olaylar ve ülkenin geldiği durum bunun somut kanıtıdır. Müslüman Kardeşlerin bu ülkede iktidara geleceğini hesaplayarak politika yürüten Ankara şimdi geldiği duruma bakın. Müslüman Kardeşler iktidara gelmedi, Mursi iktidardan düştü, Suriye dosyası Suudilerin kontrolüne geçti, Türkiye sınırından girerek Nusra ve benzeri Kaideci gruplara katılan radikal İslamcı militanlar Ankara'nın başına bela oldu ve daha da olacak. Bu arada PKK yanlısı PYD Suriye'nin Türkiye ile olan sınırının 500 kilometresini kontrol eder duruma geldi. İçte ise PKK ile uzlaşan Ankara 'Suriye'de emrivakilere izin vermem' tehdidinde bulunuyor ve Kuzey Irak olayında olduğu gibi 'kırmızı çizgi' vurgusu yapıp duruyor!

Tehditleri dinleyen yok...

Ankara yalnız, tek başına ve çaresiz...

Böyle bir Ankara'nın Başbakan Erdoğan'ın moralini bozacağı kesindir. Morali bozuk bir Başbakan içte kendi plan ve projelerini uygulayamaz bir duruma düşecektir.

Örneğin başkanlık sistemi konusunda.

Örneğin Türk devlet ve toplumunu daha da İslamlaştırma konusu.

Örneğin İkinci Selim olma hayali!

YURT'TAŞ!

1 Ağustos 2013

Bu başlığın süregelen vatandaşlık ya da Türkiye Cumhuriyeti yurttaşlığı tartışmaları ile ilgili hiç bir ilgisi yok..

Yurt Gazetesi'nde yazmamla bağlantısı ise rastlantıdır.

Ben ömrümün üçte ikisini bu ülkede geçirdim. Eşim Türk ve iki kızım Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı ya da yurttaşı !Ben rüyalarımı Türkçe görürüm.

Suriye'yi sevdiğim kadar Türkiye'yi seviyorum.

Tıpkı Irak'ı, İran'ı, Lübnan'ı, Ürdün'ü, Mısır'ı, Libya'yı ve bu coğrafyanın tüm ülkelerini ve insanlarını sevdiğim gibi. Filistin kişiliğimin bir parçasıdır. Oldum olalı emperyalizme, siyonizme ve onların işbirlikçilerine karşı savaştım, savaşıyorum.

İnsan olmanın bana göre çok farklı kriterleri vardır. Bu benim için ilkesel ve asla taviz vermeyeceğim bir inançtır.

34 yıldır gazetecilik yapıyorum. Rahmetli İsmail Cem ve sonrasında DİSK'in sahibi olduğu Politika Gazetesi'nde ne idiysem Yeni Şafak'ta da oydum. Akşam'da ya da yaptığım ve katıldığım yüzlerce televizyon programlarında ne yazıp konuştuysam aynısını şimdi savunuyorum.

Benzer şeyi çalıştığım onlarca uluslararası, bölgesel ve Arap basın-yayın organlarında da yaptım.

Yani ben hep gördüklerimi, yaşadıklarımı ve direkt kaynağından duyduklarımı yazdım ve doğru olanlarını savundum. Çünkü ben bu coğrafyanın tüm savaşlarını izledim ve Türkiye başta olmak üzere bu coğrafyanın hemen hemen tüm liderleriyle bir araya gelerek onlardan çok önemli şeyler dinledim, öğrendim.

Ama her zaman inanç ve doğrularıma sahip çıktım, savundum.

İlkeli oldum ve asla dönek, yalaka ve kimsenin yandaşı olmadım, olmam.

Çünkü hiç kimseye gebe değilim.

Kamburum hiç olmadı.

Olmadığı için hep dik durdum ve çok uzakları gördüm.

Ben her zaman demokrasi, insan hakları ve özgürlüklerden yana oldum ve bunun savaşını verdim.

Belki de bu nedenle bir Suriyeli olarak tek başıma meslek mücadelesi verdim ve bugün geldiğim noktaya onurumla vardım..

Kasım 2002'de AKP iktidara geldiğinde Türkiye'nin bölgesel politikalarında yeni bir sürecin başlayabileceğine inandım. AKP hükümeti anti-emperyalist ve anti-siyonist çizgi izleyip komşu ülkelerle dostluk ilişkileri geliştirince ben de bu hükümeti Türkiye ve yazıp konuştuğun tüm Arap medyasında savundum. Ben savunurken bugünün dönek ve yalakalarının tümü AKP'ye karşıydı.

Türkiye'den hoşlanmayan bir çok Arap gazeteci o sıralar beni 'Türkiye'nin adamı olarak' suçluyordu!

AKP hükümeti başta Suriye olmak üzere tüm bölge ülkeleri ile iyi ilişkiler geliştirmiş ve neredeyse bu coğrafyayı birleştirecekti. Ben ise Sünni bir Erdoğan ile Alevi bir Esad dostluğu üzerinden bu coğrafyada mezhepsel olarak Şii- Sünni-Alevi ve etnik olarak da Arap-Pers -Türk- Kürt ve diğerleri arasında tarihsel bir uzlaşmanın gerçekleşebileceğine inanıyordum.

Bunun için de bir gazeteci olarak 10 yılımı verdim.

Verdim ve neredeyse büyük zafer kazanıyorduk.

Çünkü Türkiye'nin Suriye, Irak, İran, Lübnan, Libya, Ürdün gibi ülkelerle vizeler kaldırılmış, Ankara ile Şam, Tahran, Bağdat, Beyrut, Amman ve Trablus arasında stratejik işbirliği anlaşmaları imzalanmış ve Başbakan Erdoğan'ın deyimi ile 'Batının Schengen'i varsa bizim de Şam-genimiz vardı.'

Ancak tam da her şey tamam diyecek iken 'Sopalı' Obama geldi ve her şeyi berbat etti!

Ankara bölgesel dostları ile birlikte karşısında dikilmek istediği batının aniden yanında oldu ve 'Arap Baharı' ve onun eylemsel planı olan BOP'un baş oyuncusu olmaya heveslendi. Bununla ilgili detayları anlatmanın hiç bir anlamı yok. Her şey ortada. Bugün Türkiye olmasaydı Suriye'de durum asla böyle

olmazdı. Ankara'nın Irak, İran, Lübnan ve daha bir çok Arap ülkesi ile ilişkileri kötü. Türkiye ve AKP artık bölgesel bir model değil. AKP'nin son iki yıllık politikaları orta ve uzun vaade de Türkiye için çok büyük riskler içermektedir...

Türkiye ve bu coğrafyanın tüm halklarını seven ben doğal olarak bundan rahatsız oldum, oluyorum. AKP'nin dış politikalarına karşı çıkmamın da nedeni işte budur. Ben hiç bir meslektaşımın görmediği kadar bu politikanın yanlış ve zararlarını yakından görüyorum ve biliyorum.

Gördüğüm için televizyonlarda konuşmam ve gazetelerde yazmam yasaklandı.

Yani ben değil AKP hükümeti ve onun politikaları değişti...

-AKP 10 yıl önce benim tanıdığım AKP değil .

-AKP gerçek ideolojisinin gereğini yerine getiriyor.

-AKP çok başarılı bir takiyeci olduğunu kanıtladı.

-AKP politikalarına karşı çıkmam ve bunların yanlışlarını yazıp anlatmam benim en doğal hakkım. Çünkü ben 2 Şubat 2011'den bu yana bu ülkenin yurttaşıyım.

***

Kim ne derse desin 2002 AKP'si ile 2011 AKP'si arasında çok büyük bir fark var. 2002'den farklı olarak AKP 2011'de yani 'Arap Baharı' sürecinde emperyalizm, Arap gericiliği ve zaman zaman siyonizmle işbirliği yaptı ve yapıyor. 2002'den farklı olarak AKP aptalca hayaller kurup İslam coğrafyasının dinsel yani ruhani liderliğine heveslendi.

Bildik Sultanlık ve Halifelik rüyaları. İçte ise durum çok daha vahim.

Dışarıda bu heves ve rüyalara kapılan ve uyandığında yaşamın gerçekleriyle karşılaşan AKP lideri Erdoğan içeriye yüklenmeye karar verdi.

17-25 hikayeleri süreci hızlandırdı.

Dışarda Müslümanların lideri olmak isteyen 'imam hatipli' Erdoğan içerde 'imam olan müttefiği' Gülen ile kavgaya tutuştu.

İslam adına!

Türkiye'nin hali.

Özgürlük, demokrasi, insan hakları ve bildik tüm yüce değerler yok edildi.

Türkiye'nin yeni görüntüsünde yalan, talan, dalavere, hırsızlık, yalakalık, baskı, sindirme, korku ve zulüm var.

İslam adına ve İslam için!

Daha başka bir çok rezaletler.

11. Cumhurbaşkanı Gül, Bülent Arınç, Hüseyin Çelik, öncesinde Dengir Mir Mehmet Fırat, İdris Naim Şahin ve başkaları <Bu AKP bizim kurduğumuz AKP değil' diyorlar.

Ama ortada iki temel sorun var :

1- Bu insanlar 'Bu AKP'yi eski AKP yapmak için hiç bir çaba göstermiyorlar. Belki de onlar da korkuyor ya da söylemlerinde samimi değiller.

2- O günün koşullarında yani 2002'de 'yeni ve temiz' bir AKP'ye %36 oranında oy veren insanlar nasıl oluyor da şimdi 'çok daha kirli ve kötü' bir AKP'ye %49.5 oranında oy veriyorlar.

Bunun yanıtını Türk toplumunun yozlaşmış dinsel, dağılmış sosyal, yok olmuş kültürel ve oportünist ahlaki analizlerinde aramak gerekir.

Bu ise ayrı bir kitap konusudur! Dincilerin başarısı her zaman incelenmeye değer. Cehalet, yoksulluk ve her şeyi kabullenme alışkanlık ve rahatlığı. Sürülerin zavallı koyunları.

MAZOT

18 Ağustos 2013

Önceki gün Hürriyet'in manşetinde çok önemli bir haber vardı. Meslektaşımız Gülden Aydın Reyhanlı'ya giderek bölgedeki kaçakçılıkla ilgili çok kapsamlı bir haber hazırlamıştı.

Gülden arkadaşımız gazetede yazamadıklarını CNN-Türk'te detayıyla anlattı.

Programa katılan Hatay eski milletvekili Murat Sökmenoğlu ile birlikte anlattıkları Türkiye'nin Suriye politikasının geldiği çok tehlikeli noktayı net ve açık gösteriyordu...

Özeti şu:

AKP hükümetinin Suriye içinde desteklediği silahlı gruplar sınır boyunca mazot kaçakçılığı yapıyor ve Türk ordusu hiçbir şey yapamıyor. Sayıları yüzleri bulan kaçakçılar sınırı rahatlıkla geçiyor ve bu kaçakçılıktan dolayı hem mazotu getiren silahlı gruplar hem de Türkiye tarafında sattıkları çeteler her gece milyonlarca lira para kazanıyor.

Bir düşünün 28 Aralık 2011'de Uludere'de PKK'lı oldukları şüphesiyle bombalanan bir gurup kaçakçıdan 35 Türk vatandaş ölüyor ama her gün binlercesi silahları ile Türkiye sınırını geçen Suriyeli 'kaçakçılara ' hiç kimse dokunmuyor, dokunamıyor. Çünkü kaçakçılar AKP hükümetinin Suriye'de desteklediği her türlü radikal İslamcı grupların militanları. Üstelik bu gruplar Türkiye'nin Suriye ile sınırını Suriye tarafında kontrol ediyor. Hem de Reyhanlı bölgesinde yani bir yıl içinde bomba yüklü araçların iki kez patlatıldığı bölgede.

Türkiye ile Suriye arasında sınır diye bir şey kalmamış.

Türkiye –Suriye sınırı yaklaşık 900 kilometre..

Fırat'ın Suriye'ye girdiği yer olan Cerablus'tan batıya doğru tüm sınır

bölgeleri ve kapıları radikal İslamcı grupların kontrolünde. Cerablus yani Karkamış'tan doğuya tüm sınır PYD'nin kontrolünde. PYD lideri Salih Müslüm hükümete çağırıda bulunarak kendileriyle savaşan İslamcı gurup-lara verilen desteğin derhal durdurulmasını istiyor. Ankara ise sınırın doğu bölgesinde yani 500 kilometrelik bölümünde bu desteğin durdurulma sözü veriyor ama geri kalan bölümde destek her düzey ve boyutta devam ediyor. Bunu bilmeyen yok. 'ÖSO', Nusra ve sayıları yüzü aşan silahlı grupların Arap medyasına yansıyan açıklamalarında bu destekle ilgili çok detay var.

Peki bu kaçakçıların Türkiye'ye soktuğu mazot denilen garip yakıt türü nerden geliyor?

Kaide ve Nusra Suriye'nin doğusundaki petrol bölgelerinin bir kısmını kontrol ediyor. Oradan çıkan petrol yüzlerce kilometrelik riskli yollardan geçe-rek Türk sınırına geliyor ve burada ilkel yöntemlerle mazota dönüştürülüyor. Bedavadan çıkarılan bu petrol silahlı gruplara milyonlarca dolar kazandırı-yor. Bu nedenle zaman zaman silahlı gruplar bu rantı paylaşma konusunda birbirini boğazlıyor. Ama genel olarak gruplar kazandıkları bu para ile adam-larını besledikleri için şimdilik ortak çalışıyor.

Yani 'win win '

İyi de Türkiye tarafında bu işi kim götürüyor?

Hadi bunu da bir yana bırakalım silahlı gruplar Suriye'de buldukları her şeyi çalıp Türkiye getiriyor ve burada satıyor.

UNESCO raporlarına göre bu gruplar şimdiye kadar 2 mil-yar değerinde tarihi eseri çalarak Türkiye'ye sokmuş ve Mardin, Gazi-antep, Kilis ve Hatay bölgesinde barınan uluslararası çetelere satmış.

Türk askeri ve polisi ne yapıyor bilen yok !

İşte bu nedenle Hürriyet'in haberi ve Güleden Aydın'ın CNN-Türk'te anlattıkları ve bölge halkının çok daha fazlasını bildiği bu korkunç detaylar çok önemli. Umarın hükümet Hürriyet haberini ciddiye alır ve sınıra bir çeki düzen verir. Bir umudum yok ama bu iş Türkiye'nin güvenliğini tehdit ediyor ve daha da edecek.

Bir düşünün 1000-1500 kişilik silahlı grup Türkiye sınırından zorla giri-yor ve hiç kimse onlara bir şey demiyor. Gün gelecek bunlar Türkiye'nin başına bela olacak.

Çünkü bu gelenlerin ezici çoğunluğu ruh hastası katil çetelerin adamı ve Türkiye'nin içinde uzantılar var.

Akıl ve mantığın almayacağı bir şekilde dünyanın dört bir yanından Türkiye'ye gelerek 'Cihat' için Suriye'ye giren binlerce 'Mücahitin haline bakın.

'Allah uğruna insanları öldüreceksiniz bu da yetmiyor çalıp çırparak ceplerinizi dolduracaksınız.'

Harika bir 'Cihat anlayışı'!

***

Mazot ve genel olarak petrol kaçakçılığı işinde başlangıçta tüm terör örgütleri vardı. 2014 başlarında kurulması ve müttefiği diğer grupları Rakka ve çevresinden kovmasından sonra IŞİD bu durumu tek başına kontrol eder oldu. Rakka ve çevresindeki petrol sahalarını işgal eden IŞİD petrol kaçakçılığından yılda 500 milyon dolar gelir sağlar oldu. Petrolü Türkiye üzerinden sattığı yönündeki iddialarla ilgili olarak batı medyasında yazılı ve görüntülü binlerce haber yayınlandı. Rusya-Türkiye gerginliği sonrasında Moskova IŞİD petrolünü Kuzey Irak üzerinden Türkiye'ye taşıyan binlerce tankerin uydu görüntülerini yayınladı ve bununla ilgili dosyayı BM Güvenlik Konseyi'ne verdi.

Benzer şekilde tarihi eserlerle ilgili çok şey yazılıp konuşuldu. Savaş nedeniyle Suriye ve Irak'ta en az 500 kadar tarihi mekan talan edilip yıkıldı ya da zarar gördü.

Buralardan talan edilen tarihi eserler Türkiye'de ikamet eden yerli ve yabancı mafya çetelerine satıldı. UNESCO raporlarına göre en az 2 milyar dolarlık tarihi eser kaçakçılığında IŞİD'in yanı sıra Suriye'de savaşan bütün terör örgütleri de var.

Hepsi de Türkiye dostu.

Hepsi ne yaparsa 'Allah-u Ekber'le başlar.

BAŞTAN ALALIM

29 Ağustos 2013

Bir düşünün 100 ülke bir araya geliyor ve 'Ne pahasına olursa olsun Esad'dan kurtulacağız' diyor.

Peki gerekçe ne?

Onlara göre 'Esad diktatör ve zalim'.

Gerçek ise Esad Batının bölgesel planlarını engellediği için cezalandırılacak.

Esad direndiği için Mısır'da Müslüman Kardeşler iktidarı çökmüş, Tunus'ta çökmek üzere, Libya'da iç savaş kapıda ve Yemen parçalanmak üzere.

Özetle Batı ve bölgesel işbirlikçileri 'Arap Baharı'nın çökmesinden Esad'ı sorumlu tutuyorlar.

Bir düşünün klasik emperyalist ve sömürgeci ülkelerle birlikte hareket eden bölgenin çağdışı, ilkel, bağnaz ve ihanet içindeki yönetimleri 30 aydır Suriye'ye saldırıyor. Bu ülkeler dünyanın dört bir yanından gelerek Suriye'ye giren 40 bin kadar Kaideci katil ve ruh hastasına akıl almaz askeri, istihbaratı, parasal ve siyasi destek veriyorlar. Amaç Irak'ta olduğu gibi ülkeyi yıkmak sonra da mezhepsel, etnik ve dinsel savaşın içine sürüklemek.

Ama yapılan tüm iğrençliklere rağmen bunu başaramadılar. Başaramadıkları için de çılgına döndüler. Çünkü Suriye'nin direnmesi her zaman İsrail'in hizmetinde olan Batının ve bölgesel işbirlikçilerinin rezil olması demektir.

Ama onlar rezilliğe alışık!

İşte son pislikleri:

Geçen Çarşamba muhalifler Suriye yönetiminin Şam'ın bir bölgesinde kimyasal silah kullandığını söyleyerek ölen, bayılan ve ağlayan çocuk görüntülerini tüm dünyaya gösterdiler. Hiç kimse bu görüntüleri sorgulamadı. Örneğin

neden yalnızca çocuk vardı? Ya da çocukları tedavi edenlerin neden maskesi yoktu? Bu ve buna benzer sorular çoğaltılabilirdi ama herkes Esad'ı suçlamayı tercih etmişti. Üstelik ortada daha hiç bir kanıt yok iken. Nasıl olsa Batı ve bölgesel işbirlikçileri Esad'ın vurulması kararını çok önceden almıştı. Hem de BM Kimyasal Silah Araştırma Komisyonu üyelerinin Şam'da bulunduğu sırada. Muhalifler ise bu üyelerin kimyasal silah kullanıldığı söylenen bölgelere girişlerine izin vermiyorlar.

Çünkü herkes bilir ki o kimyasal silahı muhaliflerin kendisi kullanmıştır.

BM Uluslararası Bağımsız Suriye Araştırma Komisyonu Başkanı Carla del Ponte 5 Mayıs 2013'te İsveç televizyonuna bakın ne demişti:

"Muhaliflerin bir çok yerde Sarin gazı kullandığına dair çok güçlü ve somut şüphe ve kanıt var".

del Ponte'nin bu demeci 19 Mart'ta Halep'e ve dolayısıyla Türkiye sınırına yakın Han El-Asal bölgesinde daha sonra Nusracıların kullandığı anlaşılan kimyasal silahla ilgiliydi.

Konu Nusra olunca doğal olarak Batı ve bölgesel işbirlikçileri konuyu ve del Ponte'nin açıklamalarını görmemezlikten geldiler. Bu da yetmedi Şam'a 5 ay gecikmeli gönderilen BM Kimyasal Silah Araştırma komisyonunun Halep'e gitmesini engellemek için Şam'da benzer bir kimyasal silah cinayeti işlediler. Yani muhalifler ve onları destekleyen Batı ve bölgesel işbirlikçileri çocukları kimyasal ile öldürüp onlar üzerinden siyaset yapmayı uygun buldular, buluyorlar. Bu da onların son şansı: Çünkü 30 aydır tüm iğrenç cinayetlerine rağmen Esad'ı deviremediler ve Suriye halkını Esad'a karşı ayaklandıramadılar. Bu onları daha da çılgına çeviriyor. Çıldıranlar ne yapacaklarını şaşırıyorlar. Yoksa bu kadar açıktan bu kadar aptalca ve alçakça işe kim kalkışırdı.

'Esad kimyasal silah kullandı' diyorlar ama Şam'da bulunan BM Kimyasal Silah Komisyonunun kanıt toplamasını beklemiyorlar hatta engelliyorlar.

'Kanıtınız var mı?' diye sorulduğunda 'Esad kanıtları yok etti' diyorlar.

İyi ama kimyasal silah kullanıldığı söylenen bölge muhaliflerin kontrolünde ve Suriye ordusu oraya giremiyor.

Gördüğünüz gibi her şey yalan ve en adisinden..

Tıpkı Irak'ta olduğu gibi..

Bush ve Blair anılarında:

"Saddam'ın kimyasal silahı konusunda herkese yalan söyledik" demişti.

Yani 'herkesi aptal yerine koyduk' demek istediler.

Şimdi Obama ve Cameron aynı oyunu oynuyor.

Belki bunun için Nobel Barış Ödülü Obama'ya verilmişti.

Kimse kusura bakmasın ben bu kadar aptal değilim.

Aptallığı kabullenenler çeyrek zenci ve çeyrek Müslüman Barack Hüseyin Obama'nın peşinden gidebilir...

Gitmeyenlere Obama'nın ne yapacağını varın siz düşünün.

Bir düşünün!

***

Şimdi bir düşünün Türkiye üzerinden Suriye'ye kaçırılmak istenen ve yalnızca iki kilosu yakalanan Sarin gazı nereye gidiyordu?

Acaba yakalanmayan ne kadar gaz Suriye'ye sokuldu?

Bu gaz nerde kullanıldı?

Örtbas edilen CİA raporları bile IŞİD, Nusra ve benzeri grupların kimyasal silah kullandığını anlatıyor.

Ama kimin umurunda. Bu bir propaganda savaşıdır ve bu savaşta her türlü yalan söylenebilirdi. Nitekim de öyle oldu ve Suriye'yi yıkmak isteyenler bugün hiç kimsenin hatırlamadığı milyonlarca yalanı uydurup söylediler.

Milyonlarca insan da bu yalanlara inandı.

İşte bu nedenle AKP iktidarı medyayı kontrol etmek için özel çaba harcadı ve harcıyor. Yazılı ve görsel medyanın yüzde doksanını kontrol eden iktidar sürekli yalan söyledi ve söylüyor. Bu kadar yalanla yetinmeyen bu medya Türkiye ve dünya tarihinde benzeri olmayan bir geleneği başlattı: Tetikçilik.

İktidar için tehlikeli görülen herkes müthiş yalanlarla manşete çekilecek, korkutulacak, tehdit edilecek ve hedef gösterilecek.

Amaç herkesi teslim almak.

Bu yapı hiç bir şekilde tek de olsa muhalif bir sese dayanamaz.

Tek de olsa insanlar onun söylediklerini ya da yazdıklarını öğrenebilir ve direnerek mücadele edebilir.

Faşist iktidarları kızdıran hatta çılgın çeviren tek sözcük:

Ölümüne direnmek.

AL SANA SINIR

26 Eylül 2013

BM toplantılarına katılmak üzere ABD'ye giderken havaalanında konuşan Cumhurbaşkanı Abdullah Gül "Suriye'de var olan durum uzarsa istikrarsızlık, radikal akımlar güçlenir sonra terörist faaliyetler çoğalır, tehlikeli hale gelir" dedi.

Cumhurbaşkanı Gül bu sözleri söylerken Türkiye'nin Suriye ile olan sınırında çok ilginç gelişmeler yaşanıyordu. Radikal İslamcı Kaideci grup yani yeni adıyla IŞİD Kilis ve Hatay'ın karşısındaki sınır bölgelerini ele geçirmek için kapsamlı bir saldırıya geçmişti. Halen devam eden bu saldırılarla IŞİD'çiler 'ÖSO' militanlarını kontrol ettikleri bölgelerden kovarak o bölgeleri ele geçiriyorlar. Yani intihar eylemleri ve bomba yüklü araçlarla ünlenen IŞİD'çiler artık o bölgelerde Türkiye'ye sınır.

Biraz doğuya doğru baktığımızda orada Nusra'cılar daha güçlü ve etkin. Yani Türkiye'nin güney komşusu bundan böyle IŞİD ve Nusra'cılar.

Bu mesafe yaklaşık 400 kilometre.

Peki Türkiye'nin Suriye ile olan sınırının geri kalan bölümünde durum ne?

Fırat nehrinin Suriye'ye girdiği noktadan doğuya doğru yani Suriye'nin Irak ile olan sınır noktasına kadar uzanan bu bölge yaklaşık 500 kilometredir. Burada kontrol PYD ve yandaşı Kürt gruplarda. Bu bölgede yaklaşık 2 aydır çok yoğun çatışmalar yaşanıyor. PYD o bölgeleri ele geçirmeye çalışan Nusra, IŞİD ve 'ÖSO' militanlarına karşı direniyor.

Çok ilginç ve bir o kadar karmaşık ve tehlikeli bir durum.

IŞİD, Nusra, 'ÖSO' ve benzeri 1500 kadar irili ufaklı grup Esad'a karşı 'mezhep savaşı' yürütüyor...

Bu savaşta sonuç alamayan bu gruplar 'ganimet paylaşımı ve ideolojik ayrılıklar' nedeniyle şimdi kendi aralarında savaşıyor. Yani Sünnilerle Sünniler birbirini boğazlıyor.

AKP hükümetinin işi çok zor.

Sınırın batı bölgesinde Esad yönetimine karşı savaşan tüm bu gruplara inanılmaz ve sınırsız destek veren AKP hükümeti şimdi bu gruplar arasında tercih yapmak zorunda .

Bu da kolay değil.

Çünkü ABD ve Batı AKP hükümetinin IŞİD ve Nusra militanlarının Türkiye'den Suriye'ye girmesinden ve orada güçlenmesinden artık rahatsız. Ama ortada bir sorun var .

Batının ön plana çıkartmak istediği 'ÖSO' ciddi bir varlık gösteremiyor ve tek başına asla Esad'ı yenemez. Üstelik ağırlıklı olarak Müslüman Kardeşler militanlarından oluşan bu gurubun bir çok elemanı daha militan ve güçlü buldukları Nusra ve IŞİD'e kayıyor.

Türkiye'nin başı gerçekten belada. Daha başından beri dikkat çekmeye çalıştığım bu risk şimdi artık çok daha tehlikeli olarak Türkiye'nin karşısında. Ankara bu sorunu kolay çözemeyecek ve bataklıktan çıkamayacak. Çünkü IŞİD ve Nusra'cılar normal insanlar değil.

Biraz da doğuya bakalım.

Başlangıçta 'Suriyeli Kürtler tek taraflı olarak kendilerine göre bir yapılanmaya giderse buna karşı koyarız' diyen hükümet kısa bir süre sonra çok ilginç bir manevra ile PYD lideri Salih Müslim'i İstanbul ve Ankara'da misafir etmeye başladı.

Ankara Müslim'e "Gelin Esad'a ayaklanın hemen dost olalım" dedi. Ama Müslim hem Ankara'da hem de gittiği başka yerlerde AKP hükümetini IŞİD, Nusra ve 'ÖSO'ya yardım etmekle suçladı. "Önceki gün Alman Haber Ajansı DPA'ya verdiği demeçte ise Müslim " Biz Nusra ve IŞİD'çileri yaralıyoruz onlar Türkiye'ye kaçıp orada tedavi gördükten sonra tekrar silahlanarak geri geliyorlar. Türkiye başından beri bu teröristleri destekliyor, silahlandırıyor' dedi.

Özetle Batı da 'Alevi' Esad'ı devirmek için 'Sünni' gruplara destek veren AKP hükümeti doğuda 'Arap ve Sünni' aynı grupların 'Sünni ama Kürtlere karşı savaşına destek veriyor.

Hem mezhepsel hem de etnik bir denklem.

AKP açısından çok tehlikeli. Hem de içerde Kürt sorununu çözmeye çalıştığı bir sırada... Başbakan Erdoğan'ın bu tehlikeli denklemin Türkiye için çok ama çok riskli detaylarını görmemesi imkansız. Anlaşılması imkansız olan nokta ise: Her şeyi görüp de aynı politikada ısrar etmesidir.

ILIMLI KATİLLER

12 Aralık 2013

Son dönemde Batılı lider ve yöneticilerin Suriye ile ilgili olarak sık sık dillendirdiği bir kavram var:

Ilımlı muhalifler...

Yıllardır 'Ilımlı İslam' söylemini bizim coğrafya için uygun gören ve 'Arap Baharı' ile bu söylemi sahiplenenleri iktidara taşımaya uğraşan Batı ılımlıların şalvarından radikaller çıkınca ne yapacağını şaşırdı. Çünkü Batı; Arap Müslümanlarının AKP'yi model alıp ılımlaşacağını ya da benim deyimim ile uyumlaşacağını hesaplıyordu.

Ama olmadı... Mısır çöktü. Suriye çıkmazda. Çünkü işin içinde silah var. Silah olunca ılımlı, uyumlu ya da radikal olmanın bir farklılığı kalmıyor... Hepsi de cinayet işlerken 'Allah-u Ekber' diye bağırıyor.

Bazıları az öldürüyor diğerleri daha fazla.. Bazıları bıçak, kılıç ya da testere ile boğaz kesiyor diğerleri kurşuna diziyor. Hepsi de Batı ve bölgesel müttefiklerinin dostu... Hepsi de ruh hastası. Öyle olmasaydı dünyanın dört bir yanından gelip Suriye'de insan öldürmezlerdi..

Hem de Allah ve Peygamber adına..

Oysa ne Allah ne de Peygamber buna izin vermez. Tabi o ruh hastalarının Allah ve Peygamberi Obama ve yandaşları değilse... Obama ve yandaşları olmasaydı Suriye'de insanlar ölmeyecekti. Suriye'de bunca acılar yaşanmayacaktı...

Ama zararın neresinden dönülürse kar misali şimdi Suriye'de yeni bir dönem yaşanıyor... Batılı liderler ve bölgesel yandaşları radikal ruh hastalarından vazgeçerek 'ılımlı' olanlarını sahipleniyor. Gerekçe : Bu radikaller çok güçlendi yani tehlikeli olmaya başladılar..

Peki nasıl bu hale geldiler?

Tabi Türkiye sayesinde..

Olayların başladığı ilk günlerden itibaren binlerce yabancı 'cihatçı' Türkiye üzerinden Suriye'ye geçti. Türkiye sınırlarından sağlanan silahlarla bu ruh hastaları kendi aralarında gruplar kurup savaşmaya başladılar. Bu grupların sayısı 1500'ü buldu. Sonra bu grupların kendi arasında yağma, avanta ve ideoloji kavgası başladı. Herkes Suudi Arabistan, Katar ve Türkiye'den gelen milyonlarca dolar ve her türlü silahı kendi tekeline almak istedi. Kavga giderek büyüdü ve sonunda Nusra ve IŞİD gibi 'çok radikal' gruplar ön plana çıktı. Bu iki grup 'gerçek mücahit biziz' deyip başkalarını öldürmeye başladı. Süreç içinde bir çok küçük grup bu iki büyük ve güçlü gruba katıldı. Katılmayanlar zorla yola getirildi. Geriye ÖSO yani 'Özgür Suriye Ordusu' ve ona bağlı küçük gruplar kaldı. Batılı lider ve yöneticiler onlara 'ılımlı' diyor ve onları Cenevre Konferansında masaya oturtmak istiyor.

Ama boşuna. Çünkü ne ÖSO ne de onun sivil şemsiyesi Suriye Ulusal Koalisyonu hiç bir işe yaramaz. Her ikisinin Suriye içinde hiç bir ağırlığı yok ve olmayacaktır.

Batı ve onun bölgesel işbirlikçileri samimi ise bir an önce Nusra ve IŞİD gibi 'çok radikal' gruplara karşı savaş başlatmalıdır. Bunu da direkt olarak kendileri yapmalıdır. Çünkü ÖSO onlarla baş edemez.

Bu durumda Türkiye, Suriye ile sınırını tam anlamı ile kontrol altına alıp Nusra ve IŞİD'e katılmak için gelerin geçişine izin vermemelidir. Buna paralel olarak Türkiye her türlü silah ve askeri malzeme geçişine izin vermemelidir. Çünkü ÖSO'ya gönderilen silah ve malzemeler Nusra ve IŞİD'in eline geçiyor. Türkiye ve Batı ayrıca Irak ile işbirliği yaparak IŞİD'e karşı ortak mücadele etmelidir.

Unutulmamalıdır ki Suriye'de istikrar, barış ve sonrasında demokrasi bu ruh hastalarının varlığı ile asla gerçekleşemez. Bu ruh hastaları gün gelir Türkiye ve Batı için de çok tehlikeli olurlar. Adamlar ruh hastası olduğu için kendilerine göre gerekçelerle mutlaka ve mutlaka Türkiye ve batılı ülkelere saldıracaklardır.

Adamlar baş belası ve iflah olmazlar.

İnada gerek yok. Batı 'Ilımlı muhaliflerden' söz etmeye başlamışken AKP hükümeti Suriye ve bölge politikasının yanlışlığını kabul etmeli ve yeni bir durum değerlendirmesi yapmalıdır.

Hem de geç kalmadan... Çünkü Cenevre Konferansı yaklaştıkça Batılı-

ların çoğu Şam'ın kapısını çalmaya başlayacaktır. Esad 'gelin' dediği zaman Şam'ın yolunu tutacaklar.

***

'Mutlaka ve mutlaka Türkiye ve Batılı ülkelere saldıracaklar' demişim.

Tek tek hatırlatmaya gerek yok.

IŞİD her yerde intihar saldırıları ya da bombalı eylem düzenliyor. IŞİD'in Türkiye dahil dünyanın bir çok ülkesinde uyuyan hücreleri var. Bu hücreler alacakları ilk talimatla hiç korkmadan ve tereddüt etmeden harekete geçecektir.

Beyinler yıkanmış ve kilitlenmiş.

IŞİD'e göre örgütün Türkiye'de Kürt ve Türk kökenli 7 bin civarında elemanı var. Bunların ne kadarı militan ne kadarı sempatizan bilinmez ama Türkiye'de IŞİD'i terör örgütü olarak görmeyenlerin sayısı en az 8 milyon.

AKP iktidarının dinci politikası devam eder ve toplum dinsel söylem ve eylemlerle şekillendirilirse bu sayı günün koşullarına göre çok daha artabilir.

Özetle IŞİD, Nusra ve benzeri örgütler yok edilmediği sürece iş çok ciddi ve bir kadar tehlikeli.

AKP bu tehlikenin farkında mıdır bilinmez ama ideolojisi gereği her türlü İslamcıdan da hoşlandığı da bir gerçektir. Hele hele ortada 'ortak düşmanlar' varsa!

DEFOLU MAL

18 Şubat 2014

Suriye ile ilgili Cenevre Konferansı İkinci Tur görüşmeleri Cumartesi günü hiç bir sonuç alınmadan sona erdi. Sonuç alınmamasının bir tek nedeni vardı:

Suriye hükümet temsilcileri '1.Cenevre Konferansı'nın bildirgesinde yer alan maddeleri sırası ile tartışalım' derken muhalifleri temsilen Suriye Ulusal Koalisyonu (SUK) heyeti 'hayır sonuncu maddeden başlayalım' ısrarında bulundu.

Oysa 30 Haziran 2012'de toplanan 1.Cenevre Konferansının bildirgesi birinci maddesinde 'ülkede terörün sonlandırılması, ateşkesin sağlanması, normalleşme sürecinin başlatılması' gibi konulardan söz ederken 8. Maddesinde ülkeyi yeni döneme hazırlayacak ortak ulusal hükümetin kurulmasını istiyordu.

Yani muhalefet terörü bitirmek değil hükümet olma derdinde.

Bu da doğal. Çünkü muhalefeti temsilen Cenevre'de bulunduklarını söyleyenler aslında Suriye halkını değil kendilerini oraya taşıyan ve maaşlarını ödeyen farklı uluslararası ve bölgesel ülke ve istihbarat örgütlerini temsil ediyorlar. Daha da önemlisi bu delegasyonun Suriye'de savaşan gruplar üzerinde hiç bir etkisi yok. Yani Cenevre'de ateşkes kararı alınırsa IŞİD, Nusra başta olmak üzere Suriye'de savaşan yüzlerce silahlı grup bu ateşkese uymayacaktır. Çünkü hiç kimse SUK emirlerini dinlemeyecektir.

SUK ve Suriye'de savaşan grupları ateşkese zorlayacak taraf ya da taraflar SUK yöneticilerinin karınlarını doyuran ve Suriye'de savaşan tüm grupların silah ve parasını veren ülkelerdir. Durum böyle olunca Suriye devletinin muhatabı aslında bu ülkeler olmalıydı.

Ama olmadı. Çünkü üç yıldır dünyaya yutturulmaya çalışılan ve bazı safların bilerek ya da bilmeyerek yuttuğu palavraya göre Suriye'de bir özgür-

lük ve demokrasi mücadelesi vardı. Onlarca bölgesel ve uluslararası İstihbarat örgütlerinin içinde olduğu bir mücadele...

Dünyanın dört bir yanından gelerek Suriye'ye giren on binlerce ruh hastasının içinde olduğu bir mücadele... Uğruna kafaların kesildiği, kadınlara tecavüz edildiği, cihat nikahı kıyıldığı, adam kaçırılıp kurşuna dizildiği, insanların orta çağ yaşamına zorlandığı, hırsızlık ve talan yapıldığı bir özgürlük ve demokrasi mücadelesi!

Hepsi de Allah ve din adına...Utanmadan ve arlanmadan... Başlangıçta yalnızca Afganistan'daydılar şimdi her yerde.

Başlangıçta bireysel ve küçük çaplı silahları vardı şimdi her türlüsü. Libya ordu depolarından aklınıza gelen her türlü silahları çaldılar. Artık her yerdeler, ağır ve gelişmiş silahları var.

Adları Kaide, IŞİD, Nusra ya da başka olması fark etmez.

Batı bunların tümünden kurtulma kararı almadığı sürece coğrafyamızın tümü en az 50 yıl daha bu ruh hastaları ile uğraşacak. Çünkü 'Arap Baharı' süreci ve buna bağlı Mısır, Libya, Tunus, Yemen, Suriye ve Irak'ta yaşananlar bu ruh hastaları için yeni ufuklar ve muazzam deneyim, birikim ve fırsat olanakları yarattı. Çünkü onlara bu yolu açan bölgesel iktidar ve güçlerin tümü batı tezgahlarının imalatıdır. Batı işte bu nedenle hep rahat. Çünkü malını iyi tanıyor. İkinci Dünya savaşı sonrasında hep öyle olmuştur. Batı her zaman dini ve dincileri kullanmıştır.

Onun için fark etmez: Radikal, ılımlı, yumuşak, mülayim, sert vs... Yeter ki Batının plan ve projeleriyle uyumlu olsunlar. Bu plan ve projelerin özünde Müslümanları Müslümanlara kırdırmak var ve hep olacak.

Şii, Sünni, Alevi, Dürzi, Ezidi, Kürt, Türk, Arap, Pers ve hatta her türlü Hristiyan olması fark etmez.

Batının bir suçu varsa bizimkilerin bin suçu. Satılmış krallar, emirler, şeyhler, başkanlar, başbakanlar, politikacılar, gazeteciler, akademisyenler, iş adamları vs.

Hepsi de Obama'dan bir, Alo'ya bakar...

Çünkü hepsi defolu. Outlet sırasını bekliyor.

SURİYE'NİN İNTİKAMI UKRAYNA

3 Mart 2014

Dünyada benzeri olmayan bir şekilde onlarca ülke Suriye üzerine çullandı ama üç yıl sonra kendileri çuvalladı. Öyle olmasaydı Katar Şeyhi Hamed 25 Haziran'da görevi oğluna bırakmaz ve bir hafta sonra da Mursi devrilmezdi. Yine öyle olmasaydı Suudi İstihbarat Şefi Bender ortadan kaybolmaz ve Suriye dosyasının baş uygulayıcısı ABD Büyükelçi Robert Ford emekliye sevk edilmezdi. Geriye bir tek Bakan Davutoğlu kaldı.

Türkiye ise uluslararası söylemlerde terörü destekleyen ülkeler statüsüne paralel tartışılır oldu.

Bakalım Başbakan Erdoğan ne zamana kadar sahip çıkar Davutoğlu'na?Herkes gitti bir tek o kaldı. Şimdi de Ukrayna'ya el attı. Belki de Ankara Amerikalı dostlara Ukrayna üzerinden 'Ben hala varım' demek istiyordur.

Belki de kendisine tanının olağanüstü yetkilere rağmen Suriye konusunda başarısız kalan Ankara ABD ve Batının Ukrayna savaşında ön saflarda olmak istiyordur.

Kart ise Kırım'daki Tatarlar.

Yeniden tehlikeli bir oyun.

Rusya karşında Suriye konusunda büyük yenilgi alan ABD ve müttefikleri şimdi Ukrayna'yı karıştırıyor. Rusya'yı komşusu Ukrayna üzerinden rahatsız ederek Suriye'deki yenilginin intikamını almayı planlayan ABD ve müttefikleri çok büyük ve tehlikeli bir oyun peşinde. Seçilmiş bir iktidarı Naziler, Irkçılar, Faşistler ve Tatar kökenli radikal İslamcıların ayaklanması ile devirenler Putin'i Suriye konusunda geri adım attırabileceklerini hesaplıyorlar. Ama hesapları tutmadı, tutmayacak.

Çünkü Ukrayna ve Kırım yarımadası Moskova için asla vazgeçilmeyecek stratejik değer ve öneme sahiptir. Rusya'nın 300 savaş gemisi ve 30 bin askeri

Kırım limanlarında. Orijinde Rusya'nın bir parçası olan ve Ukrayna kökenli Sovyet lider Krutçev tarafından 1954'te Ukrayna'ya hediye edilen Kırım böyle giderse yeni bir soğuk savaşın yolunu açabilecektir. İflasın eşiğinde bir AB ve başta Suriye ve 'Arap Baharı' olmak üzere dünyanın bir çok yerinde çuvallayan müttefik ABD'nin böyle bir oyunda da çuvallayacağını yakında herkes görecektir.

Hep söyledim: Suriye yeni uluslararası sistemin yeniden dizayn edildiği kilit ülke konumundadır. Bunun bilincinde olan Putin Suriye'ye sahip çıkmış ve her zaman çıkacaktır.

Her yola başvurarak bu kilidi açamayan ABD ve müttefikleri şimdi farklı anahtarları denemeye çalışıyorlar. Ukrayna'daki darbe, Venezuela'daki ayaklanma girişimleri ve sırada başkaları olabilir.

Özetle durum karmaşık ve bir o kadar tehlikeli.

Umarım Suriye'deki İslamcıları ve daha sonra Türkmenleri bahane ederek Suriye'de tam müdahil olan Türkiye yeni dönemde Kırım'daki Tatarları gerekçe göstererek benzer tehlikeli roller üstlenmez.

Kendi içinde ülkenin ve toplumun tüm geleceğini ilgilendiren büyülü tartışmalar yaşayan Türkiye'nin yeni riskli roller üstlenmesi Suriye'ye benzemeyecek oranda çok tehlikeli sonuçlarla karşı karşıya kalacağı kesindir.

Rusya asla Suriye'ye benzemez.

Suriye'de Kaide yani IŞİD ve Nusra ve benzeri radikal İslamcı terör örgütleri ile başı belaya giren ve girecek olan AKP yönetiminde bir Ankara'nın Kırım'da benzer İslamcı örgütlere sahip çıkması Türkiye'yi sonucu asla kestirilemez bir maceranın içine sürükleyecektir.

Artık sakin düşünme zamanı.

ABD ve batının pis oyunlarında rol almaya son verilmelidir.

Türkiye 'Arap Baharı' denilen tezgah ve Suriye oyunun öncesinde bölgenin ve hatta dünyanın en saygın ülkesi idi. 2011'e kadar herkes Türkiye, AKP ve Erdoğan'ı seviyor ve örnek alıyordu.

Şimdi ise başta Arap ve İslam ülkeleri olmak üzere tüm dünya 'model' AKP'nin iç ve dış politikadan dolayı ne hale geldiğini tartışıyor.

Başbakan kendi seçmenlerini inandırabilir ama bu coğrafyanın halkları kesin bir gerçeğe inanıyor :

Bu bizim bildiğimiz Müslüman Erdoğan ve AKP değil.

AKP yönetimde şimdiki Türkiye artık eski Türkiye değil.

AKP yönetiminde bu Türkiye önce kendi halkı sonra da bölgesine çok tehlikeli olmaya başladı.

Tamamen Menderes Türkiyesi'ni andırıyor!

***

1950-1960 Menderes dönemi ile 2011-2016 Erdoğan dönemi arasında hiç bir fark yok.

Menderes Kore'ye asker gönderdi, Türkiye'yi NATO'ya soktu, ülkenin her tarafında 150 kadar Amerika üs ve tesisinin inşa edilmesine izin verdi, İngilizlerle birlikte Bağdat Paktını kurdu, ABD'nin talimatıyla Suriye sınırına bir milyon mayın döşedi, İsrail Başbakanı Ben Gorion ile gizlice buluştu ve Suriye ile Mısır'a karşı ortak mücadele planlarını konuştu, BM'de Cezayir'in bağımsızlığına karşı oy kullandı, 1956'da ilk kuruluş toplantısını yapan Bağlantısızlar Hareketine karşı durdu ve daha neler neler...

Özetle Menderes döneminde Türkiye Amerikan oltasında bir balık oldu. Ne ölür ne de özgürce yaşar. Kurtulmak istediğinde acı çeker ve ölmemek için balıkçının vereceği yemle yetinmek zorunda kalır.

Gün geldi yem de kalmadı.

Balıkçı da umursamadı.

Menderes Türkiye'yi ABD'nin 51.eyaleti yaptı ama Washington onu askerlerin elinden kurtarmayı bile düşünmedi.

Peki Erdoğan ne yaptı?

2011-2016 döneminde.

Yani 'Arap Baharı' sonrasında.

O da Menderes gibi 'din ve iman ve mezhep' söylemlerini ön plana çıkardı.

Menderes'ten farklı olarak Saltanat ve Hilafet hayalleri kurdu ama ABD ile hareket etmeyi unutmadı.

Menderes Osmanlı'ya karşı ayaklanan Şerif Hüseyin'in oğlu Irak kralı Faysal ile işbirliği yaptı Erdoğan Faysal'ın yeğeni Ürdün Kralı Abdullah'ı tercih etti. O da 10 Haziran 2016'da dedesinin Osmanlıya karşı ayaklanmasının 100.yılını kutlamak için 6 aylık bir program hazırladı.

Erdoğan oldum olalı Osmanlıdan ve Türklerden nefret eden Suudileri ve Körfez'in diğer kral, emir ve şeyhlerini unutmadı.

Erdoğan bir ara Menderes'in döşediği mayınları temizler gibi oldu ama sonrasında Suriye sınırının her tarafını ele geçiren terör örgütlerine destek vermenin daha etkin olacağını düşündü.

Menderes gibi Erdoğan da Mısır ile kavgalı. Menderes gibi Erdoğan da 'çaktırmadan' İsrail dostu!

SORUNUN NEDENİ TÜRKİYE

11 Mayıs 2014

Başından beri Suriye sorununda baş rol oynayan AKP hükümeti 2012 ortalarından itibaren Türkiye'nin güney sınırına yakın bölgelerde bulunan muhalif Suriyeli silahlı grup ve aşiretleri örgütlemeye başlamıştı. Bu amaçla Urfa'da bir çok toplantı yapıldı. Bu çabanın sonucu olarak başta IŞİD olmak üzere bir çok silahlı grup bir araya gelerek Mart 2013'te Rakka şehrini işgal etti. Temmuz'da IŞİD diğer grupları kovarak şehri tek başına kontrol altına aldı. Ama aynı IŞİD kavga etmeden önce ÖSO, Nusra ve diğer muhalif gruplarla birlikte bölgede bulunan PYD güçlerine ve genel olarak Kürtlere karşı kanlı saldırılarda bulunuyordu. PYD lideri Salih Müslim bir çok demecinde 'İslamcı teröristlerin Türkiye'den geldiğini, Türkiye'den askeri destek aldığını ve sıkıştıklarında Türkiye'ye kaçtıklarını' söyledi. IŞİD ise tüm bu süre içinde Rakka'dan yola çıkarak Irak'a doğru uzanan tüm bölgeyi işgal etme çabasını sürdürdü. Son iki haftada Deyrezor kentinde IŞİD ile ÖSO ve Nusra militanları arasında çok yoğun çatışmalar yaşandı. Aralık 2013'ten bu yana süregelen gruplar arasındaki çatışmalarda 5000 kadar militan öldürüldü.

Başından beri tüm gruplara destek veren AKP hükümeti ve yandaşı Arap ve Batılı ülkeler şimdi şaşkın. Bir taraftan bu grupları Esad'a karşı kullanıyorlar diğer taraftan bu grupların kendi aralarındaki kanlı kavgadan tedirginler. Şimdi de müttefik Nusra ile ÖSO kapışmaya hazırlanıyorlar. IŞİD'in beklenmedik ölçüde güçlenmesi ve IŞİD saflarında binlerce Avrupalı bulunması AB ülkelerini korkutuyor. Bu militanlar er ya da geç geldikleri ülkelere dönecek ve terör saldırılarında bulunacaklar. AKP ise müttefik ABD'den tersi bir talimat gelmediği sürece Kürt bölgesinde gelişebilecek olası durumlar için IŞİD ve diğer silahlı gruplarla çatışmaktan kaçınıyor. Silahlı gruplar da Deyrezor ve Rakka bölgelerinde bulunan petrol kuyularından çıkardıkları petrolü Türkiye'ye satıyor. Hatay bölgesinde bu işten milyonlarca dolar para kazanan insanlar var. Tıpkı IŞİD ve diğer silahlı grupların kazandığı gibi.

AKP hükümeti başından beri 'Arap Baharı' ve Suriye ile ilgili olarak stratejik hatalar yapıyor.

Gelişen yeni bölgesel ve uluslararası dengeleri gözetmeksizin Suriye konusunda atılacak her adımın bedeli şimdiye kadar biriken tüm bedellerden çok daha fazla ağır ve tehlikeli olacaktır.

ÇARESİZ ZAVALLILAR

16 Haziran 2014

Musul'un işgali ile birlikte dünya herkesin terör listesine aldığı IŞİD'i konuşmaya başladı.

IŞİD'i IŞİD yapan bölgesel ülkeler bundan çok rahatsız oldu.

Katar'ın El-Cezire, Suudi Arabistan'ın El-Arabiya ve Türkiye'nin yandaş medyası 'Sünnilerin devrimci halk ayaklanmasından söz ediyor.

Onlara göre Sünni aşiretler ve silahlı güçleri 'Şii Diktatör' Maliki'ye karşı ayaklanmıştı.

Ancak önceki gün IŞİD kendi işlediği cinayetlerin görüntülerini paylaşınca işler karıştı. Dolaylı yollarla IŞİD'i sahiplenen bildik medya ve sahipleri bu kez ağız değiştirdi. Onlara göre IŞİD Esad'ın hizmetinde. Ya da Esad IŞİD'e destek veriyor.

Vay çaresiz zavallılar! Emir kulu olarak size söylenenleri papağan gibi tekrarlayarak ne kadar zavallı olduğunuzu bir kez daha kanıtlıyorsunuz.

'Arap Baharı' sürecinde benzer yalanları binlerce kez tekrarlayarak halkı inandırmaya kalkıştınız.

Ama sonunda patronlarınız gibi siz de rezil oldunuz. Söylediğiniz her şey yalan ve düzmece. Esad ve IŞİD konusunda olduğu gibi. Sıra ile gidelim.

Suriye olayları başladığında bu ülkede IŞİD, Nusra ve benzeri İslamcı terör örgütleri yoktu.

Olaylar başlar başlamaz ve sonrasındaki süreçte dünyanın dört bir yanından Türkiye'ye gelen on binlerce ruh hastası bu örgütlere

katılarak cinayet işlemeye başladılar ve cinayetlerin görüntülerini Youtube'de paylaşarak propaganda yaptılar.

IŞİD işte böyle bir sürecin sonucu kuruldu ve sağlanan bölgesel ve uluslararası yardım ve destek sayesinde en güçlü grup oldu. Bu güç sayesinde de Rakka'nın yanı sıra Türkiye sınırı boyunca bir çok köy ve kasabayı işgal etti. İşgal ettiği her yerde ve Suriye ordusu ile girdiği her çatışmada binlerce sivil ve askeri en vahşi bir şekilde öldürdü, öldürüyor.

IŞİD'in bu 'zaferlerini' gören 'Alevi' Esad ve 'Şii' Maliki'nin düşmanları bölgesel 'Sünni' ülkeler ve onların uluslararası müttefikleri IŞİD'e destek vererek gücüne güç kattılar.

Irak-Suriye ortak sınırının her iki tarafında giderek yayılan IŞİD Türkiye üzerinden sattığı petrolden milyonlarca dolar kazanıyor. Türkiye, Katar, Türkiye, Ürdün ve Sünni bölgesel ülkelerin Suriye ve özellikle Irak'taki Sünni aşiretlere verdikleri para ve silahlar dolaylı da olsa IŞİD'e gidiyor.

Şimdi de aynı ülkelerin medyası bir zamanlar herkesin nefret ettiği Saddam'ın adamları ile IŞİD arasındaki işbirliğinden gururla söz ediyor.

Onlara göre hepsi Sünni. Haçlı-Siyonist ittifakın onlara destek vermesi hiç önemli değil. Ama Şii Iran, Hizbullah ve Maliki Alevi Esad'a yardım ederse olmaz.

Peki Alevi Esad nasıl olur da kendi müttefiği Maliki'ye karşı savaşan IŞİD'e yardım eder?

Hadi etti diyelim o zaman stratejik müttefiği ve Maliki'nin koruyucusu İran'a ne diyecek?

Görüyorsunuz çaresiz zavallıların hiç bir mantığı yok. Herkesi kendileri gibi geri zekalı sanıyorlar.

Beyler; IŞİD'i siz yarattınız. Siz beslediniz. Siz silahlandırılıp Suriye ve Irak'ta cinayet işletiniz. Hatta bir ara 'Esad ile işbirliği yapıyorlar' dediğiniz Kürt halkı üzerine saldınız.

Bütün bu yalanlarınız ortaya çıkıp rezil olunca şimdi de başka

bir dümen çevirmeye kalkışıyorsunuz. Hem de dostunuz IŞİD soydaşınız Türkmenlere yönelik katliam yaparken. Yoksa Türkmenlerin Şii olan yarısı sizi ilgilendirmiyor mu?

Yeter artık. İnsanlara yalan söylemekten vazgeçin. IŞİD'in en büyük düşmanı Esad ve müttefiği Maliki, İran ve Hizbullah'tır. IŞİD ve benzeri İslamcı terör örgütlerinin varlık nedeni budur.

Söylemlerinizde samimi iseniz IŞİD'e karşı bir plan geliştirin ve Irak, İran ve Suriye ile birlikte hareket ederek herkesi bu ruh hastalarından kurtarın. Yok 'biz bu işte yokuz' diyorsanız o zaman IŞİD ve yandaşlarına destek vermekten vazgeçin. Göreceksiniz Esad ve Maliki sizin de terörist olarak kabul ettiğiniz IŞİD'in işini hemen bitirir.

Lütfen biraz samimiyet ve dürüstlük.

KAOS

1 Temmuz 2014

Kaide'nin Irak kolu olan Irak İslam Devleti olayların başlaması ile adını IŞİD olarak değiştirdi ve Suriye'de örgütlenmeye başladı. Dünyanın dört bir yanından Türkiye'ye gelip cihat için Suriye'ye giren on binlerce ruh hastasının büyük bölümü bu örgüte katıldı. Emperyalist ülke ve güçlerin bölge ülkeleri ile birlikte Türkiye, Ürdün ve Lübnan üzerinden Suriye'ye gönderdiği silahların büyük bölümü bu örgüte gitti, gidiyor. Bu gücü ile başta Rakka olmak üzere bazı Suriye şehir, kasaba ve köylerini ele geçiren IŞİD yöresel dengeleri de iyi kullanarak gençleri ve aşiretleri kendi safına kattı, katıyor. Emperyalist ve yandaşı bölgesel ülkelerin desteği ile gücüne güç katan IŞİD benzer Sünni ittifakları Irak'ta başardıktan sonra son saldırısını gerçekleştirdi.

Şimdi ise Suriye ve Irak'ın Sünni bölgeleri ile ilgili kendi devlet haritasını yayınlayıp duruyor.

Canı sıkıldığında bu haritanın sınırlarını tüm Suriye, Ürdün ve Lübnan'a kadar genişletiyor.

Kuzeyde ise sınırlar Torosların eteğinden başlıyor ve Hatay'ı içine alıyor. Yani IŞİD gözü Türkiye'de.

Kendini 'en hakiki Müslüman' olarak tanıtan IŞİD bu harita çalışmaları içinde İslam'ın baş düşmanı siyonist İsrail ve emperyalist batı ve onların İslam düşmanı Müslüman işbirlikçiler için hiçbir şey söyleyip yapmıyor.

Peki AKP yönetiminde Türkiye ne yapıyor?

AKP yönetiminde Türkiye içerde cumhurbaşkanlığı seçimi ile ilgili olarak yoğun tartışmalar yaşarken dışarıda anlatmaya çalıştığım tüm kompozisyonların hem merkezinde hem de kenarında duruyor.

Merkezinde çünkü Suriye ve Irak'ta olup biten her şeyde Türkiye taraf.

Kenarında çünkü bu taraflılığına rağmen orta ve uzun vadede devre dışı bırakılacak ya da sonraki tüm tehlikeli gelişmelerden en çok etkilenen ülke olacak.

Örneğin IŞİD Irak ve Suriye topraklarında devletini kurarsa bu devlet Türkiye'ye sınır olacak ve dost ve kardeş IŞİD'çiler İstanbul'a gelip buradan dünyaya dağılacaklar. Dağılmadan önce de Türkiye'de de var olduklarını kanıtlayacaklar.

Nasıl mı?

Elbette çok övündükleri intihar eylemleriyle.

Obama ve batılı müttefikleri yakında başlarına bela olacak IŞİD'çilerden kurtulmaya karar vermediği sürece bu konu Türkiye için çok ciddi riskler oluşturacaktır.

Çünkü adamlar ruh hastası.

Yoksa durduk yerde Türk diplomatlarını esir alırlar mıydı?

Konuşulacak ve anlatılacak çok şey var. Hepsi rezalet ve çok tehlikeli.

AKP yönetiminde Türkiye son üç yılda içerde olduğunun çok daha fazlası ile dış politikada aşırı tehlikeli politikalar uyguladı ve uyguluyor.

'Arap Baharı' tezgahı ile İslam aleminin lideri olma hayalleri kuran AKP yönetiminde Türkiye'ye kala kala Kürdistan ve IŞİD yönetiminde Sünnistan kaldı.

Tabi şimdilik.

Çünkü burası Ortadoğu ve batı bu coğrafyanın petrol ve gazını asla Türkiye'ye bırakmaz.

Bırakmaz çünkü Körfez'deki çağdışı, ilkel, bağnaz ve ihanet içindeki kral, emir ve şeyhler kendisine çok daha iyi hizmet veriyor, verecek.

Fotoğraf çok net:

Önümüzdeki ay ve yılların temel konusu petrol ve su...

Sünni-Şii...

Her gruptan kan!

Üstelik artık tosun gibi bir halifemiz var.

Sıra Sultan'da!

PARALEL İŞLER

15 Temmuz 2014

'Arap Baharı' öncesinde batı medyası tüm Arap ve Müslüman ülkeler ile ilişkisi iyi olan Başbakan Erdoğan'ın yeni heveslere kapılarak Osmanlı anılarını canlandırmak istediğini yazıyordu.

'Arap Baharı' sürecinde ve İslamcıların Tunus, Libya, Fas ve Mısır'da iktidara gelmesi Erdoğan'ın bu hevesini doruğa çıkarttı. Yine batının deyimi ile 'Erdoğan Sünni alemin sultanı olmak istiyordu.' Durum böyle olunca Erdoğan Suriye olayında başından beri mezhepsel yaklaşım içinde oldu ve hep 'Alevilik ve Şiilik' vurgusu yaptı.

Ama olmadı ve olamazdı.

Çünkü Şii İran, Maliki ve Hizbullah'ın yanı sıra 'gavur' Rus ve Çinlilerin desteğini alan 'Alevi' Esad'e bağlı %85'i Sünni olan Suriye ordusu direndi. Esad direnince laik Sisi Müslüman Kardeş Mursi'yi devirdi.

Erdoğan'ın ideolojik planının iki temel direği çökmüştü:

Suriye ve Mısır.

Boşuna koymamıştı üçüncü köprüye Yavuz Sultan Selim adını.

Sultan hazretleri Anadolu'daki 1514 Alevi kırımından sonra Suriye'ye girmiş ve 24 Ağustos 1516'da Halep yakınındaki Mercidabık'ta Türk kökenli Memlükleri yenerek Mısır'a doğru yola devam etmişti. Ocak 1517'da Kahire'ye giren Sultan hazretleri İstanbul'a Müslüman alemin halifesi olarak dönmüştü.

Hilafet Haziran 1924'e kadar Osmanlı'nın tekelinde kalmıştı.

Ama ne hikmet ise hiç bir Osmanlı sultanı halife olmasına karşın Mekke'ye gidip hacı olmayı düşünmemişti.

Peki bunları neden anlatıyorum?

Bazıları batı deyimi ile Sultan hevesli İmam Hatipli Erdoğan ile İmam

olan Fethullah Gülen arasındaki çekişmenin içeriğinde bu sultanlık-halifelik işinin de olabileceğini düşünür.

Biz ise farklı boyutları da olan bu çekişme olasılığını bir yana bırakarak Erdoğan için yeni bir rakipten söz etmek istiyoruz.

IŞİD lideri Bağdadi.

Adam önce kendini halife ilan etti. Sonra da harita yayınladı. Haritaya göre Emevi, Abbasi ve Osmanlı topraklarının tümü yeni İslam devletinin sınırları içinde.

İspanya dahil.

Belki de Halife hazretleri Başbakan Erdoğan'ın iki hafta önce kendini Endülüs Fatihi Tarık Bin Ziyad'a benzettiğini duymuştu. Ama her nedense Bağdadi yine Başbakan Erdoğan'ın andığı 'Kürt kökenli' Selahaddin Eyyubi'yi duymazlıktan gelmişti.

Herkes yeni halifenin harita üzerindeki imparatorluğunu konuşurken bu kez adam başka bir sürpriz ile karşımıza çıktı.

Başbakan Erdoğan'ın adını köprüye verdiği Yavuz Sultan Selim'e özenmek.

IŞİD'in geçen hafta yayına başlayan elektronik gazetesinin adı: Dabık.

Araplar Mercidabık'a yalnızca Dabık der.

Anlaşılan Yeni Halifemiz Bağdadi Mısır ve Suriye rüyasını gerçekleştiremeyen Erdoğan'a tarih üzerinden bir mesaj göndermek istemiş:

'Selim'in torunu olarak senin yapamadıklarını ben yapacağım.'

Bağdadi 'Mercidabık'tan yola çıkarak Suriye ve çevresindeki ülkeleri kontrol ettikten sonra Mısır'a uzanacağım ve Selim gibi Kahire'de Halife olacağım. Halifenin olduğu yerde sultanlara yer yok. Çünkü İslam tarihinde halifeler her ülke için valiler atar' der gibi.

Osmanlı torunu Başbakan Erdoğan'ın Peygamber sülalesinden geldiğini söyleyen Bağdadi'nin bu fantezilerine ne der bilinmez ama Bağdadi'yi kızdırmamak için özenli davrandığı ortada.

Musul'da kaçırılan konsolosluk görevlileri ile ilgili son yumuşak konuşmaları bu özeni yansıtıyor.

Neyse ki Başbakan İstanbul'da yerleşik Irak eski cumhurbaşkanı yardım-

cısı Tarık Haşim'i gibi Musul'u işgal eden IŞİD ve yandaşı güçlerin militanlarına 'Sünni halkın devrimcileri' demiyor.

Demiyor ama 'Alevi' Esad'ın ayakta kalmasını sağlayan Şii Maliki'den kurtulmak için IŞİD'in başını çektiği 'Sünni halkın ayaklanmasına' her alanda yardım ediyor.

Tıpkı Suriye'de IŞİD paralelindeki Nusra'ya yardım edip her türlü destek sağladığı gibi.

Sesinizi duyar gibiyim: Bu kadar da hayal kurulmaz

Hayır dostlar bunlar hayal değil.

Alın size yeni bir haber: Bağdadi'nin halifeliğini kıskanan Kaide'nin Suriye kolu Nusra'nın lideri Colani Halep'te İslami Emirlik ilan etti.

Dostlar ben bunları magazin tadında yazmıyorum.

Yazdıklarım söylem ve eylemi ile doğrulardır.

Ben 'Arap Baharı'na üç yıl önce 'Kanlı Bahar' dediğimde bildik çevreler karşı çıkmıştı.

Ben üç yıl önce daha IŞİD henüz ortada yok iken radikal İslamcıların Suriye ve Irak'ta bu hale geleceğini yazıp anlattığımda 'Alo Fatih' kurbanı olmuştum.

'On yıl önce IŞİD diye bir örgüt çıkıp lideri halife olacak ve Yavuz Selim'e özenecek' demiş olsaydım acaba ne derdiniz?

Dikkat edin: Yavuz Selim için Sultan demedim.

Çünkü Bağdadi hazretleri çok kızar!

Durduk yerde bir de Halife'den 'Alo Fatih' yasağı almayalım.

Üstelik sırada başkaları var: Fas kralı anayasal tanım olarak Emir El-Mümin'dir.

Tıpkı 1996'da CİA, Pakistan ve Suudi İstihbaratı tarafından Kabil'de iktidara getirilen Taliban lideri Molla Ömer gibi.

Tıpkı CİA, Pakistan ve Suudi istihbarat örgütleri tarafından Kaide'nin başına getirilen Usame Bin Ladin gibi. 'Zavallı' Halife olamadan öldürüldü. Yerine ılımlı Zavahiri, az daha sert Colani ve en hakikisi Bağdadi getirildi.

Bakalım daha kimler kimler çıkarılacak karşımıza. Coğrafyamız maşal-

lah çok verimli Verim yeterli gelmezse İsrail'in hormonlu ve GDO'lu tohumları imdada yetişir.

***

Adamın Halife olma hevesi çok iddialı. Musul işgali sonrasında Halife ilan edildiğinde Peygamber'e kadar uzanan aile seçeresi de açıklanmıştı.

Kolay değil İslam aleminin Halife'si dandik bir aileden olamazdı!

Halife Hazretleri de otoritesini kanıtlamak için ayet ve hadislerle kendine bir hava vermeliydi.

O da öyle yaptı.

Müritleri bu ayet ve hadislere inanarak 'İslam Devleti'nin mücahitleri olmak için akın akın Suriye'nin yolunu tuttu ve Halife Hazretlerine biat ettiler. O da onlara 'Yakında Fırat'ın suları çekilecek ve altın dağlar ortaya çıkacak. Siyah elbiseli ve siyah bayraklı İslam ordusunun mücahitleriyle 80 ülkeden askerlerin katıldığı kefere ordusu Mercidabık'ta karşılaşacak. Bu kanlı karşılaşmada İslam ordusunun üçte biri korkup kaçacak, üçte biri şehit olacak geri kalanlar savaşı kazanarak İstanbul'a yürüyecek ve şehri fethederek Şam'a gidip Emevi camisinde namaz kılacak'.

Halife Hazretleri'nin fantezileri çok.

Yasakları daha da çok.

'İslam Devleti'nde sigara, nargile, içki, iskambil, tavla ve bilumum 'rezaletler' yasak. Oruç ve namaz zorunlu. Uymayanlara kırbaç hazır.

Homoseksüeller yüksek binalardan atılır, zina yapanlar recm edilir, hırsızlık yapanların eli kesilir, dine dil uzatanlar çarmıha gerilir, Halife Hazretlerine isyan edenlerin kafası uçurulur ve daha neler neler...

Mazbut olanlar ise direkt cennete.

'İslam Devleti' uğruna şehit olanlara bol miktarda huri ve cariyeler. Bazen de sayı 24500'ü buluyor. 'IŞİD şeyhlerine göre 'Bu kadar kadına yetişmek için Allah erkeklere motor gücü verecek.'

Belki de bunun için adamlar seve seve intiharcı oluyorlar.

Şeyhleri onlara <İntihar saldırısı sonrasında Melekler gelip cesedinizin parçalarını toplayacak ve Allah'ın huzuruna taşıyacak. Yüce Rabbimiz size orada tekrar can verecek ve cennetin kapısını size açacak. İçeriye girdiğinizde dilediğiniz her şey sizin olacak' diyor.

Erkekler için bol miktarda huri ve cariye var ama kadınların işi çok zor!

'İslam Devleti'nde kadınlar için her şey yasak.

Sokağa çıktığında hiç bir yeri görünmeyecek, yüksek topuk ve dar pantolon giymeyecek, sallanarak yürüyemeyecek, kuaföre gitmeyecek, erkeklerin bulunduğu ortama girmeyecek, erkek terzi ya da doktora gitmeyecek, pazara gidip cinsel çağırışımı olan salatalık, muz ve patlıcan almayacak, kamuya açık yerlerde sandalyeye oturmayacak. Çünkü Arapça dilinde sandalye erkektir ve bir dişi olarak kadın üzerine oturamaz.

Daha neler neler.

Sapıklık ve rezilliğin sınırı yok.

Günlük yaşamda erkeklere ama daha çok kadınlara hayatı cehenneme çeviren IŞİD çocukları da ihmal etmiyor.

İlk okulda kız ve erkek çocukları ayıran IŞİD erkek öğretmenleri kız sınıflarında yasakladı.

Ne olur olmaz!

Spor, müzik, biyoloji, felsefe ve benzeri dersler yasak.

Kadın ve erkek öğretmenler ayrı ayrı sürekli dini kurslara tabi tutuluyorlar. Başarılı olamayanlar atılıyor.

Kimsesiz çocuklar kamplarda savaşa ve özellikle intihar eylemcisi olarak hazırlanıyor.

Özetle IŞİD'in <İslam Devleti'nde her türlü fanteziler var.

Belki de bu fantazilerden dolayı on binlerce ruh hastası dünya-

nın dört bir tarafından Türkiye'ye geldi ve buradan Suriye'ye gitti. Bunun başka da bir açıklaması olamaz.

Diyelim ki insanlar inançları uğruna Suriye'ye gitti ve cihada katıldı. Peki 600 kadar Tunuslu genç kızın 'mücahitlere seks hizmeti vermek için Suriye'ye gitmesine ne demli?

Onlar buna 'Cihat nikahı' diyor.

Olabilir ama bu kızların bir çoğu perişan bir halde ülkesine döndü ama dönemeyenlerle ilgili olarak Tunus medyasında çok acıklı hikayeler anlatıldı ve anlatılıyor.

Erkeklerin dramları çok da farklı değil. Ama yapılacak çok fazla şey yok. Kafalar çocuk yaşlarda yıkanmış ve belirli amaçlar için kilitlenmiş. Kilidi açmak için anahtarı ellerinde tutanlardan kurtulmak gerek.

Onlar da az değiller ve her yerdeler. Hikaye dinler tarihine ama öncesinde tarih boyunca İslam'ı bu hale getirenlerin tezgahlarına kadar uzanır.

IŞİD'İ KİM DOĞURDU?

18 Ağustos 2014

IŞİD durduk yerde ortaya çıkmadı.

IŞİD'çi ruh hastaları uzaydan gelmedi.

Yalta Paylaşım Konferansı sonrasında memleketine dönüş yolunda ABD Başkanı Roosevelt 'Biraz da şu Araplara bakayım' demiş olacak ki 13 Şubat 1945'te Kızıl Denizin ortasında Amerikan USS Quincy Zırhlısı üzerinde Mısır Kralı Faruk ve bir gün sonra da Suudi Kral Abdülaziz ile bir araya geldi.

Başkan'ın gündeminde birbiri ile çelişen iki konu vardı :

1-Akın akın Filistin'e giden Yahudilere o topraklarda bir devlet kurdurmak

2-Ve bu Yahudilere karşı çıkan insanların dini olan İslam'ı yeni dünya düzeninde batının düşmanı komünistlere karşı silah olarak kullanmak.

Detaylara girmeye gerek yok.

ABD her iki hedefini gerçekleştirdi.

Çünkü o buluşmada Mısır ve Suudi Arabistan gibi İslam aleminin iki önemli ülkesini rehin alan ABD 5 Nisan 1946'da Missouri Zırhlısının İstanbul ziyareti ile Türkiye'yi de kendi safına çekmişti.

Artık herkes yani Araplar, Türkler ve Şah yönetiminde Persler komünistlere karşı İslamı kullanma konusunda ABD'nin hizmetine girmişti.

Kissinger ve Brzezinski'nin şu Yeşil Kuşak Teorisi.

Bu hizmet farklı format, düzey ve tonlarda Sovyetlerin dağılmasına kadar sürdü.

İslam aleminde TÜM İslamcılar İslam'ı ABD'nin kriterleri ile yorumlayıp ABD ile iş tuttular.

ABD her zaman onları kolladı.

İster iktidarda ister muhalefette.

CİA harika işler beceriyordu.

İslam aleminde bir çok iktidar CİA ile işbirliği yapıyordu.

Örneğin 1950-1960 döneminde Türkiye. Yani Türkiye'nin NATO, CENTO ve Bağdat Paktı maceraları ve Kore'ye asker yolladığı ve Suriye sınırına bir milyon mayın döşediği yıllar.

Rahmetli Bayar'ın 'Komünistler bu kış gelecek' dediği yıllar.

İslam'ın her yerde kominstlere karşı çok iyi kullanıldığı yıllar.

Türkiye'de askerin güçlü olduğu laik yıllar!

O yıllarda ABD'nin hizmetinde olan önemli başka bir ülke daha vardı:

Suudi Arabistan.

Bu ülke yönetimi Arap ve İslam aleminde ne kadar radikal, ılımlı, yumuşak, sert ve karışık İslamcı parti, örgüt, cemaat, tarikat ve grup varsa hepsi ile dolaylı-dolaysız ilişki kurup para yardımı yapmıştır.

Rehber ve yol gösteren ise CİA.

Dünyadaki TÜM İslami hareketlerin ideolojik beslenme kaynağı Suudi Arabistan'ın Vahabi ideolojisi.

Hepsinin beslendiği kaynak Müslüman Kardeşler hareketidir.

1952'de Nasır devriminden sonra CİA ile işbirliğine başlayan ve bu nedenle Mısır'dan kovulan Müslüman Kardeşlerin liderleri Suudi Arabistan'ı mesken edinmişlerdir. Tıpkı Müslüman ülkelerdeki diğer Müslüman Kardeşler gibi.

Bazıları da Avrupa ülkelerinin himayesini tercih etmişti.

1945-1990 dönemi böyle bir ilişki ağı içinde geçti.

Her tarafta beyin yıkayan din okulları açılıyor ve kapkaranlık din adamları yetiştiriliyordu.

Din çok hızlı bir şekilde bağnazlaşıyordu. Herkese para dağıtılı-

yor ve insanlar para ile satın alınıyordu. Yeşil Sermaye bunun için var oldu. Bugün yaklaşık 2 trilyon doları yöneten bu sermaye kurumları İslam'ı aydın olan özünden uzaklaştırmak için var gücü ile çalıştı, çalışıyor.

Sonuç olarak milyonlarca insan robotlaştırıldı, dini söylem ve davranışlar ise ABD'nin hizmetine sokulacak hale getirildi.

Kaide ve Taliban bunun en somut örneği.

Her ikisini CİA ile birlikte Suudi Arabistan ve İslam aleminin bir diğer önemli ülkesi Pakistan istihbarat örgütleri kurdu.

Sonrasını herkes biliyor. Ya şimdiki zaman?

Başta Arap ve Müslüman ülkeler olmak üzere dünyanın her tarafında yüzbinlerce ruh hastası var. İsrail, ABD ve batı karşıtı görünmeleri hiç bir şey ifade etmez.

Çünkü Müslümanlara ve coğrafyamıza verdikleri zarar diğerlerine verdikleri zararın bir milyon katı fazla.

Suriye ve Irak'ta olanlar somut örneklerdir. Bu da çok doğal. 1945-1990 döneminde beyinleri yıkanıp ruhları din adına esir alınan milyonların başka türlü olması beklenemez.

Çağdışı, bağnaz, karanlık ve rezil bir siyaset ve dinsel anlayışın egemen olduğu bir Suudi Arabistan ve benzeri ülke insanlarının normal olması fizik ve kimya kanunlarına aykırıdır.

Aykırı olduğu için de bugün çevremizde milyonlarca anormal tipler var. Yani sorun bir Kaide, IŞİD, Nusra ve benzeri radikal İslamcı örgütler sorunu değil. Bugün Arap ve Müslüman ülkelerinde bu örgütler paralelinde düşünen milyonlarca insan var.

İşte bu nedenle risk çok büyüktür.

Sivrisinek-bataklık ilişkisi.

Fısfıs asla çözüm olamaz.

YORUMSUZ

15 Eylül 2014

NATO toplantısında Obama IŞİD'e karşı uluslararası koalisyon kurulduğunu açıkladı.

Uluslararası olmasına rağmen içinde Rusya ve Çin'in olmadığı koalisyonda 9 Batılı ve Müslüman ülke olarak Türkiye vardı. Peşinden Amerikan halkına seslenen Obama IŞİD'e karşı mücadelenin detaylarını anlattı. Ama ne hikmetse konuşmadan önce abisi Suudi Kral Abdullah ile telefonda bir saat konuştu.

Ertesi gün Kerry bu kez 10 Müslüman ülkenin Dışişleri Bakanlarını Cidde'de topladı. Suudi Arabistan, Katar, Umman, Bahreyn, Kuveyt, BAE, Mısır, Ürdün, Lübnan, Irak ve Türkiye. Hepsinde milyonlarca potansiyel IŞİD'çi var.

Şimdi gelin bu ülkelere yakından bakalım.

Demokrasi ile hiç ilgisi olmayan Körfez ülkelerinin beşi İslamcı gruplara destek veren Katar ile ilişkileri çok gergin.

Suudi Arabistan ve Mısır IŞİD, Nusra ve Müslüman Kardeşleri terör listesine almış durumda.

Bu nedenle bu iki ülke ile BAE ve Bahreyn Katar ve Türkiye'nin karşısında.

Çünkü onlara göre Katar ve Türkiye bu örgütlere her alanda destek veriyor.

Yine onlara göre Katar ve Türkiye Libya'daki İslamcı silahlı gruplara her alanda yardım ediyor.

Kerry ile görüşen Sisi 'Samimi iseniz yalnızca IŞİD değil İslamcı tüm terörist gruplara karşı savaşmalısınız' dedi.

Türkiye dostu Katar Emiri'nin sahibi olduğu Elcezire televizyonu Sisi'nin

terörist dediği bu gruplara ve IŞİD ile yandaşlarına Devrimci Sünni Güçler diyor.

Ama yine de ABD baskısı ile Katar Emiri ülkesinde barındırdığı Mısırlı Müslüman Kardeşler yöneticilerini kovmaya başladı. Kovulanlar diğerleri gibi İstanbul'a geldi.

IŞİD, Nusra, Hamas ve benzeri İslamcı gruplara destek veren Katar'da Amerika'nın iki büyük askeri üssü var. ABD IŞİD'e karşı savaşı bu üslerden idare ediyor, edecek. Emir hazretlerinin en büyük ve samimi dostları Amerikan Yahudi lobilerinin yöneticileridir. Ama görünürde Emir hazretleri Hamas'ın en büyük destekçisi.

Peki Ürdün'de durum ne?

Orası çok karışık. Çünkü Suriye'ye komşu Ürdün'de IŞİD yandaşı, sempatizanı ve hayranı yüz binlerce insan var. IŞİD'e karşı savaşın karşısında olacaklarını söylediler.

Suriye komşusu Lübnan'da da IŞİD yandaşı olanlar var. Asker kaçırıp kafa kesiyorlar. Suriye ve İran destekli Hizbullah'ın çok güçlü olduğu bu ülkede ABD ile işbirliği yapacak çok az sayıdı insan bulunabilir.

Irak'ta durum ortada. Şii Abadi'nin hükümeti herkesi kapsıyor ama ülkedeki siyasi, askeri ve sosyal denklemler çok karışık ve zor. IŞİD ile işbirliği yapan çok sayısı Sünni aşiret ve güç var. Sünni ve Şiilerden oluşan Irak ordusu güvensizlik nedenlerinden dolayı IŞİD'e karşı savaşta başarılı olamadı, olamıyor. Devreye Kürt Peşmergeler ve Şii milisler girdi.

Bunu gören ve bilen Obama 2005-2008'de Irak'ta görev yapan General John Allen'i Koalisyon Gücünün komutanlığına atadı. Allen o dönemde Anbar bölgesinde Sünni aşiretleri Kaide'ye karşı örgütlemiş ve bu aşiretlerin gençlerinden 120 binini korucu sistemi ile Kaide'ye karşı silahlandırmıştı. O zaman aşiretlere 1.5 milyar dolar dağıtan Allen şimdi de benzer bir örgütlenme ile IŞİD'i Musul ve diğer bölgelerden kovmayı planlıyor. Bu olursa IŞİD'i kovacak olan Sünniler ile Musul ve Kerkük'ün tartışmalı kasabalarını ele geçiren Kürt Peşmergeleri arasında gerginlik ve kavga başlayabilir.

Türkiye'nin durumunu hep anlatıyorum. Bataklığa saplandı ve çıkmak için çırpındıkça daha da saplanıyor. Çünkü sürekli yanlış yapıyor.

Türkiye'nin başı ciddi şekilde belada.

Obama da danışmanlarına değil bana sorsa kesin ona doğru yolu gösterir ikinci Nobel'i almasını sağlarım.

IŞİD'e karşı uluslararası ittifak.

Adı bile havalı.

Katılan ülke sayısı kaç oldu bilen yok. Tahminen 65. IŞİD Halife'si Bağdadi'nin fantezilerine göre sayı 80 olursa İslam ordusu ile Kafirler ordusu Mercidabık'ta karşılaşacak.

O gün ne zaman gelir belli olmaz ama bu Koalisyon üyesi Suudi Arabistan'ın yakışıklı Kralı Selman dayanamayıp kendine göre bir İttifak daha kurdu. 15 Aralık 2015'te resmen ilan edilen 'İslam İttifakı' içinde şimdilik 34 ülke var. Türkiye'nin üyesi olduğu ve Kral Selman'ın lideri olduğu bu İttifak sözde IŞİD'e karşı savaşacak. Oysa herkes bilir ki bu İttifak içinde yer alan ve başını Suudi Arabistan'ın çektiği bazı ülkeler IŞİD'in kurulmasında baş rol oynadı ve güçlenmesi için her türlü yardımda bulundu.

İsrail Savunma Bakanı Yaalon ise Mart 2016'da < IŞİD'e karşı Koalisyona biz de katkı sağlıyor ve bu amaçla bir çok Arap ülkesiyle konuşuyoruz' diyecekti.

İş bununla da kalmadı.

Hızını alamayan Suudi Kral Selman 7-11 Nisan 2016 tarihli Mısır ziyareti sırasında bu kez 'Arap İttifakı'nın kurulmasından söz etti. Kral Hazretleri 'İslam İttifakı'nın kurulmasında olduğu gibi 'Arap İttifakı'nın kurulmasında da üye ülkelere bol miktarda 'bahşiş' dağıttı.

Bir düşünün 2011-2012 döneminde Suriye'yi Arap Birliği Örgütü'nden attıran ve bu örgütten Suriye'ye savaş ilan etmesini isteyen Kral Hazretleri şimdi Suriye'nin savaştığı IŞİD'e karşı savaşacağını söylüyor ve bu amaçla 'İttifak' üzerine 'İttifak' kuruyor.

Hiç bir işe yaramayacağı kesin olan bu 'İttifakların bir tek amacı var o da çağ dışı, ilkel ve bağnaz 'Suudilerin tatmin edilmesi. Adamların parası olduğu için herkes onları tatmin etmek için özel çaba harcıyor. Böyle bir çaba özünde IŞİD ideolojisine destek vermeyi içeriyor. Çünkü dünyadaki tüm radikal İslamcı örgütlerin esin kaynağı Suudi Vahabi mezhebidir. Suudiler bu mezhebi dünyaya yaymak için son

70 yılda en az 200 milyar dolar harcadı. Dünyadaki İslamcı parti, örgüt, dernek, okul, cemaat, cami ve benzeri kurumların ezici çoğunluğu bu paradan payını aldı.

Özetle Suudi sistem ortadan kaldırılmadığı sürece IŞİD ve benzeri örgütler yok edilemez.

Özetle IŞİD'e karşı <İttifak' kuranlar eğer samimi ise öncesinde Suudi ailesini ortadan kaldırmalı ve Vahabi ideolojisinin esir aldığı oluşumları tasfiye etmeli.

Aksi takdirde İslam coğrafyası başta olmak üzere tüm dünya ruh hastası, sapık ve katillerden çok çeker.

Aksi takdirde İslam'ın yüce değerlerini hedef alan sapık ideolojiler ve bu ideolojilere inanan İslam düşmanı tipler sürekli güç kazanır ve herkesin başına bela olur.

KARDEŞLER

18 Eylül 2014

Müslüman Kardeşler hareketi 1928'de Hasan El-Benne tarafından Mısır'da kuruldu

Bu hareketin kuruluşu ile ilgili olarak çok şey söylendi.

Örneğin İngilizlerin dolaylı desteği.

Örneğin Suudi Arabistan sponsorluğu.

1950'li yıllarda Arap milliyetçiliği ile sola karşı komplolara başlayan örgüt yasaklandı, liderleri idam edildi ve kaçanlar Suudi Arabistan yada İngiltere'ye sığındı.

Müslüman Kardeşlerin Arapçası El-İhvan El-Müslimin.

İhvan kelimesini ilk kez Suudiler kullandı. 1747'den itibaren Osmanlı'ya ve Osmanlı ile işbirliği yapan aşiretlere karşı ayaklanan Suud ailesi ve Vahabi mezhebinin kurucusu Muhammed Abdülvahab bu ayaklanmada örgütledikleri serserilere İhvan adını verdiler. Çok bağnaz dini öğretiler ile beyinleri yıkanan bu İhvanlar yani Kardeşler sürekli katliam yapıyordu.

IŞİD'çiler kafa kesmeyi onlardan öğrendi.

Suud ailesi İngiliz işbirliği ile Hicaz ülkesinde Suudi Arabistan Krallığını kurunca Kral Abdülaziz 1929'da İhvanları ortadan kaldırdı.

Nasıl olsa kardeş ülke Mısır'da yeni İhvanlar ortaya çıkmıştı.

O tarihten sonra Arap ve İslam dünyasında ortaya çıkan tüm İslami hareketler ideolojik olarak Suudi ve Mısır İhvanlarından esinlenmiş ve etkilenmişlerdir.

ABD ve Batı İkinci Dünya Savaşı sonrasında komünizme karşı savaşında hemen hemen tüm İslami hareketleri kullanmıştır. Çünkü din kökenli bu hareketlere göre 'Komünistler dinsiz ve Allahsızdır'.

CİA onlara öyle demişti.

Bir Amerikan araştırma kuruluşunun hesaplarına göre Suudi Arabistan çağdışı Vahabi mezhebini yaymak, dünyadaki Müslümanları daha bağnazlaştırmak ve onları Amerikan hizmetine sunmak için 1931-1991 yıllarında 200 milyar dolar harcamış.

Suudi Dışişleri Bakanı El-Cubeyr Eylül 2015'te 'Son 40 yılda 90 ülkeye 115 milyar dolar yardım ettik' dedi.

En büyük payı hep Kardeşler aldı.

Suudi Arabistan ve büyük patron ABD onları çok seviyordu.

Ülkelerinden kovulanların tümü ya Suudi Arabistan ve Körfez ülkelerine ya da ABD, İngiltere, Fransa, Almanya ve diğer Avrupa ülkelerinde misafir ediliyorlardı.

AKP'nin Kasım 2002'de iktidara gelişi ile bir çok şey değişmeye başladı.

İhvanları sevme konusunda AKP yönetiminde Türkiye ezeli düşman Suudiler ile yarışmaya başlamıştı.

Vahabi mezhepli olmasına rağmen Suud ailesinden hoşlanmayan Katar Emiri Hamed bunu fırsat bilerek Ankara'nın çizgisine yaklaştı.

Adam inanılmaz zengin.

AKP ise iktidara gelir gelmez Rahmetli Erbakan Hoca'nın yolunda yürüyerek dünyadaki tüm İslamcı parti, grup, örgüt ve hareketlere el uzattı. Çekingen başlayan bu ilişki zamanla çok gelişti ve İstanbul bu kesimler için etkin bir merkez oldu.

AKP hükümeti İhvan olan herkes ile ilişki kurmuş ve farklı içerik ve düzeylerde birlikte hareket etmeye başlamıştı.

'Arap Baharı' öncesinde bile ülkelerinden kaçan ya da batı ülkelerinde barınan İhvanların büyük bölümü İstanbul'u yeni mesken edinmişti. AKP hükümeti hepsi ile çok sıkı ve kapsamlı mali ve ekonomik ilişki kurmuştu.

AKP dostu Yasin El- Kadi sadece bir örnek .

Kardeşlerin yönetiminde Yeşil Sermaye kurumları içte ve dışta hızlı bir şekilde zenginleşiyordu.

Esad ise Türk ve Arap medyasına verdiği demeçlerde 'Erdoğan bana gelip reform yap dediğinde aslında bir tek şey istiyordu: Müs-

lüman Kardeşleri serbest bırak ve hükümeti onlarla paylaş' diyordu.

Yani Erdoğan bu söylem ve tutumu ile dünyadaki tüm Kardeşlere 'Bundan böyle koruyucunuz Suudiler değil benim' demek istiyordu.

Hamas'a da bunun için sahip çıkıyordu.

Çünkü Hamas ihvan.

Yani AKP'liler gibi.

Yani kendi soydaşları Arap ülkelerinde sevilmeyen diğer İhvan yani Kardeşler gibi.

Çoğunluk onlar ile anlaşamıyordu .

Mısır, Suudi Arabistan, BAE, Ürdün, Libya, Tunus ve diğerleri...

KARDEŞLER 2

19 Eylül 2014

Arap Baharı tezgahı ile İhvanlar Tunus, Fas, Mısır, Libya ve Yemen'de iktidara geldi ya da güçlendi. AKP yönetiminde Türkiye tüm bu süreçte İhvanlara her alanda sınırsız destek verdi. İstanbul İhvanların yeni uğrak yeri ya da başkenti olmuştu. AKP her gün bu ülkelerden yüzlerce İhvanı misafir ediyor, yardım ediyor ve eğitiyordu. TRT'de onlar için Arapça özel bir kanal bile kuruldu. Her hafta İstanbul'da İhvanların katılımı ile bölgesel ve uluslararası konferanslar, sempozyumlar, seminerler düzenleniyordu.

Erdoğan 'Yakında Sultan olurum' rüyasını görüyordu.

Davutoğlu 'stratejik derinlikten' giderek tüm bölgenin Kardeş olacağını söyleyip duruyordu.

Katar emirinin televizyonu El-Cezire Erdoğan ve Davutoğlu'na durmadan gaz veriyordu.

Ama olmadı.

Belki de 'Mason Biraderlerin' nazarı değmişti.

Erdoğan ve Suriye'nin Dostları Grubu'ndaki 100 ülkenin sınırsız desteğini alan Suriyeli Kardeşler Esad'ı deviremedi. Suriyeli Kardeşlere başta Arap ülkeleri olmak üzere 70-80 ülkeden başka hakiki Kardeşler geldi ama yine olmadı.

Esad hep direndi ve ayakta kaldı.

Esad direnince Mısır'daki Kardeşler iktidarı devrildi.

Hasan Elbenne'nin ülkesi Mısır gidince Erdoğan'ın rüyası kabusa dönüştü.

Üstelik Kardeşlerin işi Tunus, Libya, Fas, Yemen, Irak ve Filistin'de çok köyü gidiyordu.

Suriye'de durum daha da kötüleşiyordu.

Tüm desteğe rağmen Kardeşler işe yaramamış ve ortaya yeni türden Kardeşler çıkmıştı.

Nusra, İslami Cephe, Mücahitler Ordusu ve daha niceleri .

Ama en orijinal Kardeşler IŞİD'in saflarında iman ediyordu.

Çünkü kestikleri kafalarla top oynuyorlardı.

Orijinal Vahabi Kardeşliğinden çok şey öğrenmişlerdi.

Yoksa Nusra, ÖSO ve diğer kardeş örgütler içindeki Kardeşlerinin kafalarını keseler miydi?

Kardeş Erdoğan çok üzülmüş ve çaresizdi.

IŞİD'çi Kardeşler Erdoğan'ın Suriye projesini çökertmişti.

IŞİD'çi İhvanlar 49 Türk vatandaşını rehin almıştı.

Ama olsun Erdoğan-Davutoğlu yönetiminde Türkiye Kardeşlerden vazgeçecek gibi görünmüyor.

İhvan hareketinin çökmesine rağmen.

İhvan kelimesinin patentine sahip Suudiler ve Mısırlılar artık Kardeşlere terörist diyor.

Nusra ve IŞİD'ten farkları yok.

AKP yönetiminde Türkiye ise ülkelerinde terörist muamelesi gördüğü için kaçan tüm Kardeşlere kapılarını açmış durumda.

Mısır, Libya, Suriye, Tunus, Irak ve daha bir çok ülkenin Kardeşleri İstanbul'da barındırılıyor.

İstanbul'da her hafta Kardeşler ile ilgili bir etkinlik yaşanıyor.

Arap medyasında bunlar ile ilgili olarak bolca haber yayınlanıyor.

En son bu ay başında Dünya Müslüman Alimler Birliği kongresi vardı.

Kardeşlerin ruhani lideri, ideologu ve her seçimde Erdoğan için dua ve Gülen için beddua eden Yusuf Kardavi yeniden birliğin başkanı seçildi.

Adam Suriye'de Alevi ve Şiilerin öldürülmesi fetvasını vermişti. Kardeşler de onu dinlemişti.

ÖSO, Nusra, IŞİD ve diğerleri .

Hepsinin Türkiye'de Kardeşleri var.

Hepsinin Washington'da Çeyrek Müslüman Obama gibi Big Brother'ları var.

'Ben bilmem eşim bilir' misali.

Hangi Kardeşler nerden kovulacak ya da hangileri nereye gidecek hepsine Büyük Birader

Karar verir.

Bazen söz bazen de telepati.

O da olmazsa beyzbol sopası.

Kardeş Kardeşi isterse sever isterse döver.

Şekil ve şema hiç önemli değil:

Ilımlı, mülayim, yumuşak, mazbut, light, sakin, hırçın, sert, kavgacı, radikal ya da kapkara...

Hepsi frençayzing usulü ile çalışır.

Önemli olan 'helal mal' satmaktır.

Yani hakiki İhvan olmaktır.

Hepsine İstanbul'da yer var.

TOKİ boşuna bu kadar inşaat yapmıyor.

Umarım depreme dayanıklıdır.

Bir de tsunami ile uğraşmayalım.

ALGI OPERASYONU

25 Eylül 2014

Günümüzün en moda kavramı 'Algı operasyonu'. Bir zamanlar 'Toplum mühendisliği' deyimi daha popüler idi. Her iki söylemde amaç, insanları yalanlar ile bir şeylere inandırmak. Güçlü bir medya ile.

Bu nedenle AKP iktidara geldiği ilk günden itibaren bu alana özel ilgi gösterdi. Bu 'ilgi' sonucu bugün AKP iktidarı medyanın %80-90'ını kontrol ediyor. Dönek ve yalakalar sağ olsun. Doğuştan yandaş olanlara söylenecek hiçbir sözümüz olamaz.

Hepsi el ele vermiş, insanlara sürekli yalan söylüyorlar. Her konuda ve utanmadan.

Örneğin <Arap Baharı' tezgahında. Hükümet ilk andan itibaren yanlış yaptı, yapıyor ama bu medya bu yanlışları mutlak doğrular olarak halka yutturmaya çalıştı, çalışıyor.

Hükümet duvara tosladı ve Türkiye'nin başı belada ama bildik medyanın umurunda değil. Yalana devam. Konular çok.

Örneğin Suriyeli göçmenler. Hiç kimse kaç kişi olduklarını bilmiyor. Ama medya üzerinden yaratılmaya çalışılan algıya bakılırsa 'bunlar Esad'ın zulmünden kaçtı ve kötüler.

Peki son bir haftada Kobani'den kaçan 150 bin insan kimin zulmünden kaçtı?

Ya da IŞİD işgali altındaki Rakka, Deyrezor, Tel Abyad, Cerablus, Bab ve daha birçok şehir, kasaba ve köyden kaçan 300-400 bin Suriyeli kimden kaçtı?

Peki Irak'ta son bir ayda evini bırakıp kaçan 1.5 milyon Arap, Hristiyan, Türkmen, Kürt ve Ezidi de mi Esad zulmünden kaçtı?

Dönelim Suriye'ye.

Suriye'den Türkiye'ye gelen ilk mülteciler Haziran 2011 başında Antakya'da kurulan ve Cisr Elşuğur'u işgal ederek katliam yapan ÖSO militanlarının aileleri idi.

ÖSO, Nusra ve benzeri yüzlerce silahlı grubun işgaline uğrayan şehir, kasaba ve köylerin insanları için üç seçenek vardı :

1-Bu işgalci gruplara teslim olmak ve onlar ile işbirliği yapmak.

2-Bu grupların vahşetinden korkup kaçmak.

3-Buralarda yerleşip devlete karşı silahlı mücadeleyi yaymaya çalışan militanlar ile ordu arasındaki kanlı çatışmaların arasında kalarak ölmek ya da kaçmak.

Suriye dışına kaçan 4 milyon insanın hikayesi böyle.

Hepsi Esad zulmünden kaçmış olsaydı Suriye içinde evlerini terk edip daha güvenli bölgelere göç edenler de dışarıya kaçardı.

Bir detay daha: Türkiye, Ürdün, Irak ve Lübnan'a kaçanlara baktığınızda bunların ezici çoğunluğu bu ülkelere sınır bölgelerinden kaçmışlar. Bu bölgeler Esad'ın değil ÖSO, Nusra, IŞİD ve benzeri grupların işgali altında. Son üç yılda bu gruplar, saydığım ülkelerin yanı sıra onlarca ülkeden sınırsız askeri, mali, lojistik ve siyasi destek aldı.

Özetle Suriye'den göçün birinci dereceden sorumlusu Esad değil terör örgütlerine destek veren bölgesel ve emperyalist ülkelerdir.

Magazinden bir örnek: Amerikalı güzel oyuncu Angelina Jolie Suriyeli mülteci kamplarını ziyaret edip duruyor.

Peki Angelina, IŞİD'ten kaçan Suriye ve Iraklıları neden ziyaret etmiyor?

Bir not daha: Türkiye'deki Suriyeliler ile ilgili bir diğer algı, bunların dilenci, kavgacı ve sorunlu olduklarıdır.

Net bir rakam yok ama Suriyeli sayısı 1,5 milyon deniyor. Dilenci sayısı olsa olsa 3-5 bindir.

Kimse bunu söylemez ama Suriyelilerin Türk ekonomisine katkısı milyarlarca doları geçer. Gelenlerin ezici çoğunluğu paralı geldi ve bu ülkede iş kurup çalışıyor, fabrika kurup ihracat yapıyor, ev ki-

ralıyor, ev satın alıyor, şirket kuruyor ve gencecik kızlarını Türkler ile evlendiriyor. Bazıları da ucuz iş gücü olarak çalışıyor. Ama çok az bir bölümü bedavadan yani devletten aldığı yardımlar ile geçiniyor. Bunların ezici çoğunluğu ise Esad'a karşı ÖSO, Nusra, IŞİD ve benzeri grupların saflarında savaşanların aileleridir.

AKP yönetiminin bu kadar kıyağı da olacak.

Kaldı ki bu yardımlar ÖSO, SUK, Nusra, IŞİD ve diğer gruplara üç yıldır dağıtılan milyarlarca dolar yanında devede kulaktır.

***

'Arap Baharı' ile birlikte Arap ve Türk medyası başta olmak üzere dünya medyasının hemen hemen tümü ya abartıyor ya da yalan söylüyordu. Suriye'de olayların başlamasıyla abartı tümüyle yalana dönüştü. 5 yıl içinde milyonlarca haber ve program yapıldı.

Amaç insanların muhalifleri sevmesini ve destek vermesini sağlamaktı.

'Herkes Esad'dan nefret emeliydi'.

Muhaliflerin kim olduğu hiç önemli değildi.

IŞİD, Nusra, ÖSO ve diğerleri.

'Ne yaparlarsa yapsınlar Esad'dan daha iyiydiler'.

'Çünkü onlar Müslümandı'.

'Suriye'de ölen herkesi Esad öldürüyordu'.

IŞİD, Nusra, ÖSO ve diğerlerinin militanları öldürdükleri Suriyeli asker ve sivillerin görüntülerini paylaşıyor propaganda yapıyorlar ama satılmış medya 'Herkesi Esad öldürüyor' ısrarında.

Ama sonunda gerçek anlaşıldı. Yalanların yalan olduğu anlaşıldı. Batı medyası yan çizer oldu. Herkes korkunç gerçeği gördü:

IŞİD.

Demek ki gerçek katil IŞİD, Nusra ve benzeri ruh hastası radikal İslamcı gruplar.

Demek ki Suriye'de gerçek sorun demokrasi ve özgürlük değil.

Demek ki sorun 'Alevi Esad rejimi' sorunu değil.

Demek ki gerçek konu Suudi Vahabi sisteminin bölgesel hesabıdır. Ama ne yazık ki herkes gerçeği görürken bizim medya yalana devam ediyor. Cumhurbaşkanı Erdoğan değişmediği sürece yandaş medya değişmeyecektir. Çünkü bu medyanın kişiliği yok. Yandaş medya ve TRT dahil herkes ısrarla Suriye ve Ortadoğu konularında sürekli yalan söylüyor.

Bu medya başından beri Müslüman Kardeşler ve Suriye'de savaşan gruplardan yana yayın yaptı ve yapıyor. İç politikada olduğu gibi Suriye ve bölge konularında algı operasyonu çok iyi işliyor.

Kural: Her konuda sürekli yalan söylenirse insanların kafası karışır ve her şeye inanırlar. Nitekim de öyle oluyor. Yandaş olmayan medyada durum bundan farklı değil.

Rahmetli Birand, Özkök ve başkaları iktidardan korktuğu için Esad röportajına gidemediler.

Utku Çakırözer gitti ama Cumhuriyet'in başına gelmeyen kalmadı. TIR olayına bağlı olarak Can Dündar ve Erdem Gül'ün tutuklanmasına bu açıdan da bakılmalı. Yani birileri Cumhuriyet'ten intikam almak istiyor.

ZORİŞ

21 Ekim 2014

IŞİD'in kasabaya saldırdığı günden itibaren Aynelarab yani Kobani dünya gündeminin ilk sıralarında yer aldı. Geçen 33 gün içinde Cumhurbaşkanı Erdoğan ve Başbakan Davutoğlu onlarca kez Kobani'deki PYD'ye silah yardımı yapılmayacağını ve başkalarının da yapacağı yardımlara geçit vermeyeceklerini söylediler. Afganistan gezisi sırasında Türkiye'nin Uluslararası Koalisyona katılması için 4 koşul ileri süren Erdoğan önceki gün bir kez daha PYD'yi terörist örgüt olarak tanımladı ve Kobani'ye askeri yardıma geçit vermeyeceklerini söyledi. Bu konuşmadan bir kaç saat sonra Başkan Obama Cumhurbaşkanı Erdoğan'ı telefonla aradı ve Ankara 33 günlük tutum ve davranışını değiştirdi.

Buna da 'Obama mucizesi' denir.

Dün sabah Dışişleri Bakanı Çavuşoğlu bu ani değişimi açıklarken çok zorlanıyordu. Üstelik Basın toplantısında hazır bulunan meslektaşlarımızdan hiç biri Cumhurbaşkanının bir gün önceki konuşmasını hatırlatamıyordu.

Pazar günü Erdoğan 'Kobani'ye askeri yardıma geçit yok' diyor Pazartesi sabahı Çavuşoğlu 'yardım ve Peşmergenin geçişine izin verdik, vereceğiz' diyor. Bu olsa olsa AKP yönetiminde bir Türkiye'de olabilir.

Nasıl olsa hiç kimse bu ani değişimin hesabını sormuyor, sorgulayamıyor. Yandaş medya ise bu ani değişimi diplomasi dehası olarak tanımlayacaktır. Adı üzerinde yandaş ve yalaka.

Peki o zaman geçen süre içinde bunca yaygaraya ne gerek vardı.

IŞİD kuşatması görüldüğünde önlem alınmış olsaydı belki 200 bin kadar Kobani'li Türkiye'ye kaçmak zorunda kalmazdı. Geçen süre içinde Kobani kuşatmasında yüzlerce insan ölmezdi. Ve Türkiye bir telefon ile tutum değiştiren ülke pozisyonuna düşmezdi. Çünkü Obama'nın sihirli telefonundan bir kaç saat sonra Amerikan uçakları PYD'ye silah ve tıbbi malzeme ulaştırmaya başladı. Açıklamada havadan denili yor ama Kürt kaynakları karadan da yardım

ulaştırıldı diyor . Çavuşoğlu ise 'Kürt Peşmergeler de Kobani'ye geçti' diyor.

Yani Türk topraklarından. İlginç!

Bir gün önce Erdoğan'ın terörist dediği PYD ABD tarafından muhatap alınıyor, Amerikan silahlarına sahip oluyor ve Kuzey Irak'tan gelen Peşmerge ya da PKK'lıların desteğine kavuşuyor.

Ankara'nın çok kızdığı ve 'Bunlar Esad'ın adamı(!) dediği PYD'nin özerk yönetimi artık ABD tarafından resmen muhatap alınıyor.

Eğer IŞİD'i yenerse PYD yalnızca Kobani'de değil sınırın diğer bölgelerinde de Türkiye'ye komşu olacak. Bölgeden gelen haberlere bakılırsa PYD Tel Abyad'ı IŞİD'ten geri almak için büyük saldırı hazırlığında. Ama önce Kobani zaferinden emin olmak gerekiyor. Kobani'de zafer yalnızca 'terörist' PYD için değil dünyadaki tüm Kürtler ve onlar ile ilgilenen herkes için çok önemli.

Ne diyordu Başbakan Davutoğlu iki gün önce ?

'Yeni Sykes-Bicout'ya izin vermeyeceğiz'

Yani Ankara'ya rağmen bölgede yeni haritaların çizilmesine izin verilmeyecek.

ABD'nin PYD ile ilişkisi ve bu ilişkinin sonucu olarak Kobani'de olası zafer bir yeni harita anlamı taşır mı bilinmez ama PYD ve dolaysiyle PKK artık bölgesel denklemlerde önemli bir faktör.

Hem de Ankara'ya rağmen.

Çünkü Kobani'de bunlar yaşanırken 'Akil Adamlar' Başbakan Davutoğlu'ndan çok farklı şeyler dinliyorlardı. Bölgedeki gelişmelerin farkında olan bazıları Öcalan'ın hemen muhatap alınmasını ve İmralı'dan çıkartılmasını savunuyor. Onlara göre bu yapılmazsa bölgesel olarak Kürt kartı Türkiye'nin elinden alınmış olacak ve Batılı ülkeler Türkiye'ye rağmen Sevr'e doğru hızla adım atacaklardır.

Türkiye ve bölgesel ülkeler buna ne der ne yapar bilinmez ama IŞİD'in bu işe çok kızdığı ve kızacağı kesin.

Çünkü Kobani'de yenilen bir IŞİD diğer bölgelerde de sarsılmaya başlayacaktır.

Bu da 'IŞİD efsanesinin çökmesi demektir. IŞİD bunun hesabını en yakınından, yani Türkiye'den, başlayarak herkesten sormaya çalışacaktır.

Türkiye IŞİD'in bütün plan, proje ve efsanelerinde en önemli ülke.

TERÖRE DESTEK

3 Kasım 2014

Suriye'de gösterilerin silahlı ayaklanmaya dönüştüğü Haziran 2011'den sonra Esad Türk ve dünya medyasına verdiği demeçlerde ülkede yaşananların bir özgürlük ve demokrasi mücadelesi olmadığını olayın bölgesel ve uluslararası bir saldırı olduğunu anlatıp durdu.

Esad bununla da yetinmedi ve içte ve dışta Suriye halkı için özgürlük ve demokrasi istediğini söyleyen ülke, güç, örgüt ve kişilerin aslında terörist olduklarını vurgulayıp durdu.

Buna karşın Esad'ın terörist dediği örgüt, grup ve kişilere destek veren devletler ve onların yandaş medyası Esad'a terörist demeye başladı.

Geçen süre içinde bu kampanya çok ustaca ve başarılı bir şekilde yürütüldü ve büyük ölçüde başaralı oldu. Çünkü 'aklı başında' olması gereken insanlar bile Esad'ın zalim, gaddar ve terörist olduğuna inanmaya başlamıştı. Onlara göre 'Esad halkını bombalıyor ve halk Esad'ın zulmünden ülke dışına kaçıyordu'.

Hiç kimse 4 yıl önce halkının ezici çoğunluğu tarafından sevilen ve Erdoğan'ın 'kardeşim' dediği Esad'ın aniden nasıl 'katil' olduğunu sorgulamadı, sorgulayamadı.

Hiç kimse Esad ordusunun bombaladığı kişilerin terörist olabileceğini düşünmedi, düşünemedi.

Hiç kimse bir devletin kendini yıkmak için silahlı ayaklanma yürütenlere karşı kendini savunma hakkının bulunduğunu tartışmak bile istemedi.

Hiç kimse 'özgürlük ve demokrasi isteyenlerin' saldırılarında şimdiye kadar 50 bin kadar asker, polis ve güvenlik elemanı ile bir o kadar 'Esad yanlısı' Alevinin öldürdüğünü yazıp konuşmadı.

Hiç kimse yurt dışına kaçanların ezici çoğunluğunun 'Esad zulmünden'

değil de IŞİD ve diğer terör örgütlerinin katliamlarından kaçtığını söyleyemedi.

Peki sonra ne oldu ?

ABD ve AB ülkeleri 2013 ortalarında IŞİD ve Nusra için terörist dedi.

Dedi ama Esad bu teröristleri bombalayınca ona da terörist dediler.

Terörist IŞİD ve ÖSO destekli terörist Nusra arasında kanlı çatışmalar başlayınca işler karıştı. Kimin terörist kimin 'özgürlük ve demokrasi savaşçısı' olduğu anlaşılmaz oldu. Yalancılar rezil olmamak için bu kez 'terörist IŞİD'i Esad destekliyor' yalanına sarıldılar.

Oysa durum çok net idi : Yüzlerce örgüt Suriye devletini yıkmak için farklı isimler adı altında bir araya gelmiş ve 100 kadar ülke onlara destek vermişti. Desteği veren ve alanların tümü terörist idi. Terörist olmasaydılar Koalisyon uçakları ABD'nin terörist ilan ettiği IŞİD ve Nusra'yı bombalamazdı.

Terörist olmasaydılar Suriye uçakları da onları bombalamazdı. Terörist olmasaydılar tüm teröristlerin ana sponsoru Suudi Kral bu örgütlerin ideolojik kaynağını oluşturan Müslüman Kardeşleri terörist ilan etmezdi.

Terörist olmasaydılar ABD ve AB ülkeleri savaşmak için kendilerinin dolaylı-dolaysız Suriye'ye gönderdiği ruh hastası binlerce yabancı teröriste karşı 'Haçlı' seferi başlatmazdı.

Peki bu durumda herkesin terörist dediği örgütler ile savaşan Esad neden ve nasıl terörist oluyor?

Şimdi gelelim Türkiye'ye.

Cumhurbaşkanı Erdoğan önceki gün Esad için terörist dedi.

Erdoğan Kobani olaylarının başladığı ilk günden itibaren PKK, PYD ve IŞİD'i terörist ilan etti ama Obama'ya ' Siz bunları boş verin gelin önce Esad'ı devirelim' dedi.

Obama o taraflı olmayınca bu kez 'Kobani'ye yardım konusunu ben Obama'ya söyledim' dedi.

Yani Türkiye <terörist Esad'ın destek verdiği ve kendisinin de terörist ilan ettiği IŞİD'e karşı savaşan PYD'ye askeri destek sağlayan Peşmergeye yol verdi. Oysa yine Türkiye'ye göre 'PYD terörist örgüt ve bu örgüt terörist Esad'dan destek alıyordu.

Bu da yetmiyor Türkiye'nin müttefikleri Türkiye'nin terörist dediği PYD'ye yardım olsun diye Suriye uçakları ile birlikte IŞİD bombalıyor. Suriye uçakları ayrıca 'terörist PYD'ye yardım eden ancak Suudilerin de terörist ilan ettiği Müslüman Kardeşli ÖSO'yu da bombalıyor.

İşte size bataklığı bol bir Ortadoğu ve bu Ortadoğu'da her tarafı yanlış ve riskli bir Türk dış politikasının somut kanıtları. Daha başka kanıtlar da var ama temel soru :

Cumhurbaşkanı Erdoğan ve Başbakan Davutoğlu neden bu yanlışlarda ısrar ediyorlar ?

Bu İkili 4 yıldır hiç bir öngörü, tespit, analiz ve uygulamalarının doğru çıkmadığını görmüyor?

Dört yıldır yaptığım gibi bir kez daha bu politikaların Türkiye ve tüm coğrafya için çok riskli olduğunu ve olacağını söyleyeceğim.

Ben bu coğrafyayı biraz biliyorsam orta ve uzun vaade de bu işten en çok zarar görecek ülke Türkiye olacaktır.

Umarım ve dilerim ben yanılırım ama Türkiye'ye çok yazık olur.

Tıpkı Irak, Suriye, Libya ve diğerlerine yazık olduğu ya da olacağı gibi.

BATAKLIĞIN DİBİ

6 Kasım 2014

Ankara'nın 'Arap Baharı' ve özellikle Suriye ile ilgili hiç bir öngörü ve tespiti doğru çıkmadı.

Suriye'de olayların başladığı ilk günlerde şimdiki Başbakan ve dönemin Dışişleri Bakanı Davutoğlu Esad'ın 3 ayda devrileceğini söylüyordu. Davutoğlu geçen süre içinde Türkiye sınırına yakın bölgeleri ele geçiren muhalif silahlı grupları korumak için tampon bölge ve uçuşa yasak bölge konuları üzerinde ısrarla durdu ama Batılı müttefikleri hiç bir zaman ikna edemedi. Hatta bir ara 'Suriyeli göçmen sayısı 100 bine dayanırsa tavır koyarız' türünden açıklamalarda bulundu ama göçmen sayısı bir milyonu çoktan geçti.

Dönemin Başbakanı Erdoğan ise Emevi Cami'de namaz kılmaktan söz ediyordu.

Geçen süre içinde Biden'in söylediği gibi 'Ankara Esad'ı devirme inadı ile Suriye'de savaşan tüm radikal ve radikal olmayan silahlı gruplara sınırsız yardım etti ve IŞİD ve Nusra gibi terör örgütlerinin ortaya çıkmasına yol açtı.' Bu çaba içinde binlerce yabancı ruh hastası Türkiye'den Suriye'ye girdi.

9 Haziran'da IŞİD Musul ve diğer bölgeleri işgal edince Başkan Obama Suriye'de savaşan grupların ılımlı olanlarının işe yaramadığını ve bunların hiç bir zaman Esad'ı devirmeyeceklerini söyledi. Ama aynı Obama IŞİD'e karşı Koalisyon konusu gündeme geldiğinde Suriyeli ılımlı muhaliflerin IŞİD ve Esad'a karşı kullanılabileceğinden ve bu muhaliflerin Türkiye ve bazı bölge ülkelerinde eğitilmesinden söz etti.

Sonrasında Kobani savaşı başladı.

Bir düşünün neredeyse iki aydır koskoca ABD, NATO ve müttefik bölge ülkeleri bin kadar IŞİD'çiyi yenemiyor. Peşmerge bile ancak bir ay sonra Kobani'ye girebildi. Oyun içinde oyunlar.

Herkes tezgah peşinde. Ama tiyatroların el alası Suriye içinde oynanıyor.

'En hakiki Müslüman benim' diyen IŞİD bir yıldır eski 'Sünni' müttefiklerini temizliyor.

Bu savaşta şimdiye kadar 7-8 bin 'hakiki ve hakiki olmayan mücahit' öldürüldü.

Ama ABD dünyanın en garip kavramı olarak 'ılımlı savaşçı' aramaya başlayınca durum değişmeye başladı. Geçen yıl içinde IŞİD ve Esad'a karşı savaşan muhalif gruplar şimdi kendi aralarında savaşıyor.

ABD'ye 'En güçlü benim' demek için.

Geçen iki hafta içinde Nusra'cılar Ankara'nın adamları olarak bilinen ÖSO ve ona bağlı gruplara karşı savaş başlattı ve onları bir çok bölgeden kovdu. Oysa önümüzdeki süreçte Suriye'de etkili olmak isteyen Erdoğan ve Davutoğlu ÖSO'yu daha etkin bir kart olarak kullanmak istiyordu.

Bu konuda Obama'yı ikna etmeye çalışan Erdoğan ve Davutoğlu ÖSO'nun hem ılımlı hem de güçlü olduğunu herkese inandırmaya çalışıyorlardı.

Ama olmadı ve olmayacak.

Bu konuda bir çok detay var ama gelen bilgilere bakılırsa bu gidişle Suriye'de yalnızca IŞiD ve Nusra kalır gibi görünüyor.

Hangisinin daha ılımlı olduğunu varın siz düşünün. Biri kafa kesiyor diğeri canlı canlı gömüyor. Belki de birleşirler! Türkiye işte böyle bir çıkmazda. Öyle olmasaydı Başbakan Davutoğlu Halep'teki gelişmeler karşısında endişesini dile getirmezdi.

Suriye'de olayların başladığı ilk günlerden itibaren Halep'in ikinci bir Bingazi olması için özel uğraş içinde olan Davutoğlu önceki gün Halep için 'sembol şehir' dedi ve Batı'nın buradaki gelişmelere daha fazla ilgi göstermesini istedi. Gelişmeler denilen şey ise Suriye ordusunun şehirdeki silahlı grupları temizlemek üzere olmasıdır. Çünkü ABD ve Batı'nın IŞİD ile meşgul olduğunu gören Suriye ordusu son iki ay içinde silahlı gruplara karşı kapsamlı saldırı başlatmış ve başta Şam'ın çevresi olmak üzere bir çok yerde önemli zaferler elde etmişti. Halep kuşatması bu zaferlerin belki de en önemlisi olacak. Çünkü Halep Türkiye sınırına 50-60 kilometre uzaklıkta ve o bölgede bulunan silahlı gruplar Ankara'dan yardım alıyor. Bu grupların başında bulunan ve Haziran 2011'de Antakya'da kurulan ÖSO'nın komutanları bu yardımlarla ilgili de-

tayları günlük olarak Arap medyasına anlatıp duruyorlar.

Özetle nerden bakılırsa bakılsın Ankara'nın işi çok zor.

Başta Suriye olmak üzere Ankara'nın 'Arap Baharı' ile ilgili hiç bir hesabı doğru çıkmadı.

Ama daha önemlisi Ankara bu konularla ilgili olarak batıda da artık sıkıntı yaşıyor, yaşayacak.

Bir kaç gündür Berlin'deyim. Farklı çevrelerden bazı insanlarla sohbet ediyorum.

Herkesin özellikle üzerinde durduğu ve konuşup anlamaya ve anlatmaya çalıştığı 4 konu var:

-Yolsuzluk iddiaları ve Türk toplumu.

-AKP-IŞİD ilişkisi.

-Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın Kaçak Sarayı.

-Erdoğan ve Davutoğlu Batılı liderleri 'Arap Baharı' ve özellikle Suriye konusunda yanlış bilgilendirip etkilediler ama artık herkes gerçeği görüyor.

Peki 'Sonuç ne' diye sorduğumda ortak yanıt çok anlamlı: Batılı liderler kendileri ile dalga geçilmesinden hiç hoşlanmazlar'. İyi de bu ne demek? Bunun hesabını mutlaka sorular ama uygun zamanı beklerler.

***

Her yola başvuran AKP 7 Haziran seçimlerini kazanamadı. MHP'nin kendisinden beklenen tavrı göstermesiyle toparlanan AKP 'İstikrar' söyleminin taktikleri, yandaş medyanın saldırıları ve muhalefetin yetersizliğiyle 1 Kasım'da zafer kazandı.

Türk seçmeni bir kez daha çok 'ilginç' olduğunu kanıtladı ve kanıtlamaya devam ediyor.

17-25 Aralık sonrasında 'Çalıyor ama iş yapıyorlar' savıyla AKP ve Erdoğan'dan vazgeçmeyen insanlar 7 Haziran sonrasında yaşanan IŞİD ve PKK saldırılarını 400 vekil-istikrar ilişkisinin gerekçesi olarak gördü ve yine AKP'ye oy verdiler. Geçen süre içinde 550 kadar asker ve polisin şehit edilmesi ve 600 bin insanının çatışma bölgele-

rinden göçe zorlanması vatandaşlara istikrar söylemini hiç hatırlatmıyor.

İşte bu nedenle 17-25 sonrasında 2014, 7 Haziran-1Kasım sonrasında 2015 ve 2016 Türkiye için çok karanlık yıllar oldu. Her alanda akıl dışı yalanlar söyleniyor ve kontrol edilen medyanın % 90'ı ile insanların bu yalanlara ve özellikle dini safsatalara inanması sağlanıyor. Böyle devam ederse, ki öyle görünüyor, Türkiye'nin geleceği çok karanlık. Şimdilik bu karanlığı dağıtacak bir umut görünmüyor. Muhalefet partilerinin durumu, sol güçler arasındaki tartışma ve kavgalar, sivil toplum örgütlerinin çekingenliği ve genel olarak muhalif insanların ilgisizliği, duyarsızlığı ve korkaklığı ortada.

Bu durumu gören AKP elbette geri adım atmayacak ve tüm plan ve projelerini devlet ve toplumun her alanında gerçekleştirmek için yoluna devam edecek.

Başta MİT, polis ve yargı olmak üzere devletin tüm kurumlarını kontrol eden AKP yandaş ve yalaka medyanın gücünü kullanarak her istediğini çok daha kolay bir şekilde yapıyor ve yapacak.

ABD ve Batı umurunda değil. 'Ilımlı Müslüman ve laik' bir AKP modeli artık hiç kimseyi ilgilendirmiyor.

'Arap Baharı' öncesinde AKP'yi model olarak gören Müslüman Kardeşler kökenli 'cihatçılar' kısa bir süre sonra karşımıza ÖSO, Nusra ve IŞİD olarak çıktılar. 100 yıl sonra Atatürk Cumhuriyeti'nin geleceği nokta belki de batının ilgisini çekebilir. 2023'e de fazla bir zaman kalmadı!

SEMPATİK ILIMLILAR

19 Şubat 2015

Moda deyimi ile artık herkes ılımlı-radikal farkını biliyordur.

Ama kaç tür radikal var onu bilen yok.

Örneğin Suriye'de savaşan ve sayıları bir zamanlar bini geçen silahlı gruplar. Hepsinin tankı, topu, füzesi ve türlü türlü silahı var. Ama her nedense 'radikallerden söz edenler yalnızca IŞİD'i işaret ediyor. Oysa IŞİD elemanları için radikal değil tam anlamı ile ruh hastası, sapık ve katil sürüsü denilmeli.

Peki Kaide'nin Suriye kolu olarak ortaya çıkan Nusra'ya ne demeli?

Adı farklı IŞİD'çiler.

IŞİD-Nusra =ÖSO ve diğer gruplar.

Hepsi silahlı hepsi katil.

Şimdi ABD karpuz seçer gibi bunlar arasından 'tipi müsait' olanları seçecek ve onlara 'ılımlı' diyerek eğitip donatacak sonra da IŞİD'e karşı savaştıracak.

'Ölen ölür kalan sağlar bizimdir' misali IŞİD savaşında sağ kalanlar Esad ile savaştırılacak. Bu oyunu biliyoruz.

Batılı ülkeler kendi radikal İslamcılarını Suriye'ye göndererek bir taşta iki kuş vuracaklarını hesaplıyorlardı. Hem Esad'ı devirecekler hem de kendi katillerinden kurtulacaklardı.

Ama olmadı. Çünkü IŞİD Avrupa'dan gelenleri değil daha çok Arap ülkelerden gelenleri ön cephelere sürdü. Batı'dan gelenlerin büyük bölümü sağ kaldı ve ülkelerine dönmeye başladılar.

ABD'nin şimdi eğitip Suriye'ye göndereceği tipler de aynı olacak. Peki bu 'ılımlı ve sempatik' katillerin eğitileceği Türkiye, Ürdün ve Suudi Arabistan ne yapacak?

Amerika'nın bu planına onay verecek mi?

Hem evet hem de hayır. Pragmatizm ve reel politikanın gereği.

IŞİD tarafından pilotu yakılan Ürdün Kralı Suriye'de Esad'a karşı savaşan Nusra'nın ruh hastası katillerine sınırsız destek veriyor.

İsrail ona yardım ediyor. Suudi Arabistan'ı anlatmaya gerek yok. Dünyanın en geri kalmış, çağ dışı, bağnaz ve tehlikeli yönetimi.

Dünyadaki tüm ılımlı, yumuşak, sert, light ve moda deyimi ile radikal İslamcı parti, örgüt, grup, dernek ve cemaat bu yönetimin parası ile beslenmiştir.

Dolaylı-dolaysız. Yani ya direkt ya da CİA üzerinden. Türkiye'nin durumu ise belli. Arap medyasına bakılırsa AKP iktidarı bu coğrafyanın tüm sorunlarından sorumlu ya da taraf.

Suriye, Irak, Mısır, Libya, Yemen...

Peki kiminle birlikte ?

Katar, Suudi Arabistan , dünyanın tüm Müslüman Kardeşleri ve bölgenin tüm seçmece silahlı grupları...

Radikal, ılımlı, yumuşak, sert ve öldürmeyi seven türlü türlü tipler. AKP yönetiminde Ankara bölgenin tüm kanlı tezgahlarının içinde.

Arap medyasında bununla ilgili gerçek detaylar yazılıp anlatılıyor. Türkiye 4 yıl öncesinden farklı olarak herkesin endişe, korku ve düşmanlıkla baktığı bir ülke oldu. Türkiye bunu hiç hak etmiyor. AKP iktidarı artık gerçekleşmesi imkansız hayallerinden vazgeçmeli. Hiç kimse Erdoğan'a bölgenin liderliğini vermez, vermeyecektir.

AKP iktidarı derhal bölgenin tüm radikal, ılımlı, yumuşak ya da sert İslamcı örgütlerinden uzak durmalı.

İnanın bana bunlardan iş çıkmaz. Bunların bulunduğu ülkelere bakın. Bunların doğup beslendiği ortamları inceleyin. Bunların ilişki içinde oldukları karanlık örgüt ve güçlere bakın.

Umarım AKP bunlara benzemek istemiyordur. Umarım AKP Türkiye'yi bölgenin diğer ülkelerine benzetmek istemiyordur.

Örneklere bakın :

Saddam, Mübarek, Kaddafi, Bin Ali ya da bildik Şah, Sultan, Kral, Emir ve Şeyhler. Umarım AKP bölgenin diğer partileri gibi olmak istemiyordur.

Örneğin Baas.

Yoksa bu kadar yeni yasaya ne gerek var

Saddam'ın Irak'ı olmak en kolayı.

Ya da yakışıklı Temim'in Katar'ı .

Katar katar demokrasi!

Anayasa, yasalar, parlamento, özgür medya, sivil toplum örgütleri ve seçim yok.

Para ise çok ve hepsi Emir hazretlerinin özel hesabında.

Hazretlerinin ayakkabı kutuları bile yok.

Çünkü hep terlikle dolaşır.

***

Bu 'Ilımlılar' konusu çok konuşuldu ve zaman zaman konuşuluyor.

'Radikaller' yani IŞİD, Nusra ve benzerleri Esad'ı deviremeyince ABD Haziran 2014 Musul'un işgalinden sonra farklı bir yöntem geliştirdi. Bu yönteme göre Suriye'de savaşan teröristler arasından 'ılımlı' olanlar seçilecek, Ürdün ve Türkiye'de eğitilecek ve sonra da donatılarak Suriye'ye sokulacak. Bu 'ılımlılar' önce IŞİD'e sonra da Esad'a karşı savaşacak. Uzun tartışmalar sonunda eğitim Türkiye'nin Kırşehir bölgesinde başladı. Plana göre üç yıl içinde 15 bin militan eğitilecekti ama Kırşehir kampı için yalnızca 120 kişi bulunmuştu. Çünkü CİA onları belirli kriterlerle ve özenle seçiyordu. Örneğin Türkiye Türkmenlerin eğitilmesini istiyordu ama CİA 'olmaz' diyordu. Ve sonuçta bu 120 kişi eğitildi, donatıldı ve Suriye'ye sokuldu. Bu kişiler Suriye'ye sokuldu ama aynı gün bir bölümü öldürüldü, bir bölümü kaçtı geri kalanlar Nusra'ya teslim oldu.

Eğitilip tekrar sokulan ikinci grubun kaderi farklı değildi.

Bunun üzerine 3 Ekim 2015'te Başkan Obama 'Projenin işe yaramadığını' itiraf ederek iptal edildiğini açıkladı. Obama'ya göre 'Muhalifler işe yaramaz, beceriksiz ve Esad'ı asla deviremezler..'

Türkiye'nin ısrarı ile 2016'da projenin tekrar gündeme getirilmesi konuşuldu ama pratikte hiç kimse bu işe yanaşmadı. Çünkü Batı 'Suriye'de savaşan militanlar arasında ılımlıların var olma olasılığının zayıf olduğunu kabul eder olmuştu. En ılımlı olan ÖSO'nun militanları Suriye askerinin kalbini söküp kanını içmişti.

Batının gaddar ülke ve güçleri ve onların bölgesel işbirlikçileri o ruh hastalarından bunu istemişti.

Radikaller kafa keserken ılımlıların geri kalması düşünülemezdi.

Ayrıca bu ılımlılığın gramajını kim belirliyor?

Obama, Hollande, Cameron, Suudi Kral Selman, Katar Emiri Temim tam da Erdoğan mı?

Ya da bir ılımlının radikal olmamasının garantisi ne?

İkisi arasındaki çizgi ne kadar kalın ya da uzun?

Kırmızı mı siyah mı?

MUHATAP KİM?

23 Şubat 2015

Yandaş medyaya bakılırsa AKP yönetiminde Ankara Süleyman Şah'ın büyüklüğüne laik bir kahramanlık destanı yazmış. Türk ordusu Süleyman Şah Türbesi'ni bulunduğu yerden alarak yeni bir yere taşıdı.

Peki bu operasyon sırasında Ankara'nın muhatabı kimdi?

Uluslararası politika anlamında bölgede uyduları dolaşan ABD ve Rusya.

Coğrafyanın gerçekleri açısından PYD ve IŞİD.

Türk askerinin geçtiği bölge PYD'nin kontrolünde. Daha doğrusu yeni kontrolüne geçmişti.

Çünkü Kobani kuşatmasını kıran PYD militanları IŞİD'in peşine düşerek Fırat nehrinin kıyısına dayandı.

Fırat Rojova yani Batı Kürdistan'ın batı sınırı.

Bazılarına göre bu sınır Akdeniz sahillerine kadar uzanır.

Yani Süleyman Şah Türbesi dar ya da geniş kapsamlı sınırları ile Rojova'nın içinde olacak.

Yani Kürtler Suriye'de özerk ya da federal bir yapı elde ederlerse Ankara'nın muhatabı PYD yani PKK olacak.

Olaya başka açıdan da bakılabilir.

Türk askeri Türbe'nin yeni yeri ile dar ya da geniş sınırları içinde Rojava'nın ortasında olacak.

Türk ordusu bu mevzilenme ve olası yayılması ile Rojova'yı ikiye bölebilir. Hatta dar sınırları içinde Rojova'nın bütünlüğünü önleyebilir. Görüldüğü gibi Türbe konusu basit bir güvenlik konusu değil. Olaya biraz da bölgesel Kürt stratejisi açısından bakılmalı.

Hatırlatalım Fransa Cumhurbaşkanı Hollande iki hafta önce PYD lideri ile YPG komutanı iki bayanı sarayında kabul etmişti. Üstelik YPG komutanı askeri kıyafeti ile gelmişti.

Hemen peşinden Hollande Irak Kürdistan Başkanı Mesut Barzani ile buluştu. Hepsi Paris'e giderken Türkiye üzerinden uçuyor. Hemen peşinden Suriye'deki Kürtler yani PYD federal bir yapı isteğinde bulundu.

Gelelim IŞİD'e.

IŞİD yaklaşık iki yıldır Türbe'nin bulunduğu bölgeyi ve çevresini kontrol ediyor.

Geçen süre içinde Türbedeki askerlerin nöbet değişimi ve malzeme ulaştırılması IŞİD'ten izin alınarak yapılıyordu.

Burada sorulması gereken temel soru : Geçen süre içinde IŞİD neden Türbeye dokunmadı?

Oysa aynı IŞİD işgal ettiği Suriye, Irak ve Libya şehir, kasaba ve köylerindeki kilise, mabed ve Sünni ya da Şii tüm türbe, makam, mezar ve hatta tarihi camileri yakıp yıkmıştır.

Ama her nedense Süleyman Şah Türbesi'ne dokunmamıştır.

Şimdi de Türbeyi yeni yerine taşımaya giden Türk askerlerine dokunmamıştır.

Bu nasıl olmuştur bilemem ama olay biraz da Musul rehineleri olayını andırıyor.

Türk rehinelerine karşılık Türkiye'de tutuklu 200 kadar en tehlikeli militanını serbest bıraktıran IŞİD Türbe'ye gelen Türk askerine bir tek kurşun sıkmamanın karşılığında acaba ne aldı?

Böyle bir durumda kahramanlık söylemlerinin hiç bir anlamı yok.

Çünkü karşımızda ruh hastası IŞİD'çiler var. Adamlar isteseydi giren Türk askeri ile savaşır ve ciddi sorunlar yaratabilirlerdi.

Baksanıza Koalisyon uçaklarının desteğine rağmen Irak ordusu, Peşmergeler ve milis güçleri IŞİD ile baş edemiyor. Adamlar her gün Irak'ın bir şehir ya da kasabasına saldırıyor ve karşı tarafa büyük kayıplar veriyorlar.

Çok net ve açık bir ifade ile IŞİD isteseydi Türk askerine karşı savaşır ve Türkiye kendini Suriye ve bölgede yeni bir denklemin içinde bulabilirdi.

Ama bu olmadı ve Türkiye Türbe'nin bulunduğu stratejik bölgeyi IŞİD'e bıraktı.

O bölge belki de IŞİD ve yandaşlarının Suriye ve Irak'ta kurmayı planladığı Sünni 'hilafet devletinin' kutsal bir mekanı olarak kalabilir!

Son operasyon basit bir 'yer değiştirme' olayı değildir.

Bu işin içinde çok farklı ve biraz da karanlık noktalar var.

Umarım AKP yönetiminde Ankara saplandığı Ortadoğu bataklığında daha fazla derinlik peşinde değildir.

Çünkü AKP yönetiminde Ankara son 4 yılda ne yaptıysa yanlış yaptı ve çok tehlikeli ve karanlık oyunların içinde oldu.

Bu oyunun dışına çıkması artık kolay değil.

***

Süleyman Şah Türbesi'nin taşınmasıyla ilgili çok şey yazılıp konuşuldu. Ama ilginç olanı HDP milletvekili Sırrı Süreyya Önder'in 1 Ekim 2015'teki itirafları. Önder 'Türbe'nin taşınması sürecinde dönemin Dışişleri Bakanı Feridun Sinirlioğlu ile birlikte çalıştık. PYD Türk ordusuna destek verdi. Başbakan Davutoğlu Rojova'ya yani PYD'ye teşekkür etti' dedi.

Önder'in bu söylediklerini kimse tekzip etmedi. Çünkü söyledikleri doğruydu ve elbette kanıtı vardır. Ama olan olmuştu. Türbe IŞİD'ten kaçırılmıştı ve Türkiye 'büyük devlet' olarak davranamamış ve IŞİD ile karşı karşıya gelmekten çekinmişti. Tıpkı Musul'daki rehineler olayında olduğu gibi. Kaçırılan ve 101 gün sonra serbest bırakıldıktan sonra Davutoğlu tarafından anlından öpülen Başkonsolos Öztürk Yılmaz 1 Kasım 2015 seçimlerinde CHP'den vekil seçildi ama o karanlık kaçırma olayı ile ilgili hiç bir şey anlatmadı. 22 Aralık 2015'te TBMM'de konuşan Yılmaz ' Son beş yılda Musul ve çevresinden sayısını bile unuttuğum yüzlerce Sünni aşiret liderini Türkiye'ye davet ettik, yedirdik, gezdirdik, yardım ettik ama IŞİD Musul'u işgal edince hepsi 11 Haziran 2014'te gidip Bağdadi'ye biat etti' dedi.

Keşke Sayın Yılmaz IŞİD'in Musul işgali öncesinde, sırasında ve sonrasında AKP ile ilişkileri hakkında da bilgi verseydi. Irak Parlamentosu Araştırma Komisyonuna göre Musul'un işgal planı İstanbul'da hazırlanmıştı. Yanı AKP'nin bilgisi ve desteğiyle.

Demek ki Başbakan Davutoğlu'nun 'stratejik derinliği' bu kadar derin.

***

GARİP BİR DURUM

27 Mart 2015

IŞİD'in Musul'u işgalinden bu yana 10 ay geçti.

Başını ABD'nin çektiği Koalisyon güçlerinin uçakları 19 Eylül'den bu yana IŞİD'i bombalıyor.

Yapılan açıklamalara bakılırsa bu bombalamalarda şimdiye kadar yaklaşık 7 bin IŞİD'çi öldürüldü. Ama bütün bu militan ve askeri kayıplarına rağmen IŞİD hala Irak ve Suriye'de çok güçlü ve zaman zaman yeni mevziler kazanıyor. IŞİD bu yeni mevzileri kazanırken Koalisyon güçleri ve bu güçlerin ülkelerinden ciddi bir tavır yok. Bu yetmiyor IŞİD ve onun cihat'daşı Nusra Suriye'de yeni yerler işgal ederken ABD destekli Suudi Arabistan yanına Körfez ülkelerini alarak bir aydır Yemen'i bombalıyor. Onlar ABD uçakları ile birlikte Yemen ordusunu ve müttefiği Şii Husi'leri bombalarken IŞİD ve Nusra'nın fikir babası Kaide yeni şehirler işgal ediyor. IŞİD, Nusra ve Kaide 'düşmanları' Irak, Suriye ve Yemen'de eğlenirken bu örgütlerin farklı versiyonları Somali, Afganistan, Pakistan, Nijerya, Libya , Mısır ve daha bir çok yerde çatışıyor ve büyük eylemler için hazırlıklar yapıyorlar. Bu eylem ve saldırılar gerçekleştiğinde Koalisyon ülkeleri yaygarayı koparıyor.

Tıpkı Paris'te olduğu gibi. Tam bir iki yüzlülük. Bu örgütleri kuracaksın, istediğin zaman ve mekanda kullanacaksın sonra da ucu sana dokununca kıyameti koparacaksın. Batı'nın ve onun bölgesel müttefiklerinin tipik karakteri.

IŞİD'çilerin Batı ülkelerine yönelik saldırıları olmasaydı bu ülkelerin IŞİD, Nusra, Kaide ve benzeri örgütlere olan dolaylı-dolaysız desteği geçmişte olduğundan çok daha fazla devam ederdi.

Çünkü bu örgütleri kuranlar Batılı ülkeler ve onların bölgesel müttefikleridir. Kurulduğu günden beri Müslüman Kardeşlerin arkasında hep İngilizler olmuş.

Cumhuriyetin ilk yıllarında yaşanan gerici ayaklanmaların arkasında aynı İngilizler vardı. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra devreye ABD girdi ve İslami ve Müslüman örgütleri kullanma işini kendi tekeline alarak Müslüman ülkelerin yönetimlerine gerekli talimatları verdi. O yönetimler de her zaman ABD'nin yani CİA'nin talimatlarını en iyi şekilde yerine getirdiler.

Herkes Komünizme, solculara, devrimcilere, laiklere ve hatta liberallere karşı İslami kullandı. Kaide, Taliban, El-Şabab ve benzerleri bu amaçlar için kuruldu. CİA ile birlikte Pakistan, Suudi Arabistan, BAE ve Mısır istihbarat örgütleri tarafından.

'Arap Baharı' tezgahında oyunun farklı versiyonları sahnelendi.

Batılı ülkeler ve onların bölgesel müttefikleri 'Alevi' Esad'ı devirmek için Suriye'nin üzerine çullandı. Esad direnince bu ülkeler dünyanın dört bir yanından topladıkları on binlerce ruh hastası katili Suriye'ye taşıdı.

Taşınan bu katillerle IŞİD, Nusra, ÖSO ve benzeri örgütler kuruldu. Batılı ülkeler ve onların bölgesel müttefikleri bu örgütlere sınırsız mali, askeri ve siyasi destek verdi. Hala de verenleri var.

Örneğin Suudi Arabistan, Katar ve Türkiye.

Arap ve Batı medyasına göre bu ve başka ülkeler Suriye ve Irak'ta IŞİD, Nusra ve ÖSO'ya dolaylı-dolaysız yardıma devam ediyorlar.

'Sünni' olan bu ülkelerin tek amacı: Şii İran destekli Alevi Esad ve Şii Irak yönetimlerini yıkmak. Aynı slogana sarılan bildik örgütlerin ruh hastası katilleri böylesi büyük destek sayesinde Suriye ve Irak ordularına karşı direniyor, yeni mevziler kazanıyor ve Koalisyon güçlerine el sallıyorlar.

Tam anlamı ile bir rezalet. Herkes İslam'ı ve Müslümanları kullanmaya çok meraklı. Hem de İslam ve Müslümanlara karşı. Şii ve Alevilik bu kullanmanın bir boyutu.

57 Müslüman ülkenin haline bakın. Hemen hemen hepsinde yöneticiler dini kendi iktidarını güçlendirmek ve halklarını kandırmak ve sindirmek için kullanıyorlar.

Bu yöneticiler dinin yasakladığı tüm günahları işliyorlar. Yalan, dolan, talan, rüşvet, hırsızlık, yetim hakkını yemek, faiz parasını cebe indirmek, israfta bulunmak, zalimlere yardım etmek, küstahlık yapmak, başkalarını aşağılamak, insanlar arasında nifak sokmak, riyakarlık...

Alışageldiğimiz ve her gün karşılaştığımız kavramlar. Türkiye ve müttefiği Müslüman ülkelerde. Buna da 'Büyük Cihat' diyorlar. Tıpkı IŞİD, Nusra, Kaide ve benzerleri gibi. Neyse ki bu örgütler 7 Haziran seçimlerine katılmıyor.

KAÇ TIR?

30 Mayıs 2015

Cumhuriyet Gazetesinde yayınlanan haber, fotoğraf ve görüntüleri herkes gördü.

Açılan sandıklarda önce ilaç kutuları sonra ağır silahlar ortaya çıkıyor.

Bu TIR'lar durdurulup arandığında hükümet yetkilileri 'TIR'lar Türkmenlere insani yardım taşıyor' demişti.

Yani ilaç?

17-25 Aralık 2013 sürecinde yayınlanan tepelerde MİT Müsteşarı Hakan Fidan 'Suriye'ye 2 bin TIR gönderdik' diyordu.

Suriye'de olayların başladığı Haziran 2011'den bu yana Suriye'ye giren TIR sayısını bilen yok.

Suriye'ye insani yardım taşıdığı söylenen binlerce TIR'ı kontrol eden yok.

Çatışmalarda yaralanan teröristleri Türk hastanelerine taşımak için Suriye'ye giren yüzlerce ambulansın giderken silah taşıdığı söylendi.

Özetle durdurulup aranan MİT TIR'ları Suriye gerçeğinin belki de binde biri bile değil.

ÖSO denilen silahlı çete 4 yıl önce bugünlerde Antakya'da kuruldu ve Libya ile Tunus'tan gelen militanlarla ilk saldırısını 9 Haziran 2011'de Cisr Elşuğur kasabasında gerçekleşti.

O saldırıda 120 kadar Suriyeli devlet memuru hunharca öldürüldü. Peki bu saldırıda kullanılan ağır ve hafif silahları kim verdi?

Bu silahlar nasıl sokuldu Suriye'ye?

Geçen 4 yıl içinde dünyanın dört bir tarafından gelen ve Türkiye'de eğitilip Suriye'ye giren on binlerce ruh hastası katilin silahını kim verdi? Bu katiller silahları ile birlikte sınırdan nasıl geçti?

Geçen süre içinde Batılı yetkililer bir çok kez 'Suriyeli muhaliflere silah verdik' dedi.

Peki bu silahlar bu muhaliflere nerede ve nasıl ulaştırıldı? Geçen dört yıl içinde Suriye'de savaşan IŞİD, NUSRA, ÖSO ve benzeri onlarca örgütün lider, yönetici ve komutanı yüzlerce kez Türkiye'nin farklı kentlerinde toplandı.

Bu toplantıların çoğuna Türkiye, Suudi Arabistan, Katar, Ürdün ve Batılı ülkelerin istihbarat örgütleri de katıldı. Bu toplantılara son örnek iki ay önce İstanbul'da yaşandı.

Nusra, ÖSO, İslami Cephe, Mücahitler Ordusu gibi bir çok grubun komutanı bir araya geldi ve ortak ordu kurma kararı aldılar.

Bu karardan sonra komutanlar kendilerine verilen gelişmiş silahlarla döndüler ve İdlib şehrini işgal ettiler. Komutanların nasıl İstanbul'a gelip ne ile döndükleri çok önemli değil. TIR, otobüs, uçak ya da zırhlı Mercedes.

Komutanlar kendi paylaştıkları fotoğraflarda çok mutlu görünüyorlardı. Çünkü yeni silahlarla dönüp Alevi ve Şii'leri nasıl öldüreceklerinin hayalini kuruyorlardı. Bunu da ben değil o toplantıya adamlarını gönderen Nusra komutanı Colani söylüyor.

ABD ve AB terör listesinde bulunan adam iki gün önce Elcezire televizyonuna çıktı ve 'Suriye'deki Şii ve Alevileri kâfirdir ve hepsini yok edeceğiz' dedi.

Ama ilginç olan birileri çıkıp ona ve adamlarına 'ılımlı muhalif' diyor ve Türkiye'de eğitilip donatılmasından söz ediyor.

Beyler anlatılan her şey palavra. Herkes her konuda sürekli yalan söylüyor. Bugün IŞİD, Nusra, ÖSO ve diğer grupların saflarında savaşan ruh hastası katiller her türlü silahı kullanıyorlar. Tank, zırhlı araç, top, roket, füze ve kimyasal silahlar. Bunlara verilecek bir eğitim kalmışsa o da 'Daha fazla Şii ve Alevi'yi nasıl öldürürsünüz' eğitimidir.

Bunu da Amerikalı askerler Irak'ın işgal sürecinde çok iyi becerdiler.

O ülkede Sünni-Şii düşmanlık ve kırımında yüz binlerce insan öldü ölüyor.

IŞİD ve Nusra bunun için kuruldu.

Son dört yılda bu ve benzeri örgütlere verilen milyarlarca dolar, silah ve askeri malzeme bunun için verildi. Peki kimin tarafından?

Baş belası Suudi Arabistan, Katar, Ürdün ve Türkiye. CIA, Mİ6, BND (Almanya), DGSE (Fransa) ve Mossad.

Bir iki TIR bu kadar ülke ve örgüte yakışır mı?

4 Temmuz 2003'te Türk askerinin kafasına çuval geçiren Amerikalı 'dostlar' bu işleri çok iyi becerir. Sonuçta TIR denilince akla hep ithalat-ihracat geliyor. Yani dolar.

***

Bu TIR hikayesi oldukça ilginç bir hal aldı. TIR haberinin Cumhuriyet'te yayınlanmasından (29 Mayıs 2015) yaklaşık 6 ay sonra Can Dündar ve Erdem Gül Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın şikayeti üzerine 26 Kasım 2015'ge tutuklandılar. Erdoğan ve yandaş medya Dündar ve Gül için 'vatan haini, casus ve ajan' dediler ve sonunda her ikisi Cumhuriyet gazetesi ile birlikte 'FETÖ'cü oldular.

92 gün tutuklu kalan Dündar ve Gül Anayasa Mahkemesi'nin kararıyla 26 Şubat günü serbest bırakıldı. Karar Cumhurbaşkanı Erdoğan'ı çok kızdırdı ama mahkeme yargılamanın tutuksuz ama gizli devam etmesine karar verdi.

Tıpkı TIR'ların durdurulması için emir veren 4 savcının ve bu karara uyarak TIR'ları durdurup arayan 32 subay ve askerin yargılandığı davada alınan gizlilik kararı gibi. Ama bunların tümü tutuklu ve hepsi 'Fetö'cü'.

TIR davası içerde bu süreç içine de gelişti ama dava dışarda çok büyük yankı buldu. ABD Başkan Yardımcı Biden bile İstanbul'da Dündar'ın eşi ve çocuğu ile görüştü. ABD ve AB davaya yakın ilgi gösterdi. Ama ortada bir sorun vardı: Davaya bu ilgiyi gösterenler her bedense TIR'ları sorgulamadı. Yani hiç kimse 'Bu TIR'lar nereye ne götürüyor' diye sormadı. Çünkü sayıları binleri geçen bu TIR'lar Dündar ve Gül'e sahip çıkan ABD , AB ve çıkmayan Körfez ülkelerinin silahlarını taşıyordu. TIR konusunda AKP iktidarını yalancılıkla suçlayan Tuğrul Türkeş ise 1 Kasım seçimlerinden önce AKP'ye katıldı ve bakan oldu. Oysa AKP Genel Başkan Yardımcısı Yasin Aktay dönemin Başbakanı Erdoğan ve Dışişleri Bakanı Davutoğlu'nun ter-

sine 'TIR'lar Türkmenlere insani yardım değil ÖSO'ya silah taşıyordu' itirafında bulunmuştu.

Tıpkı Türkeş gibi.

Bakan olmasaydı çok zor duruma düşerdi.

Çünkü evli olmasına karşın Rus sevgilisinden bir çocuğu olmuş ve bu konu ne AKP'de ne de yandaş medyada ilgi görmemişti. Türkeş yerinde bir CHP'li olsaydı varın siz düşünün yaygaranın boyutunu. Namus, ahlak, din, inan, örf ve geleneklerin tümü TIR hikayesine bağlanırdı.

Özetle çok farklı boyutlarıyla gündemi meşgul eden ve özellikle gündemde tutulan bu TIR konusu AKP iktidarı tarafından çok başarılı bir şekilde bir algı operasyonu malzemesi olarak 'casusluk, ajanlık ve vatan hainliği' gibi kavramlarla kullanıldı.

Oysa hikaye çok basit :

AKP iktidarı Suriye'de savaşan terör örgütlerine binlerce TIR silah göndermişti. Silahları alanlar kendi sosyal medya hesaplarında Türkiye'ye binlerce kez teşekkür ettiler. Suudi Arabistan, Katar, Körfez ülkeleri ve başkalarının gönderdiği silahları taşıyan on binlerce TIR'ın hikayesini bilmeyen yok. Üstelik bu TIR'lar MİT'in malı ve hükümet emriyle gidip geliyor. TIR'lar gidip geliyor ama aynı zamanda Suriye'de savaşan terör örgütlerinin lider ve komutanları da sık sık Türkiye'nin farklı kentlerinde toplanıp duruyor.

Bu ruh hastası örgütlere giden silahlar kaç kişiyi öldürdü ya da kaç evi yıktı çok önemli değil!

Bu katillerin İslam'ı ne hale getirdikleri ve patronlarıyla birlikte İslam'ı nasıl sıfırladıklarını hiç kimse sorgulamadı ve sorgulamıyor.

DARBENİN YILDÖNÜMÜ

4 Temmuz 2015

İki yıl önce dün Mısır ordusu, Cumhurbaşkanı Mursi'yi devirerek Müslüman Kardeşlerin iktidarına son verdi.

İlk ve en sert tepki dönemin Başbakanı Erdoğan'dan geldi.

Mursi ve Müslüman Kardeşlere sahip çıkan Erdoğan darbeci Sisi ve sesini çıkarmayan El-Ezher Şeyhine söylemediğini bırakmadı. Mısır'dan kaçan Müslüman Kardeşler yöneticileri Türkiye'ye sığındı.

Darbenin ilk günlerinden itibaren ülkede yaşanan ayaklanma, saldırı ve terör eylemlerinde yüzlerce insan öldü. Son olarak IŞİD'çiler Sina'daki askeri mevzilere saldırarak 70 kadar asker ve polisi öldürdü.

Peki Mısır'da ne oldu?

Şubat 2011'de Mübarek'in devrilmesinden sonra yapılan seçimlerde Müslüman Kardeşler parlamentoda çoğunluğu sağladı. O seçimlerde katılım % 40 civarında idi. Bu parlamentonun hazırladığı anayasa halkın %36'sının katıldığı referandumda kabul edildi.

Peşinden yapılan ve katılımın %46 olduğu seçimde Müslüman Kardeşler Mursi cumhurbaşkanı seçildi.

Cumhurbaşkanı Sisi ilk iş olarak kendi adamlarını orduda, istihbaratta, medyada ve yargıda yerleştirmeye başladı. Başkanlık yetkilerini kullanarak hapisteki yüzlerce radikal İslamcı örgüt lider ve yöneticisini serbest bıraktırdı. Mursi'nin talimatı ile güvenlik güçlerinin karşı koymadığı saldırılarda hapishanelerden binlerce radikal İslamcı militan kaçırıldı. Bu da yetmedi Mursi AKP yönetiminde Ankara, Katar ve Hamas ile gizli ilişkiler kurarak İslamcı iktidarını güçlendirmeye başladı.

Mursi ve ekibinin bu çabaları içte çok büyük tepki topluyordu. Batı ise olup biteni yakından takip ediyordu.

Muhalif partiler ve sivil toplum örgütleri halkı 30 Haziran'da sokaklara çıkmaya çağırdı.

O gün tüm Mısır'da 20 milyondan fazla insan Mursi'nin istifasını istedi.

Mursi inatla hayır deyince Savunma Bakanı Sisi arabuluculuk yapıyordu.

Erdoğan'ın gönderdiği Hakan Fidan'ı dinleyen Mursi halka taviz vermeyeceğini açıkladı ve askerden bu işe karışmamasını istedi.

Ortam çok gerginleşince Sisi ve ekibi darbe yaptı.

Anayasa değiştirildi (referanduma katılım %48) ve yapılan seçim ile (katılım %38) Sisi cumhurbaşkanı oldu. Bu süre içinde Müslüman Kardeşler lider ve yöneticileri tutuklandı ve bir çoğu idama mahkum edildi.

Mursi'ye yöneltilen suçlar ise yukarda özetlemeye çalıştığım eylemleri idi.

Geçen süre içinde Müslüman Kardeşler ve yandaşı radikal gruplar bir çok ayaklanma, saldırı ve terör eylemlerini gerçekleştirdi gerçekleştiriyor.

Geçen hafta Mısır Başsavcısı öldürüldü.

İki yıl geçmesine rağmen Cumhurbaşkanı Erdoğan her fırsatta Sisi'ye yükleniyor.

Bu da çok doğal.

Çünkü Sisi Müslüman Kardeş Mursi'yi devirdi ama esas kaybeden Erdoğan.

Yani Sisi'nin darbesi Erdoğan'ın hayallerine son verdi.

Müslüman Kardeşler ve Mursi iktidarda kalmış olsaydı bugün Türkiye ve tüm bölge çok farklı olacaktı.

Çok daha karanlık ve tehlikeli.

Örneğin İslamcılar Libya'yı ele geçirir İslamcı Nahda partisi Tunus'ta iktidarı kaybetmezdi.

Suriye'de Esad bu kadar direnemez ve Lübnan Hizbullah bertaraf edilirdi. Dıştan güç alan Erdoğan içte toplum ve devleti daha da İslamlaştırma çabasına devam ederdi.

Erdoğan Sisi'ye kızmakta haklı. Üstelik son iki yılda Obama ve Putin dahil dünya liderleri Sisi'ye çok daha fazla ilgi gösteriyor.

Dünya liderleri çok ayıp ediyorlar. Demokratik seçilen Erdoğan varken askeri darbeci Sisi'yi neden ve nasıl severler? Bu işte bir gariplik var!

***

Evet gariplik var çünkü Suudi Arabistan ve Körfez ülkeleri Müslüman Kardeşlere karşı savaşını sürdüren Sisi'ye en az 30 milyar dolar yardım ettiler ve Müslüman Kardeşleri terörist örgüt ilan ettiler.

Ürdün ise 10 Nisan 2016'de bu örgütü yasakladı.

Körfez ülkeleri ve Ürdün Müslüman Kardeşler konusunda Mısır'a destek veriyor ama Erdoğan'la birlikte Suriye'de Müslüman Kardeşler kökenli tüm terör örgütlerine her alanda destek veriyorlar.

İki yüzlülüğün tipik örnekleri.

Üstelik Körfez'in kral, emir ve şeyhlerinin destek verdiği Sisi ile aynı kral, emir ve şeyhlerin dostu Erdoğan birbirine düşman.

Üstelik Batılı ülkeler son dönemlerde 'seçimle gelen' Erdoğan'ı değil 'darbeci' Sisi'yi sever gibi görünüyorlar.

Çünkü 'Siyasal İslam Projesi' çökmüş ve AKP 'ideal model' olmaktan çıkmıştı.

Çünkü Sisi 'Siyasal İslam Projesi'nin artığı Müslüman Kardeşlere karşı amansız bir mücadele yürütürken 'Arap Baharı' sürecinde başta Suriye ve Irak olmak üzere tüm bölgede başarısız olan Erdoğan bu artıkları kucaklıyor ve onlara her türlü destek veriyor.

Mısır'dan kaçanların hepsi İstanbul'da. Adamlar tüm faaliyetlerini buradan yürütüyor ve İstanbul'dan televizyon yayını yapıyorlar.

Parasal destek sınırsız. AKP hilafet ve saltanat rüyasından vazgeçmiyor. Vazgeçmiyor ama Arap İslamcılarının buna izin vermeyeceğini bilmiyor.

AKP'nin dostlarına bakın: Suudi Arabistan, Katar, Körfez ülkeleri ve Ürdün. Vahabi mezhepli Suudi ve Katarlılar oldum olalı Osmanlı'dan, Türkiye'den, Türklerden, Cumhuriyet'ten, demokrasiden ve laiklikten nefret ederler.

Ürdün Kralı Abdullah 10 Haziran 1916'da yani 100 yıl önce Os-

manlıya karşı ayaklanmış Şerif Hüseyin'in torunudur ve o da Türkiye'den hiç hoşlanmaz.

İngiliz Patronları onu öyle yetiştirmişti. Bu yönetimler Şii İran korkusu olmasaydı Türkiye'ye selam bile vermezdi.

1980-1988 yılları arasında Saddam'ı Irak'a saldırtan bu yönetimler şimdi de benzer misyonu Erdoğan'a yüklemek istiyorlar. Türkiye'ye bu kadar ilginin nedeni işte budur. Adamların işi gücü düşmanlık, kavga, savaş ve kan. Elbette parasal çıkarları da unutmamak gerekir.

Ama en önemli hedef Türkiye'yi kendileri gibi yapmak: Çağ dışı, ilkel, bağnaz, karanlık, baskıcı ve demokrasi düşmanı. Hep birlikte İslam'ı sıfırlamak için. Komşularla sıfır problemden sıfır komşuya sonra da İslam'ı sıfırlamaya...

KÜLLİYEN YALAN

27 Temmuz 2015

Tek tek anlatmaya gerek yok. 'Arap Baharı' olarak bilinen o iğrenç tezgâhtan bu yana AKP politika, plan, hesap ve uygulamalarının TÜMÜ yanlış ve tehlikeli.

Lafı uzatıp tekrarlamaya gerek yok .Sonuç ortada. Amma ille de bir örnek gerekiyorsa :

Suriye; Bataklığın merkezi. Nereden nereye.

-Esad nasıl Esed oldu?

-Dost ve kardeş Suriye ne hale getirildi.

Diğerlerini anlatmaya gerek yok: Irak, Mısır, Libya, Yemen, Tunus...

Hepsi aptalca ve saçma bir hayal uğruna.

Sonuç: Coğrafyamızın her tarafında kan, göz yaşı ve acı var ve bunun tek nedeni: AKP.

AKP olmasaydı Arapların çağ dışı, ilkel, bağnaz, hain ve korkak kral, emir ve şeyhleri hiç bir işe kalkışamazdı. Onlar da olmasaydı AKP aptalca hayaller peşinde koşamazdı.

Her iki taraf için saçma ideoloji ve hayali düşman gerekiyordu Bir zamanların en büyük dostu 'Alevi' Esad.

Gereği yapıldı. Geldiğimiz nokta ortada. Çok net söylüyorum: Yapılan her şeyin temelinde böylesi saçmalıklar vardı, var. 'Ne kadar Alevi ve Şii öldürür devre dışı bırakırsak kâr'

IŞİD, Nusra ve benzeri tüm ruh hastası örgütler yalnız ve yalnız bunun için yaratıldı, kullanıldı ve kullanılıyor.

Özetle AKP söylemlerinin tümü külliyen yalan.

Ben bunu 'Arap Baharı'nın ilk günlerinde söyledim.

Sıranın mutlaka Türkiye'ye geleceğini ve Türkiye'nin bunları hak etmediğini her fırsatta anlattım.

Televizyonlarda bu gerçekleri net ve keskin ifadelerle anlattığım için yasaklandım. Benim yasaklanmam tek başına karşı tarafın ne kadar yalancı ve korkak olduğunu kanıtlıyor.

Bunun için ve talimatla Esed'ci, Baas'cı ve ajan olmuştum. Oysa doğruları söylediğimi herkes biliyordu. Bugün bir çoğu benim söylediğimi paylaşıyor. Geldiğimiz durum her şeyi kanıtlıyor. Şimdi bir kez daha söylüyorum :

İç hesaplarla içte ve dışta atılan tüm adımlar yanlış ve çok tehlikeli.

Bölge ülkelerinin neredeyse tümü ile düşman olan AKP şimdi içte herkesi düşman ilan edip savaşıyor.

Gezi olaylarının saplantısı. Ama bu sefer uçaklar, tanklar ve toplar konuşuyor. Ve o aptal yandaş medya. Seçim öncesinde ordu Suriye'ye girdi girecekti. O zaman olmadı bari şimdi yapalım' diyorlar. Neyse ki bu sefer 'evet ama yetmezciler' karşı cephede. Onlara güven olmaz ama idare edelim.

'AKP ülkeyi demokratikleştirecek, askeri vesayeti ortadan kaldıracak, Kürt sorununu çözecek…'

Cek...Cak...Cek...Cak...

Tam da öyle yaptı! Herkese çaktı. AKP'yi kuranlara bile. Vefa ve gaddarlık müthiş bir ikilem.

Brütüs.

Belki de ideoloji ve karakterin doğal sonuçları. Yani psiko-analiz sorunu.

Ben merkezli bir Türkiye... Bölge... Dünya.

Hitler'vari.

Roma'yı yakan Neron da olabilir.

Her şeyi ben bilir ben yapar ve yaptırırım.

IŞİD'i ben kurar, kullanır döverim.

Kürtlere kardeş der kuyularını kazarım.

Laikleri, solcuları ve bana biat etmeyenleri oldum olalı sevmem. Sinirlenirsem fena yaparım. Bu aralar Barış kelimesinden hiç hoşlanmıyorum.

'Peace' diyenleri 'piece piece' eder hepsini yer ya da IŞİD'e ham ettiririm.

Aksiyon ve kurgu-bilim filmleri beni heyecanlandırıyor.

Hayallerim suya düştü ama bana 'Hacı Yatmaz' derler.

Bir çaresini bulur yeni hayaller kurarım.

Kürdü, Arap'ı, Alevisi, Ermenisi, laiki, liberali, solcusu, paraleli, üçgeni, dörtgeni... Olmayan bir Türkiye.

Maliyet hiç önemli değil.

Kefenimizi giydik geldik.

Kan bizim için 'milli içkidir'.

Önemli olan etrafımızdaki dönek ve yalakalar.

Kullanır kullanır atarız.

Hep böyle olmuş oluyor.

Menderes, Şah, Marcos, Noriega, Chavsescu, Saddam, Bin Ali, Mübarek, Kaddafi...

Ukrayna ve Gürcistan'nın Turuncu ve Mavi devrimlerinin kahramanları.

Yuşçenko ve sinirinden kravatını çiğneyen Saakaşvili.

İkisi de ABD'ye kaçtı.

Ülkeleri parçalandı halkları birbirine kırdırılıyor.

Külliyen yalan (mı)?

***

Bu yazı 7 Haziran seçimleri sonrasında yazıldı. Yani IŞİD'in Suruç'ta gerçekleştirdiği intihar saldırısından sonra.

Yani AKP iktidarının HDP ve dolaysıyla PKK ile kavga etmeye başladığından sonra. Yani 400 vekil- istikrar formülünün uygulanmaya başladığı günlerde.

Sonrası biliniyor.

1 Kasım seçimleri ve AKP'nin yeniden iktidar olduğu günlerin başlaması. İstikrarın bedeli çok ağır oldu. İstikrarsızlık ve 550 kadar şehit, bir o kadar sivil ve sayısı belli olmayan PKK'lı.

Bu da yetmedi 5 PKK 5 IŞİD intihar saldırısı. Bu da yetmedi. Güneydoğu'da çatışmalardan kaçan 600 bin civarında yerli 'göçmen'. Dosya oldukça kabarık. Herkes vatan haini, ajan, işbirlikçi ve satılmış. Paralel hikayesi asla bitmeyecek.

Özgürlük ve demokrasi azınlık için gerekli değil. İtiraz edenlerin işi bitirilecek. Dışarda durum farklı değil. Kin, nefret ve intikam.

Esad Esed oldu artık. Bu kafayla bu yolun geri dönüşü yok. Herkese rağmen Suriye, Irak ve tüm bölgede mezhepçi tutum ve davranışa devam.

Dış politikasını değiştirmeyen ve Suriye'de savaşan terör örgütlerine var olan desteğine son vermeyen bir AKP zorunlu olarak iç politikada giderek daha baskıcı, karanlık, gaddar ve kanlı olacak.

İslam'ı sıfırlamak içim. Ve bu nedenle Türkiye çok kötü gidiyor ve duvara toslayacak. Ama kimin umurunda.

ESAD SİZİ SAVUNDU

29 Temmuz 2015

'Arap Baharı' denilen o rezil oyun ile birlikte Tunus ve Mısır'da Müslüman Kardeşler iktidara taşındı. İktidar değişimi ile Müslüman Kardeşlerin gücü Yemen'de arttı. Libya'da Kaddafi'nin devrilmesi ile Müslüman Kardeşler ve her türlü İslamcı grup ülkeyi darmadağın etti.

Sıra Suriye'ye gelmişti.

Suudi Arabistan ve Katar başta olmak üzere Körfez ülkeleri, AKP yönetiminde Türkiye ve 'Suriye Dostu Grubu' adı altında toplaşan yüz kadar emperyalist, sömürgeci ve işbirlikçisi ülke Suriye halkının üzerine çullandı.

2008-2009'da Kerry'nin iki kez.'Bölgenin en çağdaş, laik ve umut veren lideri' dediği Esad ' aniden 'zalim, diktatör ve halk düşmanı' ilan edilmişti.

İlan edenler arasında en ilginç olanları ise dünyanın en geri kalmış, çağ dışı, ilkel, bağnaz, rezil, ahlaksız ve demokrasi ve özgürlüklerle zerre kadar ilişkisi olmayan Arap Kral, Emir ve Şeyhleridir.

Bu kral, emir ve şeyhlerin milyarlarca doları Türkiye üzerinden Suriye'ye akmaya başladı.

Bu dolarlarla dünyanın dört bir yanından binlerce ruh hastası, sapık ve katil Suriye'ye taşındı.

Türkiye üzerinden. Herkes için tek bir slogan ve amaç vardı: 'Biz Sünniler el ele verip kafir Alevi Esad ve Suriye'deki tüm Alevi ve Şii yandaşlarını yok etmeliyiz'.

Herkes bu amaca yönelik hareket etmeye başladı. Alevi ve Şii köy, kasaba ve şehirler hedef seçildi. Haziran 2011'deki ilk terörist saldırılardan bu yana her Alevi ve Şii ailede en az iki şehit var.

O günden bu yana ordu, güvenlik güçleri ve halk savunma gruplarından

on binlerce şehit düştü. Bir çoğu da hunharca ve vahşice öldürüldü.

Ama Esad, Suriye devleti, ordusu ve halkı direndi. Dünya tarihinde böyle bir mücadele görülmemiştir. Suriye dünyanın en gaddar, kanlı, aşağılık ve insanlık dışı evrensel bir saldırıya karşı koydu.

-Bu direniş ve karşı koyma bölgemizi ve dünyayı büyük bir beladan kurtardı. Suriye direndi diye Mısır halkı ve ordusu Müslüman Kardeşleri devirdi. Suriye direndi diye Tunus halkı Müslüman Kardeşlerden kurtuldu. Suriye direndi diye Lübnan İslamcıların eline geçmedi. Suriye direndi diye Erdoğan'ın halifelik ve sultanlık hayalleri çöktü.

-Çöktüğü için Erdoğan bu kadar kızdı Esad ve Sisi'ye. Çöktüğü için hep mezhepsel söylemlerini ön planda tuttu. Kılıçdaroğlu'na bile 'Alevi olduğun için Alevi Esad'a destekliyorsun' dedi.

Peki liberallerimiz, sözde solcu aydınlarımız, garip demokratlarımız ne yaptı. 'Arap Baharı'nı destekledi ve utanmadan ' Diktatör Esad da devrilmeli' dedi.

Bazıları da 'Esad rejimi, Esad ordusu ve Alevi Esad' söylemlerini tekrarlayıp durdu. Oysa Suriye devleti var ve tüm kurumlarıyla işliyor, bu devlet BM'de temsil diliyor ve İstanbul'da bile konsolosluğu var.

Ordu'ya gelince bu ordu devletin ve halkın ordusu olmasaydı 'Alevi Esad diktatörlüğü' hemen yıkılırdı. Zavallı bazı aydınlarımızın geldiği nokta ortada. Çok net, açık ve keskin ifadelerle söylüyorum :

Suriye ordusu, halkı, güvenlik güçleri ve Esad direnmeseydi bugün başta Türkiye olmak üzere tüm coğrafyamız kapkara olacaktı. Tarih elbette bunu yazacaktır.

Ana şemsiye Müslüman Kardeşler altında tüm ruh hastası, sapık ve mezhepçi katil sürüleri her tarafı yönetecekti.

Bir düşünün görüntüleri bile ürpertici olan IŞİD, Nusra, ÖSO ve benzeri yüzlerce çetenin yüzbinlerce ruh hastası elemanları etrafımızda dolaşacak ve hepimize çağ dışı bir yaşam biçimini zorla kabul ettirecekti.

İnanın bana böyle olacaktı. Şimdi onların işgali altındaki Suriye ve Irak bölgelerinde bunlar oluyor.

İnanın bana böyle bir yaşama bir hafta bile dayanamazsanız. Esad direnmeseydi Türkiye şimdi yaşadığı karanlığın bin katını yaşayacaktı. Siyasal,

sosyal, kültürel, dinsel ve mezhepsel olarak. Suriye halkı direndi hepimiz kazandık.

Kazandığımız için birileri çıldırıyor. Kazandığımız için Suriye'yi dağıtmak için her türlü ihanetin içine giriyorlar. Allah'ın kutsadığı Şam'a dokunanlar bir gün gelir Allah tarafından cezalandırılacaktır.

Ben buna inanıyorum ve Suriye direnişinden onur duyuyorum. Barış, dostluk, kardeşlik, sevgi ve insanlıktan yana herkes adına. Ne olur bu yazıyı 2-3 kez okuyun ve neden doğru söylediğimi anlayın.

Çünkü Suriye, Türkiye ve tüm coğrafyamızın sizin sağ duyu, dayanışma ve desteğinize ihtiyacı var. Suriye kurtulursa size de birilerinden ve onların karanlık dünyalarından kurtulacaksınız.

***

Suriye direndi ve hepimiz kazandık ama Suriye halkı bunun bedelini çok ağır ödedi.

300 bin ölü, bir milyon yaralı, 500 bin sakat, 600 bin ev ve şehirlerin alt yapısı yıkıldı, okullar, hastaneler, fabrikalar, camiler, kiliseler ve benzeri çok her yok edildi, ülkenin tarihi eserleri talan edildi, 4,5 milyon dışarda 6 milyon içerde göçmen var ve ekonomin toplam zararı 200 milyar dolar.

Okula gidemeyen çocuklar, acı çeken insanlar ve onarılması güç yok edilen umutlar.

Suriye ülke ve halk olarak çok ağır bedel ödedi. Bu coğrafyadaki barış, dostluk ve çağdaşlıktan yana insanlar için. Dünyayı ruh hastası, sapık ve katil sürülerinden kurtarmak için.

Suriye'de Esad devrilmiş olsaydı en 'ılımlısı' Müslüman Kardeşlerden en radikali IŞİD, Nusra ve benzeri ruh hastalarına kadar sapıklar Şam'da iktidar olurdu.

Düşünülmesi bile korkunç.

Esad devrilmiş olsaydı Mısır, Tunus ve Libya'da Müslüman Kardeşler iktidarda kalırdı. Onlar iktidarda kalmış olsaydı her tarafımız

'İslamcılarla' kuşatılmış olacaktı. Bundan cesaret alacak olan AKP içte çok daha 'İslamcı' tutum ve davranışın içinde olacaktı.

Hem de aptalca hayaller uğruna.

Halifelik ve Sultanlık. Her şey emperyalist ülke destekli ilkel ve karanlık Suudilerin Suriye'ye getirmek istediği <demokrasi ve özgürlük' uğruna! Yani çağ dışı, bağnaz ve insanlık düşmanı Suudilerin. 'Arap Baharı'nın iğrenç bir tezgah olduğuna başka bir kanıta gerek var mı?

DİNİN YAKASINDAN DÜŞÜN

28 Eylül 2015

14 Şubat 1945'te ABD Başkanı Roosevelt Suudi Kral Abdülaziz'e 'Bundan böyle ben senin iktidarını koruyacağım sen de dinini ve mezhebini benim için kullanacaksın' dedi.

ABD 1947'de BM'deki gücünü kullanarak Filistin'in yarısını alarak Yahudilere verdi ve İsrail devletini kurdu. 'En hakiki Müslüman ve Kutsal Mekanların Hizmetkarı' Kral

İslam dini adına sesini çıkarmadı.

Suudiler ilk kez İslam dinini dinin aleyhine karşı kullanmıştı. Ya da İslam dininin gereği olarak Filistin'e ve Müslümanların ilk Kıblesi Kudüs'e sahip çıkmamıştı.

Suudiler 70 yıldır bu ihanetin içinde.

Yani İslam dinini hem kendi hem de patronlarının çıkarlarını korumak için siyasette bir araç olarak kullanıyorlar. Geçen süre içinde Suudiler bu anlayışı yerleştirmek ve yaygınlaştırmak için dünyadaki tüm İslamcı parti, örgüt, grup, dernek, cemaat ve dini okulların tümüne dolaylı-dolaysız milyarlarca dolar para dağıttılar.

Yeşil Sermaye denilen karanlık finans kurumları bunun için var oldu.

İslam ülkelerinde bir çok iktidar Suudilerin işini kolaylaştırmak için her zaman dini kendi iktidarlarını korumak ve güçlendirmek için bir araç olarak kullandılar.

Bunun için halklarını sürekli yoksul ve cahil bırakıyorlar.

Arap ve Müslüman ülkelerinin içinde bulunduğu durum bunu açıklıyor.

Okuma yazma oranları, kişi başına düşen milli gelir ve yüzeysel ama etkili din algısı.

Bununla yetinmeyen Suudiler dine en büyük darbeyi vurmak için Afganistan olaylarını bekledi.

Kaide ve Taliban'ı CİA ve Pakistan istihbaratı ile kuran Suudiler dini yaşamın her alanında ön plana çıkarmayı başardılar.

İslam dini 'Allahsız komünistlere karşı' kullanılıyor ve 'Mücahitler' din adına batının kölesi haline getiriliyordu.

'Arap Baharı' Suudiler ve Müslüman dostları için yeni bir fırsat yarattı.

Dini dünyevi amaçları için kullanan Müslümanlar iktidar olacak ve Allah adına herkesten hesap soracaktı.

Yani Ahireti bu dünyada ilan edip Allah düşmanlarını cehennemde cayır cayır yakacaklardı.

Alevileri, Şiileri, komünistleri, solcuları, laikleri, liberalleri hatta 'evet ama yetmezciler.'

Suudi ve Körfez'in parası devreye girmişti. Camiler, imamlar, din adamları, liderler, partiler, örgütler, dernekler, üniversiteler ve medya hep birlikte görev başındaydılar. Ama olmadı. Olmayınca imdada IŞİD, Nusra, Boko Haram, El-Şabab ve benzeri ruh hastası gruplar yetişti.

'İslam'ı en iyi biz araç olarak kullanırız' dediler.

Dediler ve kafa kesmeye, intihar saldırılarında bulunmaya, kurşuna dizmeye, tecavüz etmeye ve bilumum kanlı ve rezil işleri yapmaya başladılar.

Yaptıkları her şeyde dini müthiş bir araç olarak kullandılar.

70 yıldır Müslüman ülkelerde ABD işbirlikçisi iktidarların dini 'komünist ve solculara karşı' kanlı bir araç olarak kullandığı gibi.

Çok uzaklara gitmeye gerek yok.

Missouri Zırhlısının Nisan 1946'da İstanbul ziyaretinden bu yana. Cami mahyalarına bile 'Well come Missiouri' yazıldı.

Menderes iktidarı ile birlikte din artık en etkili siyasal, sosyal, kültürel ve ahlaki bir silah olmuştu. Menderes iktidarı iç ve dış politikada ABD'nin emrinde oldu din silahını kullanarak. Bu ülkede her şey 'komünist tehlikenin önlenmesine' göre kurgulandı. Kurgu öyle olunca din adına çok kanlı olaylar yaşandı.

Madımak ne ilk ne de son. Öncesinde... Maraş, Malatya, Çorum, sağ-sol çatışmaları, Kara Cumalar...

Kim neden ve nasıl yaptı? Sonrasında... Belleğinizi zorlayın ve etrafınıza bakın.

Kim ne yapıyor?

Roosevelt-Suud anlaşmasından bu yana hikaye hep aynı. Din dahil her şey dini perişan etmek için dinciler tarafından kullanıldı kullanılıyor. Çalıp çırpmak, rüşvet verip almak, yalan söyleyip insanları kandırmak ve onlara 'Yemin billah ne yaptıysak Allah ve İslam için yaptık' demek.

'800 kişinin ölmesi Hacın fıtratında vardır' demek gibi. 'AKP'ye oy vermeyenler Cennet'e gitmez' demek gibi. Verenlerin nereye gideceğini bilen yok.

Önemli olan her şeye besmele ile başlamak. Dinin de dincilerden neler çektiğini bir tek dinin sahibi Allah bilir. Hesabını da elbet sorar.

'Münafıklar cehennem ateşinin en dibinde olacaklar ve onlara hiç kimse yardım edemez'[1]

1 Nisa Suresi 145. Ayet

ALLAH'SIZ PUTİN

5 Ekim 2015

Dört buçuk yıl bekleyen Putin sonunda kararını verdi :

'Suriye'deki teröristler bana gelmeden ben onlara giderim' dedi.

Putin Suriye'de savaşan 15 bin kadar Çeçen, Kafkas ve Orta Asya kökenli radikal İslamcıları işaret ediyor.

Rus ordusu tüm üstün askeri bilgi, teknoloji ve deneyimleriyle artık Suriye'de ve görevini tamamlamadan asla geri dönmeyecek. Görev: Ilımlı ya da ılımsız tüm teröristleri ortadan kaldırmak ya da bundan böyle risk oluşturmalarına izin vermemek.

Ilımsız olanlar belli: IŞİD ve Nusra.

Ilımlı olanlar: Dağılan ÖSO'dan türeyen irili ufaklı bir çok gurup.

Bunların büyük bölümü Türkiye ve Katar kontrolünde. Bazıları da Suudi Arabistan ve diğer Körfez ülkelerinin adamları. Kafalar karışmasın diye isim vermiyorum ama hepsi vicdansız.

Hepsi ruh hastası, sapık, katil ve kindar. Hepsi Alevi ve Şiileri yok etmek için yol çıkmıştı. Onlara destek verenler de öyle. Toptan kafayı üşütmüşler.

Suriye'de 5 ve Türkiye'de 15 milyon Alevi ile Yemen, Lübnan, Suudi Arabistan, Bahreyn, Körfez ülkeleri, Pakistan, Afganistan ve İran'da yüz milyondan fazla Şii onlara göre kafir ve öldürülmeleri vacip.

Onlara ruh hastası derken çok ciddiyim. Çünkü bu tipleri yakından tanıyorum ve ne denli tehlikeli olduklarını biliyorum.

Tıpkı bir zamanlar Komünistleri Allahsız ilan edenleri tanıdığım gibi. Her iki gruptakiler Allah adına hareket ettiklerini söylüyor ve onun adına ve onun için insanları öldürüyor, yakıyor, işkence yapıyor ve kafalarını kesiyorlar. Siz ne yaparsanız yapın bu tipler bu hastalıklarından kurtulamazlar. Ruslar Suriye'ye girdi diye bayram ediyorlar.

Hepsi tek ağızdan 'Komünist Ruslara' karşı Cihat çağırası yapıyorlar. Tek ağızdan 'Suriye Afganistan olacak' tehditlerini savuruyorlar. Oysa Afganistan'da Sovyetlere karşı direnişi örgütleyen, Taliban'ı iktidara taşıyan sonra da hepsinden kurtulmak için Afganistan'ı işgal eden 'Allahlı' ABD'dir.

Aynı ABD ve onlarca batılı ve bölgesel müttefik 4 yıldır Suriye'yi işgal etmeye çalışıyor. Afganistan olayında Pakistan'ın rolünü şimdi Türkiye üstlenmiş durumda.

Yani Suriye'de olup biten her şeyin sorumlusu Türkiye. AKP yönetiminde Türkiye 'Alevi Esad'dan kurtulmak için Suriye'de savaşan tüm silahlı gruplara bu kadar destek vermeseydi Esad bu grupları çoktan temizlemiş olurdu ve bugün biz Rus uçaklarını konuşmaz olurduk.

Yani 100 ülke Suriye'nin üzerine çullanacak, 300 bin insanın ölümüne ve ülkenin yıkımına neden olacak ve buna kimse ses çıkarmayacak ama Rus uçakları Suriye'ye yardıma gelince kıyamet kopacak.

Üstelik Rus uçakları tüm dünya için büyük tehlike oluşturan ruh hastası teröristleri ortadan kaldırmaya uğraşıyor. Özellikle Türkiye sınırına yakın bölgelerde bulunanları.

Sıkışınca hepsi Türkiye'ye kaçacak. Bölgeden gelen haberlere bakılırsa kaçmaya başladılar bile.

Hepsi Hatay ve çevresinde.

Hepsi Alevi ve Komünist düşmanı.

Komünizm kalmadı ama olsun onlara göre Ruslar kafir ve İslam düşmanı. İslam dünyasını bu hale getirenler, Afganistan, Irak ve Somali'yi işgal edenler ve Filistin'i yok eden İsrail'e sahip çıkan 'Haçlı ruhlu' ABD ve müttefikleri ise en hakiki Müslümanlar!

En az IŞİD kadar. Adamlar süzme salak. Bu kıt zekaları ile 'Alevi Esad'ı yenebileceklerini düşündüler. Esad'ı yeneme yince kaybolan o kıt zekaları ile şimdi de 'Allahsız Komünist' Putin'i yeneceklerini sanıyorlar.

O da olmazsa toptan Yavuz Selim'in torunlarına sığınırlar. Osmanlı başkenti İstanbul'da onlara benzer çok tip var.

Mehter takımı eşliğinde Moskof'u zapt eder döner Merci Dabık üzerinden Emevi Cami'de namaz kılar sonra Kahire'de Sisi'ye haddini bildirirler.

Harika vurdulu kırdılı bir dizi bile olur. Suudi ve Katarlı kral, emir ve şeyhlere de rol verilirse kesin reyting rekorları kırılır. Adamlar doğuştan artist.

HAYDİ BİSMİLLAH!

7 Ekim 2015

Rusya'nın Suriye'ye uçak göndermesine kızanlara bakın: Türkiye, Ürdün, Suudi Arabistan, Katar ve diğer Körfez ülkeleri... Hepsinde Amerikan üsleri var. Bu üslerde on binlerce Amerikan askeri, yüzlerce savaş uçağı, deniz filoları ve bilmedik bir sürü karanlık merkezler.

En taze örnek İncirlik'in yanı sıra Diyarbakır, Malatya ve Batman askeri havaalanlarının ABD uçaklarına açılması.

ABD ve NATO'nun Türkiye'de en az 30 askeri üs ve tesisi var.

CİA'i anlatmaya gerek yok. Perde arkasından çok şeyi idare eder. Örneğin dört buçuk yıldır Suriye'de savaşan ruh hastası yerli ve yabancı katil sürülerini.

Örneğin 'Alevi ve Şiileri öldürün ' fetvasını veren binlerce din adamını ve onların arkasında duran siyasal iktidarları.

Açıklanmış resmi bir sayı olmamakla birlikte bu ruh hastası katiller geçen süre içinde en az 50-60 bin Suriye askerini öldürdü. Bu ruh hastaları geçen süre içinde Alevi ve Şii bölgeleri hedef alarak en az o kadar insanı öldürdüler.

Esad mezhep düşmanlığını kışkırtmasın diye bunlardan söz etmiyor. Ama Sünni'si, Alevi'si, Dürzi'si, Hristiyan'ı, Kürdü, Arap'ı ve tüm kesimleri ile Suriye halkı bu gerçeği biliyor.

Tıpkı AKP yönetiminde Ankara'nın her şeyin baş sorumlusu olduğunu bildikleri gibi.

Herkes 'Putin'in Erdoğan'a gereken yanıtı vereceğine' inanıyor ve bundan dolayı insanların morali hızla yükseliyor. Herkes hava saldırılarından sonra kara operasyonlarını bekliyor.

Operasyonlar ağırlıklı olarak Türkiye sınırına yakın bölgelerde cereyan edecek. Çünkü Türkiye, Katar, Suudi Arabistan, Ürdün ve CİA destekli tüm

terör örgütleri bu bölgelerde barınıyor. IŞİD, Nusra ve aynı ideolojiyi paylaşan 10 kadar örgüt.

Bu bölgelerde 30 bin kadar adamları var.

Bunlar içinde 5 bin kadar Türkmen ve bunun iki katı Çeçen, Kafkas kökenli, Orta Asya ve Uygur Türkü var.

Putin 'Bunlar bana gelmeden ben onlara gider temizlerim' demişti.

Yakında Çin de bu işin içine girecek.

Bağdat'ta kurulan 'Ortak Operasyon Merkezi'nde ise Rus, Iraklı, Suriyeli ve İranlı subaylar beraber çalışıyor. IŞİD'e karşı ortak mücadelenin planlarını yapan bu subaylar olası operasyonların da alt yapısını hazırlıyorlar. Arap medyasına göre Lübnan Hizbullah da bu işin içinde.

Özetle 'Arap Baharı'dan bu yana ilk kez rüzgar Suriye ve Irak'ta ters esmeye başladı.

Putin'in Sibirya soğuğu Körfez'in o ilkel, çağ dışı, bağnaz ve rezil kral, emir ve şeyhlerini tir tir titretiyor.

Erdoğan ne yapar işte orası karışık.

Suriye'nin kuzeyinde uçuşa yasak bölge, tampon bölge ve son olarak güvenli bölge olmadı.

Putin 'Ilımlı ılımsız dinlemem tüm teröristleri yok edeceğim' diyor.

ABD ve Batılı ülkeler dandik açıklamalarla idare ediyorlar.

Hepsi AKP yönetiminde Ankara'dan hoşlanmıyor .

Hepsi AKP yönetiminde Ankara'nın Suriye'de ne yaptığını biliyor.

Hepsi AKP yönetiminde Ankara'nın bilerek ve planlı olarak yüz binlerce Suriyeli mülteciyi botlara bindirip Yunan adalarına gönderdiğini izliyor.

Hepsi de AKP yönetiminde Ankara'nın on binlerce katilin Türkiye üzerinden Suriye'ye geçişine izin verdiğini hatırlıyor.

Ve şimdi hepsi bu katillerin sıkıştıklarında tekrar Türkiye'ye kaçacaklarını biliyor.

Başka da çareleri yok. Ya ölecekler ya da Türkiye'ye kaçıp geldikleri ülkelere geri dönmeye çalışacaklar.

İşte temel soru bu: Böyle bir durumda AKP yönetiminde Ankara ne yapacak?

Gerginlik devam ederse asla geri adım atmayacağı belli olan Rusya ile savaşa tutuşacak mı?

Putin 'Teröristlere gelişmiş silah verenleri vururum' dediğine göre AKP yönetiminde Ankara dostu grupların yok oluşunu mu seyredecek?

Ya da kaçmaktan başka çareleri olmayan teröristlere kapılarını açarak onları bir sonraki savaşlar için mi barındıracak.

Bu ve benzeri soruları çoğaltabiliriz.

Alevi Esad'ı deviremeyenler şimdi 'Haydi Bismillah' deyip Komünist Putin'in peşine düştü.

Mehter takımı seçim mitinglerinde hazır.

Neresinden bakarsanız bakın AKP yönetiminde Ankara'nın başı büyük belada.

Ateş çemberi giderek daralıyor.

Rüzgar eken AKP Rus uçağının navigasyon cihazını bozdu ama doğal gaz vanası hala çalışıyor.

BAK FENA YAPARIM

17 Ekim 2015

Dışişleri Bakanı Feridun Sinirlioğlu "Salih Müslim'i aklı selime, aklını başına almaya davet ediyorum. Türkiye'nin kararlığından, iradesinden şüphe ederse kendisi için iyi olmaz" dedi.

Konu ABD'nin PYD'ye havadan attığı 50 ton silah. Bu konu ile ilgili olarak Cumhurbaşkanı Erdoğan ve Başbakan Davutoğlu'nun benzer açıklama ve tehditleri var.

Oysa tehdit edilmesi gereken Salih Müslim değil Obama, Cameron, Hollande ve Merkel'dir.

Çünkü IŞİD'e karşı Uluslararası Koalisyon'un Eylül 2014'te kurulmasından bu yana bu ülkeler PYD'ye silah veriyor ve militanlarını eğitiyor.

PYD'nin PKK'nın Suriye kolu olduğunu bilmeyen yok. Cumhurbaşkanı Erdoğan ve Başbakan Davutoğlu geçen yıl Kobani olayları öncesinde ve sonrasında PYD için bir çok kez 'terörist örgüt' dediler.

Ancak 19 Ekim 2014'te Obama Cumhurbaşkanı Erdoğan'ı arayınca Türkiye sınırlarını açarak Peşmergenin Kobani'ye silah taşımasına izin verdi.

Erdoğan'a göre 'Kobani düşmek üzereydi'.

Sonra geldik 23 Temmuz 2015'e.

Obama bir kez daha Cumhurbaşkanı Erdoğan'ı aradı ve Ankara Amerikan uçaklarının İncirlik üssünün yanı sıra Batman, Malatya ve Diyarbakır'ı kullanmasına izin verdi.

IŞİD'i vurmak ve PYD'yi korumak ve desteklemek için.

ABD'nin geçen hafta PYD'ye verdiği 50 ton silaha bu çerçevede bakmak gerekir.

*Yani İncirlik'e **'evet'** diyen Ankara peşinen bu silahlara da onay vermiş demektir. Şimdi çıkıp PYD'yi tehdit etmenin hiç bir anlamı yok. Hatırlayalım ABD Kobani olayları sırasında YPG'ye havadan silah atmıştı.*

Karadan yani Kuzey Irak üzerinden giden silahları konuşan ya da bilen yok. Dönelim Bakan Sinirlioğlu'nun tehditlerine.

2011 öncesinde yani Suriye'de olaylar başlamadan Türkiye kamuoyu PYD ve Salih Müslim'i çok fazla tanımıyordu.

2011 sonrasında Esad'a karşı ayaklansın diye Ankara Salih Müslim'i ikna etmek için bir çok kez Türkiye'ye davet etti. Bu da yetmedi dönemin Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu bu amaçla atlayıp Erbil'e gitti.

Müslim ikna olmayınca Mesut Barzani aracı olarak kullanıldı. Bu da yetmeyince Suriye Ulusal Konseyi'nin (SUK) başına Kürt kökenli Seyda seçildi.

Bu da yetmeyince SUK'a bağlı hükümetin başkanlığına yine Kürt olan ama aynı zamanda ABD vatandaşı Gassan Hito atandı. Hep beraber Bakan Davutoğlu ile birlikte Erbil'e gidildi ama Salih Müslim "Nuh dedi peygamber demedi." Neden mi?

Çünkü Müslim, Suriye ve bölge gerçeğini 'büyüklerimizden' daha iyi biliyordu.

Çünkü Müslim, İran ve Rusya'nın Suriye'den asla vazgeçmeyeceklerini ve bundan dolayı Esad'ın devrilmeyeceğini biliyordu.

Belki de ülkesi Suriye'yi seviyordu. Geldiğimiz noktada Müslim haklı çıktı. Obama ve Putin, Müslim ve PYD'yi muhatap alıyor. Ankara Müslim'i tehdit ediyor.

Tıpkı Esad'ı tehdit ettiği gibi.

Tek farkla: Müslim'in yanında Sevr'ci ABD, İngiltere ve Fransa var.

Fransa Cumhurbaşkanı Hollande'ın PYD Eş Başkanı Asya Abdullah ile PYD'ye bağlı YPJ Komutanı Nesrin Abdullah'ı 15 Şubat 2015'te Elysee Sarayı'nda kabul edip 'Kobani Zaferi'ni kutlaması unutulmamalıdır. Diğerlerini saymıyorum.

Örneğin bize göre sağ uçta Avusturalya ve sol uçtaki Kanada.

Gerisini varın sizin düşünün.

Suriye ve tüm bölge planlarında çuvallayan AKP yönetiminde Ankara

PYD ve Salih Müslim konusunda da duvara toslayacaktır.

Ankara'ya söylenecek en basit cümle "PYD Suriye'nin bir konusudur ve Türkiye'yi ilgilendirmez".

Ayrıca "Kuzey Irak'taki Kürt Federe Bölgesi ile dost olan bir Ankara adı ne olursa olsun Suriye'deki Kürt varlığı ile dost olmalıdır".

Ayrıca "30 yıldır Kuzey Irak'ta barınan PKK bundan böyle Kuzey Suriye'de de barınabilir."

Tabii o zamana kadar güney ya da güneydoğuda kendine göre bir konumlandırma yaratmazsa.

Kavga ve gürültü ya da barış ve dostlukla. Herkes yeterince acı çekti.

Yalnızca Türkiye'de değil Suriye, Irak ve İran... Araplar, Türkler, Kürtler ve Persler.

Sevr'in 100'üncü yılına şunun şurasında beş yıl kaldı. Tarih dedikleri şey yalnızca yazılanlar değil aynı zamanda yaşananlardır.

Ama ders alınarak. Yoksa adımız 'süzme salak'a çıkar.

***

Her şeye rağmen Ankara 2015 Haziran seçimlerine kadar PYD ile ciddi problem yaşamadı. Kobani olayları öncesinde PYD için 'terör örgütüdür' diyen Ankara konuşmanın ötesinde karşı hiç bir eylemde bulunmadı. Arkasında batı desteğinin olduğunu bilen PYD lideri Salih Müslim sık sık 'Ankara bize karşı savaşan IŞİD ve diğer İslamcı örgütlere destek veriyor' dedi. 23 Ocak 2016'da İstanbul'a gelen ABD Başkan Yardımcı Biden Cumhurbaşkanı Erdoğan ve Başbakan Davutoğlu ile görüştükten sonra 'PYD IŞİD'e karşı savaşımızda bizim çok önemli müttefikimizdir' dedi. Erdoğan buna çok kızdı ve yandaş medya üzerinden ABD'ye yüklendi. Erdoğan bir çok konuşmasında Obama'ya seslenerek 'Biz mi PYD mi müttefik' diye sordu ama her seferinde Amerikan yanıtı 'PYD' diye oldu. Bu da yetmedi Obama'nın özel temsilcisi Brett McGurk 1 Şubat 2016'da Kobani'ye giderek ABD, İngiltere, Fransa ve diğer batılı ülke askerleri tarafından eğitilen PYD'lileri ziyaret etti.

Ankara çok kızdı ama yapabileceği birşey yoktu. Olmadığı için de Dışişleri Bakanı Çavuşoğlu 1 Nisan 2016 Obama-Erdoğan görüşmesine katkı sağlar hesabıyla 'PYD'den dolayı ABD ile ilişkilerimizi bozacak değiliz' dedi. Dedi ama Obama'nın 'demokrasi, basın özgürlüğü ve insan hakları' konularındaki çok sert eleştirilerini önleyemedi ve ABD 'PYD müttefiğimizdir' demeyi sürdürdü. Sürdürdü ama müttefiği Batılı ülkelerle birlikte PYD'nin Cenevre'de sürdürülen Suriye Barış görüşmelerine katılımını sağlayamadı. Belki de ikili oynuyordu. Çünkü Ankara Suudi Arabistan ve Katar ile birlikte kontrol ettiği Suriye muhalefeti üzerinden görüşmeleri baltalayabileceği tehdidinde bulunuyor ve Azez'de ÖSO ve Nusra mevzilerine saldıran YPG güçlerini bombalıyor. Tam bu sırada Hollande PYD'nin Paris'te ofis açma isteğine onay verdi. Aynı Hollande 15 Şubat 2015'te PYD Eş-Başkan'ı Asya Abdullah ve YPJ Komutanı Nesrin Abdullah'ı sarayında kabul etmiş ve 'Kobani Zaferi'ni kutlamıştı. Milli Güvenlik Konseyi ise 25 Mayıs 2016 toplantısında Fransa, Almanya, İsveç ve Çek Cumhuriyeti'nin PYD'ye ofis açtırmasına çok kızdı ama bunu dinlemeye Fransa askerlerini Kuzey Suriye'ye gönderdi. ABD Merkez Kuvvetler Komutanı General Joseph Votel'in Kuzey Suriye'ye giderek Rakka operasyonunun planlarını ve bu operasyonlarda Amerikalı askerleri denetlemesinden sonra Ankara'yı ziyaret etmesini de görüşen MGK ABD'nin tavrına karşı rahatsızlığın gizlemedi.

Özetle Batılı ülkeler her zaman iki yüzlü karakterini gösterir ama hiç kimse bundan ders almaz. Bu coğrafyanın hafızası her zaman zayıf kalıyor. Zayıf olduğu için de Batılı ülkeler bildiklerini okuyup duruyorlar. Çünkü her zaman satın alabilecekleri insanı bulabiliyorlar. Durum böyle olunca biz yani Türkler, Araplar, Persler ve Kürtler uzun yıllar PYD, PKK ve genel olarak Kürt sorununu konuşur duruyoruz.

100 yıldır yaptığımız gibi. Batılı emperyalist ülkeler harika planlamış. O da yetmemiş biraz da bizimkileri programlamış. Geriye 2-3 bölümlük senaryo yazmak kalıyor. İkinci sınıf oyuncu ve bol miktarda figüran her zaman bulunur.

'ATATÜRK VE ARAP BAHARI'

11 Kasım 2015

Dün bir kez daha Atatürk'ü andık. 29 Ekim'de Cumhuriyet kutlandı.

AKP'nin iktidarı ile birlikte Atatürk ve Cumhuriyet çok tartışıldı. Birileri bu iki 'sözcükten hiç hoşlanmıyor.

Körfez'in kral, emir ve şeyhleri gibi... Onlar oldum olalı Türkiye'den, Türklerden, Osmanlı'dan, Cumhuriyet'ten ve Atatürk'ten hoşlanmazlar.

Onlara ve onların beslediği ideolojiye göre, 'Atatürk Kuran'ı, Arapça ezanı ve dini yasaklamış'.

Yine onlara göre böyle bir 'Adam'ın Cumhuriyet'i tehlikelidir. Çünkü bu cumhuriyet 'laik ve din düşmanıdır'.

Dün Atatürk'ü andık, 29 Ekim'de Cumhuriyet'i kutladık.

'Çok sevdiğimiz' Körfez'in kral, emir ve şeyhleri çok sinirlenmişlerdir. Oysa AKP'nin son zaferine çok sevinmişlerdi. Tıpkı Suriye'de savaşan tüm terör örgütlerinin lider ve komutanları gibi...

Onlar da dünyadaki tüm Müslüman Kardeşler örgütlerinin liderleri gibi kutlama mesajları yayınlamışlardı.

Hiçbiri 'Cumhuriyet' sözcüğünden hoşlanmaz.

Onlara göre, 'Cumhuriyet kafirlerin işi... '

'Arap Baharı'na bakın. Nerde yaşandı? Tunus, Libya, Mısır, Suriye, Yemen ve Irak...

Hepsi Cumhuriyet. Hepsinin siyasal sistemleri ve entelektüel karakteri artı ve eksileriyle Atatürk Cumhuriyeti'nden esinlenmiş ve etkilenmiştir.

'Arap Baharı' geri kalmış, bağnaz, çağ dışı ilkel kral, emir ve şeyhlerin yönettiği ülkelere uğramadı. İşin daha da ilginç olan tarafı bu kral, emir ve şeyhler 'Arap Baharı'na çok sevindi. Tunus, Libya, Mısır, Irak, Yemen ve Suriye'de ayaklandırılan insanlara milyarlarca dolar verdiler.

Demokrasi ve özgürlük için değil. Siyasal İslam söylemleriyle bu ülkelerde gericiliği, bağnazlığı, ilkelliği ve rezilliği yerleştirmek için.

Siyasal İslam söylemleriyle dünyanın dört bir yanından taşınan ruh hastalarına "Alevi ve Şiileri yok edin" demek için.

Liberal, demokrat, solcu, devrimci ve laik olan herkes düşman...

Beş yılda bölgenin geldiği nokta ortada. Beş yılda kral, emir ve şeyhlerin dostu AKP'nin bölge ve Türkiye'yi getirdiği nokta ortada...

'Arap Baharı' ile Arap ülkelerinde Atatürk felsefesinin izleri ortadan kaldırılmak istenirken Türkiye'de AKP 12 yıldır bunu yapmaya çalışıyor.

'Arap Baharı' sürecinde İslamcılar, 'Bahar' ülkelerinde iktidarı ele geçirip sistemi kontrol etmiş olsaydılar AKP'nin işi çok daha kolay olacaktı.

Daha açık bir ifade ile Suriye direnmemiş olsaydı Müslüman Kardeşler, Mısır'da devrilmeyecekti.

Mısır'da Müslüman Kardeşler bir süre daha iktidarda kalmış olsaydı, AKP'nin işi çok daha kolay olacaktı.

Olmadı ve olmadığı için AKP Esad'dan nefret ediyor. Bütün artı ve eksilerine rağmen Esad ve Suriye toplumu Cumhuriyet için savaştı.

Esad ve Suriye halkı çağ dışı, ilkel, bağnaz, geri kalmış ve kanlı ideolojilerle beslenen Siyasal İslamcı tehlikeye karşı direnmeseydi bugün bu coğrafya ve Türkiye çok daha karanlık olacaktı.

'Arap Baharı' ve özellikle Suriye'de yenilgiye uğrayan AKP intikamını Türk toplumundan almaya çalışıyor.

Önümüzdeki dönemde AKP'nin bu yöndeki çabalarında hızlı ve hareketli bir süreç yaşanacaktır.

AKP siyasal İslamcı ideolojisinden vazgeçmeyecek. AKP Türk toplum ve devletini İslamlaştırmaya kararlı görünüyor.

Suriye, Irak ve bölgede sıkışıp zorlanan bir AKP tüm ağırlığı ile içe yönelecektir.

Bölgenin kral, emir ve şeyhleri şimdiye kadar olduğu gibi bundan böyle de AKP'nin iç ve dış politikalarına destek vereceklerdir.

Yeter ki, "baş belası Atatürk ve Cumhuriyet denilen lanet varlık' hafızalardan silinsin.

'Arap Baharı,' Arap halklarını hedef aldığı kadar Türkiye Cumhuriyeti'ni de sarsmak istemiştir.

Öncesinde Atatürk unutturulmalıdır. Hedef 2023!

EMEVİ'DE NAMAZ

16 Kasım 2015

Poz vere vere bir hal oldular. Dünyanın bütün sorunlarını 1-2 saatte çözdüler. Adamlar sihirbaz. Boşuna G-20 demiyorlar onlara.

Goy Goy. IŞİD'in işini bitirecekler. En kısa zamanda. Bir gün önce Viyana'da varılan anlaşmayı onayladılar. Esad artık kalıcı.

İki yıl sonra seçim olacak ve Suriye halkı Esad'ı bir kez daha seçecek. Dört buçuk yıl önce Esad'ın devrilmeyeceğini, İran ve Rusya'nın asla Suriye'den vazgeçmeyeceğini söylemiştim.

Kimse dinlemedi. Tüm televizyonlardan yasaklandım. Peki bu noktaya geldiğimize göre o kadar insanı neden öldürdünüz.

Neden Suriye'yi yıktınız?

Neden Suriye ve bölgede mezhepsel düşmanlığı körüklediniz ve nefret tohumlarını ekip durdunuz. Ruh hastası militanlarınızı tek suçu Alevi ve Şii olan on binlerce insanın üzerine saldınız.

Vicdanınız sızlamadı mı?

Tabi ki sızlamaz.

Viyana görüşmelerinde Suudi Bakan 'Esad diktatör' deyince Lavrov 'Bunu söyleyecek son kişi sensin' demiş.

Viyana Anlaşmasına göre herkes Suriye'de ateşkes için çalışacak. Öncesinde IŞİD, Nusra ve benzeri terör örgütleri yok edilecek.

Erdoğan ile basın toplantısında Obama 'Türkiye-Suriye sınırı denetim altına alınacak' dedi.

Şimdiye kadar olduğu gibi teröristler istedikleri zaman bu sınırlardan girip çıkamayacaklar. ABD ve Rusya sınırı denetleyecek.

AKP yönetiminde Türkiye'nin işi artık zor.

Sınırlar yol geçen hanı olmayacak, Ankara'nın desteklediği bir çok grup terörist muamelesi görecek, güvenli bölge olmayacak, PYD işlevini sürdürecek ve 'Alevi' Esad Emevi Camii de namaz kılmaya devam edecek.

Stratejinin derinliği ancak bu kadar olur!

Derinlik bu kadar olunca Obama ile görüşen Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın yanında Başbakan Davutoğlu değil MİT Müsteşarı Hakan Fidan ve Damat Berat Albayrak vardı.

Berat'ın babası Sadık Albayrak ise hiç hoşlanmazdı ABD'den. Şimdi moda kral, emir ve şeyhler. Adamların parası var. Çağ dışı, ilkel, bağnaz ve demokrasi düşmanı olmaları hiç önemli değil.

Memleketin yarısını satın aldılar. DİGİ-Türk kaç para bilen yok. Kumandası bizde olduğuna göre sorun değil!

Suriye, Irak, Libya, Yemen, Mısır ve Lübnan'da ölen yüz binler kimin umurunda? Ölen ölür kalan sağlar bizimdir. Kandırmak, aldatmak, dolandırmak ve eğlenmek için.

Ne dedi dün Ali Koç?

'Sorun kapitalizmde'.

'Tek dişli canavar'. Yani emperyalistler ve onların yerel işbirlikçileri. 'Arap Baharı'nda el ele verip bizi perişan ettiler. Suriye direnmeseydi daha da perişan olacaktık. Putin tam zamanında geldi. Dün Antalya'da Obama'ya bir şeyler söylüyordu. Yüz ifadesi çok anlamlıydı.

'Ya şu Suriye'den elinizi eteğinizi çekersiniz ya da sonsuza dek orada kalırım. Kalırsam da geleni fena yaparım'.

Kızım sana söylüyorum gelinim sen anla!

TÜRKMEN YALANI

23 Kasım 2015

Türkiye'nin başta Hatay olmak üzere birçok bölgesinde Arap olduğu gibi Suriye'nin de birçok yerinde Türkmenler var.

Her iki ülkede Arap ve Türkmenlerin tarihsel konumu ile ilgili çok şey anlatılabilir ama konumuz o değil.

Ben burada daha çok günceli anlatıp son günlerde koparılan yaygaranın iç yüzünü anlatmak istiyorum.

Suriye'de olayların başladığı 2011 öncesinde siz hiç Türkmenlerle ilgili her hangi bir yerde herhangi bir şey duydunuz mu?

Peki, Irak'ın tersine son 60-70 yılda Türkiye'de herhangi bir yetkilinin Suriye Türkmenleri ile ilgili bir tek sözünü duydunuz mu?

Duymazsınız çünkü Türkmenlerin Suriye'de ciddi anlamda hiç bir sorunu yoktu, varsa da Arapların Türkiye'deki sorunlarından farklı değildi.

Türkmenler ordu ve istihbarat dâhil devletin her kurumunda görev alır, ekonominin her alanında faaliyet gösterir ve hiç kimse Türkmen oldukları için onlara dokunmazdı.

Örneğin muhalif Suriye Ulusal Konseyi'nin dandik hükümetinde Sağlık Bakanı olarak görev yapan kişi, ki çok iyi tanırım, ülkeden kaçmadan önce Suriye Tabip Odası Başkanıydı ve bakan olacaktı. Ama kaçtığında 'Esad biz Türkmenlere çok kötü davranıyor' diyecekti.

Onun gibi çok kişiyi birebir tanırım ve şu anda ne tür pisliklere bulaştıklarını biliyorum.

Hepsi yalan söylüyor.

Başka bir örnek: Hasan Türkmani.

Annesi ve babası Sünni Türkmen. Ocak 2004'te ilk Türkiye ziyaretinden sonra Esad onu Genelkurmay Başkanlığına atadı. 2009'da Cumhurbaşkanı

Yardımcısı Faruk Şara'nın yardımcısı oldu. 2004-2011 döneminde Türkiye ile ilişkilerden sorumluydu ve dönemin Dışişleri Bakanı Davutoğlu ile çok yakın kişisel dostluğu vardı. 18 Temmuz 2012'de ÖSO'ya bağlı militanların Şam'daki Genelkurmay binasına yönelik saldırısında öldürüldü.

ÖSO Antakya'da kurulmuş, eğitilmiş ve silahlandırılmıştı.

ÖSO gibi onlarca örgüt vardı. Bu örgütler içinde savaşan birçok Türkmen grup var. Bu gruplar içinde yer alan militanların sosyal medya paylaşımlarında bu grupların Türkiye ile var olan karanlık ilişkileri hakkında tonlarca bilgi ve görsel var.

Hepsi de Türkiye'de eğitildi, silahlandırıldı ve finansa edildi. 'Alevi Esad'ı devirmek için'. Oysa Esad onlara hiç bir kötülük yapmamıştı. Tıpkı diğerlerine yapmadığı gibi. Ama bunun hiç önemi yok. Bölgesel ve uluslararası devlet ve güçler karar vermişti:

'Alevi Esad ve yandaşları öldürülecek, Suriye yıkılacak ve insanları perişan edilecek' Bunun için siyasette ve medyada milyonlarca yalan söylendi. Tıpkı TIR olayında olduğu gibi. Türkmenler kandırıldı ve kirli oyunlarla göçe zorlandı. Türkmenlerin ezici çoğunluğu Türkiye'de ve sokaklarda dilenenlerin bir kısmı Türkmen.

AKP çok seviyorsa öncelikle onlara yardım etsin. Bunların büyük bölümü Sünni, bir kısmı Alevi. Hatırlayın Türkiye'ye kaçmak zorunda kalan Alevi Türkmenlere hiç kimse yardım etmeyince Cem Evlerine sığınmışlardı.

Şimdi tüm bu gerçekler ortadayken birileri çıkıp Türkmenleri siyasi malzeme olarak kullanmaya çalışıyor. Tıpkı bir zamanlar Irak Türkmenlerini kullandıkları ve yarısının Şii olduğu anlaşılınca vazgeçtikleri gibi.

Son örnek saldırıya uğrayan Tuzhurmatu Türkmenleri.

Sünni ya da Şii Türkmenler Barzani'ye feda edildi. Beyler halka yalan söylemekten vazgeçin. Suriyeli Türkmenleri kullanmaktan ve onlara daha fazla acı çektirmekten vazgeçin. Hiç kimse onları öldürmüyor.

Lazkiye'nin kuzeyinde Suriye ordusunun Suriye toprağı olan bazı bölgeleri Nusra ve yandaşlarından geri alması o ülkenin egemenlik hakları ile ilgili bir konu.

O bölgelerde bulunan Nusra militanlarının ezici çoğunluğu Tunus, Fas, Suudi, Çeçen ve Kafkas kökenli.

2012'de köy ve kasabaları işgal ettiklerinde özellikle Alevi halktan binlerce insanı hunharca öldürdüler geri kalanlar Lazkiya'ya kaçtı.

Öldürülen ve kaçanlar arasında çok sayıda Türkmen vardı.

Aynı militanlar Mart 2014'te Türkiye tarafından gelerek Yayladağı karşısında bulunan stratejik Keseb kasabasını da işgal etmiş ancak üç ay devam eden çatışmalar sonucu çekilmek zorunda kalmıştı.

Peki, benzer şekilde Çeçen ya da Kafkas kökenli binlerce silahlı militan Suriye, Gürcistan, Ermenistan, Yunanistan ya da Bulgaristan sınırından girip bir kasabayı işgal ederse Türk devleti ne yapar?

Hadi daha da ileri gideyim.

Suriye, Ermenistan, Gürcistan, Yunanistan, Irak ve ileri bir zamanda kurulacak bir Kürdistan Türkiye içindeki kendi soydaşlarına destek verip Türkiye'ye karşı ayaklandırırsa Türk devleti ne yapar?

Bugün dünya ülkelerinin hemen hemen tümünde komşu ülkelerin soydaşı insanlar yaşar. Bu bir zenginliktir. Her ülke isterse herhangi bir gerekçeyle komşusu ülke ya da ülkelerde sorun yaratabilir. Gerekçe bulmak her zaman çok kolay.

Baksanıza Suriye'de hiç bir gerekçe yokken bu kadar sorun yaratıldı ve bu ülke yok edildi. Sakın siz de o ruh hastası kral, emir ve şeyhler gibi 'Her şey demokrasi ve özgürlük için' demeyin.

Esad Türkmenlere hiç bir kötülük yapmadı. Birileri içinde bazı Türkmenlerin bulunduğu ve BM'nin iki gün önce terör örgütü olarak ilan ettiği Nusra ve benzeri örgütleri kullanarak Suriye'yi yok etti ve etmek istiyor.

Birileri Türkmenlerin kötülüğü ve acısı için bazı Türkmenleri yeterince kullandı ve öyle devam etmek istiyor.

Unutmayalım ki IŞİD içinde de binlerce Türk, Türkmen ve Türk kökenli soydaş var. Uygur, Çeçen, Kafkas ve Orta Asya kökenli...

Dünya IŞİD ile savaştığına göre buyurun siz de dünyaya savaş ilan edin. Oyuna gelmekten vazgeçin. Birileri size sürekli yalan söylüyor. Birileriniz yalanları yutmaktan hoşlanıyor. Yandaşlar ve sözde bilumum liberal, demokrat, milliyetçi ve laikler.

Din, iman ve kuru hamaset adına. Açın gözünüzü görün artık gerçeği. Bu kadar pislik, rezillik ve vicdansızlığa ortak olmayın.

YETMEZ AMA!

30 Kasım 2015

Tunus'ta başlayan ve sırasıyla Mısır, Libya, Yemen ve Suriye'yi kapsayan ama Şii olduğu için Bahreyn'de durdurulan 'Arap Baharı' olmasaydı şimdi ne kadar şen ve mutlu olacaktık.

Herkesle dost ve kardeş olarak geçinip gidiyorduk.

Vizeler kalkmış, tüm yollar açılmış ve herkes zengin olma yolunda kararlı adımlarla ilerliyordu.

Ermenilerle de dostluk adımları atılmıştı. Kürtler ve PKK ile neredeyse kardeş olunmuştu. Öcalan'ın mesajları meydanlarda serbestçe okunuyordu. Ama rahat battı bir yerimize. Yeniden Osmanlı olmaya karar verdik. Tam da bütün dünya Hürrem Sultan'ı hayranlıkla izlerken. Kadın Ukraynalı ama olsun.

Tarihle çelişiyor ama 'Yeni İmparatorluğumuzu' Suudili, Ürdünlü, Körfezli Kral, Emir ve Şeyhlerin yardımıyla kurmaya karar verdik. Adamlar tarih boyunca bize kazık atmış ama şimdi çok paraları var. Kara mı mor mu olması çok önemli değil.

Önemli olan hep birlikte sevdiğimiz 'Müslüman Kardeşleri' her tarafta iktidar yapmaktı. Bunu engelleyecek kim olursa olsun ortadan kaldırılmalıydı. Başta 'Alevi Esad' ve ona destek veren bilumum 'Alevi ve Şiiler'. Hızımızı alamazsak 'Sünni' Sisi ve 'ne idüğü belirsiz' Putin Hazretleri.

Ama hiç bir plan işe yaramadı. Osmanlı'yı yeniden kuramadık. Mercidabık'tan girip Şam üzerinden Kahire'ye varamadık. Binlerce TIR işe yaramadı.

Rahat oturdukları yerde ayaklandırıp silahlandırdığımız Türkmenler bile bu işi beceremedi. Yanlarına 10 bin kadar Çeçen, Kafkas, Orta Asya ve Uygur kökenli 'hakiki Müslüman' verdik yine olmadı. Olaya daha geniş ve derin bakılmalıydı.

Türkmenlerden konu açılmışken Irak Türkmenlerini de Şii Bağdat yönetimine karşı ayaklandırmalıyız.

Bahane mi? Çok kolay. Ayaklanmayan Şii Türkmen olursa onları da Barzani'ye yem olarak vermeliyiz. Hazır Irak'la uğraşırken sınır komşusu İran'ı da karıştıralım.

Orada 15 milyondan fazla Türk kökenli Azeri var. Şii mi Sünni mi olduklarına sonra bakarız. Önemli olan Esad dostu Mollaların icabına bakmak.

Yeter mi? Bence yetmez.

Müslüman ülkelerin işini bitirdikten sonra sırada 'Gavur' memleketler var.

Onlar da en az Esad kadar soydaşlarımıza zulüm yapıyor.

Rahmetli Erbakan'ın yapamadığını biz yapalım ve gaza gelmişken Kıbrıs'ta adanın tümünü alalım ve 'bütün gaz bizimdir' diyelim.

Yunanistan, Bulgaristan, Bosna, Arnavutluk, Kosova ve bilumum Balkan Türkleri derhal ayaklandırılmalı.

Herkese yetişecek TIR'larımız var. Türkiye'nin TIR filosu çok büyük. Dünyanın her tarafına sebze ve meyve ihraç ediyoruz. Balkanlar tamam olunca sırada Kafkaslar ve Orta Asya var. Oralara uzanmışken Uygur Türklerine selam vermeden olmaz.

Altın Vuruş: Rusya Türkleri

Cumhurbaşkanı Erdoğan önceki gün 30 milyon olduklarını söyledi. İmparatorluk dediğiniz böyle olmalı. Avrupa'daki soydaşlarımızı da unutmamak gerekir. Sultan Süleyman Viyana kapılarından döndü ama şimdi artık her tarafta adamımız var. Az değil 5 milyon kadar. Onlara destek veren diğer Müslüman Kardeşlerimizi de sayarsak herkesi tir tir titretiriz.

Ama tek şartla: İçerde yolumuzu kesecek kimse olmamalı. Devlet onlardan temizlendi ama yine de sağda solda sesleri çıkıyor. Özellikle medyada. Solcu, Sağcı, Liberal, Laik, Alevi ve özellikle söz dinlemeyen Kürtler.

Herkesin icabına bakıldı mı bu iş tamam.

Önce Aktroller sonra yandaş medya saldıracak, ihbar edecek, hedef gösterecek bu da yetmezse polis, MİT ve yargılı harekete geçirilecek. En kısa zamanda taraf olmayanlar bertaraf edilecek. Acelemiz var. İmparatorluk dediğiniz böyle kurulur.

Mehteran Takımı 2 misline çıkarıldı bile. Sizi bilmem ama Arap olduğum için imparatorluk işinden anlamam ama Osmanlıcayı okur ve yazarım. Laf aramızda acayip zor. Öğrendiniz mi direkt Mücahit olursunuz. Huri ve cariye işi kısmet.

SUUDİ İTTİFAK'IN SON NUMARASI

16 Aralık 2015

Pazartesi günü kurmayları ile toplantı yapan Obama 'Başta Suudi Arabistan ve Türkiye olmak üzere Müslüman ülkelerin IŞİD'e karşı mücadelede samimi davranmadıklarını' söylemiş.

Dün sabah Savunma Bakan Ashton Carter aniden Türkiye'ye geldi.

Suudi Savunma Bakanı, Veliahtın Veliahtı ve Kralın oğlu Muhammed sabah namazından sonra 'Teröre Karşı İslam Ülkeleri İttifakı' kurulduğunu ilan etti.

Duasını edip etmediğini ya da ettiyse duanın kabul edilip edilmediğini bilmiyoruz ama Emir Hazretlerinin namaz kıldığından bile şüpheliyim.

Bu adam 8 aydır Yemen'i bombalıyor ve işgal etmeye çalışıyor. Şimdilik 30 bin ölü var.

Bu adamın sülalesi İslam coğrafyasında tüm pisliklerden sorumlu.

Bu ülkenin Dışişleri Bakanı Elcibir 'Son 40 yılda 90 ülkeye 115 milyar dolar yardım ettik ama bazıları bize karşı samimi davranmıyor' dedi.

Adam haklı çünkü o paraları dağıttığı kişiler aslında işbirlikçi iktidarlar ve benzeri kişi ve kurumlar.

Örneğin Suudiler 1980-1990 döneminde Pakistan ve Afganistan'a milyarlarca dolar yardım etti.

Kaide ve Taliban'ın kurulması ve güçlenmesi için.

Örneğin Suudiler Somali'ye yardım etti Kaide'ci El-Şabab ortaya çıktı.

Örneğin Suudiler Irak ve Suriye devletine yardım etmedi ama IŞİD, Nusra, ÖSO ve benzeri onlarca terör örgütüne milyarlarca dolar dağıttı.

Örneğin kime nasıl ve ne kadar verdiği belli değil ama Nijerya'da Boko Haram'ın kurulmasını sağladı.

'Arap Baharı' sürecinde Suudiler Mısır, Tunus, Libya ve Yemen'de radikal İslamcı gruplara milyarlarca dolar dağıtıp iktidar olmalarını sağladı.

Dönelim konumuza. Hayatımda bu kadar aptal, saçma ve rezil bir konu görmedim. Belki de kendileri gibi düşünen kıt zekalılarla alay ediyorlar.

Yeni İttifak'a ne gerek var? Ortada İslam İşbirliği Örgütü var ve bu örgütün de merkezi Cidde'de.

Suudiler 1969'da ABD'nin talimatı ile bu örgütü o zaman dost ve müttefik Şii İran Şahı ile birlikte kurdular. O gün bugün bu örgüt hiç bir işe yaramadı. Örgütün 56 üyesi KKTC'yi tanımaz.

Peki 1945'te İngiliz tavsiyesi ile kurulan Arap Birliği Örgütü ne işe yaradı?

Kocaman bir HİÇ. Bu örgüt Suudi Arabistan ve Katar'ın baskısıyla 'Arap Baharı' sürecinde NATO'ya çağırıda bulunarak 'Gelin Suriye ve Libya'yı işgal edin' dedi. İslam coğrafyasında tüm İslami terör örgütlerinin arkasında, yanında ve tepesinde Suudiler var.

Siyasi, askeri ama en önemlisi ideolojik. İlkel, çağ dışı, karanlık ve kanlı Vahabi mezhebi. Bu coğrafyada çok dostu var. Baksanıza 33 ülke Suudilerin İttifak çağrısına 'Ben de varım' demiş. Bir çoğu 'dandik' ama olsun.

Gelin birlikte bakıp o tezgahın ne kadar iğrenç ve aptalca olduğu görelim. Aptalca olduğunun ilk kanıtı Körfez ülkesi olmasına rağmen Umman Sultanlığı 'Ben bu işte yokum' dedi.

Listede yer alan Filistin devlet değil. Filistin'de iki hükümet var. Gazze'de radikal İslamcı Hamas Ramallah'ta ise Hamas düşmanı Abbas'ın 'laik' hükümeti var. Oysa bu ülke zaten İsrail işgali altında ve yeni İslami İttifak İsrail'i düşman bellemiyor.

Listede yer alan Lübnan'da aylardır cumhurbaşkanı seçilemiyor, hükümet toplanmıyor, ülke ciddi bir IŞİD ve Nusra saldırısıyla karşı karşıya ve bu saldırıya karşı savaşan Hizbullah Şii olduğu için Suudiler ve müttefikleri tarafından 'Kafir' ilan edilmiş durumda.

En büyük aptallık ise IŞİD'e karşı savaşan Irak ve Suriye bu İttifak'a davet edilmemiş bile. Belki de Alevi ve Şii oldukları için. Suudi ve müttefiklerine göre bunlar IŞİD'ten daha tehlikeli.

Durum böyle olunca İran'ı davet etmek günah olur!

Başka aptallıklar da var. Listede adı geçen Yemen 9 aydır Suudiler tarafından bombalanıyor. Suudileri Kaidecilerin yardımıyla işgal ettiği Aden'de bir hükümet oluşturdu başkent Sana da başka bir hükümet var...

Listede yer alan Somali Kaideci El-Şabab, Nijerya Boko Haram ve Afganistan ile Pakistan Taliban ile savaşı duruyor. Cibuti denilen ülke İngiliz, Amerikan, Fransız ve İsrail üsleriyle dolu.

Gelelim en orijinal noktaya. Listede yer alan iki 'düşman' ülke Mısır ve Türkiye'ye. Mısır ve İttifak'ın kurucusu Suudi Arabistan Müslüman Kardeşleri terör örgütü ilan etmiş durumda. Türkiye ise dünyanın tüm Müslüman Kardeşler partilerine ve bu partilerin yan kuruluşlarına ev sahipliği yapıyor.

BM, ABD ve AB tarafından terör listesine alınan IŞİD ve Nusra başta olmak üzere Suriye ve dünyanın neresinde olursa olsun tüm terör örgütleri Müslüman Kardeşler kökenlidir. Suudileri İttifak aptallıklarını daha fazla anlatmanın anlamı yok.

Ortada IŞİD'e karşı Uluslararası İttifak varken bu yeni İttifakın hiç bir anlamı yok ya da olmamalıydı. Ama Rusya, Suriye, Irak ve İran IŞİD'e karşı daha etkili bir İttifak kurmaya çalışırken Suudilerin rahat durması olanaksız.

'IŞİD önemli değil Şii ve Aleviler daha tehlikeli.'

'Hele arkalarında Moskof varsa.'

'Sünniler derhal birleşip bu İttifak'a İttifak ile karşı koymalıdır.' Suudilerin bu kadar zekası yoktur mutlaka 'Biri' onlara akıl vermiştir. Baksanıza Erdoğan ve Sisi'yi aynı sepete koymuşlar.

TELEFON İCAT OLDU...

21 Aralık 2015

Beyzbol sopası yok ama telefonlara devam.

-Telefon etti Peşmerge Kobani'ye geçti.

-Telefon etti İncirlik, Diyarbakır, Malatya ve Batman Amerikan uçaklarına açıldı.

-Telefon etti aynı üsler ve limanlar NATO ülkelerinin emrine verildi.

-Telefon edip 'Cerablus'tan Azaz'a kadar sınırda kuş uçmayacak' dedi sınır boyunca duvar inşasına başlandı.

-Telefon etti 'Musul'dan askerleri çekin' dedi askerler 'intikal' etti.

BM'de Suriye ile ilgili karar oylanırken telefon edip haber verip danışmadı. Bu da yetmedi Türkiye'nin destek verdiği örgütleri terör listesine aldı.

Gel de kızma. Bu kadar gıcıklık olmaz. Mutlaka intikam alınmalı.

Suudi Kral'ın 'İslam İttifakı' işe yaramaz. En iyisi Bibi. İsrailliler onu öyle seviyor.

Gazze'yi yerle bir etti ama olsun. Adamın bol turisti, gazı ve en önemlisi dünyanın her yerinde lobileri var.

AKP'yi sevmeyecek de kimi sevecekler. Suriye, Irak, Lübnan, Mısır ve Libya'yı perişan etti İsrail'i rahatlattı. Son beş yılda İsrail ile ticaret ilişkilerinde rekor kırdı.

Sırada 'Altın Vuruş' var:

Müslüman Suriye, Irak, İran, Lübnan, Mısır ve bölgenin diğer Müslüman halklarına düşman ama Yahudi İsrail'e dost olunacak.

'Yahudi İsrail' benim değil Bibi'nin ısrarla kullandığı bir söylemdir.

Ona göre tüm dünya İsrail'i 'Yahudi halkın ülkesi' olarak tanımalıdır.

Bazı süper zekâ aydınlarımız üzülecek ama bundan böyle 'İsrail ve Türkiye bölgenin iki demokratik laik ülkesi' olarak kalmayacak.

İsrail din devletidir. AKP'nin Türkiye'yi yapmaya çalıştığı gibi. Belki de bunun için Bibi ile dost olunuyor. Süper Model. Herkesle düşman ama Filistin halkına çok daha fazla düşman.

Türkiye ise herkesle düşman ama Hamas'ı kollar gibi görünüyor. Bu iş de kolay çözülür: 3-5 kuruş verilir dosya kapanır. Bibi de kuruş hesabını iyi yapar.

Karısı devlet bütçesi ile aldığı içeceklerin şişelerini iade ediyor parasını cebine indiriyor. Bibi'nin başka yolsuzluk hikâyeleri de var. Eski Başbakan Olmert rüşvetten dolayı içerde. Bazı bakanlar da öyle. Eski Cumhurbaşkanı Katsav yanında çalışan genç kızlara sarkıntılık ve tecavüze teşebbüsten dolayı içerde. Liste uzun.

Katil olmak suç değil büyük meziyet. Eskimeyen yeni dost İsrail'i tanıtmak istedim. Özellikle yandaş medyanın zavallı kahramanlarına. 'Gezi'nin arkasında MOSSAD var' dediler. 'Paralel'in yanında MOSSAD var' diyorlar. '17-25 İsrail işi' dediler. Dediler de dediler. Zavallılar şimdi ne diyecekler.

'20 milyon dolara satıldık' mı?

Yarısı Mavi Marmara kurbanlarına diğer yarısı sus payı olarak Halit Meşal'e. Sonrasında da Yahudi-Müslüman Kardeşliği!

SİZ NE?

27 Ocak 2016

18 Aralık 2015'te toplanan BM Güvenlik Konseyi 2254 sayılı kararı onayladı. Karara göre:

1-Muhaliflerle hükümet masaya oturup görüşecek ve 6 ay içinde ulusal uzlaşı hükumeti kurulacak.

2-Kurulan hükümet ülkenin normalleşmesi için çalışacak ve 18 ay sonra başkanlık seçimi yapılacak. Yani her şey normal gelişirse Şubat 2018'de.

3-Esad'ın aday olup olamayacağını Suriye halkı karar verecek.

4-Suriye laik, demokratik, sosyal bir hukuk devleti olacak.

5-Ama öncesinde hükümetle muhalefet el ele verip ülkeyi IŞİD, NUSRA ve sayıları 160 kadar olan örgüt teröristlerinden temizleyecek. Uluslararası toplum da onlara yardım edecek.

Tek kelimeyle bu Esad'ın zaferi demektir. Hem de dünya tarihinde benzeri olmayan bir savaşta. 100 ülkenin desteklediği 100 bin ruh hastası, sapık ve katile karşı.

5 yıldır 'Esad kalamaz' diyenler şimdi artık sesini çıkaramıyor. Kolay değil Esad ile birlikte ordu ve halk direnmiş ve Putin artık Suriye'de. Ama işler o kadar da kolay olmayacak. Suriye'de savaşan onlarca terör örgütüne destek veren ülkeler yenilgiyi kabullenmeyecek.

5 yıldır bu örgütleri kuran, kurduran ve bugüne kadar ayakta kalmalarını sağlayanlar şimdi artık bu örgütlere 'Biz ne dersek onu yapacaksınız' diyorlar.

Parayı veren düdüğü çalar.

Suudi Arabistan, Katar, Ürdün, Türkiye...

BM Güvenlik Konseyi 'Muhaliflerle Suriye hükümeti masaya oturacak' diyor ama bu ülkeler 'Muhalifleri biz belirleriz' ısrarında.

Beyler size ne?

Unutmayın gün gelir siz de Suriye'nin durumuna düşerseniz? Suç ancak bu kadar açıktan itiraf edilebilir. Suriye'nin geleceğine Suriye halkı değil siz mi karar vereceksiniz?

5 yıldır yapmaya çalıştığınız gibi.

Haftalarca Bayır Bucak'tan söz eden Ankara Rus uçakları desteğindeki Suriye ordusu tüm bu bölgeyi Nusra teröristlerinden temizleyince konuyu kapattılar.

Üstelik 'O bölgeden kaçarak Türkiye'ye sığınması beklenen yüz binlerce Türkmen de bir türlü gelmedi!'

'Güvenli Bölge' konusunda da çuvallayan Ankara bu kez 'PYD terör örgütüdür ve Cenevre'ye katılmasını kabul etmeyiz' demeye başladı.

Büyük olasılıkla Biden da 'PYD Suriye'nin sorunu ve sizi ilgilendirmez' demiştir.

Moskova ve Şam ise Katar ve Ankara'nın desteklediği Nusra çizgisinde ve içinde bazı Türkmen grupların bulunduğu Ahrar El-Şam örgütünü terörist olarak nitelendiriyor ve Cenevre görüşmelerine katılmasını kabul etmiyor.

Tıpkı Suudi Arabistan ve Ürdün'ün desteklediği İslam Ordusu örgütünü kabul etmedikleri gibi. İşin içinde daha bir çok detay var. Çünkü bölgesel ve uluslararası her ülke ya da istihbarat örgütü Cenevre'ye gidecek muhalefet heyeti içinde kendi adamlarının olmasını istiyor.

Sonra da birileri çıkıp 'Suriye'nin geleceğine Suriye halkı karar verecek' diyecek. Bu da yetmeyecek 'Suriye'ye demokrasi ve özgürlük gelecek' diyecekler. Hadi diyelim ki Cenevre görüşmeleri olumlu sonuçlandı ve iki yıl sonra seçim oldu.

Peki, bu durumda Esad'ın karşısına hangi ülkenin adayı çıkacak?

Türkiye, Suudi Arabistan, Katar, Ürdün, Sudan... Hiç biri. Çünkü BM Güvenlik Konseyi kararına göre 'Suriye laik bir ülke olacak.' Yani Esad rakipsiz olacak. Olacak ama düşmanları rahat durmayacak. Oyları satın almak için milyarlarca dolar pompalayacaklar. Silahla Esad'ı yenemeyenler bu kez sandıklara dolarları doldurarak deneyecekler.

O da olmazsa 'Kurtar bizi Ey Halife Bağdadi Hazretleri' bağrışmalarını duyar gibiyim.

O da Mehter Takımını arkasına alarak 'Savurulun yeryüzünün tüm Alevi ve Şiilerini yok etmeye geliyorum' diyerek 24504 Huri ve Cariyesiyle Merci Dabık'tan yola çıkacak. Ama boşuna.

Suriye'de artık Putin var. İran'da Esad dostu Ruhani batı ile barıştı. Lübnan'da Kerry'nin deyimiyle Hizbullah'ın 80 bin füzesi var. Aynı cephede görünmezse de Mısır'da Erdoğan'ın düşmanı Sisi İslamcılara karşı amansız bir mücadele sürdürüyor.

Batı'da herkes 'Siyasal İslam' adına yapılan terörden, teröristlerden ve onlara destek verenlerden nefret ediyor. Fotoğraf bu kadar net. Görmek ve kavramak istemeyenlerin aklından ve zekâsından şüphe etmek gerek.

Yoktur ama varsa da vicdanlarından da. İmanı söylemsem de olur.

DALGA GEÇİN BAKALIM

3 Şubat 2016

'Arap Baharı' sonrasında AKP'nin başta Suriye olmak üzere tüm politikaları yanlış, çelişkili ve tehlikeli.

Böyle olduğu için AKP dışarda çuvalladı.

Çuvalladığı için sürekli provokasyon ve savaş çığırtkanlığı yapıyor.

Dışarda çuvallayan AKP içerde çıldırdı.

Hukuk ve guguk hak getire.

Anayasa Baba yasanın insafına kaldı.

Medyanın yüzde doksanı saf tutunca insaf insafsızlık oldu.

Her yerde, her konuda ve herkes yalan söylüyor.

Duyarlı olan vatandaşın feleği şaşmış olmayanların umurunda değil.

Yakında iş işten geçmiş olacak ama kimin umurunda?

Güneydoğu'da Suriye benzeri görüntüler var ama acıyan yok.

Yıllardır Suriyeli mültecileri haber yapan medyamız Güneydoğu'dan göç eden 100 bin insanımızı görmüyor bile.

Suriye; IŞİD, NUSRA ve benzeri katillerle savaşını sürdürürken 'Esad halkını bombalıyor' diyerek kıyameti koparanlar Sur, Cizre, Silopi, Mardin ve daha başka yerlerdeki savaşı görmüyorlar.

Kimin umurunda?

Obama'nın Özel Temsilcisi Mc Gurk Kobani'yi ziyaret ediyor ve Ankara'nın 'terörist' dediği YPG militanlarını 'ABD'nin müttefiki' ilan ediyor ama 'bizimkiler' çaresiz.

Umurunda olanlar da o sıra Suudi Kral Selman ile poz veriyordu. Bu ülke çok ilginç bir hale getirildi. Genel Kurmay Başkanı Orgeneral Hulusi Akar Selman'ın solunda oturuyor. Hem de savaş kıyafetiyle. Arap medyası Türk ordusunun Suudilerle birlikte savaşacağından söz ediyor.

Yemen'de, Suriye'de ve en önemlisi İran'a karşı. Türkiye'yi İran'a saldıran

Saddam'ın Irak'ına benzetenler var.

Ne hale düştü bu ülke?

Türk Ordusu Osmanlı ve Türk düşmanı Suudilerin emrinde! Suudi'ler ABD'nin emrinde. ABD PYD'nin emrinde. PYD koridor peşinde. Yandaş medya öyle diyor.

Daha neler neler diyor!

'Suriye ordusu Türkmen köylerini tek tek ele geçiriyor'

'Bayır Bucak' bölgesinde. Peki bu 'Bayır Bucak' bölgesi nerede?

Hatay'ın karşısında Suriye sınırları içinde. Yani Suriye toprağı.

Türk ordusu Cizre, Sur ya da Silopi'de operasyon yaptığı gibi Suriye ordusu da o bölgede operasyon yapıyor. Sur, Silopi ve Cizre'de yaşayanlar o toprakların insanı ve PKK orada yaşayan Kürtlerin gençlerinden oluşuyor.

'Bayır Bucak' denilen bölge 2012 yazında Türkiye tarafından gelen ve çoğunluğu Çeçen, Kafkas, Mısırlı, Faslı ve Suudi olan 10 bin kadar ruh hastası terörist tarafından işgal edildi. İşgalciler daha çok Kaide'nin Suriye kolu Nusra'ya bağlı.

Bölgede bulunan Türkmen'leri örgütleyen Ankara Türkiyeli 'milliyetçileri' de onlara katarak silahlı Türkmen gruplar kurdurdu ve Nusra ile savaşmalarını sağladı. Bunu bilmeyen yok. Üç yıl aradan sonra Suriye ordusu geldi ve Nusra işgali altındaki bölgeyi geri aldı. Nusra ABD, AB ve BM tarafından terörist örgüt ilan edilmiş durumda. Suriye ordusu Nusra'yı yok ediyor ama Ankara kızıyor.

Gerekçe Türkmenler.

Daha önceleri çok yazdım. Türkmen söylemi tümden yalan. Sözde Suriye'de 3 milyon Türkmen varmış.

Başbakan Yardımcısı Yalçın Akdoğan 'Suriye'den Türkiye'ye iltica eden toplam Türkmen sayısı 20 bin' dedi.

Peki, geri kalanlar nerede??

'Arap Baharı' yani Ankara'nın Esad'ı düşman ilan etmesinden önce Türkmenlerin Suriye'de HİÇ BİR sorunu yoktu.

'Bayır Bucak' diye bir kavram yoktu. Bu coğrafyada Türkiye'nin tek ve en hakiki dostu Esad yönetiminde Suriye idi. Çağ dışı, ilkel, bağnaz ve Türk düşmanı Kral, Emir ve Şeyhler değildi. Paraları olabilir ama onurları sıfır.

MÜLTECİ PALAVRASI

8 Şubat 2016

Suriye ordusu 4 yıldır teröristlerin kuşatması altında yaşayan Nubbul ve El-Zehra kasabalarını (70 bin) kurtarınca ordunun intikamından korkan teröristler ve aileleri Türkiye'ye sığındı.

Herkes onları konuşuyor.

4 yıldır bu kaçanların kuşatması altında büyük dramlar yaşayan Nubbul ve El-Zehra'daki insanlarla ilgili tek bir kelime yok.

Yalan. 'Arap Baharı'nın en harika fantezisi. Yalan söyledikçe insanların iştahı kabarıyor. Tunus, Mısır, Libya, Yemen ve Bahreyn'den sonra 15 Mart 2011'de gösteriler başladı.

Nisan ortalarında Suriye'den kaçan bazı subay ve askerlere Antakya'da Özgür Suriye Ordusu kurduruldu. Kısa bir süre sonra İstanbul'da Suriye Ulusal Konseyi (SUK) oluşturuldu.

ÖSO'nun eleman sayısı az olunca Tunus ve Libya'dan 200 kadar militan taşındı. 31 Mayıs'ta Suriye'den kaçan ya da kaçırılan muhalifler Antalya'da toplandı. O sıralar Hatay'ın sınır bölgesinde olası göç hareketine karşı çadırlar kuruldu.

9 Haziran'da ÖSO'ya bağlı bir grup terörist Cisr El-Şuğur kasabasına saldırdı ve 120 kadar devlet memurunu vahşice öldürdü. Bu Suriye'de ilk kanlı saldırıydı. Önceden hazırlıklar yapıldığı için İnsanlara 'kaçın ordu gelip sizi öldürecek' denildi ve böylece ilk güç dalgası başladı.

Ankara 'Bu göç devam ederse tampon bölge kurarım' dedi. Bununla yetinmeyen Ankara NATO'daki müttefiklerine 'Suriye'nin kuzeyini uçuşa yasak bölge ilan edin' dedi.

5 yıl sonra Ankara'nın tampon bölge, uçuşa yasak bölge ve son olarak güvenli bölge isteklerinin hiç biri kabul görmedi.

Mülteciler gelmeye devam etti. Çok farklı rakamlar dillendiriliyor ama

ortalama 2,5 milyon Suriyeli geldi. Bunların 300 bin kadarı çadır kentlerde geri kalanlar kendi olanaklarıyla Türkiye'nin her tarafına dağılmış durumda. Farklı rakamlar var ama son iki yılda bunların 700 bini Avrupa'ya gitti. Türk makamları herkesin bildiği dramlara göz yumdu.

Sahil koruma görevlerinin gözü önünde insanlar botlara bindi ya da bindirildi sonra da Ege'nin o buz gibi sularına salıverildi. Cesetler Ege sahillerine vurdu ama olsun. Bu da yetmedi Ankara AB ülkelerine 'Para verin yoksa daha fazlasını yollarım' tehdidinde bulundu.

AB İç Güvenlik Müdürlüğüne göre ' Mültecileri botlara bindirip Yunan adalarına ya da kara sınırlarına taşıyan şebekelerin bir yıllık karının 5 milyar dolar olduğunu açıkladı. Aynı Müdürlük Avrupa'ya ulaşan mülteciler arasında kimsesiz 10 bin kadar çocuğun ortadan kaybolduğunu açıkladı.

Batı medyasına göre tek suçlu: Türkiye.

Dönelim mültecilere.

İlk grup mülteci akınından sonra Suriye'de çatışmalar hızlandı. Dünyanın dört bir yanından Türkiye'ye gelen on binlerce ruh hastası katil Suriye'ye girip IŞİD, NUSRA ve benzeri örgütleri kurdu ve kanlı saldırılara başladı. İnsanlar sürekli bir yerlere kaçışıyordu.

2012'nin sonuna gelindiğinde Ankara destekli bu örgütler Suriye'nin Türkiye ile olan sınırının büyük bölümünü kontrol eder oldu. Durum öyle olunca o bölgede yaşayan insanlar ruh hastası bu örgütlerin terör ve rezil yaşam şartlarından kaçmaya başladı.

Ankara, Suudi Arabistan, Katar, Ürdün ve benzeri ülkelerin fiili müdahalesiyle Suriye giderek karışıyordu. İnsanlar sınır komşusu Türkiye, Ürdün, Lübnan ve Mısır'a kaçtı. Yaklaşık 4 milyon. 5 milyon kadarı da Suriye içinde devletin kontrol ettiği daha güvenli bölgelere sığındı.

Devletin kontrol ettiği bölgelerde yaklaşık 17 milyon insan yaşıyor. 4 milyon ülke dışarıda ve 2 milyon terör örgütlerinin ve PYD'nin kontrol ettiği bölgelerde.

MÜLTECİ PALAVRASI -2

9 Şubat 2016

Cerablus adını duymayan yok. Kasaba Fırat Nehri'nin Suriye'ye girdiği yerde ve sınırın sıfır noktasında. Karşısında Gaziantep'in Karkamış beldesi var. Tren yolu sınırdır.

Kobani Cerablus'un 30 kilometre doğusunda. 2012 yazında IŞİD, NUSRA ve ÖSO bu kasabayı işgal etti. İnsanların bir bölümü Türkiye geri kalanlar Halep'e sığındı. 2013 başlarında bu örgütler birbirini boğazladı.

Geri kalanların büyük bölümü Türkiye'ye kaçtı. Çünkü IŞİD Halep yolunu kapatmıştı. Cerablus ve batısındaki köylerden kaçanların arasında yaklaşık 10 bin Türkmen vardı. Bugün Türkiye'de bulunan Türkmen mülteci sayısı 21 bin. Yani yüz binlerce değil.

2012 yazında NUSRA ve yandaşları Bayır Bucak denilen bölgeyi işgal etti. Oradan da yüzbinlerce insan güneye yani Lazkiye'ye kaçtı. 10 bin kadar Türkmen Türkiye 'ye sığındı. Bunlar arasında az da olsa Alevi Türkmen vardı.

Özetle Bayır Bucak bölgesinden kaçan yüz binlerce Arap, Hristiyan, Ermeni ve Türkmen Cerablus ve birçok yerde olduğu gibi Esad zulmünden değil ruh hastası örgütlerin teröründen kaçtı.

Mülteci hikâyesinde temel gerçek bu olsa gerek. Çünkü ağzını açan herkes 'Mülteciler Esad zulmünden kaçtı, kaçıyor' diyor.

Örneğin Eylül 2014'te IŞİD Kobani'ye saldırdığında 170 bin kadar insan Türkiye'ye sığındı.

Orada Esad yoktu. PYD ve IŞİD savaşıyordu.

Buna benzer binlerce örnek var.

Elbette iç savaşın yaşandığı Suriye'de sivil insanlar da zarar gördü ve görüyor. Farklı bir örnek olmasına karşın Sur, Cizre, Silopi ve Mardin'den üç ayda 200 insan kaçtı.

Çatışmaların yayılarak 5 yıl devam etmesi durumunda bu rakamın ne kadar olacağını siz tahmin edin. Her gün Suriyeli mültecilerden söz eden AKP

ve medyası her nedense Kürt göçmenleri görmemezlikten geliyor. Suriyeli mültecilerin Türkiye'ye gelmesini teşvik eden Ankara bir tek Cizrelinin Irak'a iltica etmesine asla izin vermez.

Özetle Suriyeli mülteciler AKP için uzun vadeli planlamanın bir unsurudur.

AB'den para almak bu planlamanın bir parçasıdır.

Suriye ile asla barışmayacak gibi görünen AKP mültecileri her zaman Esad'a karşı kullanmayı hesaplayabilir. Unutulmamalıdır ki Suriye'de savaşan teröristlerin aileleri silahlı grupların lider ve yöneticileri gibi mülteci statüsünde Türkiye'de yaşıyorlar.

Son günlerde Halep ve kuzeyinden kaçanların büyük bölümü bu durumda.

Suriye'de barış olsa bile yıkılan 600 bin evin, alt yapının ve ekonomik kurumların yeniden inşası en az 5 yıl sürer. Türkiye'de bulunan, vatandaş olan ve iş kuran Suriyelilerin kaçı döner bilinmez ama AKP'nin Suriye'yi karıştırmaya devam edeceği net görülüyor.

Mülteciler her zaman iyi ve karlı bir kart.

Örneğin; Ankara mülteciler için harcadığı parayı her seferinde farklı söylüyor.

5, 7, 9 ve son olarak 10 milyar.

Peki, Suriye'den kaçıp bu çadır kentlerde yerleşen 300 bin kadar yoksulun dışında geri kalan 2,2 milyon Suriyelinin beraberinde getirdiği para ne kadar?

Bana göre en az 20 milyar dolar.

İstanbul Ticaret Odası verilerine göre yabancılar arasında en çok şirket kuran Suriyeliler.

Son olarak her seferinde AKP, 'Dünyada hiç kimse bu kadar mülteciyi barındırmadı' deyip duruyor.

Anlayacağınız propaganda işi.

2003'te ABD, Irak'ı işgal ettiğinde 4 milyon Iraklı Suriye'ye sığındı.

Esad hiç sesini çıkarmadı ve hiç kimseye '10 milyar vermezseniz Iraklıları botlara bindirip Kıbrıs'a oradan da Yunan adalarına yollarım' demedi.

Hikâye bundan ibarettir.

Özetle!

YALANA DEVAM

24 Şubat 2016

'Esad üç ay dayanmaz' dediler ama ben ' deviremezsin' dedim.

'Üç ay içinde Emevi Camisinde namaz kılarız' dediler ama ben 'Asla' dedim.

Mayıs 2011'de Özgür Suriye Ordusu'nu Antakya'da kurdular ama ben 'Yapmayın bu çok iğrenç bir oyundur' dedim.

Peşinden dünyanın dört bir yanından on binlerce ruh hastasını Suriye'ye taşıdılar ama ben ' Bu belalı bir iştir' dedim.

'Esad Alevidir' dediler ama ben 'Yapmayın bu çok tehlikeli bir söylemdir. Türkiye'de de Aleviler var' dedim.

Suriye'den kaçan muhaliflere İstanbul'da örgüt kurdurdular ama ben 'Bunlar ipsiz sapsız işe yaramaz' dedim.

'Mülteci sayısı 100 bin olursa Suriye'nin kuzeyinde tampon bölge kurarız' dediler ama ben 'Kuramazsınız' dedim.

Bahaneler uydurarak NATO'ya gidip 'Suriye'nin kuzeyinde uçuşa yasak bölge' istediler ama ben 'Asla olmaz' dedim.

Suriye'de savaşan tüm terör örgütleriyle ilişki kurup destek verdiler ama ben 'Bu iş çok tehlikeli. Bir gün gelir bu örgütler Türkiye'nin başına bela olur' dedim.

Karanlık planlarını gerçekleştirmek için bölgedeki tüm İslamcı örgütlerle işbirliği yaptılar ama ben 'Bunlar Türkiye'ye yakışmaz' dedim.

Bu da yetmedi bölgenin çağ dışı, ilkel, bağnaz ve gerici kral, emir ve şeyhleriyle karanlık ilişkiler kurup bölgeyi kan gölüne çevirdiler ama ben ' Bunlar gün gelecek size kazık atacak' dedim.

PYD'yi Esad'a karşı ayaklandırmak için lideri Salih Müslim'i birçok kez

Türkiye misafir ettiler ama ben 'Boşuna uğraşmayın ayaklanmazlar' dedim.

ABD ve AB ülkelerine gidip 'Gelin Suriye'yi işgal edelim' diye yalvardılar ama ben 'Bu kadar cahil olmayın Rusya izin vermez' dedim.

Daha ilk günlerde 'Er ya da geç Putin Esad'ı satar' dediler ama ben 'Rüya görüyorsunuz. Putin dünya savaşını bile göze alarak Suriye'den vazgeçmez' dedim.

Bir ara 'İran dayanamaz' Esad'dan vazgeçer' dediler ama ben 'Dünyadan haberiniz yok' dedim.

Bu da yetmedi 'Sünni Suriye halkı Alevi Esad'a karşı ayaklanır' hevesine kapıldılar ama ben 'Siz Suriye halkını tanımıyorsunuz' dedim.

Suriye halkı ayaklanmayınca yabancı ruh hastalarından medet umdular. Onlar da işe yaramayınca 'Ilımlı muhalifleri eğitip donatalım' dediler. Ama ben 'Ilımlı muhalif yok hepsi katil. Üstelik işe yaramazlar' dedim.

Baktılar olmuyor 'Cerablus -Azaz arasında güvenli bölge yapalım' dediler ve bunun için ABD'ye yalvardılar ama ben 'Boşuna uğraşmayın bu iş olmaz' dedim.

Çok sıkışınca gidip Rus uçağını düşürdüler ama ben 'Başınıza bela aldınız. Artık Suriye ve bölgede işiniz bitti' dedim.

Baktılar olmuyor 'Bayır Bucak'ta katliam var yüzbinlerce Türkmen mülteci gelecek' dediler ama ben 'Tümden yalan söylüyorsunuz' dedim ve Suriye'deki Türkmen gerçeğini anlattım.

Suriyeli mültecileri pazarlık kartı olarak kullandılar ve zavallı insanların Ege'de ölümüne göz yumdular. Ama ben ' Bu bir vicdansızlıktır. Batı'da ve tüm dünyada rezil olacaksınız' dedim.

Baktılar bu da olmadı bu kez 'Suudiler ile Suriye'ye gireriz' dediler ve günlerce bunun propagandasını yaptılar. Hatta bir ara 'Rusya ve İran Mekke'yi yıkacak' deyip Sünni âlemi ayaklandırmaya kalkıştılar. Ama ben 'Bu benim hayatında duyduğum en aptalca söylem. Asla Suriye'ye giremezsiniz' dedim.

Konu kapandı ama 'PYD Azez'e yaklaşıyor' gerekçesiyle top atışlarına başladılar. Ama ben ' Bu bir artistlik numarasıdır ABD hemen durdurur' dedim.

'PYD terör örgütüdür' dediler ve aynı söylemi onaylamayan ABD'ye çok kızdılar. Ama ben 'Boşuna uğraşmayın ABD sizi dinlemez ve PYD'yi size tercih eder. Numara yapmıyorsanız konuşmak yerine İncirlik üssünü kapatın' dedim.

Beş yıl süreyle 'Esad ya gidecek ya gidecek' dediler ve gitmesi için tüm bölgesel ve uluslararası ilişkilerini kullandılar ama ben 'Boşuna uğraşmayın hiç bir güç Esad'ı deviremez ve gün gelecek tüm dünya Esad ile ilişki kuracak' dedim.

Beş yıl önce 'Esad'ı Esed' yaptılar ama ben 'Esad Esad olarak kalacak ve Suriye halkı kazanacak' dedim.

Beş yıl önce 'Müslüman Kardeşler her tarafta iktidar olacak ve Osmanlı hilafet ve sultanlığı yeniden kurulacak' dediler ama ben 'Güldürmeyin beni bu bahar kanlıdır' dedim.

Sonuç?

5 YIL ÖNCE - SONRA

14 Mart 2016

5 yıl önce yarın Suriye'de olaylar başladı.

Rakamlar net değil ama 5 yılda bu ülkede 300 bin insan öldü, 500 bini sakat kaldı, 4 milyonu yurt dışına kaçtı, 5 milyonu yurt içinde devletin kontrolündeki bölgelere sığındı, 600 bin civarında ev yıkıldı, tüm şehirlerin alt yapıları zarar gördü, ekonomi büyük zarar gördü ve her kesimden milyonlarca insan çok ama çok acı çekti ve çekiyor.

Sonuç ?

27 Şubat'ta ateşkes ilan edildi ve bugün muhaliflerle hükümet görüşmelere başlıyor.

İyi de o zaman olanlar neden oldu?

BM eski Suriye Özel Temsilcisi Lahdar İbrahim'i dün Elcezire'ye verdiği röportajında 'Batılı ülkeler ve onların bölgesel müttefikleri 2012'de Rusya'yı dinlemiş olsaydılar sorun çözülür ve Suriye halkı bu kadar acı çekmezdi' dedi.

İbrahim'i doğru söylüyor ama Batılı ülkeler ve onların bölgesel müttefiklerinin kulağında tıkaç vardı.

Gerçekle ilgili hiçbir şey duymak istemiyorlardı.

Bunun için de tüm televizyonlarda yasaklandım.

Yalnızca Türkiye'de değil daha önce muhabirliğini yaptığım BBC, El-Cezire, El-Arabiya ve bir çok Arap televizyonu bana ambargo uyguladı ve uyguluyor.

Çünkü ben İbrahimi'nin şimdi söylediği gerçeğin bir bölümünü 5 yıl önce haykırmış ve gerçeğin tümünü anlatmıştım.

-Rusya ve İran Esad'tan vazgeçmez.

-Esad, Suriye ordusu ve halkı teslim olmaz.

-Suriye'de savaşan silahlı grupların demokrasi ve özgürlük gibi dertleri yok.

-Batılı ve bölgesel ülkelerin 'Alevi Esad'dan kurtulmak için dünyanın her tarafından taşıdığı on binlerce cihatçı (Henüz IŞİD ve Nusra kurulmamıştı) aslında ruh hastası, sapık ve katildir ve gün gelecek herkesin başına bela olacaklar' demiştim.

-Ama dinlemek istemediler.

-Adamların tek bir derdi vardı : Direnen Suriye'yi yıkmak.

-Çünkü Suriye direnince Müslüman Kardeşlerin Tunus, Mısır, Yemen ve Libya projesi çöktü.

-Bu coğrafya kapkara bir gelecekten kurtuldu.

-Suriye direnince birileri halife ve sultan olamadı. Onun yerine Bağdadi 'En hakiki halife benim' dedi.

-Dedi ama tüm coğrafyamız yıkıldı.

-Suriye, Irak, Libya, Yemen, Mısır, Tunus ve Lübnan.

-Din ya da daha doğrusu mezhep adına.

-Bu ülkelerin siyasal, ekonomik, sosyal ve kültürel olarak toparlanabilmesi için en az 20-30 yıl gerekecek.

-Bundan haz alanlar var.

-Özellikle Körfez'in kral, emir ve şeyhleri ve onları çok seven kara bahtlı coğrafyamızın satılmış amatörleri.

-Amatör olmasaydılar her zaman, her yerde ve her konuda yanılmaz rezil olmazlardı.

-Rezil oldukça cesaret madalyasını hak ediyorlar.

-Boşuna dememişler: 'Cesaret bazen delilik işi.'

-Kafa kesmekten hiç farkı yok.

-Sürekli çalmak da.

-Din adına dini perişan etmek de.

-Müslümanlık, Hristiyanlık ya da Yahudilik.

-Suriye'yi yıkmak için hep beraber savaştılar.

-100 ülke Suriye'nin üzerine çullandı.

-'En hakiki' Müslüman ülkeler ve NATO'nun 'daha hakiki' Hristiyan ülkeleriyle 'Allah-u Ekber' deyip kafa kesen 'az. hakiki' cihatçılara destek verdi. Onlar da yaralanınca 'tam hakiki' Yahudi İsrail'in hastanelerinde tedavi edildi ve yeniden <İsa, Musa ve Muhammed'in düşmanı Alevi Esad'ın' üzerine salıverildi.

-Oyun çok büyük ve bir o kadar iğrenç ve rezildi.

-Ama başaramadılar.

-Şimdi herkes Esad'ın karşısında masaya oturuyor.

-Şimdi herkes Putin'in 4 yıl önce dediklerini yapıyor.

-Şimdi herkes 'Bu iş İran'sız olmaz' diyor.

-AKP hariç şimdi herkes bu iş bitti diyor.

-Obama dahil şimdi herkes 'Erdoğan sınıfta kaldı' diyor.

-Ah bir beni dinleseydiler.

-Belki de Suriye ile Türkiye birleşmişti.

-Ya da 'Onların Schengeni varken bizim de Şam'genimiz olacaktı.'

-AB mülteciler için 6 milyar dolar vermezdi ama olsun!

HAPI YUTTULAR

23 Mart 2016

Zarrab Farsçada 'Sikke basan ya da darphaneci' anlamında. Türk medyası Zarrab'ı Sarraf olarak yazıyor.

Sarraf Türkçede kuyumcu ya da dövizci demek. Zarrab Arapçada yağmur ya da pis su giderinden türetilmiş bir sözcük.

Özeti; Adam tam bu işin uzmanı: Sikkeci, döviz bozan ve pislik taşıyıcı.

Türk adaleti onu suçsuz buldu. Kolay değil sistemin ve iktidarın içinde çok dostu var. ABD'de olmadığı için şimdi orada tutuklu. Bakalım sorgulamada neleri anlatacak. AKP içindeki dostlarını kesin anlatır ya da anlatmak zorunda bırakılır. Bunu yaparsa işler çok karışacak. AKP içindeki dostları çok zorlanacak.

Belki de ABD savcısı Bharara bu dostları sorgulamak için İstanbul'a gelebilir. Bir de bakarsınız 17-25 Aralık dosyalarını açar. Müthiş bir şenlik. Zamanlama çok ilginç. İki hafta önce İran mahkemesi Zarrab'ın patronu Babek Zencani'yi yargıladı ve idama mahkûm etti.

Aynı gün Başbakan Davutoğlu Tahran'daydı. İlginç bir tesadüf. Acaba Zencani yargılama sürecinde Türkiye bağlantıları ve ilişkileri hakkında neler anlattı?

Zencani'nin idama mahkûm edilmesiyle Zarrab'ın ABD'de tutuklanması arasında kesin bir bağlantı var.

Yakında her şey anlaşılır. İşler çok karışacak. AKP çok zorlanacak. ABD ve AB, AKP Türkiye'sinden çok rahatsız. AKP'nin IŞİD, Nusra ve benzeri İslamcı gruplarla ilişkilerini herkes biliyor. Belçika'da son olaylar bu ilişkileri daha da ön plana çıkaracak.

Avrupa'da herkes Türkiye'yi konuşacak. AKP Türkiye'si olmasaydı Suriye ve Irak'ta işler karışmayacak ve radikal İslamcı ruh hastası gruplar bugün

olmayacaktı. Bu gruplar artık Türkiye başta olmak üzere tüm dünya için çok tehlikeli.

Türkiye dostu Suudi Vahabi ideolojisi bu örgütlerin sponsoru. AKP ise son dönem destekleyicisi.

Esad ne demişti 2012'de 'Beslediğiniz akrep gün gelir sizi sokar'.

İşte IŞİD işte Zarrab.

***

Amerikalı savcı Bharara duruşmadan üç hafta önce yani 24 Mayıs'ta Zarrab'ın dosyasıyla ilgili olarak çok önemli ön bilgileri paylaştı. Tümünü bildiğimiz bu bilgiler içinde Zarrab'tan para alanların listesi var. 'Üç bakan ve tepede bir isim'.

Özetle Zarrab ya da Türkçe adıyla bu 'büyük adam' Türkiye kamuoyunu çok meşgul edecek. Tabi ABD'deki sorgulaması sırasında konuşur ve Türkiye'nin müttefiği ABD bu bilgileri yayınlar ya da sızdırırsa. Bana göre bu olay İran- ABD- Türkiye üçgeninde çok önemli ve geleceğin ilişki ve dengelerini belirleyecek bir konudur. Bunu bilen AKP iktidarı Zarrab'ın yakalanmasından hemen sonra bir gecede önemli bir yasa çıkardı. 26 Mart gece yarısı kabul edilen yasaya göre 'Kişisel veriler Türkiye'nin ya da ilgili kişinin menfaatinin ciddi şekilde zarar göreceği durumlarda ilgili kamu kurum ve kuruluşunun görüşü alınarak, kurulun izniyle yurtdışına aktarılabilir'.

Kanuna göre bunun için oluşturulan kurulun 5 üyesini Cumhurbaşkanı ve Başbakan atayacak 4 üyesini de TBMM seçecek.

Yani Amerikan FBİ ajanları gelip Zarrab'ın rüşvet verdiği bakanlarla ilgili bilgi istediğinde önce Kurula gidecek. Kurul izin verirse o bilgiler verilecek vermezse verilmeyecek.

Bu durum her şeyi açıklıyor.

İçte 'Paralel' karşı atağıyla kendini kurtaran AKP bu kez dışardan gelecek olası ataklardan çok korkuyor. Çünkü Zarrab işinde çok pislik var ve bu pisliğin bulaştığı kişi sayısı tahmin edilenden çok daha fazla.

YOK OLMANIN HAFİFLİĞİ

26 Mart 2016

Öncesi de var ama son beş yıl Türkiye'nin geleceği açısından çok önemli.

'Arap Baharı'nın heyecan ve hevesi ile tatlı rüyalar gören AKP Türk toplumunun son 5 yılını cehenneme çevirdi. Suriye, Irak ve tüm coğrafya halklarını anımsatmaya gerek yok. Her yerde kan, gözyaşı ve acı var. İyi becerdiler.

Son 5 yılda AKP kendi dinsel ve mezhepsel ideolojisini önce coğrafyaya şimdi de topluma benimsetmek için her yola başvurdu vuruyor. Son 5 yılda ve özellikle 17-25 Aralık sonrasında ülkede artık ne hukuk ne de gukuk var. İnsanlar gerçekleri öğrenmesin diye her olay sonrasında yayın yasağı konuluyor. Sanki medyanın yüzde doksanı onların elinde değil. Geri kalan yüzde ondan hala çok korkuyorlar. Güçleri yetse böyle bir yasağı Zarrab ABD'de yargılanırken da koyacaklar.

Can Dündar ve Erdem Gül yargılanmasında mahkemenin gizlilik kararı alması yargı bağımsızlığına vurulan son darbe oldu. Adil yargının olmadığı yerde insanlık da olmaz. Kararın neden ve nasıl alındığını herkes biliyor.

Türkiye adım adım Ortadoğu diktatörlüklerine benzemeye başladı. Türkiye ya da AKP karşıtı Türkiye'nin bir bölümü adım adım karanlığa itiliyor.

Suriye'de 'özgürlük ve demokrasi isteyenler' Türkiye'de benzer söylemleri dillendirenlere 'demokrasi adına' en karanlık koşulları yaşatıyorlar.

Korkutma, sindirme ve teslim alma taktikleri. Her yerde ve konumda psikolojik terör. Taktiklerin işe yaramadığı yerlerde Saddamvari yöntemler devreye sokuluyor. Birileri bir tek kelime olsa bile itiraz istemiyor. Her taraf pislik ve rezalet olsa bile. Görmedim, duymadım ve bilmiyorum. Kimsenin gıkı çıkmayacak.

AKP istediği her şeyi her yerde ve kendi siyasal, dinsel ve mezhepsel ideoloji ve tercihlerine göre topluma ve devlete kabul ettirecek. 17-25 'kriterlerine

uygun' mütedeyyin bir Türkiye. Yalan dolan. Kolay değil BOP'ta model olmak. Hem de İslam coğrafyasının tüm halklarına. Kolay değil Osmanlı mirasçısı olmak.

Herşey din iman adına. Günah dediğiniz şey de ne? Dinin 'yapma' dediği her şeyi yapmak. Kadın ve çocuklara tecavüz dâhil. Konuşmak yok tecavüz var. Eleştirmek yok çalmak çok. Zalim ve gaddar olmak aranan bir meziyet. Kimseye acımayacaksın.

Yoluna çıkan ya da çıkma cesaretini gösterenlere haddini bildireceksin. Ben ne dersem odur. Vicdan ve insanlık bize göre değil. Koyun sürüleri sıraya girecek. Kendisini kesecek bıçağı yalayan inekler de .

Uçurum kenarından geri geri gidilecek. Işık giderek azalıyor. Her yer kararıyor. El fenerleri işe yaramıyor. Belki bir mucize.

O da olmazsa "Cenaze namazı" Ayşenur Arslan'ın deyimiyle Türkiye değil Patagonya'da. Siz rahatınıza bakın.

Twitter ve Facebook'ta üç beş paylaşım devrim için yeter. Tatmin denilen sözcük bunun için bulunmuş.

ÇİZİLDİ

30 Mart 2016

11 Mart'ta tüm dünya medyası The Atlantic dergisinin dış politika yazarı Jeffrey Goldberg'in Başkan Obama ile yaptığı söyleşinin yorumlarına yer verdi. Goldberg 'Obama, Erdoğan'ı başta Batı-Doğu bölünmesine köprü olabilecek ılımlı bir Müslüman lider olarak görüyordu. Ama Obama artık Erdoğan'ı bir fiyasko, muazzam ordusunu Suriye'ye istikrar getirmek için kullanmayı reddeden otoriter bir lider addediyor' diye yazdı.

Bunun anlamı şu :

Obama'ya göre Erdoğan;

1- Artık ılımlı Müslüman değil.

2- IŞİD'e karşı savaşmak istemiyor

3- Demokrasi düşmanı.

Ankara'yı çok kızdıran bu söylemler Beyaz Saray tarafından yalanlanmadı.

Goldberg'e göre; Obama aynı söyleşide Suudi Kral ve Körfez'deki yandaşları için benzer çok daha ağır sözler sarf etmiş. Onlar da yalanlanmadı.

Haziran 2014'te Biden'de Erdoğan ve Suudi Kral için benzer laflar etmişti ama bu kez iş Goldberg'in laflarıyla kalmadı. Anı gün Ürdün Kralı Abdullah'ın 'Erdoğan ve Türkiye ile ilgili ağır laflar ettiği' sızdırıldı.

Aynı gün ABD'nin eski Ankara Büyükelçileri Edelman ve Abramowitz Beyaz Saray'a yakınlığıyla bilinen Washington Post gazetesinde ortaklaşa yazdıkları makalede yine Cumhurbaşkanı Erdoğan ile ilgili çok ağır laflar ettiler. Onlara göre 'otoriter Erdoğan ya reform yapmalı ya da istifa etmeli çünkü ülkeyi iç savaşa sürüklüyor. Erdoğan ayrıcı toplumu İslamlaştırmaya çalışmakta ve Suriye'deki radikal gruplara yardım etmektedir... '

Son günlerde ABD medyasında buna benzer çok şey yazılıp çizildi. Öncesi ve sonrasını toplarsak Obama ile Erdoğan'ın ilişkisi artık eskisi gibi değil. Deyim yerindeyse Obama Erdoğan'ın defterini kapattı. Öyle olmasaydı Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın Washington ziyareti bu kadar tartışma yaratmazdı.

ABD ve Batı medyası Obama'nın Erdoğan ile görüşmeyeceğini yazıyor. Haberin kendisi bile anlamlı. Ateş olmayan yerden duman çıkmaz misali.

Zarrab'ın tutuklanması işin tuzu biberi. Belki de asıl menü. Hem de acısı bol İran baharatlı. En azından bana göre. Palavraya gerek yok.

Obama'ya göre Erdoğan eski Erdoğan değil. Obama'ya göre bir zamanlar ABD'nin bölgesel projelerine hizmet eden Erdoğan şimdi artık ABD'nin Rusya ile uygulamaya çalıştığı bölgesel planlarını bozmaya çalışıyor. Özellikle Suriye ve Irak'ta.

Yani IŞİD'e karşı savaşın sürdürüldüğü yerde.

Bu ise affedilemez. Affedilmeyen başka şeyler de var.

Örneğin otoriterleşen bir İslamcı AKP iktidarı. Sicili çok kabarık.

Sicil affı için Ankara çok uğraşıyor. Dışişleri Bakanı Çavuşoğlu önceden Washington'a gitti. İstenilenleri önceden öğrenmek için. Öğrense de işe yaramaz.

Cumhurbaşkanı Erdoğan 'Zirve sırasında görüşeceğiz' dedi. Yani ayaküstü ya da köşede kısa bir görüşme.

Benim bildiğim Cumhurbaşkanı Erdoğan var olan iç ve dış politikalarından asla vazgeçmeyecektir.

Belki Kıbrıs'ta taviz verir ama İslamcı çizgisinden geri adım atmaz. Başkanlık planından vazgeçmez. Bölgesel Müslüman Kardeşler ittifakını sürdürür.

Peki böyle bir durumda Obama ne yapar?

Özel olarak uzun bir süre için görüşüp görüşmemesi yorumlar için temel kriter. Görüşmenin mimikleri ve Obaman'nın lafları çok önemli.

Kapalı kapılar ardında 'BOP Eş-Başkan' Erdoğan ne yapar bilinmez ama bu kez Obama için daha önemli olan Putin ve onunla birlikte Suriye'de barışı sağlama planıdır. Erdoğan buna karşı çıkarsa gereği yapılır.

Ne yapılacağını hep birlikte çok yakında göreceğiz. Yapılabilecekleri önlemenin bir tek yolu var : Ya teslim olunur ve Esed'e Esad denilir ya da Yahudi lobilerinin kapısı çalınır.

Onlar da çok gıcık ama yapılacak fazla bir şey yok. Adamların istekleri bitmez. Verdin mi onlar da verir.

Örneğin 'Cesaret Madalyası'.

Nasıl olsa Müslüman Türk halkı cesur ve kahramanları çok sever. Hele hele tüm dünyaya kafa tutuyorsa.

Obama dediğiniz adam da kim? 'Çeyrek Müslüman bir o kadarı Zenci geri kalanı karışık Hristiyan'.

Bizim arkamızda Merkel yenge ve din kardeşlerimiz Kral Selman ve Katarlı Emir Temim var. Üçünde cukka gani.

İSLAM ADINA REZALET

16 Nisan 2016

Müslüman ülkelerin liderleri İstanbul'da toplandı.

İslam Ülkeleri İşbirliği Örgütü'nün zirve toplantısı.

Toplamında 57 ülke. Örgütün dönem başkanı Mısır ama Sisi İstanbul'a gelmedi. Sisi, dışişleri bakanını gönderdi o da konuşmasını bitirip salondan ayrıldı. Protokol gereği yerini yeni dönem başkanı Erdoğan'a bırakmalıydı ama yapmadı.

Sonra da birileri bize 'İslam ülkelerinin işbirliğinden ya da birliğinden' söz edecek. Arap ülkeleri bile birlik olamıyor. Türki Cumhuriyetlerde de durum farklı değil. Her şey palavra. Müslüman ülkelerin üç-beşi hariç tümü geri kalmış. Hiç biri diğeriyle 'İslami anlayış' konusunda anlaşamaz. Her ülkenin kendi iç İslamcıları kavgalı. Örneğin AKP-Gülenciler ya da diğer tarikat ve cemaatler.

Çağdışı, ilkel, bağnaz ama çok zengin Suudi yönetim herkesi satın alıyor.

Suudi Kral Selman önce Mısır'a sonra da Türkiye'ye geldi. Derdi biri Arap (90 milyon) diğeri Türk (80 milyon) bu iki önemli İslam ülkesini 'Şii' İran'a karşı kullanmak.

Oysa bu iki ülkenin lideri yani Erdoğan ve Sisi birbirine düşman.

Suudi Arabistan, Bahreyn, BAE ve Ürdün Sisi'nin düşmanı Müslüman Kardeşleri 'terörist' ilan ettiler.

Mısır'dan kaçan Müslüman Kardeşlerin liderleri İstanbul'da barınıyor.

Suudi Arabistan, Ürdün ve Körfez ülkeleri Türkiye ile birlikte Suriye'de 'Alevi Esad'a karşı savaşan Müslüman Kardeşler kökenli tüm terör örgütlerine destek veriyor.

Mezhepsel birliktelik. Rezalet. Bu sözcüğün içini istediğiniz gibi doldu-

run. Ürdün Kralı Abdullah, Osmanlı'ya ayaklanan Şerif Hüseyin'in torunu. Türkleri hiç sevmez.

Suud ailesi var olduğu andan itibaren Osmanlı, Türkiye, cumhuriyet ve demokrasi düşmanı. Vahabi mezhepli Suud ailesi, İslam coğrafyası ve dünya için en büyük tehlike.

Kaide, Taliban, IŞİD, Nusra, el-Şabab, Boko Haram ve benzeri tüm ruh hastası örgütleri kuran, kurduran, finanse eden ve destek veren Suud Ailesi'dir.

Tabii ki CIA birlikte.

Şimdi bu ailenin kralı Türkiye'ye gelmiş artistlik yapıyor.

Hem de Allah, Peygamber ve din adına. Onun için bu gayet normal ama normal olmayan şey onunla birlikte bu oyunu kabullenen AKP yönetiminde Türkiye'nin tavrı. Türkiye'ye hiç yakışmıyor.

Ama AKP ille de "Ben Türkiye'yi Suudi Arabistan'a benzetmek istiyorum" diyorsa, o zaman sorun yok.

Ya da sorun çok daha büyük. Çünkü kral kafaya koymuş: 'Şii İran ve Alevi Esad'a karşı sonsuza dek savaşacağım.' Adam kafayı üşütmüş.

Önce 'Sünni İslam Ordusunu' kurdu. Mızmızlanan ülkeleri bol keseden dolarla ikna etti. Palavradan "IŞİD'e karşı savaşacağız" dedi ama üç aydır IŞİD'e bir tek laf bile etmedi. Etmedi ama bu kez Mısır'a gitti ve 'Sünni Arap Ordusu' kuralım dedi 2015 yılında 87 milyar dolar satın aldı. Son 70 yılda yandaşlarına 200 milyar dolar dağıttılar. Adamlar işlerini çok iyi yapıyorlar.

Vahabi inancı gereği İslam'ı yok etmeleri gerekiyor. Edemeyeceklerine göre Müslüman ülkeleri perişan etmelidirler. Suriye, Irak, Yemen, Libya... Alevi, Şii ya da Sünni olmaları önemli değil. Bu da yetmezse İslam'ın içini boşaltmak, bağnazlaştırmak, radikalleştirmek ve yüce değerlerinden uzaklaştırmak.

İstanbul'da toplanan Müslüman ülke liderlerinin büyük bölümü Suudilerin bu amaçlarına hizmet ediyor. Suudiler de Batılıların. Ama daha çok İsrail'in. 1.7 milyar Müslüman'a karşı dünyada 14.2 milyon Yahudi.

Bakmayın siz hepsinin İsrail karşıtı söylemlerine. Hepsi yalancı. Hepsi İslam düşmanı. İslam'ın 'işlemeyin' dediği ne kadar günah varsa hepsini zevk ve şehvetle işliyorlar.

En az 50 günah. Hem de İslam adına ve İslam için! 'İnsanların günah

işleme özgürlüğü var.' IŞİD'ten hiç farkları yok. O kafa kesiyor, bunlar beyin karartıyor. Karanlık beyinler kapkara pislikleri göremez. Görmeyen beyinler kolay teslim alınır.

Karınlar da azıcık doydu mu bu iş tamam. İnsanlık, vicdan, onur ve karakter dediğiniz sözcüklerin hiç bir anlamı kalmaz. Tam da Suudi Kral Selman'a göre. Sisi'yi de Erdoğan'la barıştırdı mı gel keyfim gel.

Geriye 23 Nisan iptali kalıyor. Renkli bir çocuk dünyası yerine kapkara bir Türkiye'ye doğru. Vatana, millete hayırlı ve uğurlu olsun! Olur mu bilemem ama Kral Selman kesin bu işe çok sevinir.

***

Eski adıyla İslam Konferansı olan İslam İşbirliği Örgütü Sünni Suudi Arabistan'ın insiyatifi ve Şah yönetiminde Şii İran'ın desteğiyle 1969'da kuruldu. Gerekçe İsrail'in Mescidi Aksa'yı yakma girişimi. Oysa o sıra Şah Hazretleri İsrail'in en büyük dostuydu. Suudi yönetimin kafasında ise başka hinlikler vardı: Merkezi Cidde olan Örgüt üzerinden kendi mezhepsel planlarını uygulamak.

Nitekim de öyle yaptılar yapıyorlar.

Bugün örgütün 25'i Asya ve 30'ü Afrika'da bulunan 57 üyesi var. Balkanlardan nüfusunun %55'i Müslüman olan ancak dini duyguların çok zayıf olduğu Arnavutluk'un yanı sıra Latin Amerika'dan Surinam diye bir ülke var. 700 bin kadar nüfusunun %25 kadar Müslüman olmasına rağmen bu ülke Örgüt üyesi. KKTC ise örgütte gözlemci ve Türkiye hariç hiç bir Müslüman ülke Kıbrıslı Türkleri tanımıyor.

Varın siz düşünün örgütün durumunu.

Suudi Kral Selman, Katar Emiri Temim ve Kardeş Türki Cumhuriyetlerin liderleriyle çok 'samimi' olan Cumhurbaşkanı Erdoğan onlardan KKTC'nin tanınmasını isteyebilir ama isteyemiyor çünkü hepsi ABD'den korkuyor. Tıpkı diğerleri gibi.

İster cumhuriyet ister krallık ya da emirlik olsun hemen tümü antidemokratik, özgürlük düşmanı, çağ dışı ve bağnaz iktidarlar tarafından yönetilen bu ülkelerin ezici çoğunluğu yoksulluk, cehalet,

bağnazlık ve benzeri bir çok sorunla cebelleşip duruyor. Bu ülke yönetimlerinin bir çoğu Suudi kraldan para dileniyor ya da kral onları gerektiğinde satın alıyor.

22'si Arap olan bu ülkelerin Müslüman çoğunluklu olanlarında çok ciddi dini kavgalar ve dolaysıyla sorunlar var. Çünkü bu ülkelerin iktidarları dini yani İslam'ı kendi çıkarları doğrultusunda kullanıyor.

Bunu yapanların hepsi bin türlü yolsuzluk batağında. Öyle oldukları için diktatör oluyorlar. Kendilerini korumak ve daha fazla çalmak için. 'Kefenin cebi yoktur' diyenlere inanmayın.

Bir fetva ile bırakın kefene cep dikmek mezara ayakkabı kutuları bile yerleştirilir.

KİM KİMİ ŞEY...

25 Nisan 2016

Sizce Suriye'de kim kimi şey yapıyor? Beş yıl önce Suriye'de olayların başlamasıyla 'Suriye Dostları Grubu' üyesi 100 kadar ülke Esad'ı devirmek için önce Tunus'ta sonra da İstanbul'da toplandı. İstanbul toplantısına çağırılan Suriye'de savaşan örgütlerin komutanlarına "Esad'ı devirmek için istediğiniz her şeyi vereceğiz" denildi. Onlar da bu azim, şevk ve meşkle saldırmaya başladı. Herkesin tek bir sloganı vardı: "Esad ve onun gibi kâfir tüm Aleviler yok edilecek." Suudi Arabistan, Katar ve AKP bunun için milyarlarca dolar hazırlamıştı. Hiç kimse 'demokrasi, özgürlük ve insan haklarından' söz etmiyordu.

Nasıl olsa Esad üç ayda devrilecek ve AKP Emevî Camii'nde iktidar olacaktı. Sonrasını biliyorsunuz. Esad devrilmeyince işler karıştı. Kürtleri Esad'a karşı ayaklandırmak için PYD lideri Salih Müslim Türkiye'ye davet edildi ve türlü türlü sözler verildi.

Dönemin Dışişleri Bakanı Davutoğlu daha fazla söz vermek için Erbil'e gidip Müslim il sohbete devam etti.

Müslim "Hayır" deyince, ÖSO ve müttefiki İslamcı gruplar PYD'ye saldırdı. O sırada Nra ve IŞİD henüz kurulmamıştı. 2013 sonunda bu savaş daha da kızıştı. Ankara "PYD Esad'ın adamları" demeye başladı. Sonrasında Kobani ve Tel Abyad savaşları yaşandı. Erdoğan ve Davutoğlu "PYD terörist örgüttür" dedi. Salih Müslim, Türkiye'yiIŞİD'e yardım emekle suçladı.

Cumhurbaşkanı Erdoğan "Kobani düştü düşecek" dedi ama ertesi gün Obama'nın telefonuyla Peşmerge'nin Kobani'ye geçişine izin verdi. Ocak 2015'te Diyarbakır'da konuşan Davutoğlu "Selam olsun Kobani'ye.

Kobanili her kardeşimin anlından öpüyorum" dedi. ABD ise uçaklarıyla IŞİD'e karşı savaşan PYD'ye yoğun destek vermişti. Anlaşılan Erdoğan, Davu-

toğlu ve ABD "Esad'ın adamları PYD'ye destek vererek Esad'ı güçlendirmek istemişti"

Peki, kime karşı?

'Esad'ın adamları IŞİD'e karşı'

AKP yönetiminde Ankara ve onun süper zekâ medyası "IŞİD'i de Esad kurdu" diyordu. Beyler; bütün dünya IŞİD lideri Bağdadi'nin Irak'ta tutuklandığını, Amerikan kampında tutulduğunu ve beyni yıkandıktan sonra serbest bırakıldığını biliyor. Beyler; IŞİD, Nusra ve ÖSO'nun Rakka işgali Urfa'da planlandı. Tıpkı Musul işgalinin İstanbul'da planlandığı gibi.

Bununla ilgili Arap ve dünya medyasında yüzlerce haber ve rapor var. Demek ki PYD olayında olduğu gibi IŞİD olayında da Türkiye 'Esad'ın adamlarına' yardım etmiş. Kim kimi şey yapıyor belli değil. Belki 'Esad'ın adamlarına' yardım eden Türkiye, Suudi Arabistan, Katar ve diğerleri Suriye'yi yıksın, en çok askerini öldürsün ve halkına çok acı çektirsin diye IŞİD'e sınırsız yardım etmişti.

Bu da yetmeyince bu ülkeler 'Esad'ın adamlarına' yeni malzeme bulmaya kalkıştılar. Zavallı Esad'ın 80 ülkeyi dolaşıp eleman toplayacak hali yoktu! Herkes Esad'a yardım etmek için on binlerce 'Mücahit ve hakiki Müslümanı' Türkiye üzerinden Suriye'ye taşıdı. Türkiye; AKP'ye göre 'Esad'ın adamları' olan IŞİD'e katılmaları ve Esad ile ABD'nin müttefiki PYD'ye karşı savaşsınlar diye on binlerce militanın Suriye'ye girmesine izin verdi.

Bu da yetmiyor AKP 'Esad'ın adamları olan IŞİD'i bombalasın diye NATO üssünüABD uçaklarına açıyor ve bu uçaklar buradan kalkarak 'Esad'ın adamları olan IŞİD'i bombalıyor' ama aynı zamanda 'Esad'ın adamları PYD'ye silah taşıyor.'

Rus uçaklarının desteğiyle Esad'ın ordusu 'Esad'ın adamları olan IŞİD'e saldırınca bu kez kıyamet kopuyor. 'Esad halkı bombalıyor' diye. 'Esad'ın ordusu Esad'ın adamları olan IŞİD'i Halep çevresinden ve Palmira'dan kovunca hiç kimse sevinmedi. Oysa ne güzel Esad'çılar birbirini boğazlıyordu! Özetle Esad ordusu Esad'çı olan IŞİD'çilere saldırıyor ama suçlu Esad.

Esad'çı IŞİD'çiler Esad'cı PYD ile savaşıyor ama yine suçlu Esad.

Esad'çı PYD Esad ordusuyla Kamışlı'da savaşıyor ama yine olmuyor. Suudi Kral Selman 'Esad'ı Esad'ın adamları olan IŞİD'çilerden kurtarmak için'

İslam ordusu kuruyor ama yine suçlu Esad. ABD liderliğinde 70 kadar ülke Esad'ı kendi adamı olan IŞİD'cilerden kurtarmak için operasyon yapıyor ama inanan yok. Belki de bu 70 ülke gizli Esad'çıdır da bizim haberimiz yok.

Binlerce Türk vatandaşı Esad'ın adamları IŞİD'e katılmak için Suriye'ye gidiyor ama Esad'dan kurtulmak için beş yıldır yapmadığını bırakmayan AKP sesini çıkarmıyor. Bu da yetmiyor Türkiye'de insanların yüzde 10 kadarı Esad'ın adamları IŞİD'i terör örgütü olarak görmüyor ve ona sempati duyuyor ama AKP buna kızmıyor.

IŞİD intiharcıları ve TIR dedikoduları işin fantezisi. Önemli olan halka yutturulan yalanlar. Önemli olan halkı aptal yerine koymaktır. Önemli olan insanlar hiç bir şeyi sorgulamamalı. Kimin kimi öptüğü kimin umurunda?

KİLİS'TEN ANTEP'E

30 Nisan 2016

Gaziantep Kilis arası 56 kilometre. Kilis Suriye sınırına yaklaşık 5-6 kilometre uzaklıkta. Karşısında Azez var.

Nusra ve müttefiki terör örgütlerinin işgali altındaki kasabayı ele geçirmek isteyen IŞİD 'Türkiye benim savaştığım örgütlere destek veriyor' diyerek zaman zaman Kilis'i bombalıyor. IŞİD benzer nedenle önceki gün Gaziantep'e bağlı Karkamış'ın Türk yurdu köyünün karakolunu bombaladı. Karkamış Suriye'nin Cerablus kasabasının tam karşısında.

IŞİD işgali altındaki Cerablus ile Azez arasında yaklaşık 100 kilometre var ve bu sınır boyu uzanan bölgenin tümü IŞİD işgali altında. Bu bölgenin ortasında Mercidabık kasabası var. Halife Bağdadi'ye göre İslam ordusu, yani IŞİD'çilerle kefereler ordusu Mercidabık'ta karşılaşacak ve bu savaşı kazanan İslam ordusu yoluna devam edip İstanbul'u fethedecek.

Yavuz Sultan Selim tersini yapmıştı. İstanbul'dan çıkıp önce Alevileri kılıçtan geçirdi sonra da Mercidabık'ta Türk kökenli Memluki ordusunu yendikten Suriye ve oradan Mısır'ı ele geçirdikten sonra Halife olarak İstanbul'a döndü.

Mesele halifelik. Başkalarının da gözü var bu makamda ama boşuna.

IŞİD'in Kilis ve Gaziantep'e yönelik saldırıları ve İstanbul, Ankara ve Bursa'daki intihar eylemleri hilafet yolunda sapkınca atılan aptalca ama ciddi adımlardır. Çünkü IŞiD ruh hastası, sapık ve manyak katil sürüsü. Onlarla yatıp kalkanlar onlar gibi olmaya aday. Coğrafyamızın geleceği çok karanlık.

Özellikle Suriye. 'Cerablus-Azez arasında güvenli bölge kuracağım' diyen ve bunun için Merkel'i Gaziantep'e getiren AKP yönetiminde Ankara IŞİD ile çok karmaşık ve karanlık ilişkiler içinde Obama 'Güvenli ya da tampon bölge

yok' deyince Ankara'nın desteklediği silahlı gruplar ateşkesi bozmak için Halep'te saldırıya geçti. Suudi Arabistan ve Katar da onlara destek veriyor.

Ruh hastaları katiller rastgele her yeri bombalıyorlar. Her gün 30-40 kişi ölüyor yüzlercesi yaralanıyor. Hastaneyi bombalıyor sonra da 'Esad uçakları bombaladı' propagandasını yapıyorlar. Medya onlardan yana olduğu sürece bir sorun yok. Adamlar 5 yıldır yalan söylüyorlar ama utanma ve arlanma yok. Yalanları ortaya çıkıyor bu kez daha fazla yalan söylüyorlar.

Yalanı yalanla örtbas ediyorlar. İnanan zavallılar olduğu sürece sorun yok. Zavallılar çoğaldıkça IŞİD rahatlıyor. AKP zorlanmıyor.

Arap ve Müslüman ülkelerin İslamcılarını arkasına alan AKP onların ideolojik yapısına uygun olarak davranıyor. İçte giderek baskıcı, bağnaz ve gaddar oluyor dışta ise kan ve gözyaşından haz alıyor. Her şey İslam için. Her şey halifelik için.

IŞİD bunun için kuruldu. Bunun için Kilis ve Gaziantep'i bombalayan IŞİD'e karşılık verilmiyor. Verildi diyenlere inanmayın. IŞİD dost ve müttefik. Herkes onu seviyor. Katil ve tecavüzcü. Akçeli yolsuzluklar işin eğlencesi.

Halife ve sultan olmak kolay değil. 'Her şey İslam için'! Ama sizin benim bildiğimiz İslam değil. Ruh hastalarına göre yeni türden bir rezillik. Ne kadar da utanmazlar. İşimiz çok ama çok zor. Ama yine de onlar korkuyor. Allah'tan değil bizden. Çünkü biz haklıyız. Çünkü biz onurluyuz.

YAHUDİ AŞKI

11 Mayıs 2016

Ocak 2004'te ABD'deki Yahudi lobileri dönemin başbakanı Erdoğan'a 'Üstün Cesaret Madalyası' verdi.

Acaba neyin cesareti?

Yıllar geçti ve Erdoğan Ocak 2009'da Davos'ta İsrail Cumhurbaşkanı Peres'e 'One Minute' dedi. Öncesinde İsrail Başbakanı Olmert Başbakan Erdoğan'ı atlatarak Gazze'ye saldırdı. Oysa Erdoğan İstanbul'da Suriye ile İsrail arasında barış görüşmelerini başlatmış ve Olmert yan çizmeseydi bu konuda sonuç alacaktı. İsrail 'One Minute'in intikamını 31 Mayıs 2010'da Mavi Marmara'da 9 Türk vatandaşını öldürerek aldı. Bu arada 'alçak koltuk' muamelesini de unutmayalım.

O sıralar Esad Başbakan Erdoğan'ın dostuydu. Mart 2011'de Suriye'de olaylar başladı. Esad, İsrail ve Başbakan Erdoğan'ın düşmanı oldu. Türkiye ilk günden itibaren Suriye'de savaş tüm gruplara her alanda sınırsız destek verirken İsrail yaralanan militanları alıp kendi hastanelerinde tedavi ediyordu.

Bununla yetinmeyen İsrail zaman zaman Suriye askeri mevzilerini bombalayarak teröristlere yardım ediyor ve yaralı olanlarını tedavi ediyor. İsrail'in merkezi İstanbul'da bulunan Suriye muhalefeti ve başta Nusra ve ÖSO olmak üzere silahlı gruplarla ilişkileri konusunda Arap ve dünya medyasında binlerce haber var.

AKP yönetiminde Türkiye bu konularda çok daha ileri bir durumda. Peki, Türkiye-İsrail ilişkileri ne durumda? 'Arap Baharı' sürecinde Türkiye'nin İsrail ile ticari ilişkileri rekor düzeyde.

Arap medyasına göre Barzani'nin petrolü Ceyhan'a geliyor buradan da gemilerle İsrail'e taşınıyor. Rusya'ya göre Barzani'nin petrolü içinde IŞİD petrolü de var. Gazetelere bakılırsa taşıyan Burak Erdoğan'ın gemileri. Son dö-

neme geldiğimizde AKP yönetiminde Ankara İsrail ile ilişkilerini düzeltmeye çalışıyor.

Cumhurbaşkanı Erdoğan son ABD ziyareti öncesinde Amerikan Yahudi örgütlerinin liderlerini Sultan Abdülhamit'in Yıldız Sarayı'nda kabul etti ve ABD'ye gidince Obama görüşmesi öncesinde aynı kişilerle buluştu.

Geçen hafta vetodan vazgeçen AKP İsrail'in NATO üyeliğine yeşil ışık yaktı. Geçen yıl yine AKP İsrail'in OECD üyeliğini onayladı. Türkiye-İsrail ilişkilerinin özetinde bunlar var. Esad'ı devirmek isteyen AKP yönetiminde Ankara'nın bölgesel ilişkilerinde başka özetler var.

Örneğin Vahabi mezhepli Katar ve Suudi Arabistan. Her iki ülkeyi yöneten iki aile tarih boyunca Osmanlı ve Türkiye cumhuriyetinden nefret etmiş. Ama olsun.

Tarih dediğiniz şey yalnızca okunmak ve unutulmak içindir! Önemli olan tarihli değil talihli olmaktır. Bunun için yeşil dolarlar yeterli. 'Arap Baharı' ile birlikte bu ülkelerin yöneticileri AKP ile birlikte Esad'ı devirmek için ittifak kurdu. Hepsine göre 'İsrail değil Alevi Esad ve ona destek veren Şii Hizbullah ve İran çok daha tehlikeli'.

Esad'ı devirmek için hep birlikte çalıştılar. Çünkü Lübnan Hizbullah İsrail'in korkulu rüyasıydı. 'İslam âleminin lideri' Suudilere göre 'İsrail'in 500 nükleer, kimyasal ve biyolojik bombası değil İran'ın olası nükleer bombası çok daha tehlikeli'. İhanetin bu kadarı biraz fazla ama olsun. Adamlar İsrail için risk oluşturan Irak, Suriye, Mısır ve Lübnan'ı dağıtmak için özel çaba harcadı.

AKP yönetiminde Ankara, Katar Emiri ve Körfez ülkelerinin kral, emir ve şeyhleriyle birlikte. IŞİD bu tezgâhın bir parçası. İsrail artık çok rahat. Sorun şimdi bitse bile Irak ve Suriye 20-30 yıl toparlanamaz. İsrail, Suudi İttifakına duacıdır.

Ama iş bununla da bitmiyor. Panama Belgelerine göre Suudi Kral Selman seçim kampanyası için geçen yıl İsrail Başbakanı Netanyahu'ya 80 milyon dolar bağışta bulunmuş. Bilineni bu kadar. Adam gelene gidene para dağıtıyor.

Amerikalılar 11 Eylül sırlarını açıklamasın diye Suudiler Yahudi lobilerine muhtaç.

Yahudi lobileri de 'Destek veririz ama İsrail'in kölesi olacaksınız' der. Bataklık pisliğine saplananlar yılana sarılır. Arap ve batı medyasında Suud

ailesinin İsrail ve öncesinde Siyonist örgütlerle ilişkileri hakkında çok bilgi var.

Bazılarına göre Suud ailesi Yahudi kökenli. Başkaları da 'Vahabi mezhebi bir Yahudi operasyonudur' der. Komplo teorisi olabilir ama Suud ailesinin 100 yıllık geçmişinde sınırsız ihanetler var. İslam coğrafyasında TÜM belaların nedeni Suudilerdir. Suudi'ler şimdi kendilerine ortak arıyor. İslam'ı bu hale getiren ve İslam adına her türlü pislik ve kanın arkasında olan Suudilerdir.

AKP yönetiminde Ankara bu Suudilerle 'Sünni İslam İttifakı' kurdu. AKP yönetiminde Ankara Vahabi Katar'da üs anlaşması imzaladı. Vahabi Katar'ın El-Sani ailesi İsrail ve Yahudi lobilerinin en hakiki dostu. Aralarında su sızmaz. 'Arap Baharı' sürecinde El-Sani'nin El-Cezire ve Suudi'nin El-Arabiye televizyonu birer CIA- MOSSAD operasyon merkezleri gibi çalıştı çalışıyorlar.

Uzatmaya gerek yok. Esad bahane İsrail ve Yahudi lobileri şahane. Model olabilirler. Cumhurbaşkanı Katsav kadınlara tecavüzden, Başbakan Olmert rüşvetten, bazı bakanlar yolsuzluklardan hapiste. Netanyahu'nun karısı son anda kurtuldu. Diz boyu pislik. Bölgesel İttifak'ın ortak paydası. 'Yaşasın İsrail'. İşte 'Arap Baharı'nın özeti.

UNUTURSUN YERSİN KAZIĞI

14 Mayıs 2016

100 yıl önce bugünlerde yani 16 Mayıs 1916'da İngiliz Sykes ve Fransız Bicot çok önemli bir anlaşmaya imza attılar. Rus imparatorluğu anlaşmanın içeriğini biliyordu. Anlaşmaya göre İngiltere ve Fransa Osmanlı denetiminde olan Ortadoğu topraklarını paylaşıyor. Anlaşma görüşmeleri Aralık 1915'te başlamıştı. Öncesinde İngiltere, Fransa ve Rusya'nın dolaylı-dolaysız rol oynadığı Ermeni Tehcir sorunu yaşanmıştı. Çanakkale az öncesindeydi.

6 Mayıs 1916'da Şam Valisi İttihatçı Cemal Paşa Suriye ve Lübnan aydınlarını darağaçlarında sallandırdı. Namı-değer Lawrence ve Bayan Bell full-time çalışıyordu. Maniki Dünya kitabımda özetle anlattım. Bell ve Lawrence paylaşılacak bölgenin haritalarını çiziyorlardı. Lawrence ve Bell Arap aşiretlerini Osmanlıya karşı ayaklandırmak için son hazırlıkları tamamlamışlardı. Bol miktarda işbirlikçi bulmuşlardı. Suud, Haşimi ve diğerleri. 9 Haziran 1916'da ayaklanma Mekke'den başlatıldı ve Osmanlı bir yıl içinde bölgeden atıldı. 1917 Ekim Devrimi sonrasında Lenin İngiltere ve Fransa'nın gizli anlaşmalarını deşifre etti ve kurtuluş savaşını başlatan Atatürk'e destek verdi.

İngiltere ve Fransa El-Suud, El-Hişim, El-Sani, El-Halife, El-Nehyan, El-Sabah ve diğer el ve ayaklarla bölgeyi yönetmeye başladı. Fransa ve İngiltere Sykes-Bicot'dan bir yıl sonra dünyanın her tarafında yaşayan Yahudilere 'Gelin size Filistin'i verelim' dedi.

1945'te ABD Başkanı Roosevelt Suudi Kralı Abdülaziz ve Mısır Kralı Faruk ile bu konuda anlaştı. 1947'de İsrail devleti kuruldu. Sonrasında bu coğrafya hiç durulmadı. Sürekli kan, gözyaşı ve acı yaşadı. Etnik, dinsel ve mezhepsel nedenlerle. Suudi'ler bunun için milyarlarca dolar harcadı. Tıpkı şimdi olduğu gibi. Tek farkla.

'Arap Baharı' öncesine kadar Türkiye bu oyunun dışındaydı. Atatürk 'Yurtta sulh Cihan'da sulh' demişti. AKP dinlemedi ve 'Cihan'da savaş Yurtta savaş' dedi. Bunun için Osmanlıya kazık atan Suudilerle birlik oldu.

Yalnız Suudi'ler değil Ürdün ve Körfez ülkelerinin kral, emir ve şeyhleriyle de. El ve ayaklar. Sonuç ortada. Coğrafyamız 100 yıl öncesine geri götürüldü. Dijital çağ farkıyla.

Sykes-Bicot'nun 100 yıl önce planladığı coğrafyamız 'Arap Baharıyla bir 200 yıl sonrasına taşındı. Aynı 'Eller sayesinde. Artı El-Erdoğan. 100 yıl önce Sykes-Bicot İsrail için yapıldı 100 yıl sonra yine HERKES İsrail için çalışıyor.

Hem de 'en hakiki' İslam adına! Devletler, hükumetler, krallar, emirler, şeyhler, başkanlar, örgütler, dernekler ve bilumum şekil ve şemalar. Bakmayın siz 'İsrail, Siyonizm ve Yahudi' karşıtı söylemlerine. Hepsi palavracı. Hepsi İsrail'in hizmetinde. Dolaylı-dolaysız. Bilerek- bilmeyerek. Abdestli-abdestsiz.

Ne demişti İsrail'in ilk Cumhurbaşkanı Ben Gorion?

Hem de 1957'de İstanbul'a gizlice gelip Menderes ile görüşmeden önce. 'Irak, Suriye ve Mısır dağıtılmadan İsrail rahat edemez'. Nil'den Fırat'a kadar. Şimdi olduğu gibi AKP yönetiminde Ankara'nın yardımıyla. AKP olmasaydı bu coğrafya asla ve asla bu hale gelmezdi. AKP olmasaydı Irak, Suriye ve Mısır bu şekilde perişan edilemezdi. Yemen, Libya, Lübnan ve diğerleri bonus. AKP olmasaydı bu coğrafya asla ve asla IŞİD ve NUSRA gibi ruh hastası örgütleri tanımayacaktı.

AKP olmasaydı bu coğrafyanın kral, emir ve şeyhleri hiç bir şey yapamazdı. 100 yıl önce Osmanlıya ayaklanan ve Türklerden nefret eden 'Eller 100 yıl sonra Osmanlı mirasçısı El-Erdoğan'la birlikte yeni bir Sykes-Bicot peşindeler.

Moral sponsor: El-Netenyahu.

Ben Gorion'un torunu.

Hikâyenin adı: 'Arap Baharı.'

Hem de en kanlısından.

İslam Siyonist Yahudi İsrail'in hizmetinde.

Beraber çamurlandık yağmurlarda!

Beraber yedik kazıkları.

BECEREMEDİK!

18 Mayıs 2016

Atatürk önce saltanatı, peşinden hilafeti kaldırdı.

Cumhuriyet'in kurulma sürecinde ve sonrasında 'İslamcı' çevreler sürekli problem oldu. Onlara göre 'Laik Cumhuriyet Allahsız'dı'. Anadolu'dan büyük yenilgiyle çıkan emperyalist ülkeler 'İslamcıları yalnız bırakmadı. Yalnız Anadolu'da değil bu coğrafyanın her yerinde.

İngilizler Atatürk'ten intikam almak için Cumhuriyet'ten üç yıl sonra Mısır'da Müslüman Kardeşler örgütünü kurdurdu. Yavuz Selim burada halife ilan edilmişti. İslam dini artık emperyalist ülke ve güçlerin en büyük silahı olmuştu. Laik düşünceye ama daha çok Lenin'in komünist ideolojisine karşı. İslam ve Müslümanlar her yerde seferber edildi. Onlar da bu iş için hazırdı. Yoksulluk ve cehaletten. İkinci Dünya Savaşı bu oyun için bir dönüm noktasıydı.

14 Şubat 1945'te Suudi Kral Abdülaziz ile Kızıl Deniz'de buluşan ABD Başkanı Roosevelt "Şimdiye kadar İngilizlerin ama bundan böyle bizim emrimizde olacaksın. Hem de din, mezhep ve petrolünle" dedi.

O da "Baş üstüne" dedi ve gereğini yaptı. O gün bu gün, bu coğrafyanın din ve mezhep eksenli tüm pisliklerinde Suudilerin sapkın mezhebi, parası ve rolü var. Adamlar son 80 yılda İslam dinini ve bu dine inanan halkları perişan etmek için en az 300 milyar dolar harcadılar. 'Yeşil sermaye' denilen karanlık tezgâh onların patenti. Adamlar dünyanın neresinde olursa olsun İslami tüm parti, örgüt, dernek, cemaat, okul, cami ve benzeri oluşumlara para dağıttılar.

CİA'nin onay ve bilgisi dâhilinde. Bu da yetmedi Müslüman ülkelerde 'İslami' örgütleri kurdurup birbiriyle kavga ettirdiler. Bu da yetmeyince ülkeleri savaştırdılar. Sekiz yıl süren Irak-İran Savaşı. Ama İsrail'e hiç bir zaman dokunmadılar Oysa İslam'a inananlara göre 'en büyük düşman Yahudilerdir'

İslam âleminin 'lideri' Suudiler İsrail Devleti'nin 1947'de kurulmasına onay verdi.

ABD dünyanın dört bir yanından taşıdığı ve Filistin toprağında yerleştirdiği Yahudilere "Alın size bir vatan" dedi. Onlar da 'din adına' vahşet ve terörün her türlüsüne başvurarak önce Filistin halkını kovdu sonra da bölge ve dünyanın baş belası oldular.

IŞİD gibi... Başını ABD'nin çektiği emperyalist ülkeler ve başını Suudilerin çektiği işbirlikçileri dünyanın dört bir yanından on binlerce 'Müslümanı' Türkiye üzerinden Suriye'ye taşıdılar. Onlar da 'din adına' Irak Şam İslam Devleti' yani IŞİD'i kurdular.

İsrail Devleti'ne benziyor. Devşirme ABD gibi. Onun içinde ABD her ikisini sevdi. Kaide ve Taliban'ı sevdiği gibi. Öncesinde Müslüman Kardeşler ve Müslüman Kardeşler kökenli tüm 'İslamcıları'.

Radikal, Ilımlı, yumuşak, light, sempatik, komik ve şarlatan. Hep birlikte 'din düşmanı Yahudileri' değil de din kardeşi Müslümanları hedef aldılar. Özellikle 'din düşmanı laik, solcu ve komünistleri.'

'Kâfir Şii ve Alevileri' asla unutmadılar. 100 yıllık tarih böyle yazılacak. Din adına kanın her türlüsü. Din adına dini ve hepimizi perişan etmek için. 'Arap Baharı'nın kanlı beş yılında olduğu gibi.

Oyunculara bakın: ABD, müttefiki emperyalist ülkeler ve geleneksel işbirlikçileri. Suudi Arabistan, Körfez ülkeleri, Ürdün ve hepsinin nefret ettiği Türkiye. "İslam dininin sahipleri biziz" dediler ve coğrafyamızın halklarına savaş ilan ettiler. Beş yılda her alanda sınırsız suç ve cinayet işlediler.

IŞİD, Nusra ve diğerlerinin tecavüzlerine ortak oldular. Tecavüze uğrayan küçük kızların feryadını hiç bir zaman duymadılar. Kendi kızları yokmuş gibi. Uzatmanın anlamı yok: Huylu huyundan vazgeçmez. 'Din adına' konuşup davrandığını söyleyenlerin büyük çoğunluğunun yürek, beyin ve ruhsal sorun var. Dünyanın her yerinde bu tiplerle karşılaştım. Sahtekârlar, yalancılar, hırsızlar, dolandırıcılar ve kadın düşmanıdırlar.

Zaman Zaman da sapıklar. Bunun için de dini kullanırlar. Abartısız söylüyorum: Bunlar iflah ve ıslah olmaz. Tıpkı ABD ve İsrail gibi. Müslümanları kullanmayı çok iyi becerdiler ve beceriyorlar. Evet beceriyorlar.

DERS ALINIR (Mı?)

23 Mayıs 2016

Beş yıl önce bugünler 'Özgür Suriye Ordusu' Antakya'da kuruldu. Elemanı az olduğu için Tunus ve Libya'dan gelen adamlarla desteklendi. Silah, her türlü askeri malzeme ve para AKP iktidarından.

ÖSO ilk terör eylemini 8 Haziran günü Cisr El-Şuğur kasabasında gerçekleştirdi ve 120 devlet memurunu hunharca ve vahşice öldürdü. Adamlar Suriye'de 'özgürlük ve demokrasi' için mücadele edeceklerini söylemişti.

'ÖSO'dan birkaç gün sonra yani 31 Mayıs'ta bu kez Suriyeli muhalifler Antalya'da toplandı. Yine AKP'nin desteğiyle. Sonrasında olaylar çok hızlı gelişti. Suriyeli muhalifler 2 Kasım 2011'de Suriye Ulusal Konseyi'ni (SUK) İstanbul'da kurdu.

Bu kez AKP tek başına değildi. Suudi Arabistan, Katar, ABD, İngiltere, Fransa, Almanya... Hepsinin istihbarat örgütleri bu işe el vermişti. Hepsi ABD'nin eski Şam Büyükelçisi Robert Ford'un emrinde çalışıyordu. Ama olmuyordu. 'Diktatör Alevi Esad bir türlü devrilmiyordu.'

'Sünni Suriye halkı ve ordusu ona karşı ayaklanmıyordu.' Devreye fetvalar girdi.

Liderler ve onların emrindeki binlerce din adamı 'Kafir Alevi ve Şiilere karşı' Cihat çağırısı yapmaya başladı.

Çağrıyı duyan binlerce ruh hastası, sapık ve katil dünyanın dört bir yanından Türkiye'ye geldi ve pikniğe gider gibi Suriye'ye geçti. Onlar da Suriye'de 'demokrasi ve özgürlük' mücadelesi verecekti. Nasıl verdiklerini hep birlikte gördük görüyoruz. Artık ÖSO, SUK ve benzeri örgütler yok. Obama bile bu 'uyduruk muhaliflerle Esad'ın devrilemeyeceğini' itiraf etti.

ÖSO ve SUK yöneticileri destek veren istihbarat örgütlerinin adamı. Bunu ben değil genişletilmiş SUK'un başkanlığını yapan Ahmet el-Hatip söyledi.

Her iki örgütün yöneticileri hırsız, işbirlikçi ve pislik içinde.

Bunu fırsat bilen Nusra ve IŞİD bu örgütlerin militanlarına el atıyor ve hızla güçleniyor. Onların gücü bildik bölgesel ve uluslararası ülkelerin ilgisini çekince olaylar bildik noktaya geldi. Demek istediğim 'özgürlük ve demokrasi' hiç bir zaman ne ÖSO ne de SUK'un umurunda olmadı ve olmayacak.

Nusra ve IŞİD lider ve yöneticilerinin büyük bölümü zaten Suriyeli değil.

Onlara destek veren bildik bölgesel ülkeler ise Suriye'ye demokrasi ve özgürlük değil kendilerine uygun çağ dışı, ilkel, bağnaz, faşist bir yapı yerleştirmek istiyor. Klasik tanımı ile emperyalist ve savaş sermayeli kapitalist ülkelerin derdini bilmeyen yok. Herkes İsrail için çalıştı.

İsrail için risk oluşturabilecek tüm ülkeler dağıtıldı. Suriye, Irak, Mısır, Libya, Yemen, Lübnan... Her şey beş yıl içinde oldu. Ders alan var mı? Sanmıyorum. Yeter diyen var mı?

Sanmıyorum. Her şey AKP yönetiminde Ankara'nın 'dindar ve kindar' söylem ve eylemiyle başladı.

Böylesi kanlı bir politikayla Suriye'deki 'Alevi Esad'a karşı harekete geçen AKP bölgede tıkandığında Türkiye içine yüklendi. Son beş yılda ülke içinde yaşanan tüm siyasal, hukuksal, güvenlik, ideolojik ve benzeri sıkıntıların nedeni Suriye'deki başarısızlıktır.

Ankara'nın önünde iki seçenek var:

-Devam eden iç politik provokasyonlara paralel olarak Suriye politikasında çok daha saldırgan olmak.

-ABD baskısıyla Suriye'de geri adım atarak içte toplumsal barışı sağlamak.

-Gönül tersini ister ama bugünün bölgesel ve uluslararası koşullarında AKP birinci olasılığı tercih eder gibi görünüyor. Tersi olsaydı Davutoğlu görevden alınmaz ve dış politikayla hiçbir ilgi ve deneyimi olmayan Binali Yıldırım bu göreve getirilmezdi.

İçte tam yetkili devlet başkanı gibi davranan ve bunu herkese kabul ettiren Cumhurbaşkanı Erdoğan artık dışarıdakilere de "Bundan böyle tek muhatabınız benim" diyecek.

-Son beş yılda Davutoğlu ve Hakan Fidan ile birlikte Suriye'de yaptığını yapan Erdoğan şimdi Davutoğlu'suz bir döneme hazırlanıyor.

Yalnız Suriye ve bölgesel politikalar anlamında değil PKK ve Kürt sorunu açısından da. Cumhurbaşkanı Erdoğan iç ve dış politikada çok önemli bir döneme hazırlanıyor. Umar ve dilerim son beş yıllık başarısızlıklardan yeterince ders alınır ve bu beş yıl öncesindeki beş yılın içte ve dıştaki mutlulukları hatırlanır.

Aksi takdirde herkes için yeni bir beş yıllık felaket yılları başlar. O zaman da sonraki beş yılları anlatmanın hiç bir anlamı kalmayacak.

PATALOJİK

25 Mayıs 2016

En orijinal olanı kuşkusuz Saddam Hüseyin'dir. Ekim 1979'da Cumhurbaşkanı Ahmed Hasan El-Bekr'i devirerek başkan oldu. Önce düşman bellediği komünistleri ortadan kaldırdı. Sonra Baas partisi içindeki muhaliflere sıra geldi.

Eylül 1980'de 'Sünni Arap milleti' adına Şii İran'a saldırdı. 1988 Halepçe katliamına kadar Kürtleri hiç rahat bırakmadı. Yüz binlerce Şii'yi katletti. Her şey ona bağlıydı.

Başbakan, bakanlar, ordu, istihbarat, hazine, hâkimler, savcılar, rektörler, gazeteciler... Küçük oğlu Kusay istihbarat örgütlerinin başındaydı. Uday futbol ve gazeteciler dâhil birçok federasyon, cemiyet, dernek ve vakfın başındaydı. Daha çok akçeli ve eğlenceli işlere bakıyordu.

İki damadı çok önemli askeri birimleri yönetiyordu ama ihanet edince her ikisini feci şekilde öldürttü. İran'a karşı savaşında Saddam'a milyarlarca dolar yardım eden Suudi Arabistan ve Körfez ülkeleri Kuveyt'i işgal edince düşman kesildiler.

2003 Irak işgal edildi ve 24 yıllık 'tek kişilik' iktidar oyunundan sonra asıldı. İki oğlu Uday ve Kusay öldürüldü.

24 yılda Irak'ta en az 2 milyon insan öldü. İktidar uğruna. Bugün petrol zengini Irak varla yok arasında bir ülke. Tunus'ta Bin Ali 1987'de Başkan Burgiba'yı devirerek iktidarı ve parti yönetimini ele geçirdi.

İstihbarat kökenli olduğu için her şeyi kontrol edebildi. Başbakan, bakanlar, üniversiteler, ordu, yargı, medya ve aklınıza gelen her şey ondan sorulur. Oğlu olmadığı için damadı ve eşinin akrabaları işi götürüyorlardı. Yolsuzluğun nitel ve nicel olarak sınırı yoktu.

Devrilmeden önceki 5 yılda ihale yasasını 24 kez değiştirdi.

Partiler, sendikalar ve göreceli olarak siyasi bir muhalefet vardı ama Bin

Ali nefes aldırmıyordu. Sonunda devrildi ve şimdi Suudi Arabistan'da bir villada sürgün hayatı yaşıyor.

Mübarek ise 6 Ekim 1981'de Sedat'ın öldürülmesiyle başkan oldu. O da tek kişilik oyunu yazdı, yönetti ve oynadı. İki oğlu ona yardım ediyordu. Siyasette ve akçeli işlerde. Yaşlandığında iktidarı onlara bırakacaktı. Göreceli muhalefet işe yaramıyordu.

Ocak 2011'de devrildi ve iki oğluyla birlikte kafese konuldu. Kaddafi'nin ölümü çok daha feci oldu. Yazdığı Yeşil Kitap'la ülkeyi 42 yıl yönetti.

Her şey ona bağlıydı. 4 oğlu ve bir kızı onun yolunda ülkenin her şeyini kontrol ediyorlardı. Yemen'de durum bundan farklı değildi.

1978'de çavuş iken darbe yapan ve 2012 yılına kadar iktidarda kalan Ali Abdullah Salih, iki oğlu, üvey kardeşleri, eşlerinin yakın ve uzak akrabalarıyla ülkeyi çağın gerisine taşıdı. Diktatörlük, yolsuzluk ve pislik ülkenin vazgeçilmez konularıydı.

Saddam, Mübarek, Bin Ali ve Kaddafi... Öncesinde Menderes ve Şah. Ortadoğu karanlığında 'One Man Show'nun tipik örnekleri. Olumlu-olumsuz siyasal İslam hepsinin gündemindeydi. Hafız Esad gibi. Şimdi olduğu gibi İslamcılar en kanlı yüzlerini Suriye'de göstermişti.

1976-1982

Oğul Esad babasından devraldığı karanlık bir Suriye'yi aydınlığa taşıma mücadelesi veriyordu. Tam da başarıyordu ki 'Arap Baharı' oyunu başladı. Gerisi bildik hikâye...

İslam coğrafyasının 100 yıllık iğrenç tarihi. Kral, emir ve şeyhlerin baş tacı edildiği rezil anlayışlar. 57 Müslüman ülkede hemen hemen durum aynı.

Örneğin Kafkaslar ve Orta Asya'daki Türki Cumhuriyetler. Faşist, dikta ve ilkel ideolojilerin toplumları sürüleştirdiği zavallı Müslüman ülkeler. Hisseden kıssa çıkarılır mı bilinmez ama bu coğrafyada bir değil çok sorun var. Sorunların tartışmasız nedeni insan malzemesi...

Yani sosyoloji, biyoloji, psikoloji, antropoloji, patoloji ve bilumum 'idelojiler' Aziz Sancar hocamız bu işe el atar mı bilemem ama insan genlerini ihmal etmemek lazım. Baksanıza hocamız gençlere ne diyor? 'Sakın politika ile uğraşmayın.' Yani uslu oturup sizden isteneni tıpış tıpış yapın. Bırakın politikayı molitikayı ve bilumum 'kayıları başkaları 'yürütsün'! Geriye bir şeyler kalırsa onu da siz yürütün.

ÇELİŞKİ

30 Mayıs 2016

Arap Baharı' ile birlikte Tunus, Libya ve Mısır'da insanlar sokaklara dökülünce hiç kimse 'Alevilik ya da Şiilik'ten söz etmedi. Herkese göre ortada bir 'Özgürlük ve demokrasi Baharı' vardı. Ama Bahreyn'de insanlar sokağa çıkınca 'olmaz' denildi. Meğer 'Bahreyn'dekiler Şii ve demokrasi onlara göre değilmiş.'

'Sünni' Suudilerin tankları gitti ayaklanmayı bastırdı. Sıra Suriye'ye gelince 'Baharcılar' tek bir söylem üzerinde birleşti: 'Suriye'de Alevi bir diktatörlük var.' Körfez'in kral, emir ve şeyhleriyle birlikte Erdoğan.

El-Cezire, El-Arabiye ve benzeri tüm aşağılık televizyonlar gece gündüz bu yönde yayın yaptı. Bölgenin binlerce ruh hastası din adamı bunun için on binlerce fetva verdi. Yayınları izleyenler ve fetvaları duyanlar 'Allah-u Ekber' nidalarıyla cinayet işlemeye başladı.

ÖSO, Nusra, IŞİD ve benzeri yüzlerce ruh hastası cinayet şebekesi böyle kuruldu.

On binlerce yabancı ruh hastası sapık bunun için Türkiye'ye geldi ve Suriye'ye girdi. Bunun için 'Sünni ülke ve güçler' IŞİD'in Rakka ve Musul'u işgaline destek verdi. Aynı ülke ve güçler şimdi IŞİD'i Rakka ve Musul'dan kovma operasyonlarına karşı çıkıyor. Farklı gerekçelerle.

Örneğin AKP yönetiminde Ankara PYD gerekçesiyle Rakka operasyonuna karşı. Güya Amerikan askerleri YPG militanlarıyla birlikte savaşıyor. Amerikan askerlerinin PYD'yi eğittiğini, bu askerlerin silahlarla birlikte Kuzey Suriye'ye İncirlik'ten gittiğini ve ABD'nin PYD'yi stratejik müttefik kabul ettiğini bilmeyen yok. Obama, Biden ve ABD yönetiminde birçok kişi bu gerçekleri onlarca kez vurguladı.

AKP yönetiminde Ankara'nın 2011-2014 döneminde PYD lideri Salih

Müslim'i Esad'a karşı ayaklandırmak için birçok kez Türkiye'de misafir ettiğini ve karşılığında 'özerklik hatta federalizm' vaadinde bulunduğunu da bilmeyen yok. Çelişki üzerine çelişki. Ama kimin umurunda. Yandaş medyanın gücü her türlü yalanı unutturur.

Irak'ta durum bundan farklı değil. Rakka olayına yalnızca Türkiye'nin PYD-ABD gerginliği çerçevesinde bakan satılmış Arap medyası işini gücünü bırakmış Felluce ile uğraşıyor.

El-Cezire ve El-Arabiye günlerdir 'Şii milisler ve çoğunluğu Şiilerden oluşan Irak ordusu Felluce'de katliam yapıyor' yaygarasını sürdürüyor.

Anlaşılan IŞİD'in üç yıldır Suriye ve Irak cinayetlerine sesini çıkarmayan bu televizyonların Sünnilik damarı kabardı.

Bu televizyonlar IŞİD'in Felluce ve benzeri Sünni şehirlerde işlediği cinayetleri her zaman görmemezlikten geldi.

MOSSAD ve CIA operasyon merkezleri gibi çalışan bu iki televizyonun provokasyonuyla Arap sosyal medyasında müthiş ve çok tehlikeli bir mezhep kavgası yaşanıyor.

Sünni IŞİD'çiler Alevi, Şii, Ezidi, Hristiyan, Kürtler ve Sünnileri keserken sesini çıkarmayan bu tipler 'IŞİD yok edilecek' diye şimdi çok üzülüyor.

Sapıkla yatan ruh hastası olarak kalkar.

Ruh hastalarının mezhep provokasyonu bu coğrafyaya çok acı çektirdi ve çektiriyor.

İslam düşmanı, ABD ve İsrail uşağı Vahabi Suudilerin parasıyla beslenen bu ruh hastası Şii ve Alevi kanıyla yetinmiyor.

Libya'da tek bir Şii, Alevi, Ezidi, Hristiyan ya da Kürt yok ama tümü Sünni olan insanlar birbirini boğazlıyor. Bu da yetmiyor birbirini boğazlayan bu farklı gruplara ayrışmış bu 'Sünnilerin' arkasında bulunan ülke ve güçler de 'Sünni.' Acı ama gerçek. Mezhep ve etnik düşmanlıklar bahane ruh hastalığı şahane.

Felluce ve Rakka hikâyeleri işte böyle bir şey!

1-AKP yönetiminde Ankara Amerikalı askerlerin PYD ile Rakka'da IŞİD'e karşı savaşmasına çok kızmış.

Obama yönetimi de fena korkmuş!.

2-Amerikalı askerler İncirlik'ten Kuzey Suriye'ye geçti geçiyor. PYD'ye verilen Amerikan silahları İncirlik'ten gidiyor.

3-Rakka'ya yönelik operasyon ABD-Rusya koordinasyonuyla yürütülüyor. YPG ve diğer gruplar bu savaşın ana gücünü oluşturuyor.

4-Özellikle Musul işgalinden sonra birçok Batılı ülke YPG ve Iraklı Peşmergeleri eğitmek için subaylarını Kuzey Irak ve Kuzey Suriye'ye gönderdi.

5-AKP yönetiminde Ankara'nın PYD tepkisi hiç kimsenin umrunda değil. Türkiye'nin PKK ile savaşına sesini çıkarmayan Batılı ülkeler PKK'nın Suriye kolu PYD ile ilgili birçok hesap yapıyor.

6-AKP yönetiminde Ankara bu hesaplardan rahatsız ise oturup geçmişteki hatalarını düşünsün. Rakka ve Musul'un işgalindeki rolünü, PYD'ye yönelik cahilce hesaplarını,

ABD ile zorunlu flörtünü, Körfez'in kral, emir ve şeyhleriyle olan 'tamamen duygusal' ilişkilerini, bu kral, emir ve şeyhliyle koordineli olarak çok tehlikeli mezhepsel söylem ve tutumlarını ve 'Arap Baharı' sonrasında işlediği tüm suçları.

Bu pislikler kolay kolay temizlenemez. Temizlenmediği sürece AKP'nin iç politikasında zerre kadar olumlu bir gelişme olmaz. Temizlenmediği sürece Türkiye çok ağır bedeller öder.

IŞİD, PYD, ABD, Rusya, Batılı ülkeler ve bölgenin bildik üçkâğıtçı müttefikleri. Hepsi de Türkiye'yi mıncıklamak için fırsat kolluyor. Yukarda özetlediklerim aslında gerçeğin belki de yüze onudur. Durum hayal edemeyeceğiniz kadar iğrenç. ABD'de tutuklandığı gün Zarrab'ı ve onunla ilgili olası gelişmeleri anlatmıştım. Bu oyun yeni başlıyor.

Uzatmaya gerek yok. Var olan berbat durumdan kurtulmanın yalnızca ve bir tek çıkış yolu var: Esad ile yeniden dost olmak. Biliyorum çok çok zor ama Türkiye'yi seviyorsak denemeye değer. Hele hele IŞİD, Nusra, ÖSO ve benzeri örgütlerin ruh hastası tiplerini tanıdıktan sonra.

-Hele hele ABD ve Batılı emperyalist ülkelerin niyetini öğrendikten sonra.

-Hele hele kral, emir ve şeyhlerin ne denli çağ dışı ve ilkel olduklarını yakından gördükten sonra.

-Hele hele Türkiye bu hale geldikten sonra. Bir düşünün.

UMUDUMUZ İDİ AMİN

04 Haziran 2016

Koçaryan'ı 1993'te Karabağ savaşı sırasında tanıdım. O sıralar Ermeni kuvvetler komutanıydı. 1998'de Ermenistan Cumhurbaşkanı seçildiğinde atlayıp Erivan'a gittim. Kendisiyle röportaj yapan ilk gazeteci bendim. Dışişleri Bakanı ise Halepli Vartan Oskanyan'dı. Her ikisiyle uzun uzun konuştum.

Koçaryan 'Göreceksin soykırımın 100. yıl dönümünde birçok önemli ülke bu konuda karar almış olacak' dedi.

Tarih: Haziran 1998.

2015'e yani 100. yıla 17 yıl vardı. Döndüm Koçaryan'ın söylediklerini yazdım ve anlattım ama ciddiye alan olmadı.

Şimdi herkes Alman meclisinin kararına kızıyor. Alman kamuoyu uzun süredir AKP ve Erdoğan'a çok kızgın. İslamcı örgütlere verdiği destek, mülteciler ve demokrasi ile özgürlüklere yönelik saldırılarından dolayı. Almanlar ve bütün dünya şimdi artık Ermeni konusunu konuşuyor. Kızanlar kızıyor ama yakında unutulur.

Yoksa 4 milyon Rus turistten sonra 4,5 milyon Alman da gelmez. Öfkeyle kalkan zararla oturur. Hatırlayın başka ülkelere de kızılmıştı.

Örneğin Fransa ve İtalya.

AB'nin önemli iki ülkesinin parlamentoları soykırımı tanıdı ve tanımayanları cezalandıran yasaları kabul etti. Kısa bir süre için kıyamet koptu ama sonrasında her şey normale döndü. İş bununla da kalmadı.

Dönemin Başbakanı Erdoğan 4 Eylül 2008'de Fransız meclisinin kararınızdan iki yıl sonra Fransa Cumhurbaşkanı Sarkozi ile el ele tutuşarak Şam'a gitti. Yanlarında Katar emiri Hamed de vardı.

Amaç Katar gazını taşıyacak boruları Suriye topraklarından geçirip

Türkiye'ye buradan da Avrupa'ya ulaştırmak. Amaç; Avrupa'yı Rusya'nın gaz tekelinden kurtarmak.

Esad 'Hayır' dedi. Dediği için Erdoğan-Hamed-Sarkozi Esad'ın yani Suriye'nin üzerine çullandı. Suriye'de yaşayan herkes gibi 500 bin kadar Osmanlı tehcirinden kalma Ermeni de çok acı çekti.

Osmanlı'yı soykırımla suçlayan Sarkozi Suriyeli Ermenileri hatırlamadı bile. Sarkozi devrilinceye kadar Erdoğan'ın dostuydu ve hiç kimse Fransa'nın Ermeni konusundaki tavrını hatırlamadı.

Görevini kötüye kullanan ve yandaşı savcıları önemli görevlere atayan Sarkozi 1 Temmuz 2014'te aniden gözaltına alındı. Bir gün sonra serbest bırakılan Sarkozi'nin yargılaması sürüyo0r.

Fransız şirketleri ise Türkiye'de milyarlarca dolar kazanmaya devam ediyor. Tıpkı İtalyan şirketleri gibi. Peki, soykırımı 2000 yılında onaylayan İtalya ile ilişkiler ne oldu? Kısa süreli <sinir halinden sonra her şey normale döndü. O kadar da değil.

İtalya'nın namı-değer çapkın Başbakanı Berlusconi 10 Ağustos 2003'te evlenen Bilal Erdoğan'ın nikâh şahidi oldu. Kadın ve genç yaştaki kızlarla ilişkilerinden dolayı yargılanan Berlusconi hapse atıldı ve kesin Ermenileri unuttu.

Peki, ABD'de durum ne? PYD konusunda Türkiye ile nasıl dalga geçtiğini unutalım.

Her 24 Nisan'da Amerikan Başkanı bir konuşma yapar ve 1915'te yaşananları 'Büyük felaket' diye tanımlar. Ankara 'Soykırım demedi' diye sevinir ve bir sonraki 24 Nisan'ı beklemeye koyulur. Çaresiz ve hiçbir şey yapamadan. Ermenilere göre ABD tavrı çok önemli. ABD 'soykırım' derse işte o zaman konu BM'ye taşınır.

ABD'de 41 eyalet parlamentosu soykırımı tanımış durumunda. Soykırımı resmen tanıyan ülke sayısı şimdilik 29.

Ermeniler bu işin peşini bırakmayacak. Ankara hamasi söylemlerin ötesine geçememenin sıkıntısını yaşıyor. Tepki göstermesi kolay değil.

Ankara AB ve batılı ülkelere her alanda ve konuda muhtaç. Bakmayın siz hamasi konuşmalar ve havada uçuşan tehditkâr söylemlere. Osmanlı mirasçısı olmak kolay değil. Ankara yani AKP onlarca nedenden dolayı Al-

manya'yı kızdıramaz. ABD'yi asla. Obama'nın bir telefonu yeter. Hep birlikte Suriye'yi yıktılar.

Hep birlikte on binlerce yabancı ruh hastasını Suriye'ye taşıdılar. Ama şimdi AKP yani Türkiye yalnız. Giderek daha da yalnızlaşacak. Türkiye'ye kazık atmak için sırada başka ülkeler var ve olacak. Bir kez olsun bana inanın. Türkiye'yi seviyorsanız gerçeği görün. Böyle giderse Amin bile sizi kurtaramaz.

FELLUCE

20 Haziran 2016

Nisan 2003'te Amerikan askeri Bağdat'a girdikten sonra Felluce kolay kola teslim olmadı. Yaklaşık yedi ay süren çarpışmalardan sonra Amerikan askerleri kasabayı kontrol altına alabildi.

Amerikalılar 120 cami dâhil her tarafı bombaladı.

Mart 2005'te Felluce'ye gittiğimde her yer yıkıntı halindeydi.

Köyleriyle birlikte 450 bin kadar nüfusu olan Felluce Sünni ve dinci aşiretleriyle tanınır. Aşiretler 2007'ye kadar ABD işgaline karşı savaşan Kaide'ye destek verdiler.

2007 yazında Başkan Bush o bölgede bulunan aşiret liderleriyle buluştu ve "Bizimle birlikte Kaide'ye karşı savaşın size 700 milyon dolar dağıtırım" dedi. Onlar da öyle yaptı. Bir tür korucu sistemi. 2011 sonunda Amerikalılar Irak'tan ayrıldı.

Öncesinde Suriye'de 'Sünniler Alevi Esad'a karşı' ayaklandırılmıştı. Sünni Türkiye, Suudi Arabistan, Katar ve diğerleri ayaklananlara destek veriyordu.

Nisan 2012'de 100 ülkenin dışişleri bakanları ve temsilcileri Esad'ı devirmek için İstanbul'da toplanmıştı. Suriye'dekilere verilen destek Irak'takilerin iştahını kabarttı. Suriye'dekilere destek verenler Irak'takilere de destek verdi. Böylece Halife Bağdadi ortaya çıktı. Adam "Ben Abbasi ve Emevîlerin temsilcisiyim" dedi ve Irak Şam İslam Devleti'ni ilan etti. Önce Rakka sonra da Musul'u işgal etti. 'Sünniler' onu çok sevmişti.

'Alevi Esad ve İran, Irak ve Lübnan'ın Şiilerine karşı savaşıyordu.'

İsrail sevinçten uçuyordu. Korkulu rüyası Irak, Suriye, Mısır ve Hizbullah iç savaşlarla perişan oluyordu. İsrail'le birlikte mezhepçi tipler cennet rüyası görüyordu. İşte bu nedenle Katar'ın El-Cezire, Suudilerin El-Arabiye ve benzeri televizyonlar, on binlerce sosyal medya hesabı ve yüzlerce fetvacı din adamı Felluce'nin kurtarılmasına çok sinirlendiler.

Bir aydır 'Irak Ordusu ve Şii milisler Felluce'de Sünni halka karşı katliam yapacak' modundaydılar. Felluce IŞİD'ten kurtarıldı ve hiç kimse halka dokunmadı.

Oysa Ocak 2014'te IŞİD Felluce'yi işgal ettiğinde onlarca aşiret lideri örgüte bağlılık yemini etmiş ve kasabada görev yapan devlet memurlarının kafalarının uçurtulmasına destek vermişti.

Irak Ordusu bu aşiret liderlerine ne yapar bilemem ama Felluce'den sonra yeni hedef Musul. Orada da birçok Sünni aşiret lideri IŞİD ile işbirliği yaptı ve yapıyor. Başta Türkiye olmak üzere Ürdün, Suudi Arabistan, Katar ve başkaları bu aşiretlere destek veriyor. Mezhepçi ve sapık bir mantıkla. 'Irak İran destekli Şiilere bırakılmamalı'.

-Şiiler dedikleri Irak nüfusunun yüzde 60'ı. Suriye'de durum tersi.

-Yüzde 60 Sünnilere karşı yüzde 12 Alevi, bir o kadar Hristiyan ve başkaları. İşe yaramadı.

-Yüzde 90'ı Sünni olan Suriye Ordusu Alevi Esad'a karşı ayaklanmadı.

-Yüzde 90'ı Sünni Halep halkı Alevi Esad'ı sahiplendi.

-Yüzde 100'ü Sünni olan Kürtler Irak, Türkiye ve İran'da olduğu gibi hiç bir zaman devlete karşı silahlı kalkışmaya yeltenmedi.

Mezhepçi ülkeler ve bu coğrafyayı perişan etme planları yapan emperyalist ülkeler ve İsrail bu işe çok bozulmuştu. Hep birlikte Suriye'de savaşan 'Sünnilere destek vermeye başladılar.

Bu da yetmeyince dünyanın dört bir yanından 50 bin kadar 'en hakiki Sünnileri' Türkiye'ye ve buradan da Suriye'ye taşıdılar.

Dünya tarihinde böyle bir olay yaşanmadı.

Suriye gibi küçük ve olanakları zayıf bir ülke 100 bin teröriste karşı savaşıyor. Adamların tank, top, füze, roket ve aklınıza gelen her türlü ağır silahı var. Bu da yetmiyor onlarca ülke onlara her alanda destek veriyor.

Şimdi sizden ricam 5 dakikalığına düşünün: Suriye'deki 100 bin terörist Türkiye'de olsaydı ne olurdu? 100 ülke Suriye'de savaşan bu 100 bin ruh hastasına yardım edip Türkiye'nin her tarafına gönderseydi AKP ne yapardı? Benzetme ilgisiz ama Güneydoğu'dan gelen görüntüler bir fikir verebilir.

Suriye'de şimdiye kadar 300 bin insan öldü, 500 bini sakat kaldı, 600 bin ev yıkıldı ve 200 milyar dolar zarar var. Acı, üzüntü ve gözyaşının rakam-

sal bir karşılığı yok. Suriye halkı her şeye rağmen direndi. IŞİD sevdalısı ülke ve güçler istediği kadar çırpınsın ya da havlasın Felluce gibi Rakka da kurtulacak. Aptalca ama çok tehlikeli mezhepçi tutum ve davranışların işe yaramayacağını herkes yakında görecek. İsrail'e hizmet etmekten vazgeçin.

Amerikan işgaline karşı onurlu bir şekilde direnen Felluce'deki Sünni aşiretleri kandırıp 'Şii' olduğunu söyleyerek kendi ülkelerinin ordusuna karşı ayaklandıranlar İslam dinine en büyük kötülüğü yaptılar. Aynı kötülüğü Suriye'de de yaptılar ve yapıyorlar. Yetmedi onlara. Gidip tümü Sünni olan Libya halkını da birbirine kırdırdılar. İsrail öyle istiyor. Kızılay'ın tüm kanı onlara yetmez

***

Bu coğrafyanın ilk bağımsız ülkesi Türkiye Cumhuriyeti'dir. Geri kalan Müslüman ülkeler 20, 30, 40 ve Körfez ülkeleri gibi 50 yıl sonra bağımsız oldu. Olanlar oldu ama çoğunluğunda ve özellikle Körfez ülkelerinde Amerikan üsleri varlığını sürdürüyor.

Atatürk'ün laik cumhuriyeti herkesin esin kaynağı olmuştu ama bu Cumhuriyet'ten nefret edenler de az değildi. Bunların başında Hicaz'ın Vahabi mezhepli Suud ailesi geliyordu. Yani İslam coğrafyasında ideolojik kavganın ilk çıkış nedeni laiklik oldu. Bunu fırsat bilen 'Haçlı Hristiyanlar' ve 'Siyonist Yahudiler' bu kavgayı provake ederek kendi planlarını uyguladılar. Böylece 1947'de Filistin toprağı üzerinde bir İsrail devleti kuruldu ve İslam coğrafyasının hemen hemen tüm ülkelerinin iktidarları ABD kölesi oldu. ABD İkinci Dünya Savaşı sonrasında bu iktidarları ve onların bağlı olduğu din ve mezhepleri tepe tepe kullandı.

Önce toplumlar cahil bırakıldı, yoksullaştırıldı ve yozlaştırıldı sonra da dinin kendisi bağnazlaştırıldı. Komünist, sol, laik ve aydın söylem ve ideolojilere karşı kullanılmak için.

Tıpkı Afganistan'da olduğu gibi. 'Yeşil Kuşak Projesi' ile Sovyetler Birliği'ni çökertip dağıtmak için. Öyle de oldu ama ortada bir sorun vardı:

ABD'nin destek verip iktidara taşıdığı Cihatçı Afgan gruplar bu

kez birbirini boğazlamaya başlamıştı. İlkelliğin gereği olarak. Üstelik hepsi Sünni'ydi. Bu kavgayı bitirmek isteyen ABD bu kez daha ilkel Taliban'ı kurdu. O da Kaide lideri Usame Bin Ladin'den yardım istedi. Usame Suudi ailesinin adamıydı.

Özetle Sovyetler Afganistan'dan çekildi ve Birlik parçalandı ama Taliban ve Kaide ideolojisi dünyanın her yerine dağıldı. Buna sinirlenen ABD Başkanı Bush 'Bu bir Haçlı Seferi'dir ya bizden yana ya da düşmandan yanasınız' dedi ve gidip Afganistan ile Irak'ı işgal etti. Böylece güvenlik kavramı dünya ülkelerinin içte ve dışta en önemli sorunu oldu. Dünya ülkeleri bu sektörde milyarlarca dolar harcadı ve harcıyor. Yalnızca Londra cadde ve sokaklarında 5 milyondan fazla kamera var. Her kurumun arık özel güvenlik görevlileri var. Yoksullar hariç dünyada herkes güvenlik için milyarlarca dolar harcıyor. Bu harcamayı provake eden teknoloji ve silah tekelleri yüz milyarca dolar malzeme ve silah sattı satıyor. Arap ülkelerinin petrolünü çıkaran uluslararası tekellerin keyfi yerinde.

Hikaye çok uzun ve karmaşık ve burada yazılan her cümleyle ilgili ayrı bir kitap yazılabilir. Burası Ortadoğu ve bütün dinler ve uygarlıklar burada yaşamış ve bugüne kadar uzanan genetik izler bırakarak yok olmuştur.

Bu izlerin belki de en önemlisi iki yüzlü olmak.

-Yani dürüst olmamak.

-Yani kendinle barışık olmamak.

-Yani kanaatkar olmamak.

-Yani kişisel çıkar için her türlü pisliğin içinde olmak.

Oportünist ve lümpen olmak.

Çalıp çırpmak için fırsat kollamak, nefretle beslenmek, gaddar olmak ve ruhunu şeytana satmak.

Birer Müslüman olarak Allah'ın yapmayın dediği tüm günahları işlemek. Savunması da hazır: 'Biz her şeyi İslam ve Müslümanlar için yapıyoruz.'

'Arap Baharı'nda olduğu gibi.

'NAH BAHAR!'

'Arap Baharı' öncesinde Suriye ve Lübnan hariç Arap ülkelerinde iktidarlar ABD ve Batı işbirlikçisiydi.

Batı'dan sayarak Fas, Cezayir, Tunus, Libya, Mısır, Sudan, Moritanya, Cibuti, Komor Adaları, Somali, Yemen, Umman, Kuveyt, BAE, Katar, Bahreyn, Suudi Arabistan, Irak, Ürdün ve işgal altındaki Filistin.

Peki 'Arap Baharı' nerede oldu? Tunus, Libya, Mısır, Yemen ve Suriye. Hepsi cumhuriyet. Hepsinde siyasal, sosyal ve kültürel anlayışlar Atatürk felsefesinden esinlenip etkilenmiştir. Tunus, Mısır ve Yemen'de iktidarlar 30 yıl ABD hizmetindeydi.

En büyük Atatürk hayranı Kaddafi 2003 Irak işgali sonrasında korkarak bildik anti-emperyalist çizgisinden vazgeçerek Batı'ya yanaştı ve tavizler vermeye başladı. Yüzde 60'ı Şii olduğu için Bahreyn halkının ayaklanması hemen bastırıldı. Suriye'de durum ortada. 'Bahar'ın bahar olmadığının en önemli kanıtına gelelim.

22 Arap ülkesi içinde Suudi Arabistan, Katar, Bahreyn, BAE, Kuveyt, Umman, Ürdün ve Fas yüz yıldır kral ve emirler tarafından yönetiliyor.

Bahreyn hariç hiç birinde hiçbir şey olmadı.

Bu önemli olmayabilir ama hiç birinde özgür seçim, parlamento, özgür medya, sivil toplum örgütleri ve demokrasinin 'd'sinin bulunmadığı bu ülkelerin çağ dışı, ilkel ve ABD uşağı kral, emir ve şeyhleri diğer ülkelerdeki 'halk ayaklanmalarına' destek verdi. Bununla yetinmeyen bu kral, emir ve şeyhler ayaklanma ülkelerinde kendi yandaşı 'İslamcı' çevrelere milyarlarca dolar dağıttılar.

70 yıldır İsrail işgaline karşı mücadele eden Filistin halkına karşı

bu kadar bonkör olmayan bu kral, emir ve şeyhlerin en önemli kavga yeri Suriye oldu. Çünkü Suriye anti-emperyalist, anti-siyonist, laik, çağdaş, kendi içinde barışık ve oğul Esad ile birlikte demokrasi yolunda önemli adımlar atmaya başlamıştı.

Bu ise o kral, emir ve şeyhleri çok korkutuyordu. Bunun için o çağ dışı, ilkel, bağnaz ve işbirlikçi kral, emir ve şeyhler yanlarına AKP'yi da alarak sahip oldukları o büyük parasal güçle Suriye'ye yüklendiler. Amaç Suriye ve tüm bölgeyi kendilerine benzetmekti. Oyun başarıldı.

100 yıl önce Osmanlıya ayaklanan bu kral, emir ve şeyhler 100 yıl sonra Osmanlı mirasçısı AKP ile birlikte ve 'Sünni İslam' adına İslam dünyasını perişan ettiler.

IŞİD, Nusra ve benzeri ruh hastası, sapık ve katil sürüleri bunun için yaratıldı. 'Arap Baharı'nın özeti budur. Bahar mahar yok ortada büyük ve iğrenç bir oyun var.

Her şey bu kadar net iken birilerinin <Arap Baharı'ndan söz etmesi, sahiplenmesi ve savunması tipik bir zeka sorunudur. Tabi ihanet başından beri söz konusu değilse. Bu kadar cehalet ve öngörüsüzlük ancak beynini ve ruhunu satanlarda görülebilir. Ne yazık ki onlar da bu coğrafyada çoklar.

Gen meselesi!

ÖZETLE;

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın Eş-Başkan ilan edildiği BOP toplantısı 11-12 Haziran 2004'te ABD'de yapıldı. 'Ortadoğu ülkelerinde demokrasinin yaygınlaştırılması ve İslamcı partilerin iktidara taşınmasını' amaçlayan bu Proje'nin ilanından sonra ABD yönetimi legal ve illegal tüm kurumlarıyla bu hedefe kilitlendi.

Başkan Obama bunun için 5 Nisan 2009'da Türkiye'yi ve 4 Haziran'da Mısır ve yol üzerinde Suudi Arabistan'ı ziyaret etti ve konuşmalarında demokrasi vurgusu yaptı. Bu konuşmalardan yaklaşık bir buçuk yıl sonra Tunus ve sonrasında Mısır, Libya, Yemen, Bahreyn ve Suriye'de olaylar başladı. İsrail asıllı Fransız gazeteci ve yazar Bernard Henri Levy bu olaylar için 'Arap Baharı' dedi.

Dedi ama hiç kimse ona 'Bahar kral, emir ve şeyhlerle yönetilen ülkelere neden uğramadı' diye soramadı.

Sonrası biliniyor.

Tunus'ta Gestapo lakaplı Zeynel Abidin Bin Ali kendi generallerinin isteği üzerine ülkeden ayrılıp Suudi Arabistan'a kaçınca her yerde olduğu gibi bu ülkede de örgütlü olan İslamcılar batının medya desteğiyle siyaset sahnesinin en önemli figürü oldu. Kısa bir süre sora %30 oyla koalisyonun en büyük ortağı olan İslamcı Nahda Partisi ülkeyi ve toplumu İslamlaştırmaya kalkışınca muhaliflerin tepkisiyle karşılaştı ve iki yıl sonra iktidarı kaybetti. Yerine gelen laik merkez sol ve sağ koalisyon çok da başarılı olamayınca İslamcılar yeniden iktidar ortağı oldu. Genel tanımıyla sol partilerin kendi aralarında uzlaşamaması ve sürekli kavga etmesinden dolayı İslamcılar yeniden toparlanır gibi görünüyor. IŞİD'in aralıklı terör saldırıları olmasaydı İslamcı Nahda partisi daha şanslı olabilirdi ancak komşu Libya'da iç savaş ve batının genel olarak İslamcılara karşı mesafeli durması şimdilik laik-

lerin bir süre daha iktidarda kalma şanslarını artırıyor. İslamcı Nahda ise turizm dışında hiç bir geliri olmayan bu ülkenin yoksul ve cahil kesimlerini kazanmaya çalışıyor. Katar ve Türkiye'den mali ve siyasi destek alan Nahda camiler, dini vakıflar ve benzeri kurumları kullanarak ideolojisini canlı ve güçlü tutmaya çalışıyor.

Siyasal İslamcıların sokağa dökülüp iktidar olduğu ilk ülke olarak Tunus daha uzun süre siyasal ve sosyal çalkantılar yaşayacaktır. İslami tartışmalar yaşayan Libya ve Cezayir'e komşu olan Tunus güçlü laik ve sol gelenekleriyle İslamcılara fazla şans tanımayacaktır. Bu laik ve sol güçler büyük hatalar yapmadıkları sürece Siyasal İslam tüm <ılımlaşma ve demokrasiyle uyumlu olma' çabasına rağmen Tunus'ta yeniden ve tek başına iktidar olma şansını yakalayamayacaktır. Ortadoğu'da siyasal İslam ilk yenilgisini Tunus'ta aldı ve alacak. Hem de demokratik seçimle. Çünkü Tunuslular İslam'ın siyasallaştırılmasıyla dinin ve dolaysıyla kendilerinin ne kadar zarar gördüğüne tanık oldular. Tüm bu detayları iyi değerlendiren İslamcı Nahda'nın lideri Gannuşi Mayıs 2016 yapılan parti kongresinde 'Artık siyasal İslamcı olarak değil muhafazakar demokrat bir parti olarak mücadele edeceğiz' dedi. Dedi ama yenilikçi gençlerin parti içinde daha fazla demokrasi isteklerine 'hayır' dedi.

Bir çok yorumcuya göre Gannuşi takiye yapıyordu ve tekrar iktidara gelmesi durumunda gerçek İslamcı özüne dönecektir. Müslüman Kardeş olarak Gannuşi'den daha demokrat bir tavır beklemek fazla iyimserlik olur.

Özetle Tunus kolay kolay durulmayacak ve bu laik-dinci tartışmaları en az 15-20 yıl sürecek ve bu tartışmaların sonucunu belirleyecek belki de tek faktör ne yazık ki yine Batı hesapları olacaktır.

Batının bölgedeki kral, emir ve şeyhlere karşı dürüst bir şekilde tavır almadığı sürece bu hesaplar her zaman karanlık kalacaktır.

PEKİ YA MISIR?

Tunus'tan farklı olarak siyasal İslam ideolojisinin yani Müslüman Kardeşlerin doğduğu ülke olarak Mısır'da halk 30 yıllık Mübarek iktidarına karşı ayaklandığında Müslüman Kardeşler bu kadar kısa sürede iktidar olacaklarını hayal bile edememişti. Parlamento ve senato seçimlerini ezici çoğunlukla kazanan İslamcılar etkin birer propaganda merkezleri olarak kullandıkları camilerin yardımıyla yeni şeriat anayasasını halka kabul ettirdiler. Seçimlerde ve referandumda oy kullanma oranının çok düşük olmasını hiç kimse umursamadı ve %36 katılımlı seçilen Mursi'yi herkes 'demokrasi kahramanı' ilan etti. Bu duruma da en çok aynı ideolojiyi paylaşan AKP ve onun lideri Erdoğan sevindi. Ancak Erdoğan'ın sevinci fazla uzun sürmedi. İktidar olan Mursi dostu Erdoğan'dan aldığı taktiklerle başta medya ve yargı olmak üzere devletin kurumlarını ele geçirmek için hızlı davranınca tepki toplamaya başladı. Valileri istediği gibi atayan Mursi kendi yetkilerini kullanarak hapislerdeki yüzlerce radikal İslamcı teröristi serbest bıraktırınca tepki toplamaya başladı. 30 Haziran'da 20 milyondan fazla insan meydanları doldurunca ordu 3 Temmuz günü darbe yaptı ve bir yıllık Müslüman Kardeş Mursi yönetimine son verdi. Erdoğan'ın Mursi'ye 'teslim olma diren' telkinleri işe yaramadı. Ordu komutanı Sisi çok hızlı bir şekilde yeni anayasayı hazırladı, parlamento seçimlerini yaptırdı ve seçimle cumhurbaşkanı oldu. Geçen süre içinde Müslüman Kardeşlere amansız savaş sürdüren Sisi eski başkan Mursi ve tüm arkadaşlarını hapse atarak idama mahkum ettirdi ama hiç birinin idam kararını uygulattırmadı. Bir çok Müslüman Kardeşler yöneticisi İstanbul'a kaçtı. Şimdi İstanbul'da televizyonları, örgütleri, evleri ve türlü türlü etkinlikleri var. Suudi Arabistan ve Körfez ülkelerinin parasal desteğiyle sorunlarını çözmeye çalışan Sisi ciddi ekonomik

krizlerle karşılaşmadığı sürece Müslüman Kardeşlerin tekrar iktidar olma şansını sıfırlar. Yani siyasal İslam ikinci ve en önemli darbesini bu ideolojinin merkezi olan Mısır'da yedi. Darbe sonrasında Sisi'ye destek veren Suudi Arabistan, BAE ve Bahreyn Müslüman Kardeşleri terör örgütü ilan ettiler. Ürdün Kralı Abdullah Müslüman Kardeşler örgütünü yasakladı. Bir zamanlar Müslüman Kardeşlere her türlü desteği veren ABD ve Batılı ülkeler şimdilik bu örgüte karşı mesafeli.

Özetle Mısır'da Müslüman Kardeşlerin yeniden iktidar olma şansı şimdilik yok gibi ama bu ülkede sorunlar kolay kolay bitmeyecektir. Bitmeyecek sorunları her zaman iyi kullanma becerisini kanıtlayan Müslüman Kardeşler her zaman pusuda olacaktır. IŞİD ve benzeri radikal söylemli diğer terör örgütleri ise mücadeleyi sürdürüyor. Sudan ve Libya ile binlerce kilometre sınırı olan Mısır'ın işi kolay değil. Arap ve İslam coğrafyasının önemli ülkelerinden biri olan Mısır'ı çok önemli sorunlar bekliyor. Musa'nın torunları olarak Yahudilerin özel ilgi gösterdiği bu ülke iç ama daha çok dış faktörlerle daha uzun süre karmaşık sorunlar yaşayacaktır. Örneğin Nil nehriyle ilgili sorun. Etiyopya bu nehir üzerinde dünyanın en büyük barajlarından birini inşa ediyor ve bu baraj 2018'de bittiğinde Mısır çok ciddi bir sorunla karşı karşıya kakacak. Çünkü Etiyopya'nın İsrail ile ilişkileri çok iyi ve İsrail tarihsel nedenlerle Mısır Firavunlarının torunlarından intikam alma peşinde. Aynı İsrail Nil'i besleyen diğer Afrika ülkeleriyle de çok iyi ilişkileri var.

Kurulduğu günden itibaren İsrail'e destek veren ABD ve Batılı ülkeler Nil konusunda da tavırlarını sürdürürse Mısır'ın geleceği kesin zor olacaktır.

Tıpkı Libya gibi.

BM ve AB arabulucularının yoğun çabasıyla kurulan Ulusal Uzlaşı hükumeti ilk toplantısını 30 Mart 2016 Trablus'ta gerçekleştirdi. Uzun süre biri Bingazi diğeri Trablus'ta iki hükümet tarafından yönetilen ve her tarafında yoğun çatışmaların yaşandığı ülkede şimdi herkes IŞİD'e karşı ortak mücadele etmenin planlarını yapıyor. Çünkü IŞİD bu ülkede çok güçlü, üç şehri kontrol ediyor ve komşu Mısır, Tunus, Mali, Nijer, Çad ve Sudan için büyük tehlike oluşturuyor. Bu

nedenle Ulusal Uzlaşı hükumetinin başbakanı olan Faez Sarraj BM, AB ve ABD'den askeri yardım ve müdahale istiyor. Aşiret ilişkilerinin çok yoğun ve etkin olduğu ve farklı tonlarıyla İslamcıların siyasal ve sosyal olarak güçlü olduğu Libya'nın kaliteli petrol, gaz, güneş enerjisi ve su kaynakları herkesin iştahını kabartıyor. Durum böyle olunca bu ülke uzun süre durulmayacak ve Kaddafi sayesinde zengin bir halk olan insanlar daha uzun süre 'Biz ne yaptık' diyerek hayıflanacaklardır. 6 milyon nüfusu ve 1.760 milyon kilometre kare yüz ölçümü ile çok önemli bir Afrika ülkesi olan Libya daha uzun süre durulmayacak. Akdeniz'e 1450 kilometre sahili olan bu ülkeye batının ilgisi hiç azalmayacak. Azalmadığı için ülkede istikrar ve esenlik kısa ve orta vadede görülmüyor. Oysa mendi iktidarı için tehlike oluşturmayana dokunmayan Kaddafi 40 yıllık iktidarı döneminde ülkeyi cennete çevirmişti ama 'Bahar' rüzgarı esince yaptıklarının hiç bir anlamı kalmamıştı.

Yaratılan algılar ve yoğun propaganda ile silahlandırılarak sokağa dökülen insanlar ülkeyi perişan ettikten sonra Kaddafi'yi hunharca linç etti.

İslam adına. Üstelik Kaddafi onlar gibi Müslüman ve Sünniydi. Libya halkının yüzde yüzü gibi. Libya'da Alevi, Şii, Kürt, Hristiyan, Ezidi, Türkmen, Dürzi ya da başka dinsel, etnik ve mezhepsel gruplardan bir tek insan yok.

Diğer 'Bahar' ülkelerinden farklı olarak.

Örneğin Yemen.

33 yıl iktidardan sonra istifa eden Ali Abdullah Salih'in 25 Şubat 2012'de istifasından sonra ülkede göreceli bir istikrar gözlense de ülkedeki durum bir türlü netleşmiyordu. Müslüman Kardeşler ve müttefikleri iktidarı ele geçirmeye çalışırken Şii Husiler buna direniyordu. Bu kargaşadan yararlanan Kaide ülkenin güneyinde bazı köy, kasaba ve şehitleri işgal ediyordu. Çok geri kalmış ve kişi başına milli geliri 500 doları bulmayan Yemen'de Hüsiler ve eski başkan Salih'in yandaşları 2014 sonuna doğru harekete geçince Cumhurbaşkanı Hadi Suudi Arabistan'a kaçtı. Bunu gerekçe gösteren Suudiler

26 Mart 2015'te bu ülkeyi bombalamaya başladı. Sonraki haftalarda kara operasyonlarıyla devam bu saldırıya Körfez ülkelerinin yanı sıra bazı Arap ülkeleri ve ABD destek verdi. Suudilere göre 'İran destekli Şii Husiler ülkeyi ele geçirecekti'.

Oysa 1962'de Mısır destekli milliyetçi ilericiler Yemen'de darbe yaptığında Şii kral Suudi Arabistan'a kaçmış ve Suudiler Şii İran Şahı, İngiltere ve İsrail'in dolaylı desteğiyle bu ülkeye saldırmıştı. 6 yıl süren bu saldırı ve iç savaş bir tek İsrail'in işine yaramıştı.

Yemen'de durum durulacak gibi görünmüyor. BM çabasıyla 15 Nisan 2016'da ateşkes sağlandı ama Suudi saldırısıyla en az 10 bin insan öldü, 50 bini yaralandı, alt yapının büyük bölümü zarar gördü ve toplumsal doku parçalandı. Aşiret geleneklerinin ağır bastığı bu ülkede dinsel baskılar özellikle kadınları çok etkiliyor. Hamile kadınların en az yüzde 80'ni doktora gitmeden evde doğurur. Çocukların en az yüzde 30'u okula gitmiyor ya da ilk okulu bitirmeden bırakıyor.

Osmanlı tarihinde acıklı türküleriyle anılan Yemen 'Arap Baharı' ile ciddi bir sarsıntı yaşadı ama bir türlü toparlanacak gibi görünmüyor. Çünkü Kaide orada çok güçlü ve Yemen'le 1500 kilometre kadar sınırı olan Vahabi Suudiler bu ülkenin rahatlayıp güçlenmesini istemez ve asla izin vermez.

Bu Suudilerin vazgeçilmez karakteridir.

Her tarafı karıştırmak.

CİA ile birlikte Kaide'yi kurdurarak dünyanın başına bela saran Suudiler 'Arap Baharı'nın rüzgarıyla ayaklanan Bahreyn halkını bastırmak için 1 Mart 2011'de tanklarını başkent Mename'ye gönderdi ve demokrasi isteyen halka karşı terör estirdi.

O gün bugün %60'ı Şii olan Bahreyn halkı demokrasi ve özgürlük için mücadelesini sürdürüyor ama hiç kimse bu mücadeleyi haber bile yapmıyor.

Bahreyn halkının mücadelesi daha uzun süre devam edeceğe benziyor. Suudi Arabistan'da %20, BAE ve Kuveyt'te %15 ve Katar'da %10 oranında olan Şii nüfusun durumu pek iyi görünmüyor. Bu ülkelerde Şiilere karşı çok büyük baskılar var ve insanların nefes

almasına bile izin yok. Suudi'ler dünyanın tüm engelleme çabasına rağmen Şii din adamı El-Nimr'i bile 2 Ocak 2016'da idam etti. Suudi'ler idama tepki gösteren İran ile ilişkileri kestiler ve hemen peşinden Lübnan hükümetinde bakanları olan Hizbullah'ı terör örgütü ilan ettiler. Bahreyn hükümeti ise muhalefet parti ve örgütleri yasakladı.

Yalnızca Şii oldukları için.

Tıpkı Iraklı Şiiler gibi.

Oysa Irak halkının yüzde 35'i Sünni ve bunlar Arap, Kürt ve Türkmen'leri kapsıyor. Irak'ta %5 civarında Hristiyan var. Bugün ise bu denklemin hiç bir anlamı kalmadı. Amerika'nın 2003 işgalinden sonra darmadağın edilen sosyal dokusu ve paramparça edilen coğrafyasıyla Irak IŞİD'in ortaya çıkmasıyla çok farklı ve daha tehlikeli bir boyuta taşındı. Bir komplo teorisi olabilir ama bu planı kim hazırlayıp uyguluyorsa müthiş biridir. Bu plan 16 Mayıs 2016'da 100. yılı hatırlanan Sykes-Bicot Anlaşmasının bir devamıdır. Ortadoğu coğrafyasının çizildiği bu planda o zaman da Irak çok önemliydi şimdi de çok önemli. Suriye ve Mısır ile birlikte darmadağın edilmesi elbette emperyalist ülke ve güçleri mutlu eder ama daha çok 1947 Filistin toprağı üzerinde İsrail'i çok sevindirir.

Çünkü bu coğrafyada son 100 yılda ne olduysa hepsi İsrail için.

Örneğin Osmanlı'nın yıkılması, son 100 yıl içindeki bölgesel ve ulusal savaşlar, iç savaş ve kavgalar, BOP, 'Arap Baharı' ve 'Osmanlı torunu' AKP'nin 'bahar' sürecindeki rolü... Bir düşünün İsrail'in korkulu rüyası Mısır, Irak ve Suriye orduları son 5 yılda perişan edildi.

Bir düşünün İsrail'in korkulu rüyası Lübnan Hizbullah şimdi Suriye'de savaşıyor ve sürekli militan kaybediyor. Suriye, Mısır, Irak ve Hizbullah'ın son beş yılda kaybettiği asker ve militan sayısı son 50-60 yılda İsrail'e karşı savaşlarında kaybettikleri sayının belki de bin katı.

Bu da yalnızca İsrail'i mutlu eder.

ARAP BAHARI'NDA 'AKP'

Başlangıçta Batının Libya müdahalesine karşı çıkan AKP ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton'un mevkidaşı Davutoğlu'nu aramasıyla tavır değiştirdi ve Kaddafi'nin devirme planına destek verdi.

Öncesinde Tunus ve Mısır'daki ayaklanmalara büyük ilgi gösteren AKP belki de Clinton'dan <İslamcılar iktidara gelecek siz de model olacaksınız' sözü almıştı. Bu sözle bölgesel politikasına yön veren AKP başta Katar ve Suudi Arabistan'ın desteğiyle çok heyecanlandı.

Buna göre Müslüman Kardeşler Tunus, Mısır, Libya, Yemen ve Suriye'de iktidar olacak ve 'Yeni Türkiye' eski Osmanlı'nın yerini alacaktı. Bu gerçekleşirse Erdoğan sultan hatta Halife olacaktı.

Böylesi ilginç hayallere dalan 'stratejik derinlik' hayalperest uzmanları Körfez ülkelerinin Vahabi saplantılı kral, emir ve şeyhlerinin buna izin vermeyeceğini hiç düşünemediler. İzin vermeyecek başkaları da vardı: Örneğin dilden dolayı 'dini biz daha iyi biliriz' diyen Arap dünyasının İslamcıları.

Bunu bilmeyen AKP batının ve Batı işbirlikçisi bölgesel güçlerin gazıyla bilmediği karanlık planının baş oyuncusu oldu. Tunus, Mısır, Libya, Fas, Yemen ve Sudan İslamcılarıyla yoğun bir ilişki kuran AKP bu ülkelerden binlerce insanı Türkiye'de misafir etti ve her alanda eğitti. AKP Türkiye'yi dünya İslamcılarının üssü haline getirdi ve bugün de öyle devam ediyor. Artık her hafta İstanbul'da İslami içerikli bölgesel ve uluslararası toplantı düzenleniyor ve AKP kendince 'Dünya İslamcılarının lideri benim' deme çabasında.

Ama ortada bir sorun vardı o da Suriye. Çünkü diğer ülkelerde planını iyi uygulayan AKP Suriye'de beklediği başarıyı elde edemedi. Suriye'nin tüm askeri ve sivil muhaliflerini Türkiye'de barındıran

AKP bir türlü Esad'dan kurtulamıyordu. Üstelik bu görev için 100 kadar ülke AKP'ye yardım ediyor ve binlerce din adamı bu amaçla on binlerce fetva veriyordu :

'Alevi Esad'ın katli vaciptir'.

Fetvacılar bununla da yetinmedi :

'Alevi Esad'a yardım eden Şiiler de onun gibi kafirdir ve öldürülmeleri vaciptir'.

Cumhurbaşkanı Erdoğan CHP lideri Kılıçdaroğlu'nun Aleviliğini ima ederek 'Esad'a bu nedenle destek veriyor' dedi.

Sünni alem bu yönde provake ediliyordu. Sünni alemin binlerce televizyon, gazete, radyo, ajans ve milyonlarca sosyal medya hesabı bu yolda yayın yapıyordu. Bu propagandanın etkisi, Körfez ülkelerinin parası ve istihbarat örgütlerinin çabasıyla Suriye'de insanlar ayaklandırıldı ve ülke iç savaşın içine sürüklendi. Bu da Esad'ın devrilmesine yetmeyince dünyanın dört bir tarafından on binlerce ruh hastası, sapık ve katil Türkiye'ye getirildi ve Suriye'ye sokuldu.

İşte bu nedenle Suriye dramının baş sorumlusu AKP'dir.

-AKP olmasaydı Suriye'de ayaklanma olmazdı.

-AKP olmasaydı ÖSO, Nusra, IŞİD ve benzeri yüzlerce ruh hastası katil örgüt kurulamazdı.

-AKP olmasaydı Suriye ve Irak'ta yüz binlerce insan ölmez ve bu ülkeler perişan edilmezdi.

-AKP olmasaydı Ezidilere karşı bir soykırım uygulanmaz ve binlerce genç kız ve kadınlarına tecavüz edilmezdi.

-AKP olmasaydı hiç bir Arap ülkesi Suriye'ye müdahale edemezdi. AKP olduğu için Körfez ülkelerinin korkak kral, emir ve şeyhleri Osmanlı mirasçısı <Sünni Türkiye'yi Şii Safavi İran'a karşı kullandılar. Bir zamanlar Sünni Saddam'ı Humeyni'ye saldırttıkları gibi. 8 yıl süren o savaşta Irak ve İran'dan bir milyon insan öldü.

Ama olmadı. Çünkü Esad devrilmeyince Mısır ordusu darbe yaparak İslamcı Başkan Mursi'yi devirdi ve ülkeyi AKP destekli Müslüman Kardeşler iktidarından kurtardı. Dönemin Başbakanı Erdoğan bunun için çok kızdı.

Esad'ın direnmesi ve Sisi'nin darbesi Erdoğan hayallerine son verdi. Suriye ve Mısır'dan sonra Tunus'ta da AKP destekli Müslüman Kardeşler iktidarı kaybetti. Libya ve Yemen'de AKP destekli İslamcılar iktidar olamadı. Bu da yetmedi AKP dostu ve müttefiği Suudi Arabistan, Bahreyn ve BAE Erdoğan'ın çok kızdığı Sisi'ye sürekli yardım ediyor. Müslüman Kardeşleri terör örgütü olarak tanımlayan bu ülkelerin desteğini alan Sisi AKP'nin desteklediği İslamcılara ve onların müttefiği IŞİD'çilere karşı Libya'da büyük savaş sürdürüyor.

Özetle <Arap Baharı'yla birlikte büyük hayaller kuran AKP şimdi artık çok çaresiz.

Göreceli olarak Suudi Arabistan ve Katar'la dost ve müttefik gibi görünen AKP yakında bu ülkelerin kral, emir ve şeyhlerinden de kazık yiyecektir. Parasal çıkar ve yok olmak üzere olan Suriye hesaplarının sıfırlanmasıyla bu ülkeler AKP'yi yalnız bırakacaktır. Batıyla ilişkilerinde AKP Türkiye'sini koz olarak kullanan ve bunun bedelini milyarlarca dolarla ödeyen kral, emir ve şeyhler günü geldiğinde ABD'nin emirlerini yerine getirmekten geri kalmayacaklardır.

İşte o zaman Türkiye'nin başı büyük belada olacak.

Bu belayı geciktirmek için Rus uçağını düşüren, Suriye'de savaşan farklı terör örgütlerini desteklemeye devam eden, dünyanın tüm İslamcılarını barındırmayı ve desteklemeyi sürdüren AKP farkında olmadan bataklığın içine sürüklenmektedir.

IŞİD ve PYD şimdilik temel iki sorun.

2011 öncesinde yani Esed'in Esad olduğu günlerde ne Türkiye ne de dünya bu iki harf topluluklarını tanımıyordu.

Bundan sonraki süreç ne olursa olsun her iki örgüt Türkiye'nin gündeminden çıkmayacaktır. AKP politikalarından dolayı Türkiye'nin başı ciddi bir şekilde belada kalacaktır. Yavuz Selim gibi Suriye'den girip Emevi'de namaz kıldıktan sonra Mısır'a varmak ve orada Halife olmak isteyen Erdoğan ne Suriye'ye girebildi ne de Mısır'da Halife oldu. Üçüncü Boğaz Köprüsü'ne Yavuz adını koyan Erdoğan Osmanlı düşmanı Vahabi Suudilerle Katarlıların ve Şerif Hüseyin'in torunu Ürdünlü Kral Abdullah'ın oyununa geldi.

'Stratejik Derinlik' sığlığı da başka bir sorundu.

Türk kökenli bu 'strateji' Arapların dinsel, mezhepsel, tarihsel ve bazen de etnik gerçeklerinden habersiz kendine göre bir dünya kurdu ama hep hayal dünyasında kaldı. Belki de öyle gerekiyordu.

Çünkü sonuçta AKP de İslamcı bir ideolojinin siyasal ve sosyal toplamının nevi şahsına münhasır bir anlayışıdır.

NASIL BİR İSLAM?

İslam İşbirliği Örgütü'ne üye 57 ülke var. Bazılarında Müslümanlar çoğunlukta değil ama hiç bir ülkenin siyasal anlayış ve yaşam biçimi diğerine benzemez. Hemen hemen hepsinde dinsel anlayış ve yapı var olan iktidarların emrindedir. Bu ülkelerde dinsel anlayış, yorum ve uygulamalar da birbirinden farklı ve bir çok Müslüman ülke kendi aralarındaki kavgalı. Hemen hemen tüm Müslüman ülkelerde kendi aralarında kavgalı yüzlerce mezhep, tarikat, cemaat ve benzeri örgütlenmeler var.

Örneğin AKP- Gülen kavgası.

Bu kavgalar Sevgili Peygamberin ölümünden sonra başladı ve hiç bir zaman bitmedi ve bitmeyecek. Bu kavgalarla ilgili binlerce kitap yazıldı ama Müslümanlar hiç birinden ders almadı çünkü İslam'ı kendi çıkarları uğruna siyasallaştıranlar bu kavgayı sürdürdü ve sürmesi için ellerinden gelen her şeyi yaptılar.

İslam bunun için siyasallaştırıldı.

İslam düşmanı batılı ülke ve güçler her zaman bu İslamcıları sahiplendi ve sürekli destekledi.

İkinci Dünya Savaşı sonrasında Vahabi mezhepli Suudiler batının emrinde oldu ve istenilen her şeyi yaptı.

Son 70 yılda Suudiler İslam'ı bağnazlaştırmak, içini boşaltmak ve gerçek yüce değerlerinden uzaklaştırmak için dünyadaki tüm parti, örgüt, dernek, cemaat, okul, cami ve benzeri oluşumlara en az 300 milyar dolar dağıttı.

Türkiye dahil.

'Arap Baharı' Suudiler için yeni bir fırsat yarattı.

Örneğin Mısır, Tunus ve Libya'da Suudi'ler kendilerine yakın

bağnaz Selefilere yardım ederken AKP ve Katar Müslüman Kardeşleri destekledi.

'Arap Baharı'nın amacı olan özgürlük ve demokrasi hiç kimsenin umurunda değil. İslam ise hiç. Herkes kendi İslam'ın 'bahar' ülkelerinin halklarına empoze etmek istiyordu.

Emperyalist bir anlayışla. Çünkü herkes < En hakiki İslam benim İslam' diyordu. Yani tek İslam yoktu. Tek hiçbir şey yoktu. Herkes <Her şeyi en iyi şekilde ben bilirim' havasındaydı. Liderler, krallar, emirler, şeyhler, din adamları, hocalar, gazeteciler ve bilumum uzmanlar. Ama en iyi bileni kuşkusuz IŞİD'çiler !

'Arap Baharı'nın oyuncuları kendi aralarında kavga ederken Halife Hazretleri Bağdadi 'Irak ve Şam'da' kendi İslam devletini ilan etti. Kendisinden önce 'Suriye Emirliği'ni ilan eden ve El-Kaide kökenli Nusra'yı kuran Kobani'nin 'dini bilgi ve inancını' yetersiz bulan Halife Hazretleri kendine göre yeni türden bir İslami anlayış geliştirdi. Bu anlayışı ve kurulan Irak Şam İslam Devleti'ni duyan on binlerce 'hakiki' Müslüman 82 ülkeden yola çıkarak Türkiye'ye geldi ve buradan Suriye'ye girdi. Hepsi de sosyal medya hesaplarından kendilerine kolaylık gösteren ve yardım eden Müslüman AKP'ye teşekkür etti. Ezici çoğunluğu dinle ilgili çok fazla bilgisi olmadığı için kendilerine söylenen her şeye inanmaya hazırdı. Hepsi de 21.yüzyılda kurulan İslam Devletinde yaşamının heyecanını yaşıyordu ve bu devlet için can vermeye hazırdı.

Yani şehit olmaya. Cennete gidip hurilerle birlikte olmak için. İntihar eylemlerinin mantığında işte bu gerçek var. Çok basit bir mantıkla binlerce Kaide, Nusra ve IŞİD militanı sivil Alevi ve Şii hedeflere yönelik intihar eyleminde bulundu.

Çok basit mantıkla IŞİD'çiler binlerce Ezidi kadını kaçırıp tecavüz etti. Çok basit mantıkla IŞİD'çiler aynı ideolojiyi paylaşan Nusra ve benzeri örgütlere saldırdı ve bu kavgada şimdiye kadar en az 10 bin militan öldü. Herkes 'En hakiki Müslüman benim' diyor.

Bu tür günlük söylemler Suriye, Irak, Libya, Mısır, Lübnan ve Yemen'de savaşan tüm grupların ne denli çağ dışı, ilkel, ruh hastası ve

sapık olduklarını yeterince kanıtlıyor. Günlük fetvalarıyla onlara yol gösteren din adamları onlardan farklı değil. Destek veren lider, kral, emir ve şeyhler başka bir alem.

Hepsi de din düşmanı. Yani Allah, Peygamber ve Kuran düşmanı. Hepsi de İslam'ın <yapmayın' dediği kötülükleri yapıyor. Hepsi de İslam'ın <işlemeyin' dediği günahları işliyor. Öldürme, hırsızlık, yalan, talan, rüşvet, sahtekarlık, zina, gaddarlık... Hem de İslam adına.

İslam'ı sıfırlamak için. İşte bu nedenle Siyasal İslamcılar var olduğu sürece İslam adına rezaletler devam ediyor ve edecek. İşte bu nedenle toplumlar cahil ve yoksul bırakıldı bırakılacak. Bu çok büyük bir savaştır. Hazırlıklı olmayan, önlemini almayan ve karşı koymayanlar çok karanlık bir geleceğe hazırlıklı olmalıdır.

Kral, emir, şeyh, başkan, din adamı ve benzeri tipler asla geri adım atmayacaktır. Geri adım atmak pisliklerinin ortaya çıkması demektir. İslam ülkelerinin ezici çoğunluğunda yaşanan rezilliklerin ve İslam düşmanı tutum ve davranışların sınırı yok. Bu ülkelerde liderler ve yandaşları İslam'ı sıfırlamak için özel ve yoğun bir çaba içinde.

17-25 Aralık yalnızca Türkiye'de yaşanmadı. Her İslam ülkesinde benzer yüzlerce karanlık hikayeler var. Bu hikayelerle yalnızca paralar değil İslam da sıfırlandı. Bu hikayelerle 'komşularla sıfır sorun' vurgusu yapılmışken komşular da sıfırlandı. Yalnızca Türkiye'de değil İslam coğrafyasının tümünde.

İslam sıfırlanınca hiç bir şey kalmadı. Toplumsal inanç ve değerler, gelenekler, insani duygular ve bilumum iyi özellikler. Tümü yok edildi. 'Arap Baharı' her şeyimizi ve hepimizi yok etmek için altın vuruş olarak programlandı. Ne kadar başarılı olduğunu anlamak için kendinize ve çevrenize bakın.

Türkiye başta olmak üzere İslam coğrafyasında sınırsız iğrençlikler ve rezillikler yaşanıyor. Yalan, talan, hırsızlık, yolsuzluk, rüşvet, dedikodu, yalakalık, dönemlik, ikiyüzlülük, riyakarlık, fırsatçılık, ihanet, tecavüz, sapıklık, gaddarlık, kindarlık, nefret ve bilumum kişisel karakter hastalığı.

Cehalet ve yoksulluktan dolayı. Biraz da din. Her şeyi sıfırlamak

için yeter ve artar. Böyle gider ve hemen karşı konulmazsa herkes kendini kapkara yeni bir yüz yıla hazırlamalı. Anlaşılan 100 yıl önce bu coğrafyanın haritalarını ve sosyal-siyasal yapısını hazırlayanlar 'Arap Baharı'yla yeni bir 100 yıllık planı uygulamaya koydular. Ne kadar başarılı oldular bunu da AKP'nin iktidarda kalıp kalmayacağıyla anlayacağız.

100 yıl önce Arap kral, emir ve şeyhlerini kullanarak Osmanlıyı dağıtıp coğrafyayı perişan edenler 100 yıl sonra yani şimdi coğrafyamızı sonsuza dek perişan emek için bu kez aynı kral, emir ve şeyhlerin dostu ve Osmanlı torunu AKP'yi kullandılar.

Çok ilginç!

Cumhuriyet'ten hemen sonra bölgede yaşanan karmaşık ve kanlı süreçler ve Türkiye içindeki tüm İslami tartışma ve kavgalar belki de 100 yıl sonra yani şimdi AKP ortaya çıksın diye yaşanmıştır.

Bu coğrafyanın her şeyini bilen biri olarak ben böyle düşünürüm.

ŞİMDİ NE OLACAK?

En sonunda söylenecek olanları peşinen söyleyeyim.

AKP yani Cumhurbaşkanı Erdoğan var olan iç ve dış politikalarından vazgeçmediği sürece Türkiye ve başta Suriye ve Irak olmak üzere tüm coğrafya kapkara ve kanlı bir döneme girecek.

Yani AKP Suriye'de savaşan terör örgütlerine verdiği desteği kesmezse bu ülkede iç savaş uzun süre devam eder ve Suriye parçalanmanın eşiğine gelir.

İşte o zaman PYD ve başta IŞİD olmak üzere radikal İslamcı örgütler Türkiye için büyük bir risk oluşturur.

Dış güçlerin provakasyonuyla bu risk kısa süre sonra ülkeyi iç savaşa sürükler.

Özetle Suriye, Irak ve bölgenin geleceğini AKP yani Erdoğan belirleyecektir.

Yani AKP Suriye'de savaşan terör örgütlerine verdiği desteği keserse Suriye ordusu çok hızlı bir şekilde teröristleri temizler ve tüm ülkede güvenliği sağlar.

5 yıllık iç savaşın sosyal izleri kolay kolay giderilemeyecek ama insanlar bunca acılardan sonra yeniden huzura kavuşmasının umuduyla yaşayacak. İşte o zaman Türkiye dünyanın her tarafına kaçmak zorunda bırakılan 4-5 milyon Suriyelinin büyük bölümü ülkesine dönecek ve Suriye eski Suriye olacak. Huzurlu, güvenli, laik, toplumsal huzur ve barışını sağlamış ve demokrasi yolunda emin adımlarla yürüyen bir Suriye.

Suriye'de her şey düzelme yoluna girerse Irak'ta işler düzelir ve tüm coğrafya yavaş yavaş rahatlamaya başlar.

Libya, Mısır, Lübnan, Yemen , Tunus ve diğer ülkeler.

Peki AKP bunu yapar mı?

Olağanüstü bir gelişme yani bir mucize olmazsa sanmıyorum. Çünkü dışarda böylesi önemli bir tavrı sergileyecek bir AKP içte de var olan bildik politikalarından vazgeçmeli.

Yani AKP 2011 öncesi AKP'ye dönmeli.

Yani içte ve dışta herkesle barışık olduğu dönemlere.

Yani kanlı 'Arap Baharı' öncesine.

Ama bunu yapacak olan AKP samimi olmalı.

Örneğin AKP yeni bölgesel açılımlarına İsrail ile başlamamalıydı. AKP'nin son 5 yıllık Suriye ve bölge politikası yalnızca İsrail'e hizmet etmiştir. ABD'deki Yahudi lobilerinin de baskısıyla İsrail ile anlaşma imzalayan AKP benzer şekilde kötü niyetli davranmıştır. Çünkü anlaşma gereği İsrail ile Türkiye arasında askeri ve istihbarat alanlarında yoğun işbirliği yapılacaktır.

Peki kime karşı?

Umarım barışmak peşinde olduğumuz Rusya, Mısır, İran, Irak ve Suriye'ye karşı değildir.

29 Haziran 2016'da Cumhurbaşkanı Erdoğan ile telefonla konuşan Putin mutlaka bu konuları sormuştur.

Benzer soruları elbette Mısır Cumhurbaşkanı da sorar ve AKP iktidarı tarafından İstanbul'da misafir edilen binlerce Mısırlı Müslüman Kardeşler lider ve kadrolarının kovulmasını ister.

Putin ayrıca Erdoğan'dan başta Nusra olmak üzere Suriye'de savaşan terör örgütlerine verilen desteğin ve gönderilen yardımların hemen durdurulmasını istemiştir. Bu yapılmadığı sürece Putin ve Rusya asla AKP ile barışmaz. Konu artık bir ticaret, inşaat ya da turizm sorunu değildir.

Putin asla Suriye planlarından geri adım atmayacaktır.

Tıpkı Esad'ın ülkesini yıkan ve halkını öldüren ruh hastası, sapık ve katil sürülerine karşı verdiği mücadeleden geri adım atmayacağı gibi.

Geri adım atması gereken biri varsa oda AKP ve Erdoğan'dır.

Peki bu olası mıdır?

Mantıklı olarak sıkışan ve dış politikası iflas eden bir AKP için bu olmalıdır.

Ya farklı bir Türkiye olacak ya da AKP kendi ideolojisinin gereğini yaparak Türkiye ve bölgeyi karanlığa sürükleyecek. Bu durumda.....

BOP'de Eş-Başkan olmak için.

'Arap Baharı'nda Vahabi kral, emir ve şeyhlerle birlikte 'baş oyuncu' olmak için.

Din adına yüce değerleriyle İslam-ı ve insanı sıfırlamak için.

Misyon adına.

Misyon son buluncaya kadar.

Arap Baharı'nda AKP

MİSYON

HÜSNÜ MAHALLİ

Son 5 yılda bu coğrafyada çok şey yaşandı.
Ölümler, yıkımlar, acılar ve gözyaşı.
Birileri bunlara "Arap Baharı" dedi.
AKP baş oyuncu yada figüran ama 'Bahar'ın merkezinde.
Ilımlı-Radikal çizginin bir yerinde.
Ben ise 2011' de bu 'Bahar'a 'Kanlı Bahar' dedim.
Henüz IŞİD, Nusra ve benzeri katil sürüleri yoktu bile.
5 yıl sonra her şey sıfırlandı: İnançlar, değerler, gelenekler ve insanlık.
Hilafet ve Saltanat uğruna.
Dünya'nın her tarafından Türkiye'ye gelen ve buradan Suriye'ye giren ruh hastaları her şeyi bozdu.
Suriye, Irak, Lübnan, Yemen, Libya, Tunus, Mısır ve bu coğrafyanın her yerinde.
Güzelim ülke Türkiye dahil.
Devlet ve toplumu zorla İslamlaştırmak uğruna.
Sonuç: Her yer karanlık.
Öncelikle kafalar.
Bu kitap onların karanlık dünyasını anlatıyor.
Cehalet, yoksulluk ve rezaletleri de.
Sonrası yok.
Ya karanlığa razı olunacak ya da aydınlık için ses verilecek.
Geç kalmadan.
Bu kitabın son sahifasını bitirip kapağını kapatmadan.

9 786059 350556

Halk Kitabevi